

அ மி ர் த ச ா க ர னா

இயற்றிய

யா ப் ப ரு ங் க ல ம்

மூலம்

(பழைய விருத்தியுரையுடன்)

ராவ் பஹதூர் - ச. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள்

எப். ஆர். எச். எஸ்.(லண்டன்.) எம். ஆர். ஏ. எஸ்.(லண்டன்.)

[சென்னை சர்வகலா நாலையின் தமிழ்க் கல்விச்சபை, தமிழ் வியாச சபை

இவற்றின் அங்கத்தினர். சென்னை 'கலவ்' இலாகாவைச்

சேர்ந்த 'டெக்ஸ்ட்புக் கமிட்டி' அங்கத்தினர். சென்னை

'ஸ்கூல்புக் அண்ட் விட்டரேசசா சொஸைட்டி'

தமிழ்க் கமிட்டி அங்கத்தினர்]

பதிப்பித்தது.

[பகுதி-2.]

“எண்ணென்ப வேணெய்முத்தென வவ்வெண்ணெங்
கண்ணெனப வாழு முயிர்க்கு” — திருக்குறள்.

செனனை :

1917

[ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.]

**தாம்ஸன் கம்பெனி'பாரால தமது 'மினோவா' அசுசுகூட்டத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.**

முன்னுரை

“ஏரண முருவம் யோக மிசைகணை கிரதஞ்சாலந்
தாரண மறமே சந்தந் தம்பநா நலமுலோசம்
மாரணம் பொருளென் றன்ன மானநூல் யாவும்வாரி
வாரணங் கொண்ட தநதோ வழியழிப பெயருமான ”

என்று ராம ஏககிபு, புலமபுமாறு, எத்தனையோ அருந்தமிழ் நூல்கள் கருககடலுக் கிரைடாகியும் கனலுககிரையாகியும் அழிந்த விடன. எஞ்சி யுள்ளன சிலவும் ஆதர்பாரினறிக கறைபான வாடபடிக் கரைந்த வரு கினறன. அகநானம கரையும் நூலகளைக் கரைந்தொழிப விடபல, அச்சிடங் கிலேன்றுத்த வேணடம என்ற பேரவாக கொண்டு, மச்சலற கரிப பெருமை வாடந்தும் காலகதியாற செல்லுககிரையாகி வாரானிற துயவியாபபருககல விருத்தியை அச்சிடலாய்ன மெனபது இநநூலின முதற்பகுதியின கண உள்ள பதிப்புரையில் கூறப்பட்டது. இப்பகுதிடோடு இநநூல முற்றுப பெறுகின்றமையின, பெயரளவில் கின்றவியம் கிலையிலிருந்த ஒருநூல, ஏதோ ஒருவகையில் உருபெற்றுகிலேதது விடதெனறு அறிந்த உள்ளம உவபபெயதுகின்றது.

இனி, இநநூல முதற்பகுதியின பதிப்புரையில் இநநூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாறு ஆராயப்பட்டன. ஆதலால், இவவிரண்டாம பகுதியின் முன்னுரையாகக் கூறக் கிடப்பன இநநூலின காலம் முதலிய சிலவே.

இவவியாபபருககலத்தின இறுதிச சூத்திரம் வீரசோழிய உரையில் எடுத்தாளப்பபட்டிளளது எனபது, முன்னமே குறிக்கப்பட்டது. ராஜேந்திரன் என்ற பெயர் வழங்கிய வீரசோழன் என்னும் அரசன் காலத்தில அவனபெய ரால் வீரசோழியம் என்னும் நூல இயற்றபபெற்றதெனபது அநநூலினினறே அறியக்கிடபபெதானறு. அவ வீரசோழன் க.ப. 1064 முதல் 1070 வரை அரசாண்டவனெனறு சரித்திர ஆராய்ச்சியால் தெரிபவருகிறது. ஆகவே வீரசோழியம் இயற்றப்பட்ட காலமும் அக்காலமே பாதல மீவணடம. அதன உரையில் யாபபருககலம் மேற்கோளாகக் காட்டப்பபிவதால், யாபபருககலத் தின காலம் வீரசோழியத்தின காலத்திறகு முற்பட்டதாகல மீவண்கமயனறி ப்பற்றப்பட்டதாகாது. அதாவது, பதினாறுவது நூற்றாண்டின முற்பகுதியே யாபபருககலத்தின காலத்திறகுக் கீழ்வரம்பாகும்.

தினி, தீவரீருத்தியுடைய, எட்டாரைச சகரத்திறகு உதாரணமாகக
சாட்டப்பட்டிள்ள 'பருவரைசீவரது' (பககம்-495) என்னும் பாட்டு 'ஆராழி
புத்த விடேதா ருத்திதா—பாராளும பல்லவமல்லன்' (பககம்-496) என்று
அமைப்பாடினதாகும். ஆகவே, பல்லவமல்லனைக் குறித்துப் பாடிய செப்
புர உதாரணமாகக காட்ட உரைமாதிரி, பல்லவமல்லனுக்குப் பிறபட்டவரே
மெனபது கூறுமே அமையும். பல்லவமல்லன் காலம் எட்டாவது நூற்றாண்
டை முதல்ததியிருக்கவேண்டு மெனபது சாஸன பரிசோதகா துணிபு.
ஆகவே, வீருத்தியுடையகாட்ட எட்டாவது நூற்றாண்டுகுப் பிறபட்டவராவா.
தினி, பாப்பருங்கலக காரைச—பதநாவது செம்புள உரையில், "வெண்பா
பிடுகுதி, ஆசிரியத்திடுகுதி வந்த மடங்கிசைக கொச்சக கலிப்பா யாப்
பருங்கல வீருத்தியுள் 'காட்ட கடுமபுனல்' எனனும் பழம் பாட்டிற் கண்டு
கொள்க" என்று குணசாகரா கூறியிருப்பது கொண்டு, பாப்பருங்கலக் காரிகை
யுடைய பாப்பருங்கல வீருத்தியுடைய சமகாலத்தினவாகவேனும், வீருத்தி முத
ல்தாசவேனும் இருத்தல வேண்டுமென்று துணிபலாகும். குணசாகரரும்
அமாதசாகரரும் சமகாலத்தினாய்ருத்தல வேண்டுமெனபது பண்டிதர் பலா
கொள்க. ஆகக்காண்க சிலபுறமாயின, காரிகையுரையும் வீருத்தியுரையும்
சற்றேறககுறைய சமகாலத்தின பாகல வேண்டி; என்னை? அமாதசாகரனா
இடற்றி—பாப்பருங்கலத்திசகு வீருத்தியுரை கண்டவர், அமாதசாகரனாருக்கு
முற்பட்ட காலத்தையாகல கூலாதாகலின. வீருத்தியுரையும் காரிகையுரை
யும் சமகாலத்தினவாயின, காரிகையுரையும் காரிகையும் சமகாலத்தின என்பது
மகாண்ட வீருத்தியுரையும் பாப்பருங்கலக காரிகையும் சமகாலத்தின வென்பது
துணிபடும். பாப்பருங்கலக காரிகையாதிரியே பாப்பருங்கல ஆசிரியர் என்
பது முதற்பகுதியின பதிபுரையற மெற்பட்டது. ஆகவே இந்நூலும் இதன
வீருத்தியுடைய சமகாலத்தினவாகல வேண்டி. வீருத்தியுடையகாரா,
பல்லவமல்லன் காலம் எட்டாவது நூற்றாண்டுகுப் பிறபட்டவா எனபது
முன்னக காட்ட உறந்தது. ஆதலால், இந்நூல் எட்டாவது நூற்றாண்டிக
குப் பிறபட்டதக் வேண்டி. அதாவது, இந்நூலின காலத்திறகு எட்டா
வது நூற்றாண்ட கால வரம்பாகும் கீழ்வரம்பு பதினோவது நூற்றாண்

* Vide "The Dynasties of the Kanarese districts of the Bombay Presidency from the earliest Historical Times to the Musalman Conquest of A. D. 1518" by Jhon Faithfull Fleet, Ph. D., C. I. E., of the Indian Civil Service, embodied in the Gazetteer of the Bombay Presidency. Vol. I. Part II. (History of the Konkan Dakhan and Southern Maratha Country), page 323.

அகாங்கண, தசுண, மதனமராட்டிய தேச சரித்திரமடங்கிய, 'பம்பாய
கஜபா முதற்பகுதி இரண்டாவது பகுதியில் (பககம்-323) ஜான் பெய்ரி
புல பரிட. ப. 18. 4. 18. 18. 18. 18. எனனும் ஆங்கில துரைமகனார் எழுதி
யுள்ள கணப வமசாவளியற காண்க.

டென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது ஆகவே, இந்தாலும் உரையும் எட்டாவது நூற்றாண்டிக்கும் பதினேழாவது நூற்றாண்டிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இடற்றப் பெற்றிருத்தல்வேண்டும். அதாவது, இந்தாலின் காலம் சற்றே நக்குறைபடத்தாவது நூற்றாண்டென்பது ஒருவாறு துணிதக்கது.

ஆயினும், தமிழறிஞர்கள் இந்நூலின் காலத்தை நிர்ணயிப்பதில் முயல்வார்களாயின், அவர்கள் முயற்சி பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் சூத்திரங்கள் பல மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப் பேராசிரியர் 'பிறை நெடுமுடிச் சிறைமடந் நரனார் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் 'சீர்மலிந்த உரையோன் பேர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் இன்னும் பலவாறாகவும் இவ்விருத்தியுரை காரால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. இங்ஙனம் வரும் அடைமொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமானைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன யாம் அறிந்த அளவில், இந்நூலைத் தவிர்த்துப் பிறநூல்களில் பேராசிரியர் எனக் குறிக்கப்படுவோர் இருவர் உளர். ஒருவர் இளம்பூரணர் முதலிய உரைபாசிரியர்களுற் கூட்டப்படும் ஆக்கிரையன் பேராசிரியன் என்பார். மற்றவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரைய்யற்றிய பேராசிரியர். விருத்தியுரையுட் கூறப்பட்ட பேராசிரியர் இவ்விருவருள் ஒருவரேயோ, அன்றிப் பிறர் ஒருவரோ என்பது அறியத்தக்கது. தொல்காப்பியம் செயுளிபலுரையால் தெரியக் கிடக்கும் பேராசிரியர் கொள்கைகள் சிலவற்றோடு, இவ்விருத்தியுரையிற் கண்ட பேராசிரியர் சூத்திரங்கள் மாறுபடுகின்றன. அதுகொண்டு ஏனெனச் கூட்டப்பட்டவர், தொல்காப்பியத்திற் குரைய்யற்றிய பேராசிரியர் அல்லரென்பது துணியப்படும்.

இனி, 'சென்னை ராஜாங்கத்தார் உத்தரவின்மேற் பிரசுரிக்கப்பட்ட தமிழ் எட்டுப்பிரதிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பத்திரத்தினின்று' எடுக்கப்பட்டு இந்நூலின் முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள யாப்பருங்கல விருத்தியைப் பற்றிய ஆங்கில விபாசத்தில், இந்நூலிற் கூட்டப்படும் பேராசிரியர், கடைச்சங்கப் புலவரும், காவியல் ஆசிரியருமான இரையனார் என்பவராக வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கூற்றுக்கு ஆதாரம் அவ்வியாசத்தையன்றி வேறு காணுவது அரிது. அதுகிடக்க. இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் என வருமிடங்களிற் சில ஏடுகளின் பாடம் 'மயேச்சுரர்' என்று காணப்படுகின்றமையின், அப்பேராசிரியர்தம் இயற்பெயர் மயேச்சுரர் என்று எண்ண இடமுண்டு. மயேச்சுரர் என்பது சிவபெருமான் பெயர்களுள் ஒன்றாதலும், பேராசிரியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமான் பெயரையே குறிப்பனவதாலும், இக்கூற்றை வலியுறுத்தும். அன்றியும், மயேச்சுரரால் யாப்பிலக்கணம் ஒன்று இயற்றப்பட்டுள்ளதென்பது, யாப்பருங்கலக் காரிகைப் பாயிரவுரையில் 'மயேச்சுரர் யாப்பே

பேரல உதாரண மெடுத்தோதி' எனறு குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு அறியலாகும். யாப்பருங்கலச் காரிசையுரையில் மயேச்சுரர் சூத்திரங்களாகக் காட்டப்பட்டிருப்பவற்றில் சில, இவ்விருத்தி யுரைகாரரால் பேராசிரியர் சூத்திரங்களெனச் சாட்டப்படுகின்றன. விருத்தி யுரைகாரர் பேராசிரியர் எனச் சிறப்பித்துக்கூறியது மயேச்சுரர் என்னும் ஆசிரியரையே என்று நாட்டுவதற்கு இஃதொன்றே போதிய சான்றாகுமன்றோ ' இதன் உண்மை எவ்வாறிருப்பினும், இப்பேராசிரியர் விருத்தி யுரைகாரரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவரென்பதில் ஐயமில்லை. இது கீறக.

இவ்விருத்தியுரையில் -குத்தாளப்பட்ட நூற்கள், நூலாசிரியர்கள் முதலிட விவரக் குறிப்பு, முகந்-குதி முகத்தே சோக்கப்பட்டிள்ள ஆங்கில வியாசத்திற் காணலாகும்.

சங்க காலத்து உச்சங்கிட நாப்பு வகைகளையும், பிற்காலத்து அவை யடைந்த மாறுதல்களையும் ஆராய்ந்தறிய அவரையும் தமிழறிஞர்கள், இந்நூலையும் தொல்காப்பியம் செட்டியுள்ளியையும் ஒருங்காராய்தல் சாலப் பயன்றருவதொன்றாம். நிற்க.

இந்நூல் இனிது முடியுமாறு தோன்றாத் துணையாய் உடனிருந் துதவிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை மனமொழி மெய்களால வழிபடுகின்றனம்.

' குணநாமிக குற்றமு நாடி அவற்றை
மீட்டாபு மீது கொள்'

ஒழியல்

[தனிச்சொல் நீங்குமீடப.]

94. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின, மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்
குத் தனிச்சொல் நீங்குமீடப உணாததுதல் நுதலிற்று.

இதனபொருள்: அடிமுதற்கட் செப்யுளகத்துப் பொருளைத்
தழீஇத் தனியே நிற்பது தனிச்சொல எனப்படும்; அது வஞ்சிப்
பாவின் ஈற்றினகண்ணும் வரப்பெறும் என்ப புலவர் என்றவாறு.

‘இறுதியும் வஞ்சியு ளியலுமென்ப’ என்னும் உமமையால் தனிச்
சொல் இடையும் வஞ்சியுள நிற்கப்பெறும் எனக்கொள்க. அல்ல
துஉம் பிறரு மிவ்வாறே சொன்னா; என்னை ?

“ உறப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியும்
மறுக்கப் படாத மரபின வாகியும்
எழுவா யீடமா யடிப்பொரு ளெல்லாம்
தழுவ நடப்பது தானறனிச சொல்லே”

“ வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே”

என்றா காக்கைபாடினியா.

“ தனியே,
யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கு மென்ப”

என்றார் அவிநயனார்.

தனிச்சொல்லைக் கூன் என்று வழங்குவாருமுளர் எனக்கொள்க;
என்னை ?

“ அடியீனிற பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய சீறபது கூனென மொழிப ”

“ வஞ்சி ய்றுதிபு ம-கு மதுவே ”

“ அசைகூ னுகு மென்மஞர் புலவா ”

என்றா பல்காயனா நாகலானும,

“ தானே மடிமுதற பெருளபெற வருவது
கூனென மொழிப குறிபுணர்ந் தோரே ”

“ வஞ்சி ய்றுதிபும உரையா ரென்ப ”

என்றார் நத்தத்தனா நாகலானும எனக. வரலாறு:

“ உதுக்காண், சுரந்தானா வண்கைச *சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானாட் பல்புகழ் பாடி—ய்ரந்தார்மாட்
டின்கை மகல்வது போல விருணீக
மின்னு மளித்தேர் மழை ”

என இவ்வெண்பா அடிமுதறகண ‘உதுக்காண்’ எனத் தனிச்சொல்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“ அவரே, கேடில் வீழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளிடக காடிற் தோரே
யானே, தோடா ரெல்வளை னெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூர்ந் திசினே
அன்ன ளளிய னென்னுது மாமழை
இன்னும் †பெய்ய முழுகி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே ” (குறுந்-216.)

என இவ்வாசிரியத்துள் ‘அவரே’ எனவும், ‘யானே’ எனவும் கூன்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“ உலகினுட், பெருந்தகையா பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை ‡சிறப்பென்றும் பிறழ்வின்றி
யுறுதகைமை யுலகிற்கோ ரொப்பாகித் தோன்றுவே ”

* ‘சுவணமாப பூதன்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘பெய்யும் முழுகும்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘சிறப்பென்னும்’ என்பதும் பாடம்.

இக்கல்யாணமுதற்கண் 'உலகினுள்' எனத் தனிச்சொல் வந்த வாறு கண்டுகொள்க.

“ உலகே, முற்கொடுத்தாற் றகொளவும்
பிற்கொடுத்தாற் முற்கொளவும்
உறுதிவழி யொழுதுமென்ப
அதனால்,
எற்றிற் றாடுத னன்னை
பற்றற் றாவையும் பரிவறத் துறந்தே”

என இவ்வஞ்சிப்பாவி அடிமுதற்கண் 'உலகே' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க

“தாழிரும பிணாத்தடக்கை”[†] எனனும வஞ்சிப்பாட்டினுள் அடிமுதற்கண் “வென்றியான” எனவும், “அதற்கொண்டும்” எனவும் சீரகூறிய வந்தன

“மாவழங்கலின் மயககுற்றன, வழி” என வஞ்சியினிறுதி தனிச் சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. ‘கலங்கழாலிற்—றுறை—கலககா னாதே’ என வஞ்சியடியின் நடு ‘துறை’ எனத் தனிச்சொல் வந்த வாறு.

“காமா கடுமபுனல்”[‡] எனனும குறிஞ்சிக் கலியுள், “சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே” என ஓரடியாற் தனிச்சொல் வந்தவாறு; ஓரடியாலுங் கலிக்கண் தனிச்சொல் வரப்பெறுமாகலின். என்ன?

“ வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
தன்பான் மிகுதியின் வருவன வெல்லாம்
வஞ்சி யுரிசசீர் விரவினும் வெண்பா
வருகுன தனிச்சொ லசைச்சீ ரடியே”

என்றாராகலின்.

‘ அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்
இறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப’

* ‘ஒழுக்குமே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நாடுக நன்மை’ என்பதும் பாடம்.

‡ இசெய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

§ இசெய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

என்றாலும் கருதிய பொருளைப் பயக்கும. 'அஃது' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தெனனை யோ வெனின, நான்கு பாவின் அடிமுதற் கண்ணுஞ் சீர் கூனாபவர்ப்பெறம எனபாராயினும், வஞ்சியடியின் முதற்கண் அசை கூனாய் வருவதும, உகர ாறுகிய நேரீற்றியற்சீர் கூனாய் வருவதுஞ் சிறப்புடைய; வஞ்சியடியின் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாய் வருவதனற்சீர் சீர் கூனாய்வாராது; ஆண்டும உகரவீறு கிய நேரீற்றியற்சீர் அருகிக் கூனாய் வரவும பெறும்; அச்சீர் அல் லாப்பாவின் அடிமுதற்கண் அருகியல்லது கூனாய் வாராது; கொச்ச கக் கலியுள் ஓரடி கூனாய் வருமாயினுஞ் சிறப்பில்லை; வெண்பா ஆசிரி யம கலி என்னும் இவற்றின் அடியுள் இடையும் இறுதியுங் கூன் வரப் பெறுதென்பது அறிவித்ததற்கு வேண்டப்பட்டது.

வரலாறு: "அடி, யதாசோதலி எனகஞ்சிவந்தன" எனவும்; "மா, வேறிததானிடங் காட்ட" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் 'அடி' எனவும், 'மா' எனவும் அசைகூனாய் வருதவாறு. "வேந்து, வேரல வாங்கிப் பிடித்துருததலின" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந் தகன்றன" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் உகரவீறுகிய நேரீற் றியற்சீர் கூனாய் வருதவாறு. வஞ்சியடியிற்றுதி அசை கூனாய் வருதன மேற்காட்டின வெனக்கொள்க.

"வடாஅது, பணிபடு நெடுவரை வடக்குந் தெனாஅ
துருகெழு குமரியின் நெறகுங் குணாஅது
கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங் குடாஅது
தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின குடக்குங் கீழ்து
முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி னீர்ந்ல
சிவப்பின் கீழு மேல்" (புறம்-6.)

என்னு மாசிரியத்தாள், அடிமுதற்கண் 'வடாஅது' என வுகரவீறுய நேரீற்றியற்சீர்க்குண அருகிவந்தது. பிறவற்றுள்ளும் வருதவழிக் கண்டுகொள்க. வஞ்சியல்லாப் பாக்கள அடி இடையும் இறுதியும் கூன் வாராதவாறு மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கண்டு கொள்க.

"அடிமுதற்க ணுன்கிறகுஞ் சீர்கூனா மாகும்
இடைகடையும் வஞ்சிக் கசை"

என்றரு முளர்.

(க)

[புறனடை.]

95. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்
எழுத்த லிசைப யசைபெறுத் தியற்றலும்
வழுக்கா மரபின் வகையுள் சோத்தலும்
அம்மை முதலிய வாயிற் நான்மையும்
வண்ணமும் பிறவும் மரபுள் வழாமைத்
திண்ணித் திடத்த றெள்ளியோர் கடனே.

இஃதென்னுதலிறே வெனின, மேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுட்
கட்கெல்லாம எய்தியதோ புறனடையிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

இதனபொருள் : நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோளும்,
அறுவகைப்பட்ட சொல்லினது விகாரமும், எழுத்தல்லாத கிளவியை
யசைபெறுத் தியற்றலும், வகையுள் சோத்தலும், அம்மைமுதலா
கிய எட்டு யாப்பலங்காரமும், வண்ணங்களும், மறொழுதிநதனவும்
வரலாற்று முறைமையோடும் பொருந்த நடாத்துதல் புலவா கடன்,
என்றவாறு.

நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோட் பகுதியாவன: நிரனிறை
யும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும், அடிமொழி
மாற்றும், பூட்டுவிற்பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப் பொருள்
கோளும், அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்
கோளும், கொண்குட்டுப் பொருள்கோளும் என விவ்வொன்பது
மெனக்கொள்க.

அவற்றுள், நிரனிறைப்பொருள்கோள இரண்டு வகைப்படும்:
பெயர் நிரனிறையும், வினை நிரனிறையும் என.

அவற்றுட் பெயர் நிரனிறை வருமாறு:

“கொடிகுவளை கொட்டை துசப்புண்கண மேனி
மதிபவளம் முத்த முகம்வாய் முறுவல

* ‘தெளிந்திசினோர் கடனே’ என்பதும் பாடம்.

பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்கே சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்” .

எனவும்,

“ பொறையன் செழியன் பூந்தரா வளவன்
கொல்ல கொற்கை நல்லிசைக் குடத்தை
பாவை முதத மாய்தழ்க் குவளை
மாயோண முறுவன மழைப்பெருக கண்ணே

எனவும்,

“ கடைசெப்பும வேயுந் கதிர்முலையுந் தோளும்
இடைசெப்பி னேர்கொடி யன்ன—நடைசெப்பில்
வண்டுவாழ் கூந்தலாள வாயு மடநோககும்
தொண்டைமா னுறை மகட்கு”

எனவும்,

“ வாக்கு முகந்தேன மலர்க்கமலம் வண்குவளைப்
பூக்குரும்பை வேய்கண் புணாமுலைதோ—ணைக்கல்குல்
மானறோ மயிந்தன் மணியருவி வேங்கடத்துத்
தேனறோ குறவர் மகட்கு”

எனவும்,

“ பூமலை நீருறையுன புள்ளேறு புட்கொடி
வாய்மைவே லாழிப் படைக்கலம்—நாமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்றீக்கார் மேனி
கருமம் படைப்பழிப்புக் காப்பு”

எனவுங் கொள்க.

இனி, எழுத்துமாறு நிரனிறை வருமாறு:

“ காமவிதி கண்டுக மென்மருங்குல் செய்யவாய்
தோமி றுகடினி சொல்லமுதந—தேமலர்க்
காந்தள் குரும்பை கனக மடவாஸ்கை
யேந்தினக கொங்கை யெழில்”

இஃது எழுத்தாற் கொள்ளுமாறு: காலி கண்ணென்றும், மதி
முகமென்றும், துடி மருங்குல் என்றும், கனி வாய் என்றும் விடுக்க.

இனி, வினை நிரனிறை வருமாறு:

“ அடல்வே லமர்நோக்கி னினமுகக கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்

கடலுந் கனையுஞ் மாமபலும பாம்புந்
தடமதியு மாமெனறு தாம”

எனவும,

“காதுசேர் தாழ்குழையாய் கனனித துறைச்சோபப
போதுசேர் தாமராப போசசெழிய—நீதியான
மண்ணமிாத மககையாதோண் மாற்றுகை பேற்றாககு
நுண்ணிய வாய பொருள்”

எனவும,

“உண்டோந் துதைத்தழித தாதிககாத தேற்றளந்து
கொண்டெடுத்து வாடபோழ்து செனறுககிக்—கண்டறுத்தான்
பேய்முலை புட்சகடகு சோகோடான கீரிலம்
பூமலைமா தாதமிாத நஞ்சு”

எனவும,

“இறுததொசித தட்டுதைத் தேந்திப்போழ்த தாடிப்
பறித்தெறிந் தூந்தணைந்து காததான—செறுதத
விடைகுருந்த மல்ல னுருளமலை மாகுத்துப
படைவிளவு புட்பாம் பினம்”

எனவும,

பேய்முலை வியன்ஞாலம் பூங்குருந்த மதவேழம்
வைமருப் *பெழிலேறு வாட்கண்ணார் குரவைசசீ
ருண்டானு மளந்தானு மொசித்தானுந் காததானுங்
கொண்டானுந் கொடுத்தானும் கொடியுவணத தவனரோ”

எனவும இன்ன பிறவும வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

இனி, முறை நிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை
என்று வேண்டுவாரு முளா.

அவற்றுண் முறைநிரனிறை வருமாறு:

“பிரமன்மால் பிஞ்சு யிந்துப் பேரிருள் செமமை பீதம்
விரவலில் வெண்மை வட்ட மிக்கமுகக் கோண நாற்கோண
வரிசிலை வாயு வனனி மாநிலம் வருண ராசன்
பரலவ மெடுத்த வேந்த விழித்தலே கெடுத்த லாமே”

* ‘பெழிலேறு’ என்பதும் பாடம்.

“ திருணிற்ம் உலோமம் உடய வெடுப்புதல் பிரமன் யல்கான்
 எர்நிற் சோணஞ் சேமடை யேற்றனமா லீரேபை யாகும்
 பெருக்லஞ் சதுரம் டீதம் ட்ஞகிகோ ளிழைத்த லல்கான்
 உருணன்ட்ந் தவள மீது மாற்றுதல வகாரம் வித்தே”

“ புள்ளிப் பெ-நிடே சுடாகத்தி போர்க்குலிசம்
 வள்ளிதழ்த தாமரைமும் வைககயம் மண்டலத்தே
 மண்டலததைப பளளின் வதனமுத லாகக
 கொண்டொழியச சிந்திப்பக குன்றக கொடுவிடமே”

எனவும்,

அடிமுழந் தானோ ந்தி மணிதிட ருதி யாகப்
 பதிபனி கந்தி முந்தி பருதிடஞ் சனமென நினை
 உடிவடை வயின தேயன வலிமிரு நகுலன் குக்கில்
 திடிமுரு மேறறோ டினன விமயதவ னாகத் தானே”

எனவும்,

“ முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
 வேலுண்கண வேய்த்தோ ளவட்கு”

எனவும்,

“ வாய்பவளம் வேய்தோண மருங்கு லிளவஞ்சி
 யாய்மலர்க் கோதை மவட்கு”

எனவும்,

“ ஆனை பூற்றின் மீன்சுவைய் னசண மிசைய் னளிநாற்றத்
 தேனைப் பதகக முருவகண் டிடுக்க ணெய்து மிவவனைத்துக
 கான மய்லஞ் சாமலார் காட்டிக் கெளவை விளைத்தாலும்
 மான மாந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே”

எனவும்,

“ மலைமுலை கீராடை மாரிமென் கூந்தல்”

எனவும், இன்னவை பிறவும் முறைநிரனிறை. பிறவும் வந்தவழி
 கண்டுகொள்க.

இனி, எதிர்நிரனிறை வருமாறு:

“ குன்ற வெண்மண லேறி நின்றனின்
 நின்னங் காண்குவம் வம்மோ தோழி

களிற் றுங் கத்துப் போல நளிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்ற
தோன்றன் மறந்தோர துறைகெழு நாட்டே”

எனவும்,

“அனந்தனுங் குளிகனு மாதி யாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கனக்கெழு கருடநூ லகததுக் காணலாம்
இனம்புரி யெதிர்ச்சி ரனிறையு மென்பவே”

எனவும்,

“நெருப்பினு சிலத்தினு சிவந்த காற்றினுந்
திருத்தகு நீரினுந் திருத்தத் தோன்றிய
பெருக்கிய தவளமே பீதஞ் செம்மையோ
டிருட்டிழம் பெனவுண ரிவற்றின் வண்ணமே”

எனவும்,

“கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துட் பேதை புகல்” (குறள்-பேதை-10.)

எனவும்,

“விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவா” (குறள்-கேள்வி-10.)

எனவும்,

“வில்லமபு வேய்தோள் விலங்கரிக்கண் வேல்புருவம்
பல்வாய் மொழிதேன் பவளம் பனிமுத்தம்
நல்லானா ரன்னா ணடைசாய னோக்கமான
மல்குசீர் மஞ்ஞை பிடி”

எனவும்,

“ஆடவர்க ளெவ்வா *நகல்வரளி வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமான்
சின்ரா னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் †கவிக்கச்சி மாண்பு”

* ‘அகல்வரணி’ என்பதும் பாடம்.

† ‘மலிகச்சி’ என்பதும் பாடம்.

எனவுங் கொள்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மயக்கநிரனிறை வருமாறு:

“கண்ண் கருவினே கார்முல்லை கூ-ரெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன் துழைமருங்குன் தேதகு சாயலாள்
என்ன் பிறமகளா மாறு”

எனவும்,

“இரங்கு குயின்முழவா”

எனவும் வரும். இனி யொருசாராசிரியர், நிறையெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை, மிகையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டு வாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

“சாந்துத் தண்டழைபுஞ் சுரமங் கையர்க்
கேத்தி வீன்றன லிம்மலை யாரமே
வாய்த் பூம்பெடை யும்மலர்க் கண்ணியும்
நயந்த சாய்கைய லிம்மலை யாரமே” (சுளா-சீய-180.)

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின்னும் இரண்டு பொருள் நிறுவினமையால் நிறையெண்ணிரனிறை.

“யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன †சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புள்ளுங் கைதைபு மெல்லாங் கரியன்றே”

இதனுண் மூன்றுபொருள் நிறுவி, யொருவழி யிரண்டே நிறு வினமையாற் குறையெண்ணிரனிறை.

* இச்செய்யுளை 267-ஆம் பக்கத்திற் காண்க,

† ‘செப்பி’ என்பதும் பாடம்.

“ஆசை டல்குற் பெரியாரை டருளு மீடையுஞ் சிறியாரைக்
கூச மொழியும புருவமுக் குடிவ மாகி யிருப்பாரை
வாசக குழலு மலர்ச்சண்ணு மனமுக் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருதல் வாழி மடநெஞ்சே”

இதனுள் இரண்டு பொருள் சிறுவிப் பின் ஒருவழி மூன்று
பொருள் சிறுவினமையான் மிகையெண்ணிரனிறை. பிறவு மன்ன.

இனி யொருசாராசிரியர் ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிர
னிறை, உய்த்துணர் நிரனிறை என்று வேண்டிவாருமுளா. வரலாறு:

“மீனாடி தண்டேறு வேதிய ராதியா
வாறாத வைநதொன்பா னாயினவுந்—தேனார்
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா
யுரைத்தன மிவ்வாறே யொட்டி”

இது முதனிறுத்த முறையானே முற்று நிறுவாது முதல்
ஒன்றே சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை.

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினாகட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பா தொன்னூல்
மனந்தட்பக கற்றோர் மகிழ்ந்து”

இஃது இருதிறமு முதலே சொன்னமையால் இருமுதனிர
னிறை.

“செய்யோன் செழும்புகரோன் நெள்ளியோன் நேய்கதரோன்
வெய்யோன் புதன்வெளியோன் வென்றிசெய்—பொய்யாப்பொன்
செல்லாச் சனிகாரி தேவர்கோன மத்திரியே
யில்காற் கிறைவரா வார்”

“*சேய்புகர் மால்மதி யாளுமுன் னாளினைக்
காய்கதிர் மால்பகர் சேயிடை நாளினை
மாசறு பொன்சனி காரிபொன் னாக்கடை
யாசறு நான்களை யஞ்சக ளுணை.

இது, பன்னிரண்டு பொருணிறுவி ஒழிந்தவற்றை ஆதியும் கடையுங் கொள்ளாது ஓரிராசிக்கும் காலுக்கும இறைவா என்று போகுறியாது சொன்னாராயினும் மேட முதலாகிய விராசியென்று, மேடத்தின் முதற்காலும், முதனாளின் முதற்காலும் என்று உய்த்துணர வைத்தமையான உய்த்துணர் நிரனிறை. அஞ்சகம் ஒரு நாளுக்கு நாலு காலாக வொட்டிக்கொள்க.

“பூமன் நெறுகதிரோன் பொன்காரி யொண்புகரோன்
வாமப் புதன்வெளியோன மாமந்தன்—சோமனசேய்
சந்தனே செவ்வாய சதமகனறன் மந்திரியே
மந்திரையைக் காணமாள் வா”

“ஆடரிவ் லாதிநடு டந்தமுறை சேய்ரவி யம்பொ னியலும்
சேடிசுற ட்வறுசனி வெள்ளிபுத னள்ளுமெறி தேள்வ லவன்மீ
னோடுமுயல் திகைகள்னொ டங்கிருந வுண்டலுணர் தண்டு துலைநீர்
முகொட மோடுபுகா காரிபுத னேரிதனை யுண்ணு முறையே”

இவையு முய்த்துணர் நிரனிறை. இவ்விரண்டுந திரையக்காணம். ஓரிராசி முமமுன்றாக ஒட்டிக்கொள்க.

இனி பொருசாராசிரியர் நிரனிறையைத் தொடைப்பாற படுத்து, அடிநிரனிறை, இணைநிரனிறை, பொழிப்புநிரனிறை, ஒருநிரனிறை, கூழை நிரனிறை, மேற்கதுவாய் நிரனிறை, கீழ்க்கதுவாய் நிரனிறை, முற்றுநிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

“முலைகலிங்க மூரி சீலமா மகட்கு
மலைபரவை மாரிமென் கூந்தல்—குலநதி
தண்ணாரை காஞ்சி தகைகான் முகமவட்குக்
கண்ணுவா னேறுயர்த்த கோ”

“கொடிவடிவேல் கூட்டழிக்குக கொவனவவாய் மாதர்
இடைநெடுக நென்னு முறுப்பு”

இவை அடிதோறு முதற்சீர்க்கண்ணே நிரனிறுத்தமையான் அடிநிரனிறை.

“நண்ணினர்க்கு *நண்ணுர்க்கு நாடோறுங் கோடாமைத்
தண்ணியாய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்

‘ஏனோர்க்கும்’ என்பதும் பாடம்.

சருகடல்சூழ மாநிலதனதக காட்பதா மனதே
இருகசூழ்கால டேததாக கியல்பு”

எனவும,

“ எண்ணின் ரெண்ணசப் படாத செம்மகமா
னண்ணிய ரகனறவர் திறத்து மாணையா
னண்ணுநா பகைஉரென நிவாக்கு நாளினுந
தண்ணியன் வெய்யனந தானே டேததனே ” (சுளா-நகர-17)

இவை முதலிருசீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்தமையான இணைநீர
னிறை.

“ புருவமும் பூனா புணர்முலையுந கூறின்
வரிசிலையு மாண்பமைநத கோடுகுந—தேரியுநகால
நல்லிடை மெல்லியலா நாட்ட மிவையிரண்டும்
வலவி உசைதீர மலா ”

இது முதற்சீர்க்கண்ணு முனருளு சீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையால் பொழிப்புநிரனிறை.

“ புரிசூழலும் பூனா முலையா டிருமுசமுந
கொனறையுந குணா தொளிசிறககுந—திருகரும
என்றுரைப்பி னல்ல தினிவே நுவமமற
ரென்றுரைக்க லாமோ வொருநகு ”

இது முதற்சீர்க்கண்ணு நான்காஞ்சீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையால் ஒரூஉநிரனிறை.

“ கண்ணும் புருவமு மென்றோரு மிம்முன்றும்
வள்ளிதமும் விலலும் விறல்வேயும வெல்கிறதும்
பல்லும் பகரு மொழியு மிவையிரண்டும்
முல்லையும் யாழு மிகும் ”

இது நான்காஞ்சீரின்றி முதன் முன்று சீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையாற் கூழைநிரனிறை.

“ பல்லும பணிமொழியாள் வாயும் பணைமுலையும்
முல்லையு முநநீர்ப் பவளமுகக் கோங்கருமபு
நல்லிணர்க் கோதை நறுநுதலு நாட்டமும்
வில்லுங் கயலு மிகும் ”

இஃது இரண்டாளு சீர்க்கண்ணினறி யொழிந்த மூன்றுசீர்க்
கண்ணு சீரணி.றுத்தமையான மேற்கதுவாய்நிரனிறை.

“பொறையன செழியன் பூத்தார வளவன
கொல்லி கொற்கை கல்லிசைக குடந்தை
பாவை முத்த மாய்தழ்க குவளை
மாயோண் முறுவன மழைப்பெருங் கண்ணே”

இது மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணினறி யொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண் ணு
சீரணி.றுத்தமையாற் கிழக்கதுவாய்நிரனிறை.

“*அடல்வே லமர்நோக்கி” எனபது நான்கு சீர்க்கண்ணு
சீரணி.றுத்தமையான் முற்றுநிரனிறை.

“இரண்டு நான்கு மெட்டு மிரட்டிபு
மிரண்டடி யோரடி முசுசீ ரிருசீர்
சீரந்த முறைமையீ னீர்ததினை போல்வாரின்
அம்போ தரககமென றறிதநனர் கொளலே”

இதுவுமது.

இனி பொருசாராசிரியர், “பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இர
வுச்செய்யும் வெண்டிங்களும” என்றிவ்வாறு வருவனவற்றை முரணிர
னிறை என வேண்டுவர்.

“சீரனிறை தானே,
வினையினும் பெயரினு சீனையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு சிலைஇப் பொருள்வேறு சிலையும்”

என்பது நிரனிறைக் கிலக்கணம்.

இனிச் சுண்ணமொழிமாற்று வருமாறு:

“சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு சீத்து முயறகு நிலையென்ப
கானக நாடன் சிலை”

இதனுள், ‘சுரை’ என்று நின்றது ‘மிதப்ப’ என்பதனோடு பொ
ருள் கொள்ளவும், அயல் நின்றது ‘நிலை’ என்பதனோடு பொருள்
கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ண மொழிமாற்று.

“ சுண்ணத் தானே,
பட்டாக கறைந்த வீரடி *பெண்சீர்
ஒட்டுவழி யறிந்து துணிந்தன ரிமற்றல் ”

என்ற ராகலின் ;

இனி, அடிமறிமொழிமாற்று வருமாறு:

“ சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே
சூர மகளி ராரணக கினரே
வார லெனினே யானஞ் சுவனே
சார னாட நீவர லாதே ”

எனவும்,

“ மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே
ஆறாக் கடபனி வரலா னாவே
ஏற மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே ”

எனவும்,

“ இட்டி லிரும்புழை யிருளிய பொழுதே
பட்டி யுளியக கொட்கு மாங்கே
பொற்றொடி புண்க ணீரகில் லாவே
வெற்ப வாரல் விடனமலை யாதே ”

எனவுங் கொள்க. இவை வேண்டிற் றோரடி முதலாகச் சொன்ன
லும் பொருள்கொண்டு நின்றலான் அடிமறிமொழிமாற்று.

“ அடிமறிச செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே ”

என்பதாகலின்.

இனி, அடிமொழிமாற்று வருமாறு:

“ ஆலதது மேல குவளை குளத்துள
வாலி னெடிய குரங்கு ”

இதனுள் ‘ஆலத்துமேல’ என்பதனோடு ‘வாலினெடியகுரங்கு’
என்பதனைக்கூட்டியும், ‘குவளை’ என்பதனோடு ‘குளத்துள’ என்ப

* ‘ஒண்சீர்’ என்பதும் பாடம்.

தனைக் கூட்டிபும் பொருள் கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று.
இரண்டடி மொழிமாற்று எனவும் அமையும்.

“மொழிமாற் றியற்கை,
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளுெதி ரியைய
முன்றும் பின்னாக கொள்வழிக் கொளநூ” (தொல்-சொல்-109.)

என்பதாகலான்.

“குன்றதது மேல குவளை குளத்துள
சேக்கேடு வேரி மலர்”

என்பதும்,

“உள்ளடி யுள்ளன வோலை செவிபுள
முள்ளஞ்சித் தோட்ட செருப்பு”

என்பதும், இன்னவை பிறவும் அன்ன.

“சொல்லாதல் சொல்லின் பொருளாதன் முன்முறைவைத்
தவவகை நேர்கொ ணீரனிறையா மவ்வவ்
வீடையிட் டெதிரும் விதாப்ச்சொல் விடையிடை
யிட்டன சண்ண மிண்டடியாற் சொல்வர
சிற்ப தடிமொழி மாற்றல் லதடி
மறியா முழுதும்யாப் பு”

இதனைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக் கொள்க.

இனிப், பூட்டுவிற் பொருள்கோள் வருமாறு:

“திறத்திடுமின் நீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறத்து படிற்பெரிதா மேத—முறநதையர்கோன்
றண்ணூர மார்பிற் *றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணூரக் காணக் கதவு”

இதனுள் ‘திறத்திடுமின்’ என்பது ‘கதவு’ என்பதனோடு பொரு
ணோக்குடைமையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாயிற்று.

இனிப், புனல்யாற்றுப் பொருள் கோள் வருமாறு:

* ‘தமிழின் பெருமானை’ என்பதும் பாடம்,

“அலைப்பான் ப்றிதுயிரை மாக்குதலுங் குறறம்
வலைப்பாவிற கொண்டுன மசைதலுங் குறறம்
சொலறடால வல்லாத சொல்லுதலுங் குறறம்
கொலைப்பாலுங் குறறமே யாம்”

இஃது அடி தோறும் பொருளறறு மீளாத சேறவின புனல
யாறறுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனி, அலைமறிபாப்புப் பொருள்கோள் வருமாறு:

“தாழ்ந்த வுணர்வினராமத தாளுடைந்து தணடுனறித் தளாயா தாமும்
சூழ்ந்த வனையாக்கை சுடர்வீள்து நாற்கதிககட் சூலவா தாமு
மூழ்ந்து பின்நலிய முனசெய்த வனையெனநே முனிடா தாமும்
வாழ்ந்த பொருதினே வானெய்து நெறிமுனனி முடவா தாரே”

இதனுள, “வாழ்ந்த பொருதினை வானெய்து நெம் முனனி
முயலாதா” எனனும இறுதிசொல முதலும் இடையுஞ் சென்று
மறிந்துபொருள்கோடலின அலைமறிபாப்புப்பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனித, தாப்பிசைப் பொருள்கோள் வருமாறு:

“உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை பூனுண்ண
வண்ணுத்தல செய்யா தளறு” (குறள்-புலான-5.)

இஃது, “ஊன் உண்ணுதலும் யுள்ள துயிர்நிலை” எனவும, “ஊன்
அண்ணுத்தல் செய் டிலத் தூதானெனவும நடுகின்ற ‘ஊன்’ எனனுஞ்
சொலலை முதலும் ஊன் ஹைவர் தகவிலவே ின்று பொருள் கொண்டமையால்
தாப்பிசைப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனிக், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் வருமாறு:

“குவியணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள சேவல்
நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பிள்ளை வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
கடுநவைப் படியரோ கீயே நெடுநீர்
யாண ருரன் றன்னொடு
வதிந்தவெம் மின்றுயி லெடுப்பி யோயே” (குறுந்-107.)

இதனுள் “தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்” என்ப
தனையும் “கடுநவைப் படியரோ கீயே” என்பதனையும், “இன்றுயி

லெடுப்பியோய்” எனபதனையுங் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையான்
கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

“தெங்ககாய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்குந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி
யஞ்சனத் தன்ன பசுலை தணிவாமே
வகததுச செனறா வரின”

இதனுள் ‘அஞ்சனத்தன்ன பைங்குந்தல்’ எனவும், ‘தெங்கங்
காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன
பசுலை’ எனவும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்ட
மையால் இதுவுங் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

“ஆரிய மன்னர் பறைய் நெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை—காரி
விறைமுளஞர் வேங்கை வெதிர்நாணுந் தோளாள்
சீறனுளஞ ருள்ள தலா”

இதனுள், ‘வெதிர்நாணுந் தோளாள்’ என்றும், ‘விறன் வேங்
கை’ என்றும், ‘அலா ஆரிய மன்னா பறையி நெழுந்தியம்பும்,
என்றும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டமை
யால் இதுவுமது. பிறவு மன்ன கொண்கூட்டு தன்னுள்ள
சொல்லாதல், பொருளாதல் கொணர்ந்து கூட்டிச் சொல்லப்படுவன
வும், தன இல்லாத சொல்லாதல், வெண்கோழி கொணர்ந்து கூட்
டிச் சொல்லப்படுவனவும் என நான்சீர்த்தவந்தவழிக் கண்டு
கொள்க. நிரனிறை, சுண்ணம், அடிவந்தவந்தவழிக் கண்டு
மாற்று என்னும் இந்நான்கினோடும், பூட்டுவில், புனல்யாறு, தாப்
பிசை, அலைமறிபாப்பு, கொண்கூட்டு எனனும் இவ்வைந்தும்
உறழ இருபதாம். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இருபது
வகையானும் காட்டினா அவிநயனார் எனக்கொள்க.

ஆதி தீபகம், அந்த தீபகம், மத்திம தீபகம், சிங்க நோக்கு,
தேரைத்ததது, பாசி நீக்கு, ஒருசிறைவிலை என்றிவ்வாறு *பொருள்
கோள் சொல்வாரு முளா. அவையு மவற்றுள்ளே யடங்கும் எனக்
கொள்க அவை யெல்லாம் †வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. ஈண்
டுரைப்பிற் பெருகும்.

* ‘பொருள்சொல்வாருமுளர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நல்லாசிரியர்’ என்பதும் பாடம்.

அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமாவன:

“அநாற் சொல்லுந் தொகுகளுக காலை
மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும வலிக்கும்வழி வலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும்
நீட்டிமவழி நீட்டலுந் குறுக்கும்வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய வெனமனார் புலவர்” (தொல்-சொல்-எச்-71.)

என்றோதப்பட்டன.

வரலாறு:

“தண்டை யினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய வீல்லண் மாளோக் கினளே”

இதனுள் ‘தட்டை’ எனற்பாலதனைத் ‘தண்டை’ என்று
மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறு.

“குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே”

இதனுள் ‘குறுந்தாள்’ எனற்பாலதனைக் ‘குறுத்தாள்’ என்று
வலிக்கும்வழி வலித்தவாறு.

“வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தகீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி யொத்திழியும்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தற்சோந்தா
வண்ணங் கடைப்பிடியா தார்”

இதனுள் ‘தண்டுறைவர்’ எனற் பாலதனைத் ‘தண்ணந் துறைவர்’
என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறு.

“பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தவிக் காவல ரேனையார்—பார்ததுறா
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதிருன் கோடன்
வேண்டுமாம் வேண்டா மகன”

இதனுள் ‘வேண்டாதாரை வணக்கி’ எனற்பாலதனை ‘வேண்டா
வணக்கி’ என்று தொகுக்கும் வழி தொகுத்தவாறு.

“பாசுழை யாகம் பசப்பித்தான் பைந்கொடியை
மாசேன னென்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்

சேய்தழ்க் கண்ணி *தருகிலான் சேர்தியென
ஔமதீர நெஞ்சினமேல வைதது'

இதனுட் 'பசுசிறை' எனற்பாலதனைப் 'பாசிறை' என நீட்டும்
வழி நீட்டியவாறு.

"தென்னன் றிருத்தாநன் நென்றேன் றியேன்"

இதனுள், 'தீயேன' எனற்பாலதனைத் 'தியேன' என்று குறுக்
குமவழி குறுக்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

'அறுவகைபபட்ட சொல்லின் விகாரமும்' என்ற உம்மையால
தலைக்குறைத்தலும், இடைக்குறைத்தலும், கடைக்குறைத்தலும்
என விவையும வரலாற்று முறையோடு கூட்டி வழங்கப்படும்.

"மரையதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி"

இதனுள் 'தாமரை' எனற்பாலதனை 'மரை' என்று தலைக்
குறைத்து வழங்கியவாறு.

"வேதின வெரிநீ னேதி முதுபோத்து" (குறந-140.)

இதனுள் 'ஒநதி' எனற்பாலதனை 'ஓநதி' என்று இடைக்குறைத்த
வாறு.

"அகலிரு விசம்பு னாஅல் போல

வாலிதின்னீவிரிந்த புன்கொடிமுசுண்டை" (பத்து-மலைபடு-100-101)

இதனுள் 'ஆரல்' எனற்பாலதனை 'ஆல்' என்று இடைக் குறைத்
தவாறு.

"நீலுண் டுகிலிகை கடுப்பப் பலவுடன்"

இதனுள் 'நீலமுண்டுகிலிகை' எனற்பாலதனை 'நீலுண்டுகிலிகை'
என்று கடைக்குறைத்தவாறு. பிறவுமன்ன.

இனி 'எழுத்த லிசையை யசைபெறுத் தியற்றலும்' என்பது
எழுத்தல்லாத முற்கும, வீனையும், இலதையும, அனுகரணமும்

* 'தருதல'ன் என்பதும் பாடம்.

† இவ்வடிபுடைய செய்யுளை 237-ஆம் பக்கத்திற காண்க.

‡ ஓதி எனவும் ஒநதிக்கொரு பெயர் உண்டு; 'ஓமா னேதி யோத்தியோந்
திப்பெயா' என்பது பிங்கலந்தை.

§ 'மலாந்தன' என்பதும் பாடம்.

முதலாக வுடையன செய்யுளாகத்து வந்தால அவறறைச் செய்யுள்
கடையழியாமை, அசையுஞ் சீருந் தளையும் அடியும் தொடையும்
பிழையாமைக் கொண்டு வழங்குதலும் என்றவாறு.

வரலாறு:

“மனதவந கொன்றை மலர்மலை துஞ்சுவர்
கென்று *பயிலு மிடைமகனை—சென்று
மறியாட்டை புண்ணுமை வண்கையால் வல்லே
மறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

ஒழிந்தன இடைக்காடனா பாடிய ஊசிமுறியுட கண்டு அலகிட்
டுக கொள்க. பிறவுமன்ன.

“எழுத்தல் விசையே யசையொடு சீர்ககண்
நிறைக்கவும் படுமென நேர்ந்திசு னோரே”

என்றா பிறரும்.

‘வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்’ என்பது அசையும,
சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், வண்ணமும செய்யுட்கட் கழி
யாமை வகையுளி சேர்த்தலும் என்றவாறு.

‘வகையுளி’ எனபது முன்னும பின்னும் அசைமுதலாகிய உறுப்
புக்கள் சிற்புழியறிநது குறறப்படாமை வண்ணமறுததல் என்ற
வாறு. அவற்றுட்சில வருமாறு:

“கடியார்பூங் கோதை கடாயினுன் றிண்டோ
சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து”

இதனுள் ‘கடியார’ என்றும், ‘பூங்கோதை’ என்றும் ‘கடாயி
னுன்’ என்றும் அலகிடின, ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும் தட்டு
‘வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா’ என்னு மிலக்கணதகொடு மாறு
கொள்ளுமாகலின, அதனைக் ‘கடியார்பூ’ என்று, புளிமாங்காயாகவும்,
‘கோதை’ என்று தேமாவாகவும் அலகிடத தளையும், சீரும், வண்ண
முஞ் சிதையாவாம.

“பாடுநாக்கு மாடுநாக்கும் பண்டுதாங் கண்டவாக்கும்
ஊடுநாக்குங் கூடுநாக்கு மொத்தலால்—நீடுநீர்

* ‘திரியும்’ என்பதும் பாடம்.

நல்வய ஓர நறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லவி னூட வினிது”

இப்பாட்டினுள் கெரமும், நகரமும் பிரிந்திசைத்தனவாயினும்
இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக வலகிட்டுக்கொள்க. அல்லா
விடின வண்ண மழிந துகிடக்கும.

“போதா கூந்த லிவணனி மழுக்க
வேதிலா ளனைய த்பிரிந் ததற்கே
சீழலவா மணிப்பூ ணனனை
யழலா னுவெங் கண்ணே தையோ”

இதனுள் ‘அழலானு’ எனறும், ‘எங்கண்ணே’ என்றும்,
‘தையோ’ வென்றும் அலகிடிற் குறறப்படநிற்கும்; ஆசிரிய முசசீரால்
இறுகவென்னு மோத்திலாமையின். அதனை வகையுனிசேர்த்தி, முதற
சீரைப் புளிமா வென்னுஞ் சீராகவும் அல்லாதன மூன்றுந் தேமா
வென்னுஞ் சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்ளப் பிழையாதாம்.

*தாழிரும்பிணர்த்தடக்கை’ என்பதனுள், ‘தாழிரும் பிணர்த்
தடக்கை’ எனபது ஓரடியாகவும், ‘தண்கவுளிழிகடாத்த’ எனபது
ஓரடியாகவும் ‘தாழ்வாகத்தம்பேனா’ எனபது ஓரடியாகவும், ‘கடுஞ்
சினத்த கதக்களிற்ற’ எனபது ஓரடியாகவும் அலகிட்டால் இரு
சீரடி வஞ்சிப்பாவாய்த் தனது தூங்கலோசை பிழையாது நிற்கும்
என்ப ஒருசாராசிரியர். இனி யொருசாரா வஞ்சிப்பாவினுட் கலி
யடியும் வரப்பெறு மாகலின் முதலிரண்டடியுங் கலியாகக்கொண்டு
கலியடி விரவிய வஞ்சிப்பா என்று அடிவழங்குவர் எனக்கொள்க.
பிறவுமன்ன.

“அருணோக்கு நீரா ரசைச்சீ ரடிக்கட்
பொருணோக்கா தோசையே நோக்கி—†மருணீக்கிக்
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு”

இதனை விரிததுரைத்துக் கொள்க. பிறநம,

“எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்சிறைத
தொழுக்கலு மடியொடு தளையிதை யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சோத்தலு முரித்தே.”

* ‘இசெய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

† ‘மருணீக்க’ எனபதும் பாடம்.

என்றா எனக்கொளக.

‘அமமை முதலிய வாயிரு கானமைபுய’ எனபது அமமை, அழகு, தொனமை, தோல், விருதது, இயைபு, புலன், இழைபு என இவை பெட்டிம எனக்கொளக

அமமையாவது, சிலவாய மெல்லியவாய சொற்களால ஒள்ளிய வாய பொருண்மேற சிலவடியாற சொல்லப்படுவது; என்னை?

“சினமென மொழியாற் *ரூப பனுவலோ
பம்மை தானே யடிச்சிமிர் வினேறே” (தொல்-பொ-செய்-236.)

என்றா ராகலின். வரலாறு:

“அறிவினா ஓடுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தனனோயபோற் போற்றுகக் கடை” (குறள்-தினனா-5.)

எனக்கொளக.

அழகாவது, செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொல்லினால் ஓசையினியதாக நனகினிது யாக்கப்படுவது; என்னை?

“செய்யுண் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னவவகை தானே யழகெனப் படுமே” (தொல்-பொ-செய்-237.)

என்றா ராகலின். வரலாறு:

“துணியிரும் பௌவந குறைய வாங்கி
யணிகிள ரடுக்கின் முற்றிய வெழிலி
காவொடு மயங்கிய கணையிரு ணடுநாள்
யாங்குவந் தனையோ வோங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பற விழிதரும்
கடுவரற் கலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே”

எனக் கொள்க.

தொன்மையாவது, பழைமைத்தாய் நிகழ்ந்தபெற்றி யுரைக் கப்படுவது; என்னை?

“தொன்மைதானே,
யுரைபொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே” (தொல்-பொ-செய்-238.)

என்றா ராகலின்.

* ‘சீரிது நவலின்’ என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

“செறிதொடி புவகை சேனாய செஞ்சுடாத்
தெறுகதிர்ச செல்வன”

என்பதூஉம், பாரதம் ராமாயண முதலானவுங் கொள்க.

தோல் எனபது, இழுமெனற மெல்லியவாய சொற்களால விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும, எல்லாச சொற்களாநிககூடிய பல வடியை புடையவாய்க் கிடப்பனவும என இரண்டு வகைப்படும. என்னை ?

“இழுமென மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியா லடிநீமிந தொழுகினும்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்”

(தொல்-பொ-செய்-239.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“மாய்ரும பரபபகம் புதையப பாம்பின்
ஆய்ர மணிவிளக் கதலுஞ் சேககைத்
துணிதரு வென்னந் துயல்புடை பெயர்க்கு
மொளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற கூற்றன்
இமமை யிலலை மறுமை யிலலை
நன்மை யிலலைத் தீமை யிலலை
செய்வோ ரிலலைச செய்பொரு ளிலலை
யறிவோர் யாரும் திறவுழி யிறுகென”

இது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி. இழுமென்மொழியால் விழுமி யது நுவனறது.

“திருமழை தலைஇய விருணிற விசுமபின்” (பத்து-மலைபடு கடாம) என்பது பரந்தமொழியா லடிநீமிநதொழுகியது. இது மலை படுகடாம்.

விருந்து என்பது புதியவாயினவற்றின்மேற்று. அவை இப் பொழுதுள்ளாரைப் பாடும் பாட்டு.

“விருந்தே தானும்,

புதுவது புனைநத யாப்பின் மேற்றே” (தொல்-பொ-செய்-240.)

என்றாகலின். அவை வழிப்பட்டுழி யறிந்து கொள்க.

இயைபு என்பது: குண நமன பரலவழி எனப்பட்ட பதினொரு புள்ளியீறும் வந்த பாட்டெல்லாம் இயைபு எனப்படும். பதினொருதாரனாழம் அவை வந்தவழிக் கணிக்கொள்க. எனனை?

“குகாரை முதலாக காரை யீற்றுப
புள்ளி யீறதி மியைபெனப் படுமே” (தொல்-பொ-செம்-241.)

என்றாகலின்.

புலன் என்பது, இயற்சொல்லாற் பொருள் தோன்றச் செய்பப் படும பாட்டு; எனனை?

“சேரி மொழியாற் செவ்வீ திற்கின
தோதல வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர் தோரே” (தொல்-பொ-செம்-242.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மு
வார்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னார்
மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகக் காணக் கடுந்தே
ரின்றுபுகக் கடவுமதி பாக வுதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாஅல போல
இருமபிடி யுழைய தாக
பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே”

எனக் கொள்க.

இழைபு என்பது, வல்லொற்றியாதா தீண்டாது செய்புளிய லுடையாரால் எழுத்தெண்ணி வகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாப பதி னேழ்விலதது ஐந்தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஒங்கிய சொற்க ளான் வருவது; எனனை?

“ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா *வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னாகுண மொழுகின்
இழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்” (தொல்-பொ-செம்-243.)

என்றாகலின்.

* ‘ஐந்தடி காறும்’ என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

“டோத்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து
 தேத்து தெத்து மூசி நோந்து
 உண்டு குழ விண்டு வீடுகு
 ிர்வாய் கொண்டு கீண்ட கீல
 மூவா பூதை வ்ச வோவாய்
 மதிடேர் துண்டோ டொல்கி மாலை
 நாமணக கமழும பன்னெல் லூர
 அமடேர் மென்றோ னாயரி நெடுக்கண்
 இணை ரோதி மேத்தி வனமுலை
 யிறம்ப மென்மல ருடைமெழுந்த மாவின்
 துத்தைத் தயலமருஞ் செறிந்தேந் தல்குலன்*
 அணிகை யசைதுப வரியமை சிலம்பின்
 மணிமருள் வளாகூல் வளரிளம் பிறைதுதல்
 ஒளிசிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகனொடு
 நடிமுத்த முழங்கிய வணிசிலவு நெடுநகர்
 இருந்தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை
 கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
 பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவம்
 தொரு மறைப்பி னெழிகுவ தன்றே”

எனக் கொள்க.

வண்ணமும், என்பது வண்ணங்களு மென்றவாறு. அவ்வண்
 னந்தானே யிருபதெனக்கொள்க; என்னை?

“வண்ணத் தானே நாலேத் தென்ப” (தொல்-பொ-செய்-213.)

என்றாகலின்.

“அவைதாம்,

- 1 பாஅ வண்ணம் 2 தாஅ வண்ணம்
- 3 வல்லிசை வண்ணம் 4 மெல்லிசை வண்ணம்
- 5 இயைபு வண்ணம் 6 மளபெடை வண்ணம்
- 7 நெடுஞ்சீர் வண்ணம் 8 குறுஞ்சீர் வண்ணம்
- 9 சித்திர வண்ணம் 10 நலிபு வண்ணம்
- 11 அகப்பாட்டு வண்ணம் 12 புறப்பாட்டு வண்ணம்
- 13 ஒழுகு வண்ணம் 14 மொருஉ வண்ணம்

* ‘துயல்வருஞ் செறிந்தேந்தல்குல்’ என்பதும் பாடம்.

15 எண்ணு வண்ண 16 மகை-பு வண்ணம்

17 தூககல் வண்ண 18 மேந்தல் வண்ணம்

19 உருட்டி வண்ண 20 முடிஞ் வண்ணமென்

றாக்கன மறிப வறிந்திசி னேரே" (தொல-பொ-செய்-214.)

என்றோதப்பட்டன.

அவற்றுட் பாவண்ணம் சொற்சிரடியால் நூலுட் பயிலவரு
வது; என்னை?

“அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்
சொற்சீர்த தாகி நூற்பாற் பயிலும்” (தொ-பொ-செய்-215.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

“குறு ஆனென வருஉ மிறுதி
ஐகுடி சிவனுஞ் செய்யு ளுன் னெ.” (தொல-சொல்-வேற்-25.)

எனவும்,

“அது உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு.” (தொல-எழுத-நூன்-31.)

எனவுங் கொள்க.

தாஅ வண்ணமாவது, தோன்றுமிடத்து ஒரோவடி யிடையிட்டு
வந்த வெதுகைத்தாகும்; என்னை?

“தாஅ வண்ண,
மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்.” (தொல-பொ-செய்-216.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

“தோடா ரெல்வளை நெகிழ் நாளும்
நெய்த லுண்கண் பைதல் † லுழுவா
வாடா ‡ வவ்வரி ததைஇப் பசலையும்
வைக றேறும் பைப்பையப் பெருக
§ நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டோர்
கேளார் கொல்லோ காதலா தோழி

* ‘வண்ணமோ—டாககவை யென்ப வறிந்திசி னேரே’ எனபதும் பாடம்.

† ‘கலுழி’ எனபதும் பாடம்.

‡ ‘வலவரி’ எனபதும் பாடம்.

§ ‘நீடா ரிவணென்’ எனபதும் பாடம்.

வாடாப் போய மழைசை தெழில்
பருவஞ் செய்மாத வலனோபு வளைது
யோடா மலையன் வேலிற
கடிது மனனு மச் காமழைக் குரலே.”

என்றும பாடிக் கொள்க.

வல்லிசை வண்ணமாவது, வல்லெழுத்துமிக்குவருவது; என்னை?

“வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயிலும்.”

(தொல்-பொ-செய்-217.)

என்றாகலின்.

வரலாறு.

“வட்டொட்ட மனை உருமுடப புலனைக்கீழ்க்
கட்டிட்டுக் கணணி தொடுபபவர் தாழைபபூச
தொட்டிட்டுக் கொளருக கடரசோப்ப னின்றொடு
பட்டொட்டி புறனம் விடாது கிணையுமேல்
விட்டொட்டி கீகாதே மொட்டி.”

எனக் கொள்க.

மெல்லிசை வண்ணமாவது, மெல்லெழுத்து மிக்குவருவது;
என்னை?

“மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே”

(தொல்-பொ-செய்-218.)

என்றாகலின்.

வரலாறு:

“பொன்னி னன்ன புனைதண் டாது
மணியி னன்ன ரெத்தலக கழனி
மனவென வுதிரு மாநீர்ச சோபப
மாண்வனை ரெடுகதேர் பூண்மணி யொழிய
மம்மர் மாலை வாரீ
நன்மா மேனி நயந்தனை மெனினே”

எனக் கொள்க.

இயைபு வண்ணமெனபது, இடையெழுத்து மிக்கு வருவது;
என்னை?

“இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே.”

(தொல்-பொ-செய்-219.)

* ‘மிகுமே’ என்பதும் பாடம்.

என்றாகலின்.

வரலாறு:

“காவ்வெள னருவ் வரம்கை மிழிபட
கோள்வல ஓழுவை விட நட யடயடயடி
வருகி ருள்யம் உரைமக மசைபட
வேலொளி விளக்கி வெர்ரோ
யாரோ தேழி வுழுகிற போரோ.”

எனக் கொள்க.

அளபெடை வண்ணமாவது, அளபெடை பரிந்துவருவது;
என்னை?

“அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும” (தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“தாஅம பக^ட ர்க்குத் தண்ணீ ருக்கெலோ
ஆஅம பலபழி டனனை மறிவுறில
வாஅம புரவி வழுதிடோ டெடமிடை
தோஒ கவலுமிட டூர்.”

நெடுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, நெட்டெழுத்து மிக்குவருவது;
என்னை?

“நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும”

(தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“நீளுர் பாளு யாதே கடே
நீலூர் காயாம் பூவீ யாவே
காளுர் பாளு மாலே யானே
யாதோ தாமே வாழா மோரே
*யூளுர் பாகா தேரே
பீளுர் தோளான் பேரு ராளே.”

எனக் கொள்க.

குறுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்து மிக்குவருவது;
என்னை?

“குறுஞ்சீர் வண்ணக் குற்றெழுத்துப் பயிலும”

(தொல்-பொ-செய்-122.)

* ‘ஆயூர்’ என்பதும் பாடம்.

என்றாகலின். வரலாறு:

“ உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியசு
சித்கொடி பவரை பொரிதளை யவிழக்
குறி஁ரு பருவ மிதுவென மறகு
செறிதொடி நலமலை யழிய
ஹிபலை யரிவை கருதிய பொருளே”

எனக் கொள்க.

சித்திர வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும்
விரவிவருவது; என்னை?

“ சித்திரவண்ணம்,

நெடிடவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருமே” (தொல்-பொ-செய்-223.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“ ஊர்வாழி யூரர் தோதார் வாசி
பேர்சேரி கார்பே ரிரைய
வாசி ிர்நீர தோழி தோளே”

எனக் கொள்க.

நலிபு வண்ணமெனபது, ஆய்த முடைத்தாய்வருவது; என்னை?

“ நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்” (தொல்-பொ-செய்-224.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“ எஃகொ டவன்காப்ப வேமாந்தாள் போதந்தாள்
அஃகுநீர்க் கான்யாற் றயன்மண லெக்கர்மே
லிஃதோசின் பாவை திருந்தடிப் பின்றை
யஃதோ விடலை யடி”

எனக் கொள்க.

அகப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடியாதது போன்று முடிவது;
என்னை?

“ அகப்பாட்டு வண்ணம்,

முடியாத் தன்மையின் முடித்தன மேற்றே.”

(தொல்-பொ-செய்-225.)

என்ற ராகலின். வரலாறு:

“ பன்மீ னுணககற் படுபுள் னோப்டியும்
புன்னைநுண் டாது நம்மொடு தொடுத்தும்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றித்
தோழி நீககாமை குளிற் றேற்றிபு
மணந்ததற் கொவ்வான் றணந்து புறமாறி
யினைய னாகி யீங்குனைத துறந்தோன்
பொய்த லாயத்துப் *பொலங்கொடி மகளிரா
கோடுயர் வெணமண வேறி
யோடுகல மென்னுந் துறைவன் னோழி.”

எனக் கொள்க.

புறப்பாட்டு வண்ணவியை ம. முடிந்ததுபோன்று முடியாததன்
மேற்று; என்னை? — லன்ன படை

“ புறப்பாட்டு தின் னாய்நா
முடிந்தது போலுண்குடை துறாகும்” (தொல்-பொ-செட்-226.)
சாரிய வசு

என்ற ராகலின். வரலாறு: நின் முறு

“ நிலவுமண லகன்றுறை^{பதீ.கீ} நேவ
வினறி மணிப்புள் ளினமெடுப்ப நெருநலும்
வந்தன்று கொண்கன் றேரே யின்றும்
வருகுவ தாயிற் சென்று சென்று
தோன்றுபு துதைந்த புன்னைத் தாதுகு
தண்பொழின் மெல்லக வனமுலை நெருங்கப்
புல்லி னெவனோ மெல்லிய னீயும்
நல்காது விடுகுவை யாயி னகலும்
படர்மலி யுள்ளமொடு மடன்மா வேறி
யுறுதய ருலகுட னறியநஞ்
சிறுகுடிப் பாக்கத்துப் பெரும்பழி தருமே”

எனக் கொள்க.

ஒழுகுவண்ண மென்பது, ஓசையினொழுகிக் கிடப்பது; என்னை?

“ஒழுக வண்ண மோசையி னொழுகும்” (தொல்-பொ-செய்-227.)

என்ற ராகலின்.

* ‘பொலன்றொடி’ என்பதும் பாடம்.

வாலாறு:

“தம உழி செழி சாதல
செயின மனிதன் தன்னை மறையொடு
புன்கண் மலே மறையொடு கைய
புயல் மறையொடு புன்கண் சொல்ல
செய்வதாய் செய்யென செய் வல்ல
வினன்னி மறையொடு கைய
மொழி மறையொடு கைய புன்கண் மறையொடு”

எனக் கொள்க.

இ-ரு உண்ணமென்பது, நன்றுத்தொடையாற் கிடப்பது.
அஃதேபாதேதா வென்றிச் செய் மறையொடு; என்னை?

“இ-ரு உண்ண மொடுகது; (தொல்-பொ-சொய்-228.)
என்றாகலின். வாலாறு:

“தொழிசெய்துத் தனக்குத் தலைய
யான்சென் மறையொடு தெரு
செய்வதாய் வாழி தேய
புன்கண் மறையொடு கைய
பொருவா விளைய மறையொடு
மணிவீலா விரியுந் குணமுகிற் வேர்க்கே.”

எனக் கொள்க.

என்னு' வண்ணமென்பது, செவ்வெண்ணிறாலும், உம்மை
எண்ணிறாலும், என வெண்ணிறாலும், என்ற வெண்ணிறாலும்,
பிறவும பாதானுமோ ரெண்ணிறாலும் வருவது; என்னை?

“என்னு' உண்ண மெண்ணுப் பயிலும்” (தொல்-பொ-சொய்-230.)
என்றாகலின். வாலாறு:

“பொருவான் செழிமன் போர்வேற் கிள்ளி
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்தம் பல்லிதழ்க் குவளை
மாய்மை நல்லா ளரிவை
மாமோள் மென்பற சேயரிக் கண்ணே”

எனக் கொள்க. இது செவ்வெண்பெற்றது. பிறவுமன்ன.

அகைப்புவண்ண மென்பது, அறுத்தறுத்துச் சொல்லப்படுவது;
என்னை?

“ அகைப்பு வண்ண மரத்தறுசு தொழுகும ” (தொல்-பொ-செம்-230.)
என்றாராகலின். வரலாறு:

“தொடுத்த வேட்டின்மிசைத துதைதத பொதைமிடை
ய்சைததவாரம் மலைப்பாட்டு ரண்ண லெனபொனியன்ற
சேனைமுர சிரங்குத் தானெடுத்தி முடன்ற
வேத ருயர்முருக்கும வேலின் னடின் ”

எனக் கொள்க.

தூங்கல் வண்ணமென்பது, பெரும்பான்மையும் வஞ்சியின்றி
பருவது. என்னை ?

“ தூங்கல வண்ணம வஞ்சி பம்பல ” (தொல்-பொ-செம்-231.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“ தென்குமரி வடவிமைய மாவெல்லைத் தம்புகழ்
விளங்கக் கடலன்ன படைநாபபண் மலையன்ன
களிற்றெருத்தின் ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங்குந்திறலர்
திங்களன்ன வெண்குடை யுயரிய வொன்னுதார்
மிடல்சாயத் துன்னரிய வகழ்க டந்தவர்
பொன்னுடைய வெயின் முருக்கி யோவத்தன்ன
வினைபுனை நல்விற் கோபத் தன்ன
கனையெரி கவரச் சென்ற வாதிற்
மழுக வார்த்தலிற் புலவர்பல புகழ்கொண்டு
பெறலரிய விழுததாயம் விறலியர்க்கு மகிழ்ந்து
வீசின யொன்னார் துப்பிற் றென்னவர்
மருக புல்கினை பசினோ னுது
கல்பி றங்கிய சுரநீநதி யிவண்
வந்தநசை வாழ்ந னெனவைத் தெல்லாம்
பிறர்க்கு மீந்ததெல்லா மெனக்காகும் பொருள்கொடுத்தும்
புகழ்கொள்வ னெனவிவற கீயே னெனக்கீவ
னென்ன வெனனோக் காது சின்னோக்கி
யென்னை விடுமதி வெள்வேல் வழுதி
வெயிற்கதிர் துழைபா வியன்பெருக காவிற்
றண்புனல் வையை யொண்டுறை தொகுத்த
கோடியர் மணலினு மேத்திப்
பாடுதும் பெருமனின் னொடொறும் புகழ்ந்தே.”

வந்தல்வண்ணமென்பது, சொல்லிய சொல்லிற் சிறந்துவருவது;
என்னை ?

“ ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும் ”

(தொல்-பொ-செய்-232.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“கடுவார் கடல்கள் கட லெனப்படா
கடலிற் கடலே கடலுந்—கடல்
அருவிய முலை யரும்பலிழு மாலை
பிரியற் பிரிவே பிரிவு”

எனக் கொள்க.

உருட்டுவண்ண மென்பது, அராகத்தொடைமேல் வருவது;
என்னை?

“உருட்டு வண்ண மராகத் தொடுக்கும்” (தொல்-பொ-செய்-233.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“ அணிகினர் சிறுபொறி யவித் துத்தி மாளுகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுநீர்த் தோட்டவிழ்ந்து மலர்ந்தனையே
ஆர்கலி யுயரக லெழில்வானத் தமரர்கண முடனார்ப்ப
*வார்புன லிகன்மிகல மறமல்லனை மாயக்கலிற் பொங்கினை
முன்னெயிற் றரிமருள்க னாய்த்தியரொடு னிரைநடுங்க
வரைதிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலையெடுத் தேந்தினை
காமரு தகைய கல்லியன் மார்பினை
கண்பொரு சுடரொலி நேமியை
பூமலி வினைபுனை தாரினை
பொன்புனை வினைபுனை யுடுக்கையை
அனையன்
பலவுடன் புசுழ்த கப்பயந் தோய்கின்
இணைபுணர் கழலடி பரவுதந்
துணைபுண ருவகையொடு மன்னுது மெனவே ”

எனக் கொள்க.

முடுகுவண்ண மென்பது, அடியற்றவுழி அறியலாகாதாய்,
நீண்டவடித்தாய், அராகத் தொடுத்து வருவது; என்னை?

* ‘வார்புகல் கழன்மறவா’ என்பதும் பாடம்.

“*முடுகுவண்ணம்,

அடியிறந் தோடு மதனோ ரற்றே” (தொல்-பொ-செய்-234.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“பெருகலி யொலிமலி துணையணி பிறழ்த
துயல்வியல் வளனுரை ப்திரவதிரு
மதிவிலக குருளுடையருண்முந்நீர்
அருக்கலக கவர்த்தனையே
வகைதகை வனர்தளி ருறுதுயர் வணரிணர்
துணர்புயல் புகையணக குறுசினே
வினவா வினவி லுயர்வ ராயின
வினைபடக் கிடந்தோய்சின் சூழறு சுடரொள்
திகழணி மணியலங் கிலங்கவிர கதிர்முத்தமே
மெழந்தியாத்த தொடையமை துணைபுனைவினை
தொடுகழ லடியினை பரவுதும் யாமே”

எனக் கொள்க.

இவ்வாறு வண்ணவிகற்பமெடுத்தோதினா தொல்காப்பிய
னாரும், கையனாரு முதலாக வுடையார.

அவியனார்,

<p>I. 1. தூங்கிசைவண்ணம்,
2. வந்திசைவண்ணம்,
3. அடுக்கிசைவண்ணம்,
4. பிரிந்திசைவண்ணம்,
5. மயங்கிசைவண்ணம்</p>	}	என்று இவ்வைந்தினையும்,
<p>II. 1. அகவல் வண்ணம்,
2. ஒழுகிசைவண்ணம்,
3. வல்லிசைவண்ணம்,
4. மெல்லிசைவண்ணம்</p>	}	என்று இந்நான்கினையும்,
<p>III. 1. குற்றெழுத்து வண்ணம்,
2. நெட்டெழுத்துவண்ணம்,
3. வல்லெழுத்துவண்ணம்,
4. மெல்லெழுத்துவண்ணம்,
5. இடையெழுத்துவண்ணம்</p>	}	என்று இவ்வைந்தினையும்

* ‘முடுகுவண்ண முடிவறியாமல்—அடியிறந் தொழுகு மதனோ ரற்றே’
என்பது பல ஏடுகளிற் கண்ட பாடம்.

கூட்டியுறழ் நூறு வண்ணம் பிறகரும என்றார். அவை உறழுமாறு:

தூங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவற் தூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் தூங்கிசை வண்
ணம், வலியகவற் தூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்
அக வ ல். தூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் தூங்கிசை வண்
ணம் எனவும் ;

குறிலொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் தூங்கிசை
வண்ணம், வலியொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி
ஒ ழு க ல். யொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற்
தூங்கிசைவண்ணம் எனவும் ;

குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்
கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்
வ ல் லி சை. ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை
வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறில்மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைத்
தூங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை
மெ ல் லி சை. வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம்,
இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண் ணம் எனவும்
இவை குறிலகவற் தூங்கிசைவண்ண முதலிய விருபது தூங்கல்
வண்ணம்.

அவைதாம் முதுபிடி நடந்தாற்போலவும், கோம்பி நடந்தாற்
போலவும், நாரைநடந்தாற் போலவும் வரும். அவை யொருபுடை
யொப்பினுற் தூங்கிசைவண்ண மெனக்கொள்க.

ஏந்திசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம்,
வலியகவ லேந்திசை வண்ணம், மெலியகவ லேந்
அ க வ ல் திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம்
எனவும் ;

குறிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேந்திசை
வண்ணம், வலியொழுக லேந்திசை வண்ணம், மெலி
ஒ ழு க ல் யொழுக லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுக லேந்
திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யேந்
திசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம்,
வ ல் லி சை மெலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைவல்
லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறினமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்
திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசை வண்
மெ ல் லி சை ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடை
மெலிசை யேந்திசைவண்ணம் எனவும் இவை
குறிலகவலேந்திசைவண்ண முதலிய இருபது ஏந்திசைவண்ணம்.

அவைதாம் மதயானை நடந்தாற்போலவும், பாமபு பனைத்தாற
போலவும், ஒங்கிப்பறக்கும் புட்போலவும் வருமெனக் கொள்க.

அடுக்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம்,
வலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை
அ க வ ல் வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசை
வண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், மெலி
ஒ ழு க ல் யொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக்
கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறில்வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யடுக்
கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்,
வ ல் லி சை மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைவல்
லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை
 யடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யடுக்கிசை
 மெல்லிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்,
 இடைமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்
 இவை குறி லகவலடுக்கிசை வண்ணம் முதலிய யிருபது அடுக்கிசை
 வண்ணம்.

அவைதாம் ஒவ்வா கிலத்திற் பண்டியுருண்டாற்போலவும்,
 நாரை யிரைநதாற்போலவும், தாராவும் தாாமணி யோசையும்
 போலவும் வரும.

பிரிந்திசை வண்ணம் 20.

குறி லகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்
 னம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியக
 வற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை
 வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடி லொழுகற் பிரிந்
 திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்
 னம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடை
 யொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப்
 பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை
 வல்லிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்,
 இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறின் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசைப்
 பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை
 மெல்லிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்,
 இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்
 இவை குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம் முதலிய இருபதும் பிரிந்
 திசை வண்ணம்.

அவைதாம் பெருங்குதிரைப பாய்த்தலும், ஒன்று கொட்டியும்,
 இரண்டு கொட்டியு முதலாகவுடைய அறுத்துக்கொட்டுப் போலவும்
 வரும்.

மயங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசை வண்
ணம், வலிபகவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலிபக
வு க வ ல் வன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை
வண்ணம் எனவும் ;

குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்
கிசை வண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசை வண்
ஒ ழு க ல் ணம், மெலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், இடை
யொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்
கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்
வ ல் லி சை ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை
வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை
மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை
மெ ல் லி சை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம்,
இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்
இவை குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ண முதலிய யிருபது மயங்
கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் நகரம் இரைந்தாற் போலவும், தாரை இசையும்,
ஆர்ப்பிசையும், இயமர விசையும் தேரைக் குரலும் போலவும் வரும்.

சூறைக் காற்றும, நீர்ச்சுழியுமபோல வருவது அகவல் வண்
ணம்; நீரொழுக்கும, காற்றொழுக்கும்போல வருவது ஒழுகல் வண்
ணம்; தோற்கயிறும் இரும்புந் திரித்தாற்போலவும், கன்மேற் கல்லு
ருட்டினாற் போலவும் வருவது வல்லிசை வண்ணம்; அன்ன நடையும்
நண்ணம் பறையும் போலவும், மண்மே னடந்தாற் போலவும் வரு
வது 'மெல்லிசை வண்ணம்; இவை தொழில் வகையால் ஒருபுடை
யொப்புமை காட்டியவாறு.

இவை நூறு வண்ணமும் தம்முண் மயங்கி வரினு மிக்கதொற
பெயாகொடுத்து வழங்கப்படும்.

“ தூங்கேந் தடுக்குப் பிரிதன் மயங்கிசைவைத் துப்பின்னும்
ஆங்கே யகவ லொழுகன் வலிமெலிப் பாற்படுததுப்
பாங்கே குறினெடில வலிசை மெலிசை யோடிடையுந்
தாங்கா துறந்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே”

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வரலாறு:

“ வினையொழி டொழுதினகட் செல்வமே போலவஃகிசை
சுனையெழு குவனையு மாம்பலுந் தீய்ந்துவாடிக்
கனையெரி கனத்தீண்டிக் காடுவெந் *தோடுகலலா
நனைவு ளெழில்வேழ நாவசைந் தெய்தியாங்கு”

இன்னவும, ஆசிரியங்களும், பாவைப் பாட்டும, அன்ன பிறவும்
குறிலகவற்றாங்கிசைவண்ணம் எனப்படும். இவற்றை ஐந்துதெழுத்
தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“ கோல மலர்கொண்டு சிலமந்தி மலைவுடைததாய்ச
சோலை தொறுந்தாழ்ந்த பொழிற்சோர்வி லுயாவிஞ்சை
நீலமடிக் கண்ணின்னர் நீடுநனி யேத்தச
சீலமிரு நாதரடி சேரவினை சேரா”

இன்னவும், வஞ்சியும், வஞ்சிப்பாவினமும ஒழுகிசைத்தூங்கல்
வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையு மைந்தெழுத்தினமேலு மொட்
டிக்கொள்க.

“ ஏறுயர் கொடியி னிருவிசும் பதிரு மெறிமுர சதிர்கடற் றானை
வீறுயர் மணிக்கால் வெண்குடை யோடுகு தண்டிறை யின்பழை
[யாற்று]

மாறடு படிவ மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
வீறடு நெறிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே”

என இச்சந்தத்தனவும,

“ பூவினாற்பொழிற் பிண்டியின் கீழ்ப்பொருவறு திருநகர்ப பொன்
[னையிலுள்]
மாவினார் நலனோக்கி னல்லாரா பலர்பணிந்து வந்தடிவணங்கி”

* ‘ஒடுக்கல்லா’ என்பதும் பாடம்.

என இன்ன வண்ணத்தனவு மெல்லாம் வல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“தேனிஞர் மலர்ப்பிண்டியு னீழற் றேவரேத்த
வானிஞர் குடையா னடிநாளும் வணங்குதமே”

“தாழி யோக்குமலாக் கண்ணவர் தண்ணடி
பாழியோக்கு புனலார் பழையாற்றுள்
காழிசன்றம் மதியான் மதிசேர்ந்து
வாழி பென்று வணங்க வினைவாரா”

என இன்னவை மெல்லாம் மெல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“கனவிஞற் கொணர்ந்த வெண்காணமும் விழுப்பொன்னு
முளவெனினும் யானறும்ப்ப லுவவாது கிடந்தமைபால்
வளையிஞற் பொலிந்தகை வாட்கண்ணுள் வழிபடு
களைவாரிற் களையிருட்கட் காணேன்மற் றிதுவல்லால்”

எனஇன்னவும், கலிப்பாக்களும், தும்பிப்பாட்டும் குறிலகவ லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“வரையென மாடகக னோககுபு வீதியின் வஞ்சிமன்னவன
புரைபுரை சின்றலர் பூந்தொடையற் பொறையன்ற னருளானேற்
கரையெனக் காலையுங் காண்பரிய கடலபோலுங் கௌவையு
மரையின மேகலை யோடவோடு மிவனாவி யாற்றாதே”

என இன்னவையாகிய சிறுவிருத்தங்களும், வெண்பாக்களும், வெள்ளொத்தாழிசைகளும் எல்லாம் குறிலோமுக லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக.

“நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் * குடான்
பொறிமாண் வரியலவ ிடையு மாடான்
சிறுநதல் வேர்வரும்பச சிந்தியா கின்றாட
கெறிநீர்ததண் சேர்ப்பயா னெனசொலவிச † செல்கோ”

இதுவுமது.

* ‘குட்டான்’ என்பதும் பாடம். † ‘ஆட்டலு மாட்டான்’ என்பதும் பாடம். ‡ ‘சொல்கோ’ என்பதும் பாடம்.

“ இட்டசன்றனை யானினி யென்செய்கோ
கட்டெழி லழகா கடிதென்னவே
மட்டெழின் மல்ததார்ப் பொலிமார்பனுந்
கெட்டெழுந் திறைகூறுவ னோவெனா”

“ பறைபட்டன பட்டன சநகிநொலி
முறைவிட்டன விட்டன முன்னுலாத
* திறல்விட்டனர் கொட்டினா தின்கலிமா
சிறைகொட்டின ரொட்டினர் நீண்முழுவால்”

என இன்னனவும் குநல் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம். இவற்
றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“ மான்வீடு போத்திற் பிணையின்னுயிர் போவதேபோல்
யானவீடு போத்தி னிதுவேகொ னினக்குமெனனத்
தேனூறு மின்சொன் மடவாயழு தாற்றகில்லாய்
வானூடு போய வரைகாணிய சென்றகாலை”

என இன்னவும் உழவரோதை யெனப்படுவனவும் குறின்மெல்லிசை
யேந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்
கொள்க.

“ கொடியிடை மாதர் மேனி சுவளைமல ருண்க ணென்றும்
பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானென வேறு செய்தும்
வடிவொடு வாரந்த மென்றோள் வளைசேர்ந்தகை காந்த னென்று
மிடையிடை சின்று சின்று பலகாலு முவப்ப தென்றோ”

என இன்ன பிறவும், எழுசீரடியால் வந்தனவும் எல்லாம் குறிலகவல்
அடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்
டிக்கொள்க.

“ மாலையால் வாயையா லந்தியான் மதியான்
மனமுன முணர்வது நோயுறச்செய்த
சோலையாற் றென்றலாற் சுரும்பிவர் பொழிலாற்
சோர்தரு காரொடு விரிதரு பொழுதே
கோவவால் வளையாற் கொடுப்பறி யானேற்
கொள்வது முயிரொடு பிறரொடுபோ லன்றோ

* ‘திறைவிட்டனர்’ என்பதும் பாடம்.

காலையா உடவே காதலு மாஊகோர்

காலையென லுஊகட ன்ந்திய வினேமே”

என இன்னவும் பிறவும் அன்சீரடி மீக்கு வருவனவும் குறிலோழக
லகுகிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மீமலு மொட்டிக்
கொள்க.

“கடியான் வெயலெறிப்பக கல்லொய்ன் வெதுமட்ட கலஊகற சினனா
அடியா லுஊகளந்த வாழ்ந்த ஓசகிய வமித்தென் நெண்ணிக்
கொடியான் கொப்பக குடஊகையாற் கொண்டிருந்து குடிக்க
[நேற்றான்
வடியோ தடஊகண்ணி வருசிககொட ன்னாறாவிட வருவா னாமே”

எனவும்,

“அடைமீனசென நடைமீன்சென் நவனாகிய
சினகடத திறைவன றானே”

எனவும் அறுசீரடியால் வருவன வெல்லாம குறில வல்லிசை யடுக்
கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மீமலு மொட்டிக்
கொள்க.

“பிடியுடை நடையடு நடையின் டொய்ற
கடியடு மிலமல ரடிநனி தனதாந்
துடியிடை யடுமிவ ணடுவொடி வதுபோல்
வடுவடி யடுமிவ ணெடுமலா புரைகண்”

எனவும்,

“கடுமுடைய நாறுகரு மேனியின் ளாகிப்
படுமுடையுண் மாகுலவா பாதது ணலு மீயார்
இடமுடைய காடுநனி போகெனலும போகித
தடமுடைய *கண்முழைய் னுடைய ளாகி”

என இன்னவை யெல்லாக குறில்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மீமலு மொட்டிக் கொள்க.

“சூரலும பிரம்புஞ் சுற்றிய”

எனவும்,

* ‘கண்முழை’ என்பதும் பாடம்.

“ முன்றி னீன்ற முடமுதிர் பெண்ணேமேல்
அன்றில்கா னுமமை யாற்ற வினவுதும்
தொன்று காலந் தொடரந்துட னாடினாள்
சென்றுழிச செல்லுஞ் செந்நெறி யாதென”

எனவும்,

“ குரவ னாகிலை மாவொடு சூழ்கரைச
சரவ னமமிது தானனி போலுமா
லரவ னாகுவி லாண்டகை சான்றவன
பிரிபு னாநதடன் வாரல னென்செயகோ”

க எனவும் இன்னவை யெல்லாந் குறிலகயற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவறறையு மைந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக் கொள்க.

“ அறிவல் லறிவல் லமுதே யமுதே
யெறிவெண டிரைமீ திகலிற் றறிவல்
லிறுகல் லிறுகல் விதுகே ளிதுகேள்
பெறுவல் பெறுவல் பிழைப்பொன்று பேராய்”

எனவும்,

“ தேனமருந் திருவாரின வேனிலின்
மானமரு மடனோக்கியர் நோக்காய்
தானுருகல் லெயிராங்கி சின்றுயகரி
* யாமகலா தடியஞ்சவி செய்தும்”

எனவும்,

“ கதிர்கொண் மதியுந் கனபொன் களிறும
பயில்கொண் டபரந் தழகா கியினி”

எனவும் இன்னவை யெல்லாந் குறிலோழகற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவைபுமைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

“ துடித்தடித் திமிழ்தரு துளங்குவென் னருவிநீர்த்
தொடுதெடுதத மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றுந் தூய்மைசால்
அடுததடுத துரைபுக லசைவில்சீ ருசசந்தம
மடித்தடித்து னவகலு மறத்தலின்றி வாழ்த்துவாம்”

* ‘யானகலாது’ என்பதும் பாடம்.

என இன்னவை யெல்லாங் குறல வல்லிசைப் பிரந்திசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிகொள்க.

“சிந்தி வீழ்தத சுதிசசெய்ய வெயடே”
புநதி நீண்ட குடையொருவ னல்கானெனின
முந்தி யோடு வனாமுலலை மெல்லுரு
மநதி யாகினற தாலால் யாதாகுகோலே”

என இன்னவை யெல்லாங் குறன்டெல்லிசைப் பிரந்திசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிகொள்க.

“வாகுபு கொள்ள சின்ராள் வாரண வாசி மணன்
தேகம ஷோலிமன் கூதற நேவினாட் கின்ற மகை
யாகவ ளருகலலலா னத்தின புரராசன்
வான்புகழ் மகைக வாகைப பூசற மன்ன மேனி”

என இன்னவை யெல்லாங் குறலகவன் மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிகொள்க.

ஆசைப் படுக வருந்தவக கலவ்யல் லாப்*பிறகள்
பேசப படுவ திலமிவை யாவை பிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணா வார்க்குச் சேயிழைமா
பாசப் படுகுழிப் பற்றறுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்

என இன்னவை யெல்லாங் குறிலோழகன் மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக் கொள்க.

“தாமத் துணகளைத் தருக்கொடு முருக்குதன் முரணும்
துமத் தாவக லெடுத்துக்கொண் டிழையவ ரெறியும
வாமத் தோள்களின் வலித்தன்ன புடைத்தெடுத தாறறும்
பேய்மைத் தீத்தொழில் பெருகிய தாசனு முணர்ந்தான்”

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக் கொள்க.

“உருகார்தம் மினனுயிர்கா த தொழியலாமோ வுணர்ந்தார்க்கு
வருகார்போல வளஞ்சுரந்திவ் வையகாக்கும் வயமாறன்

* ‘பிறர்கள்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘பாற்றறுத்தார்’ என்பதும் பாடம்.

முருகா மாபினான் முரசுமாப்ப முல்லைகாள்

* குருகார்பெளவ முண்டிருண்ட கொண்டலென்று குழைத்தீரோ "

எனவும,

" கண்ணுடைமா ஸ்வர்கண்டார கண்ணிப்புண பிறவெல்லாம் "

எனவும இன்னவை யெல்லாங் குற்றமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிகொள்க.

இவற்றில் ஒரு வண்ணத்தாலேயும் பல வண்ணத்தாலேயும் வரும். இப்பெற்றியே கடையிலலா விகற்பமாம். அவற்றை ஒரு விகற்பத்தாற் சொன்னவாறு. பிறவகையால் வரும் வண்ணங்களை யும் † ஒருவண்ணங்களையும் உரைத்தவற்றோடு ஒருபுடை யொப்பு மையாற் சாத்திபுணாக. என்னை?

" பாககே தடுக்கல பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பினனு
‡ பாககே யகவ லொழுகிசை வன்மையு மென்மையுமா
§ வாங்கே குறினெடில § வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையும்
தாங்கா துறத்தரத் தாமவண்ண நூறுத் தலைப்படுமே "

—யாப்பருங்கலக காரிகை.

எனக் கொள்க.

தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என இவ்வைந்தினையும்; அகவல் வண்ணம், ஒழுகல் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்றிந் நான்கினையும்; குற்றெழுத்து வண்ணம், நெட்டெழுத்து வண்ணம், வலலெழுத்து வண்ணம், மெல்லெழுத்து வண்ணம், இடையெழுத்து வண்ணம் என இவ்வைந்தினையுங் கூட்டிக் குறிலகவற்றாங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற்றாங்கிசை வண்ணம், வலியகவற்றாங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்றாங்கிசை வண்ணம், இடையகவற்றாங்கிசை வண்ணம் எனறிவ்வாறெல்லா முறழ்ந்துகொள்ள நூறு வண்ண விகற்பமாம்.

* 'குருகாரம்' என்பதும் பாடம்.

† 'ஒருவ வண்ணங்களையும்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'பாககே' என்பதும் பாடம்.

§ 'வல்லின மெல்லின மோடிடையும்' என்பதும் பாடம்.

இனி வழி வென்பது குற்றம். அது நான்கு வகைப்படும். எழுத்து வழுவும், சொல் வழுவும், பொருள் வழுவும், யாப்புவழுவும் என. அவற்றுள், எழுத்து வழுவாது எழுத்தகிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது. வரலாறு:

“வெறிகடழ் தண்சிலம்பின் வேட்டமே யனறிப்
பிறிதுக் குறையுடையான் போலுஞ்—செறிதொட
தேமா னிதணததா ஞமக நம்புனததே
மாபான்பின் வந்த மகன்”

என விதனுள் ‘தேமா’ எனற்பாலதனைத் ‘தேமான்’ என எனகர
வொற்றுக் கொடுததமையால் எழுத்து வழுவாயிற்று. என்னை?

“முன்னிலை நெடிவு மாவ மாவும்
னம்மிசப் புணரு மடககுதினை யான”

என்றாராகலின்.

சொல்வழுவாது, சொல்லகிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது;
என்னை?

“சொல்லின் வழுவே சொல்லோதது மரபிற்
சொல்லிய குற்றம் *தோன்ற லாமே”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“இசையெல்லாக கொட்ட வெழிற்றானை யூர்ந்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில பருகி யணியார்த்தப் போந்தான்
கொடிமதிற கோழியார் கோ”

இதனுள் “இசையெல்லாமார்ப்ப” எனவும், “எழிற்றானை
நாப்பண்” எனவும், “அடிசிலயின்று” எனவும், “அணியணிந்து
போந்தான்” எனவும் இவ்வாறு பொதுவினாலெடுத்துக்கொண்டு
பொதுவினான் முடித்தற்பாலனவற்றைப் பொதுப்பெயரா லெடுத்
துக்கொண்டு சிறப்புவினையான் ஒன்றற்கே யுரியசொற் புணர்த்த
மையாற் சொல்வழுவாயிற்று. என்னை?

“ வேறுவினைப் பொதுசொ லொருவினை கிளவா ”

(தொல்-சொல்-கிளவி-46.)

எனவும,

“ வேறுவினை யுடைய பொதுவினை கிளப்பப்
பொதுவினை யுடைய வேற்றுமை யுண்டோ ”

எனவுங் கூறினாராகலின்.

பொருள் வழுவாவது, பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது.
என்னை ?

“ பொருளின் வழுவே தமிழ்நடைத் திரிவே ”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“ முன்னுந் தொழத்தோன்றி முன்னெயிற்று யத்திசையே
இன்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேகாண்—மன்னும்
பொருளின்மால யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற்
பெருகொளியான் மிக்க பிறை ”

இது நாணநாட்டம்.

“ பண்டிப் புனத்துப் பகலிடத் தேனலுட்
கண்டிக் களிற்றை யறிவன்மற்—றிண்டிக்
கதிரன் பழையனூர்க் கார்நிலக் கண்ணாய்
உதிர முடைத்திதன் கோடு ”

இது நடுங்கநாட்டம். இவை யிரண்டும பொருளதிகாரத்
தோடு மாறுகொண்டன. என்னை ?

“ நாணவு நடுங்கவு நாடா டோழி
காணுந் காலைத் தலைமக டேதது ”

என்றாராகலின்.

“ வானை மேய்ந்த வளைகோட்டிக் குதிரை
கோழிலை வாழைக் கொழுமட லுறங்கும்
ஊரன் செய்த கேண்மை
தேரை வாலினும் பெரிதா கின்றே ”

இதுவும் பொருளின்மையாற் பொருள்வழுவாயிற்று.

யாப்பு வழுவாவது, யாப்பதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது;
என்னை?

“யாப்பின் வழுவே யாப்பின் திலக்கணம்
கோப்ப வாராக் கோவைத தாகும”

என்றாகலின். வரலாறு:

“குமண வாழி குமண வுமணருப்பிற்
தேய்ச்சின் பகைமே யான்சில
பெருமை வேண்டி வந்தே
னீசின் பெருமை வேண்டிற்று”

இப்பாட்டு முதலெடுத்தகொண்ட வேளையிற் கெட்டுப் பின்
பரவிக் கட்டுரைமையால் வந்தமையால் யாப்புவழு. பிறவு மன்ன.

அறுத்திசைப்பும், வெறுத்திசைப்பும், அகன்றிசைப்பும் என்
னும் ஒசைக்குற்றம வருமாறு:

“வீங்குமணிவிசித்த விளங்குபுனைநெய்தேர்
காம்புரீடு மயங்குங்காட்டுட்
பாமபுபெரிது வழங்குதோரோக்கு
வயங்குகலிமா சிரைபுசிரைபு
வலவன்வாம்பரி கடலிவந்தோன்
கெழுமணியகலந் தழுமதிவிரைந்தே”

இது நாலசைப் பொதுச்சீர் பலவும் வந்து வஞ்சிதூங்கினமை
யின் அறுத்திசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று.

“ஒங்கிலே வேலோ னொளியா லளிபெற்ற
பூந்துடியாய் போன்றேமும் யாமேமற்—றேய்ந்து
தகைமொய்ம்பிற் ருழ்தடக்கைத் தண்ணருவி நாடன்
பகைமுனை போன்றேமும் யாம்”

இதனுள் ‘தகைமொய்ம்பிற் ருழ்தடக்கை’ என்புழி வஞ்சி
தூங்கிசைத்தமையால் வெறுத்திசைப்பு.

“சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னோ
பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதுஉந் தானமன நென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்”

இதனுள் 'சிறுநன்றி பின்றிவாக்கியாம்' என்புழிக் குற்றிய லிகரம் வநது வெட்டென்று இன்னாங்கா பிசைத்தமையால் வெறுத் திசைப் பாயிற்று.

“கற்றற் றற்ற சுடற்ற கடற்றிரை
வீற்றற் றற்ற வில்லோர் புருவத்தவன்
சொற்றற் றற்ற சுடர்க்குழை மாதரோ
கற்றற் றற்றதென் னெஞ்சு”

இதுவும் வெறுத்திசைப்பு.

“கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமே
லானை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்க
டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்”
பெற்றிப் பிறககி வைத்தா ருனர்கொல்லோ”

இது முன் செய்யுளாய்வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையால் வந்த மையால் அகன்றிசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று. இதுவும் யாப் புக் குற்றத்துள்ளே பட்டடங்கும. பிறவு மன்ன. இன்னும் 'வழு' என்பதனாலே ஆனந்த முதலாகிய குற்றங்களு மறிந்துகொள்க. பிறவு மன்ன.

'திண்ணிதி னடத்த நெள்ளியோர் கடனே' என்பதனால் அவற் றை யெல்லாம் பிழையாமே நடாத்துதல் புலவர்கள் கடன் என்ற வாறு. இச்சூத்திரத்துட் 'பிறவும்' என்று சொல்லியவதனானே நூலும், சூத்திரமும், ஒத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாறும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓரடியாய் நடப்பனவும், புனைந்துரையாய் நடப்பனவும் ஆமாறு உணர்ந்து கொள்க.

நூலாவது, மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று, நால்வகைப் பயத்ததாய், எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றத்திற்றீர்ந்து, பத்துவகை மாண்பிற்றாய்ப், பதின்மூன்று வகை யான் உரைபெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியொடும் புணர்ந்து வருவது.

அவற்றுண், மூன்றுவகையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி யென விவை.

மூவரினடைபெறுத லென்பது, அம்மூன்றும் நடாத்துவார் மூவராசிரியர் எனக்கொள்க.

கால்வகைப்பயனாவன, அறம, பொருள, இன்பம், வீடுன்பன.

எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பமாவன, உடம்பநீதல், மறுத்
தல் என்பன முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகை குற்றமாவன, குற்றக்கூறன முதலாகவுடையன
எனக்கொள்க.

பத்துவகை மாண்பாவன, சுருக்கவைத்தல் முதலாகவுடையன
எனக்கொள்க.

பதினமூன்றுவகை புடையாவன, சூததீர்த்தோற்றன் முதலாக
வுடையன எனக்கொள்க.

முப்பத்திரண்டு தந்திர புத்தியாவன:

“ததவிப் புகுத லோத்து முறைவைத்தல்
தொகுத்துக் காட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடிவிடக் கூறன முடிததுக் காட்டல்
தானெடுத்தது மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள விரித்த விரட்டிற் மொழிதல்
ஏதுவின் முடிதல் லெடுத்த மொழியி
னையத வைத்த லின்ன தல்ல
திதுவென மொழித றன்னின முடித்தல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறன
மாட்டெறிந் தொழிதல் பிறனான் முடிந்தது
தானுடம் படுத்த றன்குறி வழக்க
மிகவெடுத்த துரைத்த லிறந்தது விலக்கல்
எதிரது போற்றன் முன்கேற்ற கோடல்
பின்னது சிறத்த லெடுத்துக் காட்டல்
முடிந்தது முடித்தல் சொல்லின முடிவின
அப்பொருண் முடித்த ரொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
யாபபுறுத் தமைத்த லுரைத்து மென்றல்
விகற்பத்து முடித்த ரெகுத்துடன் முடித்தல்
ஒருதலை துணித லுயத்துணர் லெடுத்தல்”

எனவிலை ; பாடலொருரை.

“நூலெனப் படுவது அயலுங் கால
முதலு முடிவு மாறுகோ டீனறித
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி

உண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன பண்பே.” (தொல-பொ-செய்-167)

“அதுவே தானு மீரிரு வகைததே” (சுை-சுை-சுை-168.)

“ஒருபொரு ணுதலிய சூத்திரத தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னுணும
பொதுமொழி கிளந்த படலத தானு
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென
ருகசனை மடப னியலு மென்ப.” (சுை-சுை-சுை-169.)

“அவற்றுட், சூத்திரந தானே
யாடி சீழவ் னறியத தோனறி
நாடுத லினறிப் பொருணனி விளக்க
யாப்பினுட் டோனற யாததமைப் பதுவே.” (சுை-சுை-சுை-170.)

“தேரின் மணியை சீரலபட வைத்தாக
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயாமொழிப புலவா” (சுை-சுை-சுை-171.)

“ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற
பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்.” (சுை-சுை-சுை-172.)

“மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
ரேனறுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப.” (சுை-சுை-சுை-173.)

இவை நூலும், சூத்திரமும், ஓததம, படலமும், பிண்டமும்
ஆமாறு சொன்னவாறு. இவை யெல்லா முன் சொல்லிப் போந்தன
வன்றோ வெனின், உரைப்பான் புகுகின்றழி இது நூலாமாறு என்று
காட்டிற்றல்லது, இந்தநூலுட் சூத்திரத்தின் பொருள் என்று அப்
பொழுது சொல்லிற்றிலலை யெனக்கொள்க.

“உரையொடு நூலிவை யடியில நடப்பினும
வரைவில வென்ப வாயமொழிப் புலவா”
“மொழிபிசி முதுசொன் மூன்று மன்ன”

என்றார் பல்காயனா.

“உரையு நூலு மடியினறி நடப்பினும
வரைவில வென்ப வயங்கி யோரே”

“வாயமொழி பிசியே முதுசொல லென்றாக
காமுரை மூன்று மனை வென்ப”

என்றார் நத்தத்தனா.

இவை அடியினற் நடப்பன உரைத்தவாறு.

“செய்தீர் செப்புட் டெரியுந் காலே
யடியி னீட்டத் தழகுட் டிடலு”

* “ஓரோவடி யானு மொரோலிடத் திடலும்”

“அவைதாம்,

பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பசியே
முதுசொல் லகதம் வாழ்ததொடு ப்றவு
ஆக்கின வென்ப வறிந்திசி னோரே”

என்றார் † பலகாபனா.

இவை ஓரடியா நடப்பன வுரைத்தவாறு.

புனைந்துரை பிடுகிறத்தன, பெரியதனைச் சுருக்கச் சொல்லுத
லும், சிறியதனைப் பெருக்கச் சொல்லுதலும் என. என்னை?

“உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தன வெல்லாம
புகழ்ச்சியின டிக்க புனைந்துரை யாகும்.”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“அடையாபூந் கோதையாட் கலகுலந் தோனறும்
புடையார் வனமுலையுந் தோனறு—மிடையாநும்
கண்டுகொளா தாயினுந் காரிகை நீமைபாட்
குண்டாகல் வேண்டு நசுப்பு.”

“அயிர்ப்பாக னோகருவேன கண்டேன ‡ மயிர்ப்பாகிற்
பாகத்திற் பாக நசுப்பு”

என இவை பெரியதனைச் சுருக்கின.

“கடைக்கனார் சின்றிட்ட பூசல் கடைக்கனார்
கேளாமே நீண்டன கண”

எனவும்,

“பொன்மலி கூடற் பூமலி கச்சி
மாரி யீகை மணியணி மாடம்”

* ‘ஓரடி யாலும்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘அவிகயனா’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘மயிர்ப்பாதி’ என்பதும் பாடம்.

எனவும இன்னவை யெல்லாம சிறியவறறைப் பெருக்கின. பிறவு மன்ன.

இன்னும் 'வண்ணமும பிறவும்' எனறதனாலே, நாலசைச சீரின் மியே நடாத்துமாறும், நானகசையும் எண்பத்திரண்டுசீரும் கொண்டு இயற்று மாறும், எழுபது தளைவழுவற்றீராத அறுநூற் றிருபத்தைந் தடியும் ஆமாறும், சந்தமும தாண்டகமும ஆமாறும், பாக்கட்டு வருண முதலாயினவற்றை வகுத்து வழங்குமாறும் உரைத்துக் கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

“ குற்றுகர மொற்றாக்கிக் கூன்வகுத்துச் சிறதியற்றி
மற்று நெடினும் வகையுளியுஞ்—சொற்றபின்
மேலசைசசீர் நாட்டி யளபெடையை வீறழித்தா
னாசைசசீர்க கிலலை நடை”

என்பது ஏழ்நயமுந் தொடுத்தவாறு.

“ காககை பாடினி யாமுத லாகிய
மாக்க விபபுல வோர்மதம் பறறியீக
கூக்க மின்மை யுண்டாமுக ரத்தையொற்
ருக்கி னாசைச சீரணை யாதரோ”

இதன் கருத்து,

“ குண்டுநீடுநீ குவளைததண்கலை”

எனவும்,

“ குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கல்”

எனவும்,

“ போதுசேர்ந்து கூடுபொறிவண்டினம்”

எனவும்,

“ புரிந்துவாங்கு வீணுரம்பிவர்தல்”

எனவும்,

“ கொன்றுகோடுநீடு குருதிமாறவும்”

எனவும இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் றியசைச்சீரும் ஆறசைச் சீரும் வந்தனவற்றைக் காககைபாடினியா முதலாகிய வெருசார் ஆசிரியர்,

“ இவ் வீரண்டன் குறுக்கத் தளைதவ
சிறப்புழி யொற்றிச் சீலையெவ்வாகும்”

எனவும்,

“ இவ் வீரண்டன் குறுக்கத் தளைதவின்
ஒற்றெழுத தரு முயரன பெடையு”

எனவும்,

“ சீர்தளை சிதைவுழி யிருய்க்க் குறுக்கமு
நேர்த விலவே முயரன பெடையு”

எனவும்,

“ முயரன பெடையு குறுகிய வுயர்ன்
இகர வுகரமுந் தளைதவி னெற்றாஞ்
சீர்தவ வரினு மொற்றியற் றாகு”

எனவும்,

“ ஐந்தா றசையி னருகி யுகரத்தின்
வந்தசீ ரொன்றிரண்டொற் றெப்பிதது—நத்துவித்தால்
வஞ்சிப்பா விற்கியலு நாலசைச்சீ ரல்லரிச்சீ
தககி விரவத தகு”

எனவும் இவ்விலக்கணங்களினாலே ஆண்டுக் குற்றியலுகரங்களை ஐய
சைச் சீரும் ஆறசைச் சீரும் அல்லவென்று அவ்வாறே யவற்றையுங்
களைக.

“ வசையிலபுகழ் வயங்குவெணமீன்” (பத்துப்-பட்டின-1.)

எனவும்,

“ சோறுவாக்கிய கொழுநகஞ்சி” (பத்துப்-பட்டின-44.)

எனவும்,

“ களிறுவழங்குதெருவி னெடுந்தேரேறி”

எனவும்,

“ திரைந்து திரைந்து திரைவரத் திரண்முத்தம் கரைவாங்கி
நிரைந்து நிரைந்து சிறுநுளைச்சியர் நெடுங்கானல் வீளையாடவும்”

எனவும்,

‘ இரவுவரவு பேரின்னொநெறி’

எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவற்றையும இவ்விலக்கணத் தாலும்,

‘ தளேசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமும
அளபெடை யாவியு மலகியல பிலவே’ (யாப்பருங்கலம்-4.)

என்னும் இவ்விலக்கணத்தாலும், குற்றுகாங்களை யொற்றாக்கிக் கொள்ள மூவசைச் சீரே யாமெனப்பது.

நேர்பசை விரைபசை வேண்டுமொசிரியர்க்கு அவையெல்லா மூவசைச் சீரேயாம் எனக்கொள்க.

“ குற்றிய விகரமுங் குறுக வின்றியே
மற்றுல நாலசை வந்த வாவெனின்
முற்றிய முதனடு விறதி வஞ்சியுட்
குற்றியில் கூன்வாக் குற்ற மில்லையே”

என்பதன கருத்து, “ அடி, யதாசேர்தலி எனஞ்சிவந்தன ” என வும், “ மா, வேறித தானிடங்காட்ட ” எனவும், “ மண்கொண்ட-குழி-குவளை பூக்குந் தண்சோனாட்டுப் பொருநன் ” எனவும், “ கலங்க ழாலிற்-றுறை-கலக்கானா ” எனவும், “ மாவழங்கலின மயக்குற்றன, வழி ” எனவும், “ தேனாறுபூந் தெரிசுவளை, மிசை ” எனவும் இத் தொடக்கத்தனவற்றுட் குற்றுகர மினறியேயும் நாலசைச்சீர் வந் தனபிற வெனின், அவற்றுள் அடியென்பதும், மாவெனப்பதும் முதற் கட்கூனாகவும், குழியென்பதும், துறையெனப்பது மிடைக்கட் கூனாக வும், வழியென்பதும், மிசையென்பதும் கடைக்கட் கூனாகவும வைப்ப நாலசைச்சீர் அன்றும்.

வஞ்சியடியின் முதலும் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாகப் பெறும. வஞ்சியடி முதற்கட் சீகூனாகவும் பெறும. இடையும் இறுதியும் உகரவீராகிய நேரீற்றியற்சீருங் கூனாய் வரப்பெறும். அல்லாச் சீர் கூனாய் வரப்பெறு. நேர்பசை விரைபசைவேண்டும் ஆசிரியர்க்கும் உகரவீராகிய நேரீற்றியற் சீரும் அசையாம். இவை யெல்லாவாசிரியர்க்குந் துணிபு எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன. இவை யும் அவர் காட்டியவே எனக்கொள்க. இன்னும் அவர் காட்டுமாறு:

“அதற்கொண்டிங், கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ—காழ்
கோத்தன சூட்டென்கோ” எனவும், “வேந்து, வேல்வாங்கி வியந்
துருத்தலின்” எனவும், “தெருவு, தேரோடத் தேய்ந்தகன்றன”
எனவும் கொள்க. இவற்றுள் ‘அதற்கொண்டிங்’ எனவும், ‘வேந்து’
எனவும், ‘தெருவு’ எனவும் இவைபெயலலாய சீர்கு னுபின்.* இவற்றிற்
கிலக்கணஞ் சொல்லுமாறு:

“உறுப்பிற் குறைத்தவும் பாக்கண் மயங்கியு
மறுக்கப் படாத மரபின வாகி
யெழுவா ட்டமா வடிப்பொரு ளெல்லாந்
தழுவி நடப்பது தான்றனிச சொல்லே.”

“வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே”

என்பது காக்கைபாடினியம்.

“தனிச்சொல் வென்ப தடிமுதற் பொருளொடு
தனித்தனி நடக்கும் வஞ்சியு ளீரே”

என்பது சிறுகாக்கைபாடினியம்.

“தனியே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
தனிச்சொல் விறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கும்”

என்பது அவிநயம்.

“அடியினிற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய சிற்பது கூனென மொழிப
வஞ்சிக் கிறதியு மாகு மதுவே
யசைகூ னாகு மென்மனார் புலவர்”

என்பது பல்காயம்.

“தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே
வஞ்சி யாயி னிறுதியு மவரையார்”

என்பது நத்தத்தம்.

* ‘சில ஏடுகளில் ‘களிறணைப்பக் கலங்கின கா’ என்பதனையும் இங்கு உதா
ரணமாகக் காட்டி ‘கா’ என்பதனையும் சீர்குணாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
‘கா’ என்பது அசையாவதனறிச் சீராகாமை யுணர்க்,

“வட, வியமொடு தென், பொதியிலிடை” என்பதனுள் ‘வட’ என்பதும், ‘தென்’ என்பதும் கூன எனக்கொள்க.

“அந்தமு மாதியு நடுவுங் கூனசை
வந்தன வன்றியும் வந்த வாமெனின்
முந்திய குறளடி மொழிந்த தன்றது
சிந்தென நாலசை சேர்வ திலையே”

என்ற விதன்கருத்து, வஞ்சிப்பாவின் முதனடுவிறுதி கூனின்றியும்,

“தண்முடைமென்குழற்பெருந்தடங்கண்
பூவேநலந் தொலைந்தினியாற்றலன்”

எனவும்,

“வலமாதிரத்தான் வரிகொட்ப”

எனவும்,

“அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோனாட்டு”

எனவும்,

“வேகைவாயின் வியன்குன்றாரன்”

எனவும்,

“அககண்வானத் தமரசரும”

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் நாலசைச்சீர் வந்தனபிறவெனின், அவை குறளடிவஞ்சியல்ல; சிந்தடி வஞ்சியாக வைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம் என்பது. பிறவுமன்ன. எல்லா வாசிரியரும் வஞ்சியுண் மூன்றிடத்தும் நிரையீற்றியற்சீமிக்குவரும்; நேரீற்றியற்சீர் முதலு மிடைபு மருகிவரப்பெறும என்ப. என்னை?

“தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினை
வீழ்குயிற் பெடை*மெலிவினை”

எனவும்,

“தவளமுத்தஞ் சககீன்று
பவளமொடு ஞெமிர்ந்துராய்”

எனவும்,

“புன்காற் புணர்மருதின்
போதப்பிய புனற்றாமரை”

எனவும்,

“உடைமணி யரையுருவக் குப்பாயத்து”

எனவும்,

* ‘மெலிவன’ என்பதும் பாடம்.

“தேவதாட் டகரும்தீன”

எனவும்,

“பூத்தாட் புனர்துமஸை”

எனவும் காட்டுவராகலின். பல்காயனா நேரீற்றியற்சீர் வஞ்சி
யடியினிறுதியும் அருகுவரப்பெறு மெனரூர். ஆவா கூறுமாறு:

“இயற்சீர் நேரிற் றன்றன் யுடைய
கல்கியல் பீலவே காணுக காலை
வஞ்சி புள்ளும் உத்த தாகா
வாயினு மொரோவிடந் தாகு மெனப”

என்பது பல்காயம.

“கலித்தனை மடிவல் னே-ற் றிடற்சீர்
கலைக்குர்த தன்றே தெரியு மோககே
வஞ்சி மருககினு மறுநி சல்லா”

என்பது நத்தத்தம்.

“செங்கண்மேதி கரும புழக்கி” என்றித்தொடக்கத்தனவற்
றைச் சிந்தடியும் குறளடிபும விரவிவரத வஞ்சிப்பா வெனக்கொள்க.

“நேரசை யிறுதியாய் சீகழு மீரசைச்
சர்க்கடை வஞ்சியுட் செலவுக கூறினா
நோசிரை நோபொடு சீரைபு ராலசைச்
சீருநன கெடுததடன் செப்பி னுனரோ”

இது பல்காயனா மதம்.

“குற்றிய லுகரமுத கூறுஞ் சிந்துமா
முற்றிய வன்றியு மொழிவ ராமெனிற்
றெற்றென நெடிலடி சேரு மென்பது
சொற்றபி னுலசைத் தோற்ற மில்லையே”

இதன்கருத்து, * “சிறுசோற ருனு நனிபல கலத்தன்மன்னே”
என்றித்தொடக்கத்த வாசிரிய வடிகளுள்ளும்,

“கண்டல் வண்டற் † கழிபிணங்கிக கருநீலமது விம்மவும்
கொண்டகொண்ட பனைமுன்றிற் பண்ணையாயங் குடிகெழுமவும்”

* புறம்-235. † ‘கழிபிணங்கிக’ என்பதும் பாடம்.

என்றித்தொடக்கத்துக் கொச்சக வடிகளுள்ளும் முன்சொன்ன
பெற்றியன்றி நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெணின, அவைதாம் நாற
சீரல்லவென்று ஐஞ்சீரடியாகவைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம்; தொல்
காப்பியனா நக்கீரனா முதலாகவுள்ளார ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியத்
துள்ளும், கலியுள்ளும் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவரப்பெறு மென்று*

“என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே” †

என்னும் ஆசிரியவடிகளும்,

“அணிகிளர் பொறியவீர் துத்திமா னாகத் தெருத்தேறி”

என்னுங் கலியடியுங் காட்டுவாராகலினென்பது. அவர் சொல்
லுமாறு:

“வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” (தொல்-பொ-செய்-63.)

என்பது தொல்காப்பியம். ஆசிரியங் கலி யென்றதிகாரம் வருவித்
துரைக்கப்பட்டது இச்சூத்திரம்.

“ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாக்கலும்
வெண்டா யாப்பிற் குரிய வல்ல”

என நக்கீரர் நூலுள் ‘வெண்பாயாப்பிறகுரியவல்ல’ வென்றமையால்,
ஆசிரியத்துக்கும் கலிக்கும ஐஞ்சீரடி புகுதலும், மண்டிலமாகலும்
உரித்தென்று விரித்துரைத்தார் எனக்கொள்க.

“சேரு நேரடிப் பாவிலைஞ் சீரடி
யேரும் வெள்ளையல் லாவழி யென்பது
சோர்வி லாததொல் காப்பியத் துள்ளுநக்
கீர னுரடி நூலுள்ளுங் கேட்கவே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“தகைபெறு பொதியிலெந் தலைவ னுணையிற்
றொகைவகை விரிபடச சொற்ற நூல்களுள்
வகையுளி சோத்துதல் வகுப்ப ராதலால்
நகைபெற நாலசை நடப்ப தில்லையே”

* ‘இவ்வாசிரியங்களும்’ என்பதும் பாடம் † புறம்-235.

இதன் கருத்து,

“ககணகககப் பைந்தாக் ககைகழற்காற்
கருவரைடோ ன்ண்டமார்டிற் காடர் கோலம்
பொங்கிய சாமரை பொற்பேயெதிப்
புடைசின் நியக்காகள் டோற்றி வீச்சு
சிங்கஞ்சுடந் துடந்தவா சனத்தின்மேற்
சிவகதிசகு வேந்தாகித தேவ தேத்த
வககமப மதத வற்பொகிய 'வற்பபடைமூன்
ரூயந்தானடி யடைவா மன்றே”

இவ்வெழுசீ மாசிரியவிருத்த முதலாக வடையனவற்றின், மேற்சொன்ன பெற்றியின்றியேயும் நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அகத்தியனூரணையினுற் செய்ப்பட்ட நூலகனெல்லாம் வகையுளியேசர்த்துகவெனபதனாற் “போற்றவீச” வெனபதனையும், “ஆசனத்தின்மேல்” எனபதனையும் வகையுளி சோதத மூவசைச் சீரென்பதாம். நாலசைச்சீர் வேண்டு மாசிரியரும்,

“பாடுநாககு மாடுநர்க்கும பண்டுதாக கண்டவர்க்கும
ஊடுநர்க்கும கூடுநர்க்கு மொததலா—னீடுநர்
நல்வய லூர ினறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலி னூட ல்னிது”

என்பதனுள் கோர நகரங்களை வகையுளி சேர்த்தி மூவசைச் சீரேயாக வைப்பாராகலின் என்பது.

“எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்நிறைத்
தொழுக்கலு மடிதொடை தலையழி மாமை
வழுககில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே”

என்றார் அவிநயனார்.

“குன்றியுந் தோன்றியும பிறிது பிறிதாகியும்
ஒன்றிய மருங்கினு மொருபுடை மகார
மசையுஞ் சீரு மடியு மெல்லாம்
வகையுளி சேர்த்தல் வல்லோர் மேற்றே”

என்றார் நத்தத்தனார்.

* ‘அலப்படைமுன் வந்தான்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நறுஞ்சாந்து’ என்பதும் பாடம்.

“ அசைகளு மொரோவழி யாகுஞ் சீரிய
லசைபெற ிற்புழி யென்ப துணமையா
வீசைபெறு துறையினை விருத்த மாக்கினால்
நசைபெறு நாலசை நடப்ப திலையே ”

இதன் கருத்து,

“ குயிலு குயிலு மலேததன தீஞ்சொற்கள கொவ்வைசெவ்வாய்
கயிலு மலருக கடுததன வுணகணகள வெணமுத்தமபல்
இயலும் படியுள தாவது னன்றனறித தோன்றியககால்
குயிலுஞ்செய வேலு மழலமபு மாமபிற வாடவர்க்கே ”

எனவும்,

“ இருநெடுகு செஞ்சுட ரொங்கமொன நேந்தி யீரவின்வந்த
வருநெடுக காதற்கன நேதரற பாலதல் லாதுவிட்டால்
கருநெடு மால்கட லேந்திய கோனகயல் சூடுநெற்றிப்
பெருநெடுங் குன்றம விலையே கருதுலெம் பெண்கொடிக்கே.”

எனவும் இததொடக்கத்துக் கலித்துறையுள் நாலசைச்சீராவந்தன
பிற வெனின், அவை கலித்துறையல்லவென்று சீர்சீராக இறுவழி
யசைச்சீராக வாசிரிய விருத்தமாம; பலருமவற்றை விருத்தமென்று
வழங்குவராகலின். எல்லாவாசிரியரும அசையு மொரோவழிச
சீராம் என்ப;

“ ஊரலரெழச் சேரிகலவென ”

எனவும்,

“ உரிமை யின்க ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக கண்ணாள்
செருமதி செய் தீமையால்
பெருமை கொன்ற வென்பவே ”

எனவும் காட்டுவராகலின் எனபது.

“ இசைநிலை சிறைப்ப ிற்குவ வாயி
னசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறலே ” (தொல்-பொ-செய்-27.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“தேர்ச்சிற வரினே சோகலை மெய்தும
பாவெடு பிறவு மாநு மோரே-வழி”

என்றார் அவிநயனார்.

“தேரு சீரையுஞ் சீரா மறுதலுஞ்
சீருந் தனையுஞ் சிதைவுதிக் கொளவுத்
யாவரு மறிவு நாவகைப பாவீனும்”

என்றார் மயேசசுரர்.

“தனையொடு சீர்தயிற் றக்க வாய்சர்
அளபெடை மெடுப்பினு மலகு காரிடம்
வீனாவீல வெண்பவர் மீட்டு நாசை
யுளசில சீருமேன் றரைப்ப தென்கொலோ”

இதன்கருத்து,

“தாஅயத்தாஅய்ச் செலலுந் தனாநடைப் புன்சீருந்
போஒட்ப்போஒயப பூச லீடசசெத்து—போஒயப போஒட்
சீறகுமோ கீடு கெடுப்தயந் தானமளாது
பொற்குமோ வென்னாது டோதது”

இதனுண் மேறசொன்ன பெறறியன்றியேயு நாஸைச்சீர வந
தனபிறவெனின், ஆற்றன்று;

“சிலம்பாஅய்ப்பாஅய்ப் பட்டன்று சீலமா மென்றோள்
கலம்போஒட்ப்போஒயக கெளவை தரும்.”

இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் தனையும், சீரும், வண்ணமுங் கெட
நில்லாமையின அளபெடா. அளபெடுப்பினும் அலகு காரியமபெரு
வென்று மூவசைச சீராக வைப்பாராகலானும்,

“காஅரி கொண்டான் கச்சசேய மதனழித்தான்
ஆஅழி யேந்த லவன்.”

இத்தொடக்கத் தனவற்றுள்,

“மாத்திரை வகையாற் றனாதம கெடாசீலை
யாப்பழி யாமைமென் றனபெடை வேண்டும்”

என்று தனே கெடாமற்பொருட்டு அளபெடுத்து வெண்டனே
யாக்குவராகலானும், இவ்வாறே “தாஅய்த்தாஅய்” என்று இத்

தொடக்கத்தனவற்றுள்ளும் சீரும், தளையுங் கெட்டு நில்லாவாகலின்
 ஓரளபெடையை அளபெடா தென்று நெட்டெழுத்தே போலக்
 கொண்டு அலகிட மூவசைச்சீரேயாம். நாலசைச்சீர் கொள்வான்
 புகினும் உதாரணவாப்பாட்டான் ஓசையூட்டி வண்ணம் அறுக்கும
 பொழுது சான்றோ கோவைபுள் வெண்பாப்போல ஓசையுண்ணாது
 செப்பலோசை வழுவம எனபது.

“ இஉ இரண்டன் குறுக்கந் தளேதப
 சிற்புழி யொற்றா ள்லைமைய வாகும்
 முய்ரள பேழு முரைத்த முறையான்
 வருமெனி னவவயல் வைக்கப் படுமே.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“ சீர்தளே சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
 நேர்த லிலவே யுய்ரள பெடையும்”

என்றார் மயேச்சுரா.

“ உய்ரள பெடையுங் குறுகிய வுயிரின்
 னிகர வுகரமுந் தளேதபி னொற்றும்
 சீர்தப வரினு மொற்றியற் றாகும்”

என்றார் அவிநயனார்.

“ கோவா முத்திற் கண்பனி கால
 வழுத்தான் *மார்வ பழுதற வஞ்சி
 வாரா வாரிநு னேரிழிந் தழிய
 வளைவாய் தேய்ந்தனள் களைவரு காதலின்
 ஆனா வழகி தானனி புலம்பி
 யழல்சேர் மெழுகிற் கலுழ்வனள் கவல
 வாரா விடினவ ளாருயி ரிழத்தலின்
 பெரிய வரியவிவள் பருவரல் பெருகலின்
 இனியே, யல்ல குறிப்பினு மாகுவ
 களவியல் வேனடுக கடிப்பொடு மடித்தே.”

முன்சொன்னதேயன்றி இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுள்
 நாலசைச்சீர் பதினாறும வந்தனபிற வெனின், அது வஞ்சிப்பாவன்று,

* ‘மாத ரழுதர’ என்பதும் பாடம்.

அகவலோசைத்தாய் நாற்சீரால் வந்தமையால் இபற்சீரால் வந்த
நேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ள நாலசைச்சீர் அன்றும்.
தனிச்சொல் ஆசிரியத்துள்ளும் வருமெனக்கொள்க.

“உமணர்சேரநகர் கழிந்த உருகி எகனறல்
மளபாழ்த தன்ன லோமையம் பெருகச்
சுனஞ் சென்றி ராயன்
இனிமலோ டேரும தம் மொகது மெனெ” (குறக-124)

இதன் முதற்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததனை வெனின, அதி
ஐஞ்சீரடியாக வைப்பினும், குற்றகரத்தை ஒற்றுகக்கொண்டு நாற்
சீரடியாக வைப்பினும் நாலசைச்சீர் இன்றும், ‘இனிமலோந்து வாங்
கின்’ என்னும் அடிபினும் மூன்றஞ்சீர்க்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததெ
னினும் ஆண்டுக் குற்றகரத்தை ஒற்றுகக்கொள்ளும், அப்பெடை
அலகு காரியம்பெறுது என்று விலக்கவும், ஐஞ்சீரடியாக்கவும், நால
சைச்சீர் இன்றும்.

“கோடன்மன்னு பூங்காழ் தயில்கண்டன்னு ராசோலை
நாடர் *நம்பி சீலா உயரது.”

எனவிதனுள்ளும் நாலசைச்சீர் வந்ததெனின, அதனை முதலடி
அறுசீராகவும், மற்றடி நாற்சீராகவும் அலகிட்டு அந்தடிசுறைந்து
வந்த தாழிசைக்குறள் என்று வழங்க நாலசைச்சீரின் ரும.

“காமபுதேம்பா வெற்றிற் சல்லோயுள் வாழ்கின்ற
பாமபிற் கடிய புவி.”

இதனுள் முதலடி முதற்கண் நாலசைச்சீர்வந்ததுபிற வெ
னின, முதலடியை ஐஞ்சீரடியாகக்கொண்டு மற்றடிசுறைந்த தாழி
சைக் குறளாகக்கொள்ள நாலசைச்சீரின்ரும. நாலசைச்சீர் வேண
டும் ஒருசா ராசிரியரும் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தாலன்றி நால
சைச்சீர்வாராவென்று இதொடக்கத்தனவற்றையுந் தாழிசைக்
குறளையாகக்கொள்வர் எனக்கொள்க.

“கொண்டன் முழங்கினவால் கோபம் பரந்தனவா—லெனசெய்

* ‘நம்மை’ என்பதும் பாடும்.

கோயான்” எனனும் வெளிவிருத்தத்துள் “எனசெய்கோயான்”
என்னுந் தனிசசொல்லை வகையுளிரோத்தவும் ஆகாதாய் நாலசைச்
சீவந்ததுபிற வெனின், அதனைக் குறளடியால் வந்த தனிசசொல்
எனக்கொள்க. கலியுள் “*சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே” என அள
வடியால் தனிசசொல் வந்தது. அதற் கிலக்கணம்,

“வெண்சீர் வரைவ்னறிச் சென்று விரவினும்
தனபான் மிகுதி ய்னமெல்லாம்—வஞ்சி
யுரிச்சீர் விரவுதல வெண்பாவீற கில்லை
தனிசசொ லசைச்சீ ரடி.”

என்பதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இவ்வகையே நாலசைச்சீர் வேண்டாமே நடாத்து முபாயங்
கள் கண்டாராயினும், இவ்வாறுரைப்பின் உணர்வினார்க் கன்றி யறிய
வொண்ணாததலானும், பழையநூல்வழி நில்லாது தமது மதமபடுத்
துசொன்னா எனனும் பாதுகாவலானும்,

“உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மிலல தறியு” (குறள்-அறிவு-5)

என்பவாகலானும், காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாரா
சிரியர் மாப்பெரும்புலவாதம் மதம்பற்றி நாலசைச்சீர் விரித்தோதி
னார் இந்நூலுடையார் எனக்கொள்க.

“நேர்பு சீரைபசையு நேராதே நாலசைச்சீர்
சேருஞ் சிறிதென்று செப்பாதே—பாரினமேற்
றெனறமிழ்நூல யாப்புரைததான் சிந்தைபோ னுண்ணிதே
யின்றமிழ்ப்போ னல்லா ளிடை”

இனி நாலசையும, பத்து இயற்சீரும், எட்டாசிரிய வுரிச்சீரும்,
நான்கு வெண்பாவுரிச்சீரும், அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருமாமாறு
சொல்லுதும. எழுத்தினால் ஆக்கப்படும் அசை நான்கு வகைப்படும்.
நேரசையும, சீரையசையும, நேர்பசையும், நிரையசையும என.
என்னை?

* இவ்வடிவந்த செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

“நேரே கிரைபே நேர்பே சீர்ப்பென
யிரிரண டென்ப உலகயன பீரே.”

என்றாகலின்.

அவற்றுள் நேரசை நானகு வகைப்படு. தனிநெடிலும்,
தனிக்குறிலும், நெட்டொற்றும், குற்றெற்றும் என. என்னை?

“தனிநெடி தனிககுற் றெற்றெடு உருதென்
எனநால வகைத்தே நேரசை டென்ப.”

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம் ‘கா ரி’ ‘சேந தன’ எனவரும்.

நிரையசை நான்கு வகைப்படு, குறிலிணையும், குறியெனிலும்,
குறிலிணையொற்றும், குறியெனிலொற்றும் என. என்னை?

“குறிலிணை குறியெடி லொற்றெடு உருதென்
றனைய நாலவகைத்தே கிரையசை டென்ப.”

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம். ‘பல’ ‘பலா’ பலம்’ ‘கிழான’
என வரும்.

நேர்பசை நிரையசை யாமாறு சொல்லுதும். நேர்முதலாகிய
குற்றியலுகரம் நோபசையாம்; நிரைமுதலாகிய குற்றியலுகரம்
நிரையசையாம். என்னை?

“நேர்முத லாகிய குற்றிய லுகர
நேர்பென மொழிப கிரைமுத னிரைபே”

என்பவாகலின். நோபசைக்கு உதாரணம் ‘கோடு’ ‘தோன்று’
‘குன்று’ எனவரும். நிரையசைக்கு உதாரணம், ‘மரபு’ ‘மயங்கு’
‘மலாடு’ ‘மலாட்டு’ எனவரும். நேர்முதலாகிய முற்றியலுகரமும்,
நிரைமுதலாகிய முற்றியலுகரமும் நேர்பசையு நிரையசையுமாம்.
என்னை?

“முற்றிய லுகரம் வரினு மவைபெயரே”

என்பவாகலின். முற்றியலுகரமாவது, பெல்லெழுத்தும் இடை
யெழுத்துஞ் சாரந்து வருமுகரம். முற்றியலுகர நேர் பசைக்கு
உதாரணம் ‘காணு’ ‘வேணு’ ‘மின்னு’ ‘மண்ணு’ எனவரும்.
முற்றியலுகர நிரையசைக்கு உதாரணம் ‘உருமு’ ‘அரவு’ ‘விரவு’

‘செலவு’ என வரும். நோ முதலாகிய இருவகையுமும் ஒற்றிப்பினும நோபசையாகும். நிரை முதலாகிய இருவகையுமும் மொற்றிப்பினு நிரைபசையாகும். எனனை?

“குற்றிய உசா முற்றிய லுகம்
ஒற்றெடு தோன்றற குரிய வாகும்”

என்பவாகலின். அவற்றிறகு உதாரணம், ‘சேற்றுக்கால்’ ‘ஆட்டுக்கால்’ எனவும், ‘களிறறுத்தாள்’ ‘வெளிற்றுப்பனை’ எனவும் வரும். இவை குற்றியலுகர மொற்றெடுவந்த நோபசை நிரைபசைகள்.

‘மின்னுப்பூண்’ ‘மண்ணுச்சாந்து’ எனவும் ‘உருமுத்தி’ ‘வெருவுப்பாம்பு’ ‘விரவுப்பூண்’ ‘விழவுக்களம்’ எனவும் வரும். இவை முற்றியலுகர மொற்றெடுவந்த நோபசை நிரைபசைகள்.

“குறிவு நெடிவுகு குறில்குண தானுகு குறிநெடிவு
நெஞ்சன் துயர்ப்பலு நோநதொற றடுப்பினு நோகிரையென்
நறிமுநதை நோசைர யெந்த நீசுர மடுததுவந்தால
நெறிசுண சுருக்கு நோபு கிரையுமொற ரோடுமறறே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“நேரோ நலகு கிரையுந் டலகு
நோபுமுன் நலகு கிரையுநான் கலகென
வோதினா புலவ ருணரு மாறே”

நேரசையு நிரையசையுமயலசை யெனப்படும். நோபசையும், நிரைபசையு முரியசை எனப்படும். எனனை?

“முதல்நண் டிலசை யேனைய வுரியசை”

என்பவாகலின், அவ்வசை யிரண்டு கூடியுஞ் சீராம்; மூன்றுகூடியுஞ் சீராம். எனனை?

“நரசை கொண்டது சீரெனப் படுமே
மூவசை யிறத்த லிலலென மொழிப”

என்பவாகலின். ஆகச்சீர இரண்டு வகைப்படும்; இயற்சீரு முரிச் சீரும் என. அவற்றுள் இயற்சீர பத்துவகைப்படும். நேரசையு நிரையசையு மயங்கின நான்குசீரும், நோபு நிரைபு முதலாகிய நேரசை இறுதியாகிய விரண்டுசீரும், நேரசைப்பின்னும், நிரை

யசைப்பினனு நேர்பசையு நீரைபசையும் வந்தாகிய நான்குசீரும்
என; என்னை?

“இயலசை மயக்க மியற்சீ ராகும்
உரியசைப் பின்னர் நேர்டல் சாலையும்
இடற்சீர்ப் பால வியலசை மததி
வருட முரியசை,
யியற்சீர்ப் பால டாகு மெனப்”

என்றாராகலின். அவற்றிற் குதாரணம், தேமா, ஸ்ரீமா, பாதிர்,
கணவிரி எனவும், போதபூ, விறகுதி எனவும், போரேறு, பூருது,
கடியாறு, மழகளிறு எனவுங் கொள்க.

“நேரு சீவையு மயங்கிய நான்கெனப் நேர்டுடல்
நோபு சீரைபு முதலியற் சோகளு நேர்ச்சீரட்டி
நோபு சீரைபு சீவவிய நான்கு சீவரவந்ததே-ன்
நோநண் குழனமட வாய்யற் சீவென்று நோநதனே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி யுரிச்சீர மூன்றுவகைப்படும், ஆசிரிய வரிச்சீரும், வெண்
பாவுரிச்சீரும், வஞ்சியுரிச்சீருமென. என்னை?

“ஆசிரிய வுரிச்சீர வெண்பா வுரிச்சீர
வஞ்சியோடு மூன்றே யுரிச்சீரத் தோற்றம்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் ஆசிரியவுரிச்சீர எட்டு வகைப்படும்.
நேர்புரிசைபு மயங்கியநான்கும், நோபுமநீரைபும் நீரையிறுதியாகிய
விரண்டும், தனிநிலையளபெடைப்பின் சீரைவந்ததும், இறுதிநிலை யள
பெடைப்பின் சீரைவந்தது மென;

“உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்
நீரையிறு காலையு மதனோ ரற்றே”

எனச் சொன்னாராகலின். அவற்றிற் குதாரணம் வீடுபேறு, மா
றுகுருகு, வரகுசோறு, முருட்டுமருந்து எனவும், நீடுகொடி, குழ
றுபுலி எனவும், தூஉமணி, கெழுஉமணி எனவுங்கொள்க.

“நேர்பு சீரைபு மயங்கிய நான்கு சீரையிறுவாய்
நேர்பு சீரைபு முதலிய சோகளு நேர்நீரையாயச்

சேரு மளபெடைப் பினனிரை சேரிரு சீரொடெட்டும்
ஆரு மறிவுற வோதின ராசிரி யககவையே”

என விதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி, வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு வகைப்படும். நேர்நேரும்
நிரைநேரும் ஆகிய இரண்டுசீர் முதற்கண்ணும், முறையானே
நேரும், நிரையும புணர்ப்ப வவைதோன்றும். எனனை?

“நோநேர் நிரைநே ராய்ரு சீரு
நோமுத லாகவு நிரைமுத லாகவும்
நானகென மொழிப வெண்பா வுரிச்சீர்”

என்பவாகலின். வரலாறு:

பூவாமா, பூவீர்மா, விரிபூமா, நறுவடிமா.

எனக கொள்க.

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புல்செல்வாய், புலிபடுவாய்.

எனினு மொகரும.

இனி, வஞ்சியுரிச்சீராவன, வெண்பாவுரிச்சீரல்லாத மூவகைச்
சீர் அறுபது மெனக்கொள்க. எனனை?

“வெண்பா வுரிச்சீ ரல்லா மூவகை
யெல்லாம் வஞ்சி யுரிச்சீ ராகும்”

என்பவாகலின். அவற்றிறகுதாரணம்:

“மாபுல் பாம்பு களிற்றென் றிவைமுதலாச்
சேல்படு போகு வுடகென றிவைநடுவா
வாயகரக காடு கடநீராய் வைத்தாரே
பாகரம் வஞ்சிக குரிச்சீர்.”

இதன்வழியே யுறழ்ந்தால் அறுபத்துநான்கு மூவகைச்சீராம்.
செல் எனபதுமுதல் நீண்டது. அவற்றுள் நான்கு வெண்பாவுரிச்
சீரும் ஒழித்து, அல்லாத வறுபதும வஞ்சியுரிச்சீர்க் குதாரணமாம்
எனக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், மாபோகுவாய், மாவழங்குவாய்;
புல்செல்வாய், புலிபடுவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்குவாய்;

பாம்புசெல்வம், பாம்புகடம், பாம்போடுதம், பாம்புகடதம்;
களிற்செலவம், களிற்புகடம், களிற்போடுதம், களிற்புகடதம்

எனவிலை நோபுருக வந்தபதினாறு,

மாசெல்கடம், மாபுகடம், மாபோடுதம், மாபுகடதம்;
புலிசெல்கடம், புலிபுகடம், புலிபோடுதம், புலிபுகடதம்;
பாம்புசெல்கடம், பாம்புகடம், பாம்போடுதம், பாம்புகடதம்;
களிற்செல்கடம், களிற்புகடம், களிற்போடுதம், களிற்புகடதம்

எனவிலை நிரையீருகிய பதினாறு,

மாசெல்காடு, மாபுகாடு, மாபோடுதம், மாபுகடதம்;
புலிசெல்காடு, புலிபுகாடு, புலிபோடுதம், புலிபுகடதம்;
பாம்புசெல்காடு, பாம்புகாடு, பாம்போடுதம், பாம்புகடதம்;
களிற்செல்காடு, களிற்புகாடு, களிற்போடுதம், களிற்புகடதம்

என இலை நோபுருகிய பதினாறு,

மாசெல்கடறு, மாபுகடறு, மாபோடுதம், மாபுகடதம்;
புலிசெல்கடறு, புலிபுகடறு, புலிபோடுதம், புலிபுகடதம்;
பாம்புசெல்கடறு, பாம்புகடறு, பாம்போடுதம், பாம்புகடதம்;
களிற்செல்கடறு, களிற்புகடறு, களிற்போடுதம், களிற்புகடதம்

எனவிலை நிரையீருகிய பதினாறு மெனக்கொள்க. இவற்றுள்,

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்

எனநான்கும வெண்பா வுரிச்சீர்; ஒழிந்த அறுபதும வஞ்சியுரிச்சீர்.

“நோவிரை நேர்பு விரைபுமுப் பாடி உரைத்தறந்தாற
சீர்விலை முப்பத் திரண்ட னிரட்டியச சீர்விரை
நோவிரை யாதி யிடைசடை நேர்வந்த நான்கும்வெள்ளை
காரிய ரோதின ரல்லன வஞ்சிக கறுபதுமே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இயற்சீர் முதலாகியவற்றிற் கிலக்கியம் வருமாறு:

“குருகுவேண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருககாட்டு மழசளிற் காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சோலை
அருளா னாகுத லாய்மை கொடிதே”

இது பத்தியற்சீரும் வந்த பாட்டு.

“ வீங்குமணி வீசித்த விளங்குபுனை நெடுந்தேர்
 சாமபுதி மயங்குகாட்டுப
 பாம்புபெரிது வழங்குதொறோங்கு
 வயங்கு சலிமா சிரைபுசிரைபு
 வலவன வாம்பரி கடவி உருதோன்
 செழுமணி யசலந தழுமதி விரைந்தே ”

இஃகெ டட்டாசிரிய வுரிசசீரும் வந்த பாட்டு.

“ நனமாற வருவாயோ நறுவடிமா பூவுதிர ”

இது நான்கு வெண்பா வுரிசசீரும் வந்தபாட்டு.

“ நலஞ்செலத் தொலைந்த புண்பொது பழகி
 யினனா வாயின வனனோ தோழி
 பார்தோயப் பரந்துழுகி
 நீசமந்த சிரைசெலவினாள்
 இடித்தோவா தடுத்தூறிக்
 கடுஞ்சினத்த சளி றுபோல
 வீண்டுச்சொண்பு வியந்தேறி
 யிலங்குபீர் பொழிதலின்
 மாண்டுசொரியுந் திரளருவி
 வரன்முமணிகள் வரைத் ததும்பவும்
 தேனாறுபூந தெரிசுவளைமிசைத்
 சிசைபோகுகா லுளர்ந்துயிர்ததலிற
 குண்டுநீடுநீக் குவளைத்தண்சனை
 குறித்துக்கூடுவோ நெறிமயங்கவும்
 வான்வழங்குவாள் வளரிளமபிறை
 வரைத்தயங்குநீர் கரைவிலங்கலின்
 சின்றுதயங்குநீ ணிலவுதலின்
 நெடிதுநெடிதுசென் றிராப்பெருகவும்
 தோமாவன் பழஞ்சிந்தியுந்
 திரளாசினிக் கனிமாந்தியும்
 சூழ்மயர்ச்சு ருகஞ்சுழன்றுபாய்வன
 விளையாடவு நீள்கருமுக்கி
 சிரைமுசுக்கலை சிரைச்சுளைப்பழப்
 பலவேறிக் கோடுகூலைப்பனவுகந்து
 கனிக்குடைந்து முழங் குவகுரல்பயிற்றவும்
 தாழ்கூடுசினைத் தண்சண்பகம்

க

தகைகூடுநீர்ப் போதவித்தலின்
வண்டு கூடுவன வரிந்துட்ட
மணத்துசென்றுபல் குணமீழ்வம்
போதயககுபன் மதவேழம்
பொல் திறறுவன மதநுசெரிடவம்
கோடுதயககுவன குடமுதிக்
குழைந்துகீல கனிபடபபவம்
கோடனீடு கொடுமுனைகடோடு
குடசுருகுந் குறுககுறவர்
சோறுபேணுது பிழிமகிழ்து
சுழலபுதாங்காது பிணைந்தாடவம்
கல்பொருயாழ கடிதெழுதலிற்
கனைதுணைகீடு விடாகனறுஊறக
வென்றுசீனைபாது கரைபோகிக்
கரைத்துதவிராது பிடியலறவும்
மாலிகுபோது மகிழ்சிலம்பின்
மகிழ்த்தாடுமயி நளாதலிற்
போதுசோததுகூடு பொறிவண்மினம்
புரிந்துவாககுவிக்கு நரம்பிவர்தல்
னீர்குடைநதுபாடு மடமங்கையர்
சீரையொருங்குசினிற் கதுப்புளரித்
துசுகளைநதுவேறு துகிறிருத்தித்
துளங்குதோன்றுகல னணியவும்
வேய்கண்ணனுடைநது முத்துதிரவும்
வெதிர்கண்ணனுடைநது நெல்லுதிரவும்
காடுதீமணந்து பொன்னிமைபபவும்
கலந்துதேன்பிளந்து நெய்யொழுகவும்
குழ்கொடிபிணங்கு சுடாவகைகமிசைத்
துணர்க்கறிமிளகு பழமுககிச்சென்று
சுவைபுணர்ந்துசிறு கடுவன்சிரித்து
முகஞ்சிவந்துமெய் மறப்பவும்
விண்டொடுவிளங்கு வெண்மணல்விராய்
நீண்டுமயங்குசெக காந்தனொடு
மாறுமாறுதொடர்ந்து மலைக்கொடிச்சியர்
மலிவுதோறுமகிழ்ந்து தழைபுனையவும்
தேன்வழங்குமுழங்கு திகழ்நாற்றிசை
மருண்டுவெருண்டுநில மாந்தா
நீடுசுழன்றுமுழன்று நெறியுணரா

சீனைபுசீனைபுபரி புலரவுங்கூடவுஞ்
 சூருடையன பல்சுனைமலர்ந்து
 சுழல்வணங்குவன சுடர்க்குவளை
 சண்டோர்கண்டோர் மகிழ்ந்துமாறவும்
 களித்துக்களியோ டுவந்துபிளிற்றவும்
 இன்னன பிறவு மின்னுயிர் மருள
 வருவினுந் தொழிலினும் வெருவரத் தோன்றி
 யரும்புபல கவினிய மணிமலை
 கருகக ஞடஞாடு கலவா ஆங்கே ”

இஃது அறுபது வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு. இப்பாட்டினுள்
 முதலடியிரண்டு மாசிரியவடி அல்லனவற்றை யிருசீரடியாக வல
 கட்டு, அடிதோறு முதற்கண்ணே மூவசைச்சீர் அறுபத்து நான்கும
 வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் வெண்பாவிற்புகப்பெறு; ஆசிரியத்
 தள்ளுங், கலியுள்ளும் மாசெல்கரம், புலிசெல்கரம், மாசெல்காடு,
 புலிசெல்காடு, மாசெல்கடறு, புலிசெல்கடறு பாம்புசெல்வாய்,
 பாம்புபடுவாய், களிறுசெல்வாய், களிறுபடுவாய் என்னும் பத்து
 வஞ்சியுரிச்சீரும் புகப்பெறும் எனக் கொள்க. என்னை?

“ இருநான் ககவற்சீ ரீரைந் தியற்சீர்
 ஒருநான்கு வென்னைக் குரிச்சீ—ரொருவாத
 மூவிருபான் வஞ்சிக் கவற்றுட் கலியகவற்
 பாலிரவற் பாலனவும் பத்து ”

“ மாசெல் புலிசெல் சுரங்காடு வான்கடறு
 பாசிழையாய் பாம்பு களிற்றின்பின்—பேசிய
 செல்வாய் படுவாய் சிவணிய சீரிவையே
 பல்லோர் பயின்றரைகளும் பத்து ”

“ நேர்நோ சீரைநேர்ப்பின் னேரொழித்த வீரசையுஞ்
 சீரேற நவற்றாதி நோபு சீரைபசையு
 மீரொன்றிற் சீரொன்றா யின்சீராம் வஞ்சிச்சீர்
 ஆசிரியத் துட்புகும் பத்து ”

“ சீரைபாதி நேர்பாதி யந்தாதி நேர்நேர்
 சீரைநேரிற் சேர்ந்தவும் பத்து ”

என வரும் இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

ஒழிந்த ஐம்பது வஞ்சியுரிச்சீரும் அகவலுட் புகப்பெறு வெனக் கொள்க. கலியுள்ளும் அவ்வாறே எனக்கொள்க. வஞ்சியிறதிபுள்ளும், ஒத்தாழிசைக்கலியுள்ளுந் தேமா, புளிமா என்னுமீரண்டு இயற்சீரும் புகப்பெறு. ஒழிந்தசீர் எல்லாச் செய்யுளுள்ளும் புகப்பெறும்.

இனி, அசைச்சீராய் சின்றவிடத்துத் தளை வழங்கும் பொழுது நேரசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நேர்நேராகவும், நிரையசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நிரைநேராகவும், நேர்பசைக் கோரலகு களைந்து தேமாவாகவும், நிரையசைக் கோரலகு களைந்து புளிமாவாகவும் வைப்பா எனக்கொள்க. என்னை?

“உரியசைச் சீர்ப்பி னுகர நேராய்த
திரிபுந் தளவகை சோத லானே”

என்றார் நல்லாறனார்.

“சீரா கிடனு முரியசை புடைய
நேர்ந் தியற்சீ ரவவயி னான”

என்றார் நத்தத்தனார்.

“இயற்சீர்ப் பாற்படுத தியற்றினா கொளலே
தளவகை சிதையாத தன்மை யான” (தொல்-பொ-செய்-23.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“நேர்நேரா நேரசையு நேர்பு நிரைநேரா
மேனை யிரண்டு மெனல்”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

“தன்சீ ருள்வழித் தளவகை வேண்டா.” (தொல்-பொ-செய்-55.)

என்றும், போதுபூ, போரேறு, பூமருது, இவைகளைப் பாதிரி யாகவும்; விறகுதீ, கடியாறு, மழகளிறு இவைகளைக் கணவிரி யாக வும்; வெண்சீரின் ஈற்றசை நிரையசையாகவும் இயற்றித் தொல்காப் பியனாரும் நத்தத்தனாரு முதலாகிய வாசிரியர் சொன்ன மதமெல் லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும், ஒழிந்தனவெல்லாம் இந்நூலோ டொக்கும்.

“போதுபூ போரேறு பூமருதென் றிம்மூன்று
பாதிரியா வைககப் படும் ”

எனவும்,

“ ஏனைய மூன்றுங் கணவிரியாம் வெண்சீரின்
ஈறு சீரையா மெனல் ”

எனவும் இவற்றைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக்கொள்க.

இனி யொருசாரா சொல்லும் கடாஹம் விடையும் :

“ குற்றுகர மொற்றுகக் கொள்ளாதே வெள்ளையின்
மற்றுந் தளேவ்ரவு மறறதனாற்-குற்றுகரம்
ஐந்தா றசைச்சீ ரருகிவரும வருசிககண்
ணென்றாற்றா னெனனா மிழுக்கு ”

இது கடா.

“ அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பா லன்றுள்ளான் றன்போ
செறிப்பிற் செயிவாககா மென்னுக—குறிப்பினாற்
கேடுரைததார் கெட்டவரோ பற்றாககுந கேடல்லா
நாடறியு மெனபதனா னன்கு”

இது விடை.

இனி ஐந்துவகைப்பட்ட பதினேழ் நிலத்தவாய வெழுபதுதளை
யிற் தீர்ந்த சிறப்புடை நாற்சீரடி அறுநூற்றிருபத்தைநதுமாவன
சொல்லப்படும்.

“ ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
வெழுபது வகைமையின வருவில வாகி
வறுநூற் றிருபத தைந்தா கும்மே.” (தொல்-பொ-செய்-50.)

என்றுராகலின்.

ஐவகையடியும் பதினேழ் நிலமும் மேற் சொல்லப்பட்டன.

எழுபது தளைவழுவாவன:

ஆசிரியநிலம் பதினேழுள்ளும் வெண்டளைதட்பப் பதினேழும்,
கலித்தளைதட்பப் பதினேழுமாய், ஆசிரியப்பாவிற்கு முப்பத்து நான்கு
தளைவழுவாம். என்னை?

“ ஐவகை யடிபு மநிபுறத தோ மன
மெய்வகை மமைந்த பதினேழ் கீழே ”

“ ஆசிரிய மருகக் கினைந்து முரிடையம்
சீரிய வெள்ளைக் கல்ததளை வரினே
நாலெண் வழுலோ டிரண்டென மொழிப. ”

என்றாராகலின்.

வெள்ளை நிலம் பத்தினுள்ளும் ஆசிரியத்தளைதட்பப் பத்தும்,
கலித்தளை தட்பப் பததுமாய் வெண்பாவிற்கு ஓருபது தளை வழு
வாம. என்னை ?

“ சிந்தோ டளவு செடிச் செழிய
வந்த வுரிமை யீரைநது சீலதது
மென்றளை கலியொடு தட்டன வெள்ளைக்
கொன்றிய தளைவழு வருப தெனப ”

என்றாராகலின். மென்றளை யென்பது ஆசிரியத்தளை.

கலிநில மெட்டினுள்ளும் வெண்டளைதட்பவெட்டும், ஆசிரியத்
தளைதட்ப வெட்டுமாய்க் கலிப்பாவிற்குப் பதினாறு தளைவழுவாம்.
என்னை ?

“ அளவீரு சீலத்தொடு செடில்கழி செடிவென
விரவு மிருநான் கெய்திய கல்யினுண்
மரபே வெள்ளை யாசிரி யத்தளை
வரினும் வழுவகை யீரெட் டாகும் ”

என்றாராகலின்.

“ மூன்றிற்குஞ் சொன்ன முறையாற் றெகுத்துணரத்
தோன்றும் வழுவெழுப தாம் ”

இனி, அறு நூற்றிருபத் தைந்தடியுங் காட்டுமிடத்துச் சீர் வரை
யறுக்கின்றழிக் குற்றுகர குற்றிகரங்களை பொற்றுகக்கொண்டு,
முற்றுகர முற்றிகரங்களை யெழுத்தாகக்கொண்டு வழங்கப்படும்.

“ குற்றுகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைந்து
முற்றுகர முற்றசீ ராமென்ப—தெற்றெனக்

குற்றிகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைந்து
முற்றிகர முற்றசீ ராம்”

என்றாகலின்.

ஆசிரியப்பாவிற் குரிய விருநாற் றறுபத்தோ ரடியுமாமாறு
சொல்லுமிடத்து, ஆசிரியப்பாவிற் குரிய சீர் பதினாரும்; இயற்சீர்
பத்தும், தன்சீ ராறும என. அவற்றுள் தன்சீராறுந் தளை வகுக்
கப்படாமையினின்றுங் கொள்ளப்படா. என்னை?

“தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா”

என்றாகலின். ஒழிந்த இயற்சீர் பத்துங்கொண்டு தளை வழங்
கப்படும். என்னை?

“இயற்சீ ரொருபதுந் தன்சீரோ ராறு
மியற்றுப வாசிரி யத்தென்—றியற்றுநகாற்
றன்சீர் வருமேற் றளைநோக்கார மற்றொழிந்த
வினசீராற் கொள்வா தளை”

என்பவாகலின்.

இயற்சீர் பத்துமேகொண்டு அடிவகுக்கு மிடத்து நான்கு ஸீலை
மையவாம். இரண்டெழுத்துச் சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரும், நான்
கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீருமென. என்னை?

“திரண்டியற்சீர் பத்திறகு நான்கா ஸீலைமை
யிரண்டாதி யைந்தீ றெழுத்து.”

என்பவாகலின்.

அவற்றுள் ஈரெழுத்துச் சீராவன நான்காம். அவையாவன
போதுபூ, போரேறு, பாதிரி, தேமா என இவை. என்னை?

“ஈரெழுத்துச் சீராவ போதுபூ போரேறு
பாதிரி தேமா விவை.”

என்பவாகலின்.

ஐந்தெழுத் தடியினின்றும் பெருமை பதினெழுத்துத்தடிகாறு
முரிமையாய்ப் பதின்மூன்றடியு மொரோவொருசீர்பெற விரண்டுமா
யிருபத்தாரும். என்னை?

“தேமாவும் பாதிரிபஞ் *சிறெல்லை யைச்செழுத்த”
வேறும் பதினே செழுத்த”

எனவும்,

“ஒருசீர் பதின்மூன் நடிக்குர்த் தாக
விருசீரு மாய்ருபத் தாறு”

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

இனிப் போதுபூ, போரேறு என்னும இரண்டு ஈரெழுத்துச்
சீரும் ஆறெழுத்து முதலாகப் பதினே செழுத்தின்காறுமுயாபு,
ஒரோவொன்று பன்னிரண்டிற்கும உரியவாக இரண்டிமாக இருபத்து
நான் கடியாம். எனனை?

“ஆறெழுத் தாதி பதினேழு காமயரும்
போதுபூ போரே றிவை.”

“ஒன்றிற்குப் பன்னிரண் டாக விருசீர்க்கும்
வந்த விருபத்து டானகு”

என்றாராகலின்.

இவ்விருபத்துநான்கும் முன்சொன்ன இருபத்தாறுமாய் ஈரெ
ழுத்துச் சீராம்வழி ஆசிரிய அடித்தொகை யைம்பது. எனனை?

“எடுத்துரைத்த வீரெழுத்துச் சீரின லாய
வடித்தொகை யைம்ப தெனல்”

இனி, மூவெழுத்துச்சீராவன ஏழு. அவையாவன, பாதிரி, புளி
மா, விறகுதீ, போதுபூ, போரேறு, பூமருது, கடியாறும என
விவை. எனனை?

“பாதிரி யின்புளி மாபாய் விறகுதீ
போதுபூ போரேறு பூமருது—கோதில்
கடியா றெனவேழு மூவெழுத்துச் சீராய்
அடியாகு மென்றுரைத்தா ராய்ந்து”

என்பவாகலின்.

* ‘சிறெல்லை’ என்பதும் பாடம்.

அவற்றுள், போதுபூ, விறகுதீ, கடியாறு என்னும் இம்மூன்றும்
ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த
பன்னிரண்டடியும் பெற மூன்றுமாய் முப்பத்தாறும். என்னை?

“போதுபூக் கோதில் விறகுதீப் பூங்கடியா
தேழாதி வீரோன்பா நேற வொரோவொன்றிற்
காகுமுப் பன்னீ ரடி”

என்பவாகலின்.

இனிப், பாதிரி, புளிமா, போரேறு, பூமருது என்னும் நான்கு
சீரும் ஆறெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த
பதின்மூன்றடியும் பெற நான்குமாய் ஐம்பத்திரண்டடியாம்.
என்னை?

“ஏனையொரு நான்கு மாறுதி வீரோன்பா
நேறுதலா லைம்பத திரண்டு”

என்பதாகலின்.

மேற்சொன்ன முப்பத்தாறும் இவை ஐம்பத்திரண்டுந் தலைப்
பெய்ய மூவெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய வடித்தொகை யெண்பத்
தெட்டு. என்னை?

“எடுத்துரைத்த மூவெழுத்துச் சீரினா னாய
வடித்தொகை யெண்பத்தெட் டாம்”

என்பவாகலின்.

இனி, நாலெழுத்துச் சீராவன ஐந்துவகைப்படும். அவையா
வையோ வெனிற், கணவிரி, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மழகளிறு
என விவை. என்னை?

“கணவிரி பூமருது கார்க்கடி யாறு
விறகுதீ நான்கெழுத்து மாகும்—குறைவின்
மழகளிறு மன்ன தகைத்து”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருது ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பத்
தொன்பதெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெறப் பதின்
மூன்றேயாம், என்னை?

“பூமரு தேழாதி பத்தொன்பான் காறும
வாகு மடிபதின்மூன் மும்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரி, கடியாறு, மழகளிறு, விறகுதீ
என்னு நான்கு சீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப
தெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற நான்குமாய்
நாற்பத்தெட்டடியாம். என்னை?

“ஒழிந்தநான் கெட்டாதி பத்தொன்பான் காறு
மொழிந்த வடிநாற்பத தெட்டு”

என்பவாகலின்.

முன்சொன்ன பூமருது பெற்ற பதினமூன்றாம் இவை நாற்பத்
தெட்டுங்கூடி நான்கெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய அடித்தொகை
அறுபத்தொன்று. என்னை?

“நாட்டிய நாலெழுத்துச் சீரா லடித்தொகை
கூட்டி யறுபதின்மே லொன்று”

என்பவாகலின்.

இனி, ஐந்தெழுத்துச் சீராவது மழகளிறு என்பது. அது
தான் ஒன்பது எழுத்து முதலாக இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த
பன்னிரண்டடியும் பெறுவது பன்னிரண்டடியேயாம். என்னை?

“ஐந்தெழுத் தாகு மழகளி றச்சீரால்
ஒன்பான் முதலா வீருப துயர்த்தெண்ண
வந்த வடிபன் னிரண்டு”

என்பவாகலின்.

இவை பத்தியற்சீருள்ளும் ஈரெழுத்துச் சீரால் ஐம்பதும்,
மூவெழுத்துச் சீரால் எண்பத்தெட்டும், நாலெழுத்துச் சீரால் அறு
பத்தொன்றும், ஐந்தெழுத்துச் சீரார் பன்னிரண்டுத் தலைப்பெய்ய,
நான்கு நிலைமையானும் ஆயின ஆசிரியவடித்தொகை இருநூற்றொரு
பத்தொன்று. என்னை?

“நான்கு நிலைமைக்கும் வந்த வடித்தொகை .
நான்கைம்பான் மேலொருபத் தொன்று”

என்பவாகலின்.

இனி, ஆசிரியத்துள் அசைச்சீராயினவற்றால் அடியாமாறு:
ஒரெழுத்துச்சீரும், இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரு
மாய் வழங்கா எனக் கொள்க. என்னை?

“ஒரெழுத்து மீரெழுத்து மூவெழுத்து மாய்வழங்கா
ஆசிரியத் துள்ளசைச்சீராம்”

என்பவாகலின். அவற்றுள், நேரசை நேர்பசையும் ஒரெழுத்
தாய வழி நான் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு
முயர்ந்த வொரோவொன்றிற்குப் பன்னிரண்டடியாக இரண்டிற்கு
மாய் இருபத்துநான்காம். என்னை?

“நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத் தாயவழி
நான்கெழுத் தாதிப் பதினைந்து காறுயரத்
தோன்றுமா னுலா றடி”

என்பவாகலின். அவ்விரண்டசையும், ‘தேமா’ என்னுஞ் சீரே
யாகுதலால் இரண்டுமாய் அலகுநிலையாற் பன்னிரண்டேயாகக் கொள்
ளப்படும். என்னை?

“இருபன் னிரண்டென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபன் னிரண்டே துணிவு”

என்பவாகலின். இனி நேர்பசை யிரண்டெழுத்தாகக் கொள்ளு
மிடத்து ஐந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயரப்
பன்னிரண்டடியாம். என்னை?

“நேர்பீ ரெழுத்தாங்கா லேந்தாதி யீரெட்டுச்
சேர வடிபன் னிரண்டு”

என்பவாகலின். நிரையசையும், நிரைபசையும் இரண்டெழுத்
தாயவழி யைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு
முயர்ந்து ஒரோவொன்று பதின்மூன்றாக விரண்டுமாக விருபத்தா
றும். என்னை?

“நிரையு நிரைபு மிரண்டெழுத் தாங்காற்
புரைநீரைந் தாதி பதினே முயர்வாய்
இயையு மிருபதின்மே லாறு”

என்பவர்களின். நீரையசையும், நீரையசையும் புளியா என்னுஞ் சீரே யாகுதலால் அலகிருக்கையாற் பதின்முனதேயாகக் கொள்வர். என்னை ?

“இருபதினமே லாதேயப தேயமா - ண்டை
மொருபதினமேல முனதே துளவு”

என்பவர்களின். இனி நீரையசை முனதெழுத தாயவழி ஆதெழுத தடிமுதலாகப் பதினெட்டெழுததடிகாறு முயாத பதின்முனதட யாம். என்னை ?

“புரைதீ ருதி பதினெட் டே
சீராயு பதின்முன்று தேய—புரைதீர்ந்த
முவெழுத்தாஃக கலை முடிவு”

என்பவர்களின். நீரையசையும், நீரையசையும் ஒருமுததம ரெழுத துமா ஆககால், இருபத்து நான்கடி பாக்கின; நீரையசையும், நீரையசையும் ஈரெழுத்தும, முவெழுத்துமா ஆககால், இருபத்தாறடி பாக்கின. இவையெல்லாத தலைப்பெய்ய வாசிரியததுள் ஐயபதடி யசைச்சீராயின எனனை ?

“ஆசிரி யத்து வசைச்சீ ரடித்தொகை
*நாடின ரைம்பது நன்கு”

என்பவர்களின். இவை யையபதம மேற்சொன்ன விருநூற்றொரு பத்தோரடியுந் தலைப்பெய்தெண்ண வாசிரிய வடித்தொகை யிரு நூற்றறுபத்தொன்றும். என்னை ?

“அரிநீ ரகவற் கடித்தொகை யாய்ந்த
விருநூற் றறுபத்தொன் றென்று”

என்பவர்களின்.

இனி வஞ்சிப்பாக் குறளடி மூன்றும், சிந்தடி மூன்றும், அள வடியுண் முதன்முன்றம பெற்ற வென்பதுநிலமும், முச்சீர்க்கண் தனையாற்பெற்ற முச்சீரடியுமாய் வஞ்சிபதது நிலமும் பெற அவையு மாசிரியவடியுள்ளே யடங்குமென்பது ; என்னை ?

“ஆசிரியம் பெற்ற வடிசிலமே வஞ்சிக்கு
மாகுமாளு சீராற் குறைத்து”

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குரிய இருநூற்று முப்பத்திரண்டடியு மாமாறு
சொல்லுமிடத்து, இயற்சீர்பத்தும், தன்சீர் நான்குமாய் வெண்பா
விற்குப் பதினான்கு சீருமாம். என்னை?

“வெள்ளைக் கியற்சீர் பெற்றன சீரொரு
நான்கு கொள்வர் குறித்து”

என்பவாகலின்.

அவை நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்
றெழுத்துச்சீரும், நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீரும் என.
என்னை?

“இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து நான்கெழுத்து மைந்தும்
திரண்டே யெழுத்துச்சீ ராம்”

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு சீருள்ளும் தேமா
வும், பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்னும் நான்குசீரும்
ஈரெழுத்துச் சீராம். என்னை?

“தேமாவே பாதிரி போதுபூப் போரேறென்
றாகுமா மீரெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் தேமா எட்டெழுத்து முதலாகப் பதி
னெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஒன்பதடியுமபெற்ற வொன்பதேயாம்.
என்னை?

“தேமாவெட் டாதி பதினா றயர்ததெண்ண
வாமாகு மொன்ப தடி”

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்
றவை மூன்றும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறும்
உயர்ந்த வொரோ வொன்று ஒன்பதாக இருபத்தேழடியாம். என்னை?

“கழிந்தமூன நேழாதி மூனவந் தயர
மொழிநதனர் மூவொன்ப தென்று”

என்பவாகலின். ஈரெழுததாயவழி நான்குசீரானும் ஆககப்பட்ட
வெண்பாவிற் கு அடித்தொகை முப்பத்தாறு. என்னை?

“ஈரெழுதது நாற்சீரா வெள்ளைக் கடித்தொகை
கூறுவா முப்பத்தாறென்று”

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு மூவெழுத்துச் சீராவன பாதிரியும்,
மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாயும், போதுபூவும், போரேறும்,
பூமருதும், விறகுதீயும், கடியாறும் என ஒன்பது சீரும் எனக்
கொள்க. என்னை?

“பாதிரியு மாசெல்வாய் மாபடுவா ய்னபுளிமா
போதுபூப் போரேறு பூமருது—தீதில்
விறகுதீ வீழ்கடியா ரொன்பதா மென்றாக
கறைகுவர் மூவெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் விறகுதீயும், கடியாறும் என்றிரண்டு
சீரும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த
பத்தடியும் ஒரோவொன்றற்குப் பத்துப் பத்தாக இரண்டிற்குமாக
விருபத்தடியாம். என்னை?

“தாவில் விறகுதீத் தண்கடியா ரென்றிரண்டு
மேழுமுத லாகப் பதினா றுயாத்தெண்ண
வாகு மடியிருப தாம்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும்,
புளிமாயும், போதுபூவும், பூமருதும், போரேறும் என ஏழுசீரும்
எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்ப
தடியின்மே லொரோவொன்றுக் கொன்பத்தடியாக வறுபத்துமுன்
றடியாம். என்னை?

“ஏனை யெழுசீரு மெட்டாதி யீரெட்டா
யேறத்தா மேழொன்ப தாம்”

என்பவாகலின். மூவெழுத்துச் சீராயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யெண்பத்துமுன்று. என்னை?

“மூவெழுத் தாம்வழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யெண்ணுநகா வெண்பதது மூன்று”

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீராவன கணவிரி
பும, பூமருதம், கடியாறும, மழகளிறும், மாபடுவாயும், விறகுதீயும்,
புலிசெல்வாயு மெனவிவ் வேழுசீரும். என்னை?

“கணவிரி பூமருது காகக்கடி மாறு
மழகளிறு மாபடுவாய் வாய்த—விறகுதீ
கொள்ளப் புலிசெல்வா யோடு குறித்தேழு
வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருதம், மாபடுவாயும் என இரண்டு
சீரு மொனபதெழுத்தடி முதலாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறு முயாநத
வொரோவொன்றிற் கெட்டாக விரண்டிமாய்ப் பதினொறடியாம;
என்னை?

“நனபால பூமருது மாபடுவா மென்றிரண்டு
மொனபான முதலாய்ப் பதினொறெழுத்தேற
வந்த வடிபதினொறும்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரியும், கடியாறும, மழகளிறும்,
விறகுதீயும், புலிசெல்வாயும் என விவ்வைந்தும் எட்டெழுத்தடி முத
லாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறு முயாநத வொன்பதடியு மொரோ
வொன்றிற் கொனபதாக வைந்திறகுமாய் நாற்பத்தைந்தடியாம.
என்னை?

“எனையந தெட்டு முதற்பதி னூறுபா
வான வடிநாற்பத தைநது”

என்பவாகலின். நாலெழுத்தாயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யறு
பத்தொன்று என்னை?

“நாலெழுத தாம்வழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
பாகு மறுபதின்மே லொன்று”

என்பவாகலின். வெண்பாவிற் கைநதெழுத்துச் சீராவன, மழகளி
றும், புலிபடுவாயும் என விவை. என்னை?

“மழகளிறு வாய்ந்த புலிபடுவா மென்ப
வளவிபன்ற வைந்தெழுத்தாஞ் சீர்”

என்பவாகலின். இவையிரண்டு மொன்பதெழுத்தடிமுதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிறகு எட்டாகப் பதினாறடியாம. என்னை?

“எட்டாதி மூவைந தெழுத்துயர வசசீரற்
பட்ட வடிபதி னாறு”

“ஒன்பான் முதலாக வைநதெழுத்துச சீரிரண்
டாய வடிபதி னாறு”

என்பவாகலின். வெண்பாவிற்குச சீராலமடித்தொகை நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு. என்னை?

“தோற்றுநகாறீ சீராலம வெள்ளைக் கடித்தொகை
நூற்றுத்தொண் ணூற்றின்மே லாறு”

என்பவாகலின்.

இனி, வெண்பாவினுள் அசை சீராய்நடக்குமாறு: வெண்பாவினுள் நாலசையுஞ் சீராய்நடத்து முன்று நிலைமையவாம், ஒரெழுத்தினுற் சீராகலும், இரண்டெழுத்தினுற் சீராகலும், மூன்றெழுத்தினுற் சீராகலும் என. என்னை?

“வெள்ளையு னாலசையுஞ் சீராநகான் முந்நிலைமை
‘கொள்ளுமா மொனாறுதி மூன்று”

எனவும்,

“ஒரெழுத் தாதியா மூன்றெழுத் தீருக
மூன்று நிலைமைப் படும்”

எனவுஞ் சொன்னா ராகலின்.

அவை வருமாறு: நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத்தினுற் சீராசுமிடத்து ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிற் கொன்பதாக விரண்டிற்குமாய்ப் பதினெட்டாம். என்னை?

“நேர்நேர் பசைய்ரண்டு மோரெழுத்துச சீராநகால்
ஏழு முதலாப் பதினைந் துயர்ததெண்ண
வாகுமீ ரொன்ப தடி.”

என்பவாகலின். ஆவையிரண்டினையுந் தேமாவென்னுஞ் சீராகக் கொள்ள வலகுநிலையா லொன்பதாம். என்னை?

“இரண்டொன்ப தாயினு மிவ்விரண்டுங் கூட்டித்
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்”

என்பவாகலின்.

நேர்பசை மீரெழுத்துச் சீராயவழி யெட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொன்பதடியாம். என்னை?

“நேர்பசை மீரெழுத் தாம்வழிச் சீரிதி
னெட்டாதி மீரெட் டுயர்த்தெண்ண வாமென்றங்
கொட்டினு ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின்.

இனி, நிரையசையு நிரைபசையு மீரெழுத்தாயவழி ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொரோ வொன்று ஒன்பதாக விரண்டுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

“நிரையு நிரையு மிரண்டெழுத்தாக காலேப்
புரைதீரே ழாதி பதினைந் துயர
வுரைசால் ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின். இரண்டும் புளிமாவென்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டினையு மொன்பதாகக் கொள்க.

“இரண்டு புளிமா வெண்ணினு ராய்ந்தி
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்”

இனி, நிரைபசை முவெழுத்துச் சீரமிடத்து எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறு முயர வொன்பதடியாம். என்னை?

“வைத்த நிரைபசை முவெழுத்துச் சீராங்கால்
எட்டு முதலாப் பதினா றுயர்த்தெண்ண
வொட்டினு ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின். வெண்பாவினுள் நான்கசையு மசைச்சீராய் நின்றாக் கினவடித்தொகை முப்பத்தாரும். என்னை?

“ வெள்ளைக் கைச்சீரா லாகு மடி, தொகை
கொள்ளுகான் முப்பதின் டே லாறு ”

என்பவாகலின். இவைபெல்லாந் தலைப்பெய்தெண்ண வெண்பா
அடித்தொகை இருநூற்று முப்பத்திரண்டு. என்னை ?

“ தெரியுமகால் வெள்ளைக் கடித்தொகை செபடி
விருநூற்று முப்பத் திரண்டு ”

என்பவாகலின்.

இனிக், கலிக்குரிய சீரால் அடியாமாறு: வெண்பா வரிச்சீரான்
கும், நீடுகொடி குழறுபுலி என்னும் இரண்டாசிரிய வரிச்சீரும், இயற்
சீர்பத்தினுள்ளும் தேமா புளிமா என்னு மிரண்டு நேரிற்றியற்சீரு
மொழித்து ஒழிந்த எட்டியற்சீருமாய்ப் பதினான்குசீரும் கலிக்
குரியவாகும். என்னை ?

“ திரியேறு பூமாசேர் வாயாத் திரிந்து
மருதுகொடி மாவருவா யாறு—விரிதீப்
புவிசேர வாகும் புலிகளிறு வந்து
புவிவருவா யாங்கலியுட் புக்கு ”

என்பதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

“ வெண்பா வரிசசீ ரொருநான்கு மாசிரியத்
தின்பா வரிசசீரு னோரிரண்டுந்—தின்பா
வியற்சீரி னெட்டிளே டரேழு சீரு
முரைப்பர் கலிக்குரிமை யுய்த்து ”

என்பவாகலின். அவை நான்குநிலைமையவாம். என்னை ?

“ உய்த்துரைத்த வீரேழு நான்கு நிலைமையால்
வைத்துரைப்பர் நன்குணர்ந் தோர் ”

என்பவாகலின். நான்கு நிலைமையாவன : இரண்டெழுத்துச் சீரா
கலும், மூன்றெழுத்துச் சீராகலும், நான்கெழுத்துச் சீராகலும், ஐந்
தெழுத்துச் சீராகலும் என விவை. என்னை ?

“ திரண்டவை நானிலைமை செப்பி லெழுத்தோ
நிரண்டொடு மூன்றுநான் கைந்து ”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பாதிரி, போதுபூ, போரேறு என்னும் இம்முன்றும ரெழுத்தாம்பவழிப் பதின்முனறெழுத்தடி முதலாகப் பதினே டெழுத்தடிகாறு முயாந்த ஐந்தடியும் ஒரே வொன்றிறகு ஐந்தாக முன்றுமாய்ப் பதினைந்தடி யாம். என்னை ?

“ பாதிரி போதுபூப் போரேறென நிமமுன்று
பாதி பதின்முன்றூட்ப பத்தின்மே லேழுயா
வாகும் பதினைந் தடி”

என்பவாகலின்.

இனி, முவெழுத்துச சீராய்க் கவிபுள் நடப்பன பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, கடியாறு, நீடுகொடி, மாசெல்வாய் மாபடுவாய் என்னும இவ்வொன்பது சீரும் எனக கொள்க. என்னை ?

“ பாதிரி டோதுபூப் பாய விறகுதீப்
போரேறு பூமருது பூங்கடியா ரோதிய
நீடு கொடியோடு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
முதறிவார் மூவோ ரெழுத்தின் முடிந்தனவென்
ரோதின ரொன்பது சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் கடியாறு, மாசெல்வாய், மாபடுவாய் என்னும் இம்முன்றும பதின்முன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட் டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற முன்றுமாய்ப் பதினெட் டடியாம். என்னை ?

“ ஒத்த கடியாறு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
பத்தின்மேன் மூன்றாதி பத்தின்மே லெட்டியர
வொத்த வடிபதி னெட்டி”

என்பவாகலின்.

இனி ஒழிந்த ஆறுமாவன: பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, நீடுகொடி என்னும இவ்வாறும பதினான் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஐந்தடி யும் பெற்று ஒரோவொன்றைந்தடியாக ஆறுமாய் முப்பதடியாம். என்னை?

“ ஏனை யறுசீரு மீரேழ் முதலாக
நானுன்கின் மேலிரண் டோங்கி வொரோவொன்றற்
கைந்தா வடிமுப்ப தாம்”

என்பவர்களின். இவை முப்பது மேற்கூறிய பதினெட்டியாய்
மூலெழுத்தாய் வழிக் கலியடித்தொகை சிறப்பதெட்டு. எனனை?

“ மூலெழுத தாககான் டு நொக்க கடித்தெட்டு சட்ட
லேவினா நிறப்பதின்மே டெட்ட”

என்பவர்களின். நாலெழுத்துச் சொயக கலிடனடப்பன கணவிரி,
கடியாறு, விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, புலிசெல்வாய், மாபடுவாய்,
மழுகளிறு, குழறுபுலி என்னும் ஒன்பது நெடும் எனக்கொள்க,
எனனை?

“ நலமிரு நாலெழுத தாயவழி டெட்ட
கணவிரி சாகக்கடி டாறு விறகுதீப
பூமருது நீடு கொடியே புலிசெல்வாய்
மாபடு வாயே மழுகளிறு தாவல்
குழறுபுலி யென்றா குறித்து”

என்பவர்களின். அவற்றுள் கணவிரி, கடியாறு, மழுகளிறு என்
னும் மூன்றும் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்
தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற ஒரோ வொன்று ஆறாக மூன்று
மாய்ப் பதினெட்டடியாம். எனனை?

“ கணவிரியுங் கணனார் கடியாறு மேனை
மழுகளிறு நாலெழுத்தாக கொள்ளா மியலவனகயா
நரேழ் முதலாக வீரொன்பான மேலொன்று
சேர வடிபதி னெட்டு”

என்பவர்களின். மாபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்
தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர் ஆறடியாம். எனனை?

“ மாபடுவாய் பத்தின்மே னுன்சாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருமூன ராம்”

என்பவர்களின். புலிசெல்வாய் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப்
பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர் ஏழடியாம். எனனை?

“ பத்தின்மேன் மூன்று முதலாக புலிசெல்வாய்ப்
பத்தொன்ப தேறவே ழாம்”

என்பவர்களின். விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, குழறுபுலி என்னும்
நான்கும் பதினைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடி
காறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும்பெற நான்குமாய் இருபதாம். எனனை?

“ஏனெனான் கைம்மூ வெழுத்தாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருப தாம்”

என்பவாகலின். நான் கெழுத்தாம்வழி கலியடித்தொகை ஐம்பத்
தொன்று. என்னை?

“நாலெழுத் தாககாற் கலிய் னடித்தொகை
யாயுங்கா லைப்பதின்மே லொன்று”

என்பவாகலின்.

இனிக் கலிகுரிய ஐந்தெழுத்துச சீராவன மழகளிறு, புலிபடு
வாய், குழறுபுலி எனனும இவை. என்னை?

“மழகளிறு வாய்தத புலிபடு வாயே
குழறுபுலி யைந்தெழுத்துச சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள், குழறுபுலி பதினொறெழுத்தடி முதலாக
இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஐந்தடியாம். என்னை?

“கோதில் சிறப்பிற் குழறு புலியென்ப
தீரெட்டி னாதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாகு மடித்தொகை யைத்து”

என்பவாகலின். மழகளிறு பதினைந்தெழுத்தடி முதலாக இருப
தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஆறடியாம். என்னை?

“மாசில சிறப்பின் மழகளி நென்னுஞ்சீர்
மூவோரைந் தாதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாயின வாறடி யாயத்து”

என்பவாகலின். புலிபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாக இருப
தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஏழடியாம். என்னை?

“பொற்பமைநதார் சொன்ன புலிபடுவா யென்னுஞ்சீர்
பத்தினமே னன்கு முதலிருப தீருக
ஒத்தமைந்த வோரே ழடி”

என்பவாகலின். ஐந்தெழுத்தாம் வழிக் கலியின் அடித்தொகை பதி
னெட்டு. என்னை?

“ஐயெழுத் தாயவழி யானற கலியடி
யெயதுகா லீரொன்ப தாம்”

என்பவாகலின். இனிக் கலியடி யெல்லாங் கூட்டியெண்ண நூற்று முப்பத்திரண்டடியாம். என்னை?

“கருதுங்கா லாய்ந்த கலியடி யெல்லா
மொருநூற்று முப்பத திரண்டு”

என்பவாகலின். கலியடியுள் அசைச்சீராயினவை யில்லையென்று உணர்க.

ஆசிரியவடி இருநூற்று அறுபத்தொன்று; வெண்பாவடி இரு நூற்று முப்பத்திரண்டு; கலியடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டு; ஆக அறு நூற்றிருபத் தைந்து அடியாம். என்னை?

“இருநூற் றிருமுப்பத் தொன்றகவற் கேளே
யிருநூற்றோ டெண்ணானகு வெள்ளைக்—கொருநூற்று
முப்பத திரண்டா முரற்கைக் கிவையறுநூற்
றற்றமி லையைந் தடி”

என்பவாகலின்.

இனிச் சந்தமுந் தாண்டகமும் ஆமாறு: நாலெழுத்து முதலாக இருபத்தா றெழுத்தின்காறு முயர்ந்த இருபத்து மூன்றடியானும் வந்து தம்முளொத்தும், குருவும் லகுவும் ஒத்தும் வந்தன அளவியற் சந்தம். எழுத்தொவ்வாதும் எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அள வழிச்சந்தம்.

இருபத்தேழ் எழுத்து முதலாக உயர்ந்த எழுத்தடியினவாய் எழுத்துங் குருலகுவும் ஒத்து வருவன அளவியற்றாண்டகம். எழுத்தொவ்வாதும், எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழித் தாண்டகம். என்னை?

“ஈரிரண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின்கட் சந்தமாஞ்—சீரொத்த
மூவொன்ப தாதியா முற்றின தாண்டகமென்
றோதினார் தொல்லோ ரெடுத்தது”

“சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முள்ள வொத்தலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேன்—முந்தை
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் ருகி
லளவழியா மென்ப ரவர்”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

குருலகுவாவன: குற்றெழுத்து ஒற்றடாது வந்தது லகு; அது ரகரவடிவற்று. இனிக குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்தும நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்தும், 'நெட்டெழுத்துத் தனித்தும் வந்தது குருவாம்; அது டகர வடிவற்று. அடியிறதிக்கண் வந்த குற்றெழுத்து ஒருகாற கூறுமாற்றாற் குருவாகவும் இடப்படும். லகுவிற்கு ஓரலகாகவும் குருவிற்கு ஈரலகாகவும் இடினும இழுக்கா.

“ரகரவடி வாமீ துலகு குருவே
சிகரில டகாரமென னோ”

எனனூராகலின்.

“குற்றெழுத்துச் செவவி லகுவாகு நெட்டெழுத்துந்
குற்றொற்று நெட்டொற்றந் கோணமாயத்—தெற்றக்
குருவென்ப தாகுந் குறிலுந் குருவா
மொருகா லடியிறுதி யுற்று”

எனவும்,

“குருலகு வாகுந் குருவா நெடிழு
நெடிவொற்றுந் குற்றொற்று சினறு”

எனவுஞ் சொன்னூராகலான். அவற்றிற்குச் செய்யுள்:

“ஆதி நாதர்—பாத மூலம்
நீதி யாய்சின்—ரோது நெஞ்சே”

இது நாலெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“பந்த நீக்குறி—லந்த மில்குணத்
தெநதை பாதமே—சிர்தி நெஞ்சமே”

இஃது ஐந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“திரிததுவெங்கய—முரித்து நல்லறம்
விரித்த வேதியர்க்—குரிததெ னுள்ளமே”

இஃது ஆறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“பாடுவண்டு பாண்செய்யும்
நீடுபிண்டி நீழலான்

வீடுவேண்டு வர்க்கெலா
மூடுபோக்கு முத்தமன்"

இஃது ஏழெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"முன்று சென்று டட்டின
சீரந்த பிணடி நீழலுள
பரந்த சோதி நாதனெம
மரந்தை நீக்கு மண்ணலே"

இஃது எட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"வினையைத தான்மிட்டந் தேட்டிசீ
அனகைத் தானருள காணகுறி
கனகத தாமரைப் பூமிசைச
சினனைச சிந்திமின் செவ்வனே"

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"ஆதி யானற வாழிய னுனலர்ச
சோதி யானசொரி பூமழை யானவினைக்
காதி வென்றபி ரானவன் பாதமே
நீதி யானினை வாழிய நெஞ்சமே"

இது பதினேரெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"குரவு தான்விரி கொங்கொடி கூடின
மரவ மாமல ருதிய வண்டுகான்
இரவி போலெழு வார்க்கெம ராகினோ
கரவ னூர்திரை யின்கடி தாகவே"

இது பன்னீரெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"கலையெலா முதற்கணை கண்டு கொண்டுபெண்
கொலையினு கொடுத்தொழில் பூண்டு கோலவெரு
சிலையினுன் செழுஞ்சரஞ் சேர்த்த செவ்வனே
மலையமா ருதத்தொடு வந்து தோன்றுமே"

எனவும்,

"கோடற கொலைக் கோல வரங்கிற் குவவுத்தேன்
பாடக் கொன்றைப் பைம்பெரழி னீழற் பருவஞ்சேர்
வாடைப் பாங்காய் மத்தம யூரக் கிழவோன்வந்
தாடிக் கொண்மு வார்த்தன வம்பொற் கொடியன்னாய்"

எனவும் இவை பதின்மூன் றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“ குரவக் கோலக் கோங்கணி சோலைக் குயிலாலப்
பரவைத் தேன்காள் பாடுமி னீரும் பகைவெல்வான்
புரவித் தேர்மேற் போனவ ரானு தினிவந்தால
விரவிக் கோளின் வெங்கணை வேனிற் பொருவேளே”

இது பதினான் கெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“ அதிகண மிருள்ல மிறைவனொ டிமையோர்
துதிதிகழ் மொழியிசை துதைமதி லுடையே
மதிபதி யடியிணை யடைகுவ மெழுநா
மதிபுரை திருமுக மடநடை மயிலே”

இது பதினைந்தெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“ மாவரு காணல் வரையதர்ப் பாங்கர் மலிகுரவின்
பூமலி சோலைத் திருவருங் காண்பர் புதுமதுரீர்த்
தாமரை வாவித் தடமலர் சாடிக் கயலுகளக்
காமரு நீலங் கனையிருள் காலுங் கழனிகளே”

இது பதினொருஎழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“ கோலக் கொன்றைக் கொழுந னெழிலார் கொம்பவன் தோளை நானாஞ்
சாலப் புல்லித் தளவ மடவா டானகத் தோகை யெல்லா
மாலக் கொண்மூ வதிரு மிதுகா னாய்மலர்க் கோதை நல்லாய்
காலச செவ்வேற் கனகக் கடகக் காதலா சொன்ன வாறே”

எனவும்,

“ செருவினை வைவேற் நிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
லுருவினை யொண்போ துறுசின பாதங் குறைவறியாக்
கருவினை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
திருவினை யாடுங் கனவரை யாகச் சினவரனே”

எனவும் இவை பதினே றெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“ பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரணைமேற் பணியா வொருமூ வுலகுங்
கணியா துணருங் கவினார் கலைமா மடவாள் கணவா
வணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவா ழியனே”

இது பதினெட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“ அன்னககண்ட ரவீந்த வாவி மதுகண்ட மருத் பொழிந்துன்னைச்
றின்னுககண்ட ஞாழலி விடல்துசுண்டுகே கட்டாய செறறசோன்
மன்னுக காவீ வீரநத மச மலரா லெ செ தடைசுட்டெது
பொன்னம் போது கவீரந தாது துடலந தண்டா துதநீடனே”

இது பத்தொன்பதெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

அருவிப் பலவரை காள்சொககத தருவே யமமாத விப்டத் தர்காண்
மருவிப் போதினி கோது குத வனமே டடாதுன்ன ல்களாற்
செருவிற் கேயுரு வனனசெம்ம லிக்குன் தத்திடையின்வந தாலவர்க்
கிருவிப் பைப்புன தோக்கி மேய்கை மாரீசை தெய்தினு தென்மீனே.

இஃது இருபதெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“ பின்றாமும் லீலி கோவிப் பெருமுகி லதிரப் பிண்டமாய் வண்டு பாட
பொன்றாமுக கொன்றை நீழற புனமய் வினமாய் னும்கை போதது தேதே
யென்றாடக் கோட விளகின விதுககா ரெனப தமகி சின்று நாளேச
சென்றாநேர் வந்து தோன்றாது செறிவளை மடநல்லு செல்க சின்செல்
[லரன்”

எனவும்,

“ வண்பாராண் மன்னர்பொன் மகுடக கிரிகாள் மாலை கொய்யாத போதினிற்
பெண்பாலோர கேளவன் ஞானப் பெருககட லைவர்ப் பேரினம் பெண்டி
[ராத்

பண்பாரென் பாடி பாதம் பரம சிருப மாலைக் குணக்கீர்த்தி யென்பா
நண்பாரின கமலமாண புடையவ ரடைவர் நறகுணை சித்தி தானே”

எனவும் இவை யிருபத்தேரெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“ அருமாலை தாதலர சிந்தமா குழுவிலே
டாயிரச செங்க ணனுந
திருநாமஞ் செப்பநேற ருன்றிக ழொளிவளையத்
தேசமு துர வீரக்
கருமாலைக காதிவென்றான கமல சரணமுங்
கண்டுகை கூப்ப மாட்டா
பெருமான்மற் போற்றியானின பெருமை யருகனா
வல்லமோ பேச மாறே”

இஃது இருபத்திரண்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“சோதி மண்டலங் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த துமழை யுளதேற்
காதி வென்றதோர் காட்சியு முளதேற்
கவரி மாருதங் கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்நரு முளரேற்
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆதி மாதவர் தாமரு குளரேல்
அவரை யேதெளிந் தாட்படு மனனே”

இஃது இருபத்து மூன்றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“விலங்கு கீண்முடி யிலங்க மீமிசை
விரிந்த மாதவி புரிந்த நீள்கொடி
யுலங்கொ டோள்கொடு சலந்து சூழ்தர
வுறைந்த புள்ளின சிறைந்த வார்சடை
யலங்க ரூழ்தர மலர்ந்த தோள்வலி
யசைந்த வாடவ ரிசைந்த சேவடி
வலங்கொ ணுவல ரலர்ந்த வானிடை
வரம்பி லின்பமு மொருங்கு சேர்வரே”

இஃது இருபத்துநான்கெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“திருகிய புரிசூழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதவி லரசவையு
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளை
நனியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகுல
ரமரொளி யமருலகே”

எனவும்,

“பொங்கழ னாகம் புற்றக நீங்கிப்
புரிமிக முறுகிய கயிறென மிளிரத்
தங்கிய வெண்டேர் வெஞ்சுர நீந்தித்
தனதட மிடைசெறி மடமயி லியலாம்”

செங்கய லுனகட் டேமொழி மூரும்
 திறலொடு முடிகிய செறிகழ வவனும்
 பககய வாவிப பன்மணை மூடப்
 பதிநனி குறுகுவா பாவொழி ய்னிர்.”

எனவும் இவை யிருபத்தைந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“கரிமருவு கடிமதிவி னிடுகொடிக டுசதடவு கடுமையன் தாய்த்
 திருமருவு பெருவீழ்வொ டமராகுழு மெழுதுதொழு செழுமவழுவாத்
 திருமரபி னரபதிக னனாகினரு மணமகு— முறமறுவிலாக்
 குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவாமலி குருசினகரே”

இஃது இருபத்தாறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

இனி யளவழிச்சந்தத்திறகுச சில வருமாறு:

“பொரு சாமரை தாம்வீசச்
 சிகக பீட மமர்ந்தவெந
 கொரு சேர்குளிர் பூமபிணடிச
 செங்க ணுனடி சோமியே”

எனவும்,

“போத லேபொரு ளாக்கொண்ட
 காத லாற்கொரு காரியந்
 தூது சென்றுரை யாய்துமபி
 நீதியாறெறி போகியே”

எனவும்,

“அருண மாஞ்சினை கறித்துட னகன்பொழி லலவனைக் குயில்கவத்
 தருண வேனிலும புகுந்தது தனுநெகத் தடமலாச சார்புககந்
 கருண மூலமோ டுறவிறைந் திறைஞ்சினன் கறைமிடற றிறைநாட்டக்
 கிரணந் தான்சுடக் கிரியிடைத திருவுடம் பிழநதுழல கிழவோனே”

எனவும் இவை நான்கடியும் எழுத்தொத்துக் குருவிலகு ஒவ்வாது
 வந்த வளவழிச் சந்தம். பிறவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

அருங்கயம விசும்பிற் பாககு மணிசசிறு சிரலையஞ்சி
 யிருங்கயந் துறந்து திகக ளிடலகொண்டி கிடநதநீல
 நெருங்கிய மணிவிற் காப்ப நீண்டலாய்ப் பிறழ்வச் செங்கேழ்க்
 கருங்கய லல்ல கண்ணே யெனக்கரி போக்கினாரே.”

இஃது ஸ்ரீமது, குருவும், இலகுவும ஸ்வவா துவநத அளவழிச்
சந்தம். பிறவும வநதவழிக் கண்டுகொள்க.

இனித தாண்டகம் வருமாறு:

“வானிலவி முகிளாபப மருவி மாண்பான்
மய்லினமாய வநதுலவச சுரும்பு பாடத்
தேனுலவு நறுமுலை முறுவலிபபத்
தீசைதிசையிற் நேரதளவஞ சிறந்து பூப்பக்
கானிலவு மலிகொன்றை கனக ஞாலக
கவீனியடாடச சார்ந்ததுகா கலநது கண்ணா
மானிலவு மடனோக்கி னெடிய வாட்கண்
வனமுலைமாய மறுமனம் வருநத னீயே”

இஃது இருபத்தீத ஸ்ரீமதுதடியால வநத வளவியற்றாண்டகம்.

“கருநீறப் பொறிமுகக கடதடத் தமிழ்செவிக் கறைமருப் புறுவலிக்
கவினுடைக் கரிகளைக் கனவரைக்கட்
சுருணிறத் தெரியுளைச சுரிமுகத தொளியுகிர்ச சுடரெயிற் றிடிசூரற்
றுறுமயிர் துணிசினத தரிசுழற்று
மிருளுடைச் சிறுநெறிக் கவலைபுட் டனிவரற் கினிவரத தருவதன்
றிரவினிற் பகலினிற பெரி துநன்றூற்
றிருநீறப் புரிவளைச சிறுதுதற் பெரியகட் சிகழிகைப் புனைகுழற்
றுவரிதழ்த் திகழொளிக் கலையிவட்கே”

இது முப்பத்தீத ஸ்ரீமதுத்தடி யளவியற்றாண்டகம்.

“அனவரத மமர ரரிவையரோ டணுகி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி் னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபாற்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல கிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிக
டரணிதொழ வழுவி றருமநெறி மொழிவ ரொருபாற்
சினவரன பெருமை தெரியி னிவை யவன திருவிரவு கிளவி
தெனிரு மொழி யளவு சிவபுரம தடைத றிடனே.”

இது நாற்பத்து மூன்றெழுத்தடியால வநத வளவியற்றாண்
டகம்.

“ அல்லற் கோடைக் கொலைதேதே
யலைகடலி னழுத மளமுட டனாக
யணிபுனர் பருகி யாவலறி மறுக
வதிர்ந்தன கராமுகில்
மல்லற செல்வக கொலைப பாடகே
மலிபிடவ மலர வருநவ மிளக
மயிலினமு மகவ மதுகரமு முடல
மகிழ்ந்தன மானினம
தொலைக கைம டாச செமமற றிண்டே
துரகமொடு வயவ ரரவங்கு பரவை
தொலையவர னழிய கிலைமதய ரட்ட
விலங்கிய தோள'னய
எல்லை கால்ஞ் சொல்லிற் றீதா
மெழுதுகொடி யனைய வீடுகுமிடை பொடி
வெழினிலவு கனக மனமணியொ டிடை
விணைந்தெழு கொண்கையாய்.”

இது நார்பத்தேழெழுத்தடி பளவியற்றாண்டகம். இனி
யொழிந்த வளவியற்றாண்டகம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இனியளவழித தாண்டகத்திற் சில வருமாறு:

“ மூவடிவி னாலிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழின் முளையீர நாற்றித்
துவடிவி னாலிலககு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச சொல்லுவதொன் றண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க டண்டச
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிகள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொருகொளிகள் சூழ்ந்து
புலங்கொளவா வாலெமககெம புண்ணியர்தக கோவே”
—குளாமணி-துறவு-64.

இஃது எழுத்தும் லகுவும் ஒவ்வாது வந்த அளவழித் தாண்ட
கம். பிறவுமன்ன. சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் விரவி யோசை
கொண்டுவந்தால், அவை சந்தத்தாண்டகம் என்றும், தாண்டகச்
சந்தம் என்றும் வழங்கப்படும். என்னை?

“சந்தச் சரணமும் தாண்டசத்தின் பாதமும்
வந்த மயங்கி வருவீகந்த—செந்தமிழந்
ரீண்டு உடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டகமென் றுரைப்ப தாம்”

எனபவாகலின். அவறறுட சில வருமாறு

“அங்குலிய் னவிரொள் பா லருண மாகி
பணிபாழி மரசுத்ததாற பசுமை கூடநது
மங்கலஞ்சோ நுபுரத்தா லரவஞ் செய்யு
மலரடிபை மடவன்ன மழலை யோவாச
செங்கமல வனமென்று திகைத்த போழ்திற
றேமொழியாற நெருட்டுதியோ செலவி னாலோ
கொங்கலாபூக கருங்கூடதற் சுடிகை நெற்றிச
சந்தரிசற் பணிவாக்கென் றுணிவு தானே”

இதனுட் சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் வந்தவாறு கண்டு
கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனியொருசாரார் சந்தவடி பலவும் வருவனவற்றைச் சந்தத்
தாண்டகமென்றுந், தாண்டக வடி பலவாய வருவனவற்றைத் தாண்
டகச் சந்தமென்றும, சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் ஒத்து வரு
வனவற்றைச் சமசந்தத்தாண்டகமென்றும வழங்குவர். அவை
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. நான்கடியொத்து வருவனவும், நான்
கடியுமொவ்வாறு வருவனவும், இரண்டடியொத்து நான்கடியால்
வருவனவும், பிறவாற்றால் வருவனவும், மாராசசையும், மாராச்சாக்
கிருதியு முதலாகிய சாதியும், ஆரிடமும், பிரத்தார முதலாகிய ஆறு
பிரத்தியமும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், சயதேவமும், ஞான
சாரியமும், சந்திரகோடியும், மயூரத்திரிசந்தமும், மேடகத்திரி
சந்தமும் முதலாகிய சந்தோபிசுதிகளுள்ளும், பாட்டியன் மரபு,
மாபுராண முதலாகிய தமிழ் நூலுள்ளும் புகுதியுடையாராவாய்க்
கேட்டுக்கொள்க. அவை யீண்டுரைப்பிற பெருகும். சந்தமும்
தாண்டகமும் எனறிவற்றுக் கெழுத்து எண்ணுகின்றழிக் குற்றுகர
விகரங்களை யெழுத்தாகவே கொண்டெண்ணுக. இனிக் காக்கை
பாடினியாரும், பாட்டியலுடையாரும், யாப்பியலுடையாரும், முத
லாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றையும் இனத்தின்பாறபடுத்தி வழங்
குவர். தொல்காப்பியனார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றை

யும் மேற்கூறப்பட்ட பாவினங்களை யும் கொச்சகக்கலிப்பாற்படுத்தி வழங்குவா எனக்கொள்க. இனியொருசார வடநால்வழித் தமிழா சிரியா ஒரு புடை யொப்புமை கோக்கி இனமெனப்படா; மூவகைப் பட்ட விருத்தங்களுள்ளுஞ் சந்தத்தாண்டகங்களுள் முடிபட்டடங்கும என்பா. இந்நூலுடையா காகைபாடினியா முதலாகிய வொருசாராசிரியா மதம்பறமி யெடுத்தோதி இவை யமுடனப்பட்டா ரெனக் கொள்க. என்னை?

“ஒருபுடையா லொப்புரைப்பின் மற்றுமோர் பாடிற்
கொருபுடையா லொக்குமா நுணடா—மிருபடையு
மொப்பித்துக் கோடுபோ வொன்றிற்சே சார்ந்தமோ
வெப்பெற்றிக் கோடு மினம்”?

இது கடா.

“குன்றி யேய்க்கு முடிச்சை பென்றாற்கர்
தென்று மோசிவப் பென்றமோ வடவிரண
டொன்றி சின்றவென் றோக மோவெனி
னின்ற தோர்வர லாற்றொடு சிறகுமே”

இது விடை.

“வெள்ளைக்குச் செப்ப லகவற் ககவலே
துள்ளலே துங்கல் கலிவஞ்சிக்—குள்ளாகுச்
தொன்னூற் புலவர் துணிவெனிற் பாவீனமும்
சொன்னூற் புலவர் துணிபு”

இனிச செய்யுட்கட்கு வருண முதலாயின சொல்லுமாய்:

“தெய்வந் துணையிராசிப் பசகந் திணைபொழுது
பொய்யில் புகைவண்ணம் பூசசாந்து—மையல்கோ
ணற்கதி சாதி கிழமைநா ணன்கமையப்
பாற்படுக்க பாணன்கின் பால்”

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமாம்—வெண்பா
வினங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூன்
மனந்தட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து”

எனக்கொள்க.

“ வெண்பா முதலா நால்வகப் பாவு
 மெஞ்சா நார்பால் வருணாக் குரிய
 பாவீனத தியற்கையு மதனோ ரற்றே
 சீரினுந தனையினுஞ் சட்டக மாயினும்
 பேரா மரபின் பாடடெனப் படுமே”

“ அவைதிரி பாகின விசாதி யாகும்”

என்றார் யாப்பியனா லுடையாரா எனக்கொள்க.

இவற்றுக்கு நிறமும், திணையும், பூவுஞ், சாந்தும, புகையும், பண்ணும், திறனும், இருதாவும், திங்களும், நாளும, பக்கமும், கிழமையும், பொழுதும், கோளும், இராசியும், தெய்வமும், திசையும், மந்திரமும், மண்டிலமும், பொறியும், எழுத்து முதலாகிய பண்பும் அறிந்து ஆராதிப்ப அவை யாவர்க்கும் கல்வியும், புலமையுமாக்கி நன்மைபயக்கும். இவையெல்லாம் திணை நூலுள்ளும் பிறவந் ளுள்ளும் கண்டுகொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு:

“ வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
 மண்பால் வகுதத வருணமா—மொண்பா
 வீனகட்கு மிவவாரே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
 மனந்தட்பக் கற்றோர் *மகிழ்ந்து,”

“ மீனாடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
 வாளுத வைந்தொன்பா னாயினவுத்—தேனார்
 விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெண்பா முதலா
 வுரைத்தனவு மிவ்வாரே யொட்டி.”

ல)

“ ஆரன் மகமோ டனுட மவிட்டமென்
 நீரிரண்டு மாதியா வெண்ணியநாட்—சீரிய
 வெண்பா வகவல் கவிவஞ்சி யென்றுரைத்தா
 ரெண்பா வறிவோ ரெடுத்தது.”

“ வேதியர்க்கு வெணமை வியன்செமமை வேந்தர்க்கு
 நீதிசால் பீத சிதிக்கிழவோக்—கோதிய
 நீலமா மேனை நிலைமையோ ரககுலத்தின்
 பாலவாம பாவிற்கு மற்று”

“ஆரமரி சத்தனம் பழுப்போ டாகலவை
பாரியனற் பாநான்கின் பாற்படுத்தா—சீரிய
வெண்போது செங்கழுநீர் வேரிசேர் சண்பகத்தில்
வண்போது நீல மலர்”

“மகயிர மாதியா வண்பூரங் காறும்
வகையின் மருட்பாவி னுளாம—தகாதென்னெண்
டோராசாந் தேரிரு சததசென றெண்போது
தேரிற் பவளஞ் சிவப்பு”

“வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளு
நீதியாற் சேர்ந்து ச்கழ்த் தெடுககுலம்போல்
ஆதிசால் பாவு மரசா வியன்பாவுட்
ஒதிய வாறெனறி மருட்பாவா யோங்கிற்றே”

“பாநானாற் பாவோரை தாமொப்பப் பண்புணர்த்
மாநா வலர்வகுத்த வாய்மையாற்—பாநான்கின்
மூவிற் றினமு மொழிப்புத்தே னுண்டகிழப்
பாவித்துப் பாடப் படும்”

“பண்பாய்ந்த வேழு பதினா றிழிபுயர்வா
வெண்பா வடிக்கெழுத்து வேண்டினார்—வெண்பாவி
னீற்றடிக் கைந்தாதி யீரைந் தெழுத்தனவும்
பாற்படுத்தார் தொல்லோர் பயின்று”

“முற்றுகரந் தானு முதற்பாவி னீற்றடிப்பி
னிற்றல் சிறுபான்மை நோர்ந்தமையான்—மற்ற
வடிமருங்கி னையிரண்டோ டோரெழுத்து மாத
றுடிமருங்கின் மெல்லியலாய் சொல்லு”

இதனீற்றடி பதினேரெழுத்து.

“பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண் டாவிலையின்
மேலன்று *நீகிடந்தாய் மெய்யென்ப—ராலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைகுழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு” (இயற்பா-முதற்றிருவந்
[தாதி-69.]

* ‘நீ வளர்ந்த’ என்பதும் பாடம்.

“* எளிதினிரண்டடிபுக காண்பதற்கெ னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழிபுகு செவ்வே—களியிற்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு” (இயற்பு-முதற்றிருவந்தாதி-51.)

இப்பொய்கையார் வாக்கினுண் முற்றியலுகர மீராய்வந்தன,
பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

“மூல்லை குறிஞ்சி மருத முழுநெய்தல்
எல்லையில் பாக்கட் கியற்றிணையா—மூல்லை
குறிஞ்சி யெனவிரண்டு குன்ற மருட்கென
றறைந்தார் வியன்புலவோ ராய்ந்து”

“மூல்லை யத்தணன் குறிஞ்சி யரசன்
மல்லன் மருதம் வாணிக னென்ப
நெய்தல சூத்திர னினையுங் காலைப்
பல்குல மேனைப் பாலை தானே”

“பண்ணுந் திறனுமபோற் பாவு மினமுடாம்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பணமேற்
றிறமவினரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
விசைமருட்கு மில்லை யினம்”

“பாடப் படுவோர்க்கும் பாடு மவன்றனக்கு
நாடப் படுநயநக னாடாதே—பாடுமேற்
காகப்புட் சேரக் கனிபனையின வீழ்வதுபோ
லாகிககாற் சேரு மலர்”

“நாற்பா நடைதெரிந்த நன்னூற் பெரும்புலவர்
நூற்பா நயந்த நுழைபொருளைப்—பாசசார்த்திப்
பாவித்துப் பார்மே னடாத்தப் படருமே
நாவித் தகத்து †நகம்”

“புலந்துறை போகிய புலவர் நாவினுட்
கலந்துறை கலைமகள் கவிதை கந்தமா

* “எளிதி னிருவகையுங் காண்பதற்கு நெஞ்சே
தெளியிற் றெளிந்துரைப்பன் செவ்வே—யளியிற்
பொருந்தா விரணியனைக் கொல்லுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு” என்பதும் பாடம்.

† ‘நகம்’ என்பதும் பாடம்.

‘சீலந்தொழப் புறப்படு சீலை ளாகும்
விலங்கிழை பெருமைமை மெண்ண டேன்கடோ’

எனவும்,

“உள்ளப் பரவையி னூலவரை சாட்டியொரு செவ்விதம்பா
வெள்ளப் படாமை யிமைமக் கடைந் னினைபெருககும்
வள்ளற குணநாவா வானோ சீலவள மைபடங்கும்
வெள்ளைக் கவிதை யமிழ்தமெல ளாககுட வெளிப்படுமே”

“அகமுத லாய பொருள்சடிக் கட்டி மணிதண்டபச
சகமுத லோசொற்ற பாவின் சட்டசக சட்டெ ரயே
நிகழ்தரு மோசை யியனடை மாடுனடு காடரைமீற
புகழ்தரு வாய்மைப பயனவிடன சாததிபுத தெருவகே.”

எனவும் இவற்றை விரித்ததரைத்துக்கொள்க. அறம்பொரு ளின்பம்
வீடு பெறுமாறு சொன்ன னூலகளுள்ளும், அவை சாப்பாக வந்த
சோதிடமுரு, சோகினமுட, வககின கிரந்த மந்திரவாதமும்,
மருத்துவநாலுரு, சாமுத்திரியமுட, சீலேததுநாலும், ஆபுதநாலுட,
பத்துவிசசையும, ஆடைநாலும, அணிகலநாலும, அருங்கலநாலும
முதலாயவற்றுள்ள மறைப்பொரு ளுபதேசமும, வல்லாராயுங் கவிப்
பெருமையுரு, சாவவுங்கெடவும பாடுமாறும, பாடப்படுவோர்க்கு
வருநனமையுந தீமையு மறியுமாறும வல்லோவாய்க்கேட்டுணர்ந்து
கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இனிப் பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும், வேற்றப்பாடையும்
விரவிவந்தால், அவற்றையு மலகட்டுப் பாசசாததி வழங்கப்படும்.
அவை குறு வேட்டுவச செய்யுளும், லோகவிலாசனியும, பெருவள
நல்லூர்ப்பாசாண்டமும் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

“செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண
வந்த வடமொழியு மாற்றாதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொணடியற்று மாண்பினூக குண்டோ
தழுவாமை சிற்குந் தமிழ்”

பாக்கட்கோசை பிறக்குமா றுரைத்துக்கொள்க. அவை
சொல்லுமாறு:

“வெண்சீரிற் செப்பல் பிறக்கும் விகற்பத்துப்
பண்பாய்ந்த துள்ளல் படும.”

“ இயற்சீருட் டோன்று மகவ லவற்றின்
விகற்பததால் வெள்ளோசை யாம்”

“ தன்சீருட் டுககல் கலியடியுங் கண்டக்கால்
வஞ்சிக் கிசையாய வரும்”

“ மயங்கி வருவனவும் வல்லோர் வகுப்ப
மயங்காமற் கொண்டிணைநற் பாற்று”

என இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“ தலைவன் தலைமுதலாத தார்வேந்தன் காறும்
மலைமுதலா மாநாய்கன் மாதே—நிலமுழுது
மன்னர்கோ னொரு மறைமுதலா வஞ்சிக்கோன்
தன்முதலோர்த் தந்தானுந் தான”

“ ஈரிரண்டு மேழெழுத்து மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டு—மேர்பாய்
வீளையும் பதினேழ் சிலததுக் குறன்சிந்
தளவு நெடில்கழியோ டைந்து”

“ ஐந்து மகவற்கு வெள்ளைக் களவடியுரு
சிந்து நெடிலடிக்கட் டொல்லிரண்டும—உந்த
தளவிரண்டு மான்ற நெடிலடியுந் தன்பாற்
றளைசிதைவி ரண்டாக் கலிக்கு”

“ ஈரிரண்டோ டிரா நெழுவா யிறுவாயாச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா—மோரு
நெடிலடிக்கு நேர்நதனவு மூவொருசீர் வஞ்சிக
கடிவகுத்தா ரெட்டாதி யாய்ந்து”

“ ஐந்தாதி யையிரண் டொரு மறுநிலமும்
வந்தவடி வெள்ளைக் களவு”

“ பண்பாய்ந்த பயின்று”*

இவற்றின்கருத்து: நாலெழுத்து முதலாகிய மூன்றங் குறளடி,
ஏழெழுத்து முதலாகிய மூன்றங் சிந்தடி, பத்தெழுத்து முதலாகிய
வைந்தும் அளவடி, பதினைந்தெழுத்து முதலாகிய மூன்றங் நெடிலடி,
பதினெட்டெழுத்து முதலாகிய மூன்றங் கழிநெடிலடி. அவற்றுள்

* இவ்வெண்பா முழுவதையும் 459-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

ஐந்தடியாலு மாசிரியம் வரப்பெறும். சந்தடியாலும் அளவடி யாலும் நெடிலடியின முதலீரண்டடியாலும் வெண்பா வரப் பெறும். வெண்பாநீன்றடி ஐந்தெழுத்து முதலாகப் பத்தெழுத் தின்காறு முயர்ந்த வாறு நிலத்தானும் வரப்பெறும். பதினமூன்றெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெட்டு நிலத் தானும் மிலக்கணக கலிப்பா வரப்பெறும். இலக்கணக் கலிப்பா வல்லாதன மிக்குங் குறைந்தும் வரப்பெறும். இருசீரடி வஞ்சிப்பா நான்கெழுத்து முதலாகப் பன்னிரெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெண் பது நிலத்தானும் வரப்பெறும். முச்சீரடி வஞ்சகெழுத்து எண்ணி வகுத்திலரேனும் ஏழெழுத்து முதலாகப் பதினெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பத்தடியாலும் வரப்பெறும். முச்சீரடியெல்லா மொரு நிலமாகக்கொண்டு, இருசீரடி வஞ்சி நிலமொன்பதோங்க் கூட்டி வஞ்சி சிலம் பத்தென்ப. அல்லாது இருபதெழுத்தின் மிக்குவரும் நாற்சீரடிப்பாவில்லை. நாற்சீரடிப்பாவினங்களினடி இருபதெழுத் தின் மிக்கு இருபத்து நான்கெழுத்தின்காறும் வரப்பெற மென்பது. வெண்பா வாசிரியங்களுள்ளும் இலக்கணக கலிப்பாவினுள்ளும் வருஞ்சீர் ஐந்தெழுத்தின மிகப்பெறு. வஞ்சிபுள் வருஞ்சீர் ஆறெழுத்தாகவும பெறும். சிறுமை முனறெழுத்தாவது சிறப்புடைத்து; இரண்டெழுத்தினு லருகி வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

“அளவியற்பா வான்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பலகா
வளவஞ்சிக் காறுமா மாதோ—வளவஞ்சிச
சின்மை யொருமூன்றா மென்பர் சிறப்புடைத்
தன்மை தெரிநதுணாவோ தாம்”

என்பவாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு: “போனது சென்று சார்ந்து சார்ந்து” என்னும் ஆசிரியப்பா நான்கெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பதினேழ் நிலமும்பெற்றுக் குறளடி முதலாகிய ஐந்தடியாலும் வந்தது. இனி அவ்வெழுத்துக்களால் வெண்பா வருமாறு.

“மட்டுத்தா னுண்டு மதஞ்சேர்ந்து விட்டுக்
களியானை கொண்டுவா வென்றான் களியானைக்
கியாரோ வெதிர்நிற் பவர்”

இஃது ஏழெழுத்தடி வெண்பா.

“ ஆர்த்தார்த்துக் கண்ணேந்து வேர்த்து விரைந்துதன்
பொன்னோடை யானையின் மேற்கொண்டா னென்னொகுகொன்
மன்ன ருறையு * மதில் ”

இஃது எட்டெழுத்தடி வெண்பா.

“ சென்று முகந்து நுதலாட்டி மாறேற்று
வென்று பெயர்ந்தானென கோ ”

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி வெண்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

“ ஸீன்று திரியுஞ் சுடருளை சீல்லாது
வென்று திரிதருவேன் யானுளஞ்சு—சென்றோங்கி
மண்ணக மார்பின் மறையலோ மற்றினியென்
கண்ணுத்துப் பட்ட படி ”

இது பத்தெழுத்தடி வெண்பா.

“ இற்றே னுடம்பி னெழினல மென்றென்று
பற்றுவிட் டேகரு முயிர்போல—மற்று
நறுமென் கதுப்பின டோடோயி னண்ணு
† மறுநோக் குடையவாங் கண் ”

இது பதினொரெழுத்தடி வெண்பா.

“ புறத்தன நீருள பூவுள மாவின்
றிறத்தன கொற்சேரி யவவே—யறத்தின்
மகனை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி யாட்டி
முகனை முறைசெய்த கண் ”

இது பன்னிரண்டெழுத்தடி வெண்பா.

“ இரியன் மகளி நிலைஞ்மலி யீன்ற
வரிவிரவுஞ் செங்காற் குழவி—யருகிருந்து
ஊமன்பா ராட்ட வறங்குமே செம்பியன்றன்
நாமம்பா ராட்டாதார் நாடு ”

இது பதின்மூன்றெழுத்தடி வெண்பா.

“ மணிமிடைந்த பைம்பூண் மலரணிதார் மார்பன்
அணிமகர வெல்கொடியா னன்னான்—றனிசின்று

* ‘ எயில் ’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ பிறநோக்கு ’ என்பதும் பாடம்.

* தன்னை வணங்காமற் றான்வணங்க வல்லானே
யென்னை வணங்குரிய னான்”

இது பதினான்கெழுத்தடி வெண்பா. இவை ஐந்தும் அளவடி.

“முகமறித்தார் மூதுணர்த்தார் முள்ளெயற்றார் காமம்
அகமறையா தாம்வாழு மென்றே—மகமறையா
மன்னை வாரகுழை † வையெயற்றா யென்றேமற்
றென்னையும் வாழு மெனின்”

இது பதினைந்தெழுத்தடி வெண்பா.

“படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையா
மாண்பய னெய்த லரிது” (குறள்-61-6.)

இது பதினொருழுத்தடி வெண்பா. இவையிரண்டும் நெடிலடி.

இனி வெண்பாவின் தீற்றடி கிலக்கியம் வருமாறு:

“பிண்டி மலர்மேற் பிறங்கொரிபுட் கந்துபே-ல்
வண்டு சுழன்று வரும்”

இஃது ஐந்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“நிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு” (குறள்-24-4.)

இஃதாறெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“உரைப்பா றுரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
நீவார்மே னிற்கும் புகழ்” (குறள்-24-2.)

இஃதேழெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்” (குறள்-24-7.)

இஃதெட்டெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள்” (குறள்-23-3.)

* “தன்னை வணங்காமற் றானணங்க வல்லானே—யென்னை யணங்குறியி
னான்” என்பதும் பாடம்.

† ‘வையெயற்றா மென்னுமற்—றென்னையாம் வாரு மெனல்’ என்பதும்
பாடம்.

இஃதொன்பதெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“குணம்பரியா மாந்தரையுந் கூடுமா லென்னே
மணங்கமழுந் தாமரைமேன் மானு ”

இது பத்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா. ஒழிந்தனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி பொருசாராசிரியா ஈற்றடி யொழிந்து ஏனையடி யெழுத்தொதது வருவனவற்றைக் கட்டளை வெண்பா வென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பக வெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தும் ஏனையடி யெழுத்தும் ஒத்து வருவனவற்றைச் சமநடைவெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தினோடு ஏனையடி யெழுத்துச் சில ஒத்தும் ஒவ்வாதும வருவனவற்றைச் சமவியல் வெண்பாவென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தது மிக்கு ஏனையடி யெழுத்துக் குறைந்து தம்முளொத்து வருவனவற்றை மயூர வியல்வெண்பாவென்றும் வழங்குவா. அவற்றுட் சில வருமாறு:

“நடைக்குதிரை மேறி நறுந்தார் வழிதி
யடைப்பையாய கோற வெனலும்—*இடைப்பையான்
எள்ளற சிறுகோல் கொடுத்தான் றலைபெறினும்
† கொள்ளாதி யாங்காண் டலை ”

எனவும்,

“வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிற்—பறிமுன்கை
‡ அஉ மறியா வறிவி லிடைமகனே
நொவலைய னின்னாட்டை நீ ”

எனவும்,

“மாவடு வென்னு மலர்புரை கண்ணினாய்
பாவெடுத்தப் பாடும் பயனோக்கி—மேவி
பெடுத்த வினத்தினு லின்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்து ”

* ‘அடை ப்பையான்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘சொ ல்லாதி யாங்காண் டலை’ என்பதும் பாடம்

‡ ‘அஉவறியா’ என்பதும் பாடம்.

“கரவொடு சீன்றார் கடிமனையற் கையேற்
நிரவொடு சிற்பித்த தெம்மை—யரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்”

“நற்கொற்ற வாய்ல்.....”

“இன்னமிழ்த மூட்டி யெழிலவளைசேர் முன்கைக்கொண்
டென்னையர்போ சொல்லென நிரந்தாலுந்—தென்னையபைச்
செஞ்சுடர்வாள் வெஞ்சினவேற் சீச்சேந்தனென்னு மாந்
கிஞ்சகவா யஞ்சொற் கிளி”

எனவும் இவை ஈற்றடியல்லா ஏனையடி யெல்லாம் எழுத்து ஒத்து
வந்தமையாற் கட்டளை வெண்பா.

“மந்தரமு மாகடலு மண்ணுலகும் வீண்ணுலகும்
அந்தரமு மெல்லா மளப்பரிதே—யீந்திரர்கள்
பொன்சகள வாசனமாப் போர்த்து மணிகுயின்ற
வின்சகள வாசனத்தா னீடு”

எனவும்,

“தானோரு மெம்முள்ளி வாராது தானண்ணி
வானோரை வாட வரப்புங்கொல்—வானோர்
முடிக்கோடி தேய்த்தான் மூவமிழ்தத் தந்தான்
அடிக்கோடி மீளா தவன்”

இவை எல்லா வடியு மெழுத்தொவ்வாது வந்தமையாற் கலம்பக
வெண்பா.

“சென்று புரிந்து திரிந்து செருவென்றான்
மின்றிகமும் வெண்குடைக்கீழ் வேந்து”

இஃது ஈற்றடியும் ஏனையடியும் எழுத்தொத்துவந்தமையாற் சம
நடை வெண்பா. சமவியல் வெண்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

“குருந்து குளிர்த்து மயங்கு குவட்டின்
மருந்து கொணர்ந்து மகிழ்ந்து நமது
பெரும்பிணியை நீக்குவதாம் பீடு”

இஃது ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி குறைந்து தம்முள் ஒவ்வாது
வந்தமையான் மயூரவியல் வெண்பா.

இனிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகிய விலக்கணக் கலியெட்டும் வருமாறு.

“அன்றுதான் குடையாக வன்றுதது நீர்சோரக்
குன்றெடுத்து மழைகாத்த கோலப்பூண் மார்ப்டோய்”

இது பதின்மூன்றெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“மாசற்ற மதிபோல வனப்புற்ற முகங்கண்டு
துசற்ற துகின்மருங்கிற் றுடிநடு வெனததோன்றி”

இது பதினான்கெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை யிரண்டும் அளவடி.

“ஊனுடை வழுவையி லுதிரத்தோ யுகிர்போல
வேனிலை யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே”

இது பதினைந்தெழுத்தடிக் கலிப்பா.

* “வாயானோய் மருந்தாகி வருந்தாநா ளிதுவன்றோ”

இது பதினெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“மாவலிசேர் வரைமார்பி னிகல்வெய்யோன் மனமகிழ்”

இது பதினேழெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றும் நெடிலடி.

“*அறனின் றமிழ்கை யொழியான் வலங்கொண்டது சீனையான்.”

இது பதினெட்டெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“உருபனிகண் ணுறைப்பவுகீ யொழிவொலாய் செலவலித்தல்”

இது பத்தொன்பதெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“சீலங்கிளையா நெடிதுயிரா சிறைதனரா சிரைவளையாள்
கலந்திருந்தார்க் கதுப்புள்ளார் கயல்கடிந்த கருந்தடங்கண்”

இஃது இருபதெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றுங் கழிநெடிலடி. இவையெல்லாங் குறளிகர குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமுநீக்கி எழுத்தெண்ணி முதலடியே கொள்க.

* இக்குறியிட்ட அடிகள் கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளன. பிரதிகளனைத்தினும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றன.

இனி, நாலெழுத்து முதலாகப் பன்னிரண்டெழுத்தின்காற்
முயாதத ஒன்பது நிலமுமபெற்ற திருசீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

“கலசேர்து கால்தேனறு
மல்குநீ புனல்பரப்பம்”

இது நாலெழுத்தடி வஞ்சிப்பா.

“தண்பால வெண்கள்ளின”

இஃது ஐந்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“கண்டிதண்டாக கட்கின்பந்
துண்டிதண்டா மிகுவளத்தான”

இஃது ஆறெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றங்
குறளடி.

“* தாழ்வாகத் தம்பேணாக்
கடுஞ்சினத்த களிற்றெருத்தின”

இஃது ஏழெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“தாழிரும் பிணர்ததடக்கைத்
தண்கவு ளிழிகடாதது”

இஃது எட்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“நிலனெளியத் தொகுபிண்டி”

இஃது ஒன்பதெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுஞ்
சிந்தடி.

“அகன்ஞால நிலைதுளங்கினும்
பகன்ஞாயிற் றிருளபரப்பினும்”

இது பத்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன”

இது பதினேரெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“குருகிரிதலின் கிளிகடியினர்”

* இவ்வடி கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளது.

இது பன்னிரண்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றும் அளவடி.

இனி எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினெழுழுத்தின்காறு முயர்ந்த முச்சீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

“வேக்கை வாய்ல் வியனகுன்றார்”

எனவும்

“அள்ளற் பள்ளத தகனசோனாட்டு”

எனவும் இவை யெட்டெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

“மதுவிரவிப டலர்களுவிய வயற்றாமரை”

இது பதினெழுழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

“கொடிவாலன குருந்றத்தன குறுந்தாளன”

இதனுட் பதினாறும், பதினைந்தும, பதினான்கும், பதின்மூன்று மெழுத்துவந்தன. ஒன்பதும், பத்தும், பதினென்றும், பன்னிரண் டும் ஆகிய எழுத்தானவந்த முச்சீரடி வஞ்சிப்பா வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எல்லாவடிகளும் எழுத்தொத்து வருங் கலிகளைக் கட்ட னைக கலியென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பகக் கலி யென்றும் வழங்குவா. இவ்வாறே கட்டளையாசிரியம் கலம்பகவா சிரியமென்றும், கட்டளையஞ்சி கலம்பகவஞ்சியென்றும் வழங்கப் படும்.

“கட்டளை கலம்பகஞ் சமநடை சமவிய
மட்டவீழ் குழலினாய் மயூர சமவிய
மொட்டின ரெழுத்தினு லொட்டி யொண்டமிழ்க்
கிட்டமா யவர்கன்வெண் பாவின் பேர்களை”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி இருபதெழுத்தின் மிக்க நாறசீரடிப் பாவினம் வருமாறு:

“கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடையிசை
கடிநறமலர் சொரிவனவுள கடிமதினவுள கவரியுமுள [புள
வடிவழிபடு மமரருமுள ரருளாழியொ டரியணையுள
விடிமுரசமு மதிர்வனவுள வினிதிவ ரதுதுறவே”

என வரும். இனிச சந்தங்கட்குந் தாண்டகங்கட்கும பிரத்தார
முதலாகிய ஆறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும்; என்னை?

“சந்தமும் தாண்டகமும் தம்மு னெழுத்திலு
வந்த முறைமை வருவாவேன்—முந்தி
யளவியலா மென்றரைப்ப ரவ்வாறன் ருக்
லளவழி யாமெனப் ரால்”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

அளவியற் சந்தத்திற்கும், அளவியற் ருண்டகத்திற்கும் பிரத்
தாரமு நட்டமு முத்திட்டமும ஒன்றிரண்டு முனறென்னு முறை
மையால ஏறச்சொன்ன இலகு செய்கையும் என்னும் அலகிட்டு
நில அளவையும் என்னும் இவ வாறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும்.
பிரத்தாரிகமபடி:

“குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாந
குருதொகையா மாதிசகட் கூறு”

இது பிரத்தாரிப்பதற் கிலக்கணம். பிரத்தாரமென்னும் உறழ்ச்சி
யெனினும் ஓகமும். நட்டமெனப்பது அவ்வாறு பிரத்தாரிகப்
பட்டனவற்றுள் இளைத்தாவதென்று அறிவதன் அலகுநிலை யறியே
னென்றும், சொல்லப்பட்ட பிரத்தாரவெண்ணினை யரைசெய்து ஓர்
இலகுவைத்துப் பாகஞ்செய்யப் போதாதவழி, ஆண்டோ ருருவிட்
டுப் பாகஞ்செய்து ஆண்டொரு குருவிடிக. இவ்வாறே பிரத்தார
வடியெழுத்துள்ளவழி வைக்க. அதற்கிலக்கணம்:

“இளைத்தாவ தென்றலகு நீடறியே னென்றால்
அனைத்தரைசெய் தாண்டிலகு வைக்க—இளைத்ததனை
விள்ளத்தா னாகாதேல் வேறே ருருவிட்டிக
கொள்ளத்தா னாகுந் குரு”

இது நட்டத்திற் கிலக்கணம். நட்டம் எனினும், கேடு எனினும்
ஓக்கும்.

இனிப் பிரத்தாரித்ததன் அலகிருக்கையறிவேன், எனைத்
தாவதென்று அதன் எண்ணறியேன் என்றால் அதன் பிரத்தாரத்தின்
மேல் ஒன் றிரண்டு நான் கெட்டுப் பதினொன்றை மவ்வாறே ஒன்று
முதலாக விரட்டித்தது முடிவளவும் ஏறவிட்டு இலகுவின் மேனின்ற

இலக்கங்களைக்கூட்டி அதனோடொரு குருவிட்டு, அதன்வினால் இன்னத்தாமவிருத்தமென்று சொல்லுக. இதற்கிலக்கணம்:

“ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டென் றுள்ளளவு மோத்திரட்டித
தென்று மிகுவின்மே ணைகளோ—டொன்றிட்டு
வைத்த முறைமை வழுவாமை கடவுரைப்ப
துத்திட்டஞ சுட்டெனினு மொன்று”

இனி, ஓரிலகு முதலாவுடைய விருத்தம் இன்னதனையென்று விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: விருத்தவடியுள் எழுத்தெனைத்துள் அவ்வனைததும் ஒன்று முதலொன்றுத்தரமனுலோமமாக மேலேற விட்டுப் பின்னை முதலிருந்த வொன்றினைச் சிதையாதே யதனை பிரண்டாவதனிற்கூட்டி இரண்டாவதனை மூன்றாவதனிற்கூட்டி மூன்றாவதனை நான்காவதனிற்கூட்டி இவ்வாறே இறுதியொழிதது. இறுதியல்லனவுங்கூட்டி மீட்டுமத நயலளவுங்கூட்டி யிவ்வாறே கீழ்முதலவைத்த *ஒன்றின முதலளவு அயலளவுங்கூட்டி முறையானே மேலேறினறுங் கீழிழிய † ஒன்று முதலொன்றுத்தரமாக இலக்கமீட்டு மேலைக்குப்பையினினறுங் கீழையொன்றின காறு நிறுத்தி, மேலைக்குப்பையில் விருத்த மோரிலகு உடையனவாகவும், இரண்டாங்குப்பையில் விருத்த மிரண்டிலகு உடையனவாகவும், மூன்றாங்குப்பையில் விருத்த மூன்றிலகு உடையனவாகவும், நான்காங்குப்பையில் விருத்தம் நான்கிலகு உடையனவாகவும் இவ்வாறே கடைக்கணின்ற முறையிலகு விருத்தத்தளவும ஒன்றுத்தரமாக வெண்ணிக்கொள்க. எல்லாக்குப்பை இலகுவிருத்தங்களையும் உடன்கூட்டிப் பின்னையொரு முழுகுரு விருத்தம் உடன்கூட்டிச் சொல்ல அச்சாதிபிறபிறந்த விருத்தங்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தொகையாம். இதற்கிலக்கணம்:

“ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறே மெட்டொன்ப
தென்றுயர் வச்சையளவொரீஇ—யொன்றிலொன்
றிட்டிட்டுறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி
யொட்டி யிலகுகொண டொட்டு”

இனி, இவ்விருத்தத்தில் விரிந்த விருத்தச்சாதியில் இன்னதனை விருத்தம், இன்னதனை எழுத்து, இன்னதனைக் குரு, இன்னதனை

* ‘எண்முதலளவு’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒன்றுமுதலொன்று பிரதிலோபமாக’ என்பதும் பாடம்.

இலகு, இன்னதனை மாத்திரை என்று வரைபறத்துக் கூறுமாறு:
ஒரு விருத்தத்தினைப் பிரத்தாரமுறைமையால் உறழ்ந்து பெற்ற விருத
தங்களைத்திரட்டி ஐந்துபடிவைத்து, முதற்படியொழித்து ஒழிந்த
நான்குபடியினையும் விருத்தத்தோடாடி எழுத்தெண்ணிக்
கொண்டு, அவ்வெழுத்துக்களான்மாற மூன்றடிபடியினை டமநான்காம
படியினையும் அரைசெய்து முடிவிறபடியி லதனபாத மேர்ப்பததிரமா
கக் கூட்டினான், முதற்படி விருத்தங்களது அளவையாம்; இரண்டாம்
படி எழுத்துக்களதளவையாம்; மூன்றாம்படி டம் நான்காமபடியும்
குருவிலகுக்கள தளவையாம்; ஐந்தாமபடி மாத்திரைகளதளவை
யாம். அதற்கிலக்கணம்:

“விருத்த விருத்தியினை வேறந்தா நாட்டி
விருதத வடியெழுத்தான் மாறி—யருததிக்க
மூன்றொடு நான்காய குப்பை யொருக்கதன
பாதியுடன் வைக்கமே லே”

“விருத்த *விதிதயனை வீவி லெழுத்துக்
குருக்களோ டேனைக் குறைவி லிலகு
உருக்கததின் மாத்திரை யெனறிலை யைததும்
† விசற்பிதது வேண்டப் படும்”

இனிப் பிரத்தரித்த விருத்தங்களது விரலளவை கூறுமாறு:

‡ விரித்தவப் பிரத்தார விருத்தங்களை யிரட்டித்து ஒன்றுகளைய
விரலளவையாம்.

“பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும்”

என்றாராகலின். அவ்விரற் பன்னிரண்டுகொண்டது சாணம். சாண்
இரண்டுகொண்டது முழமாம். முழம் நான்குகொண்டது கோலாம்.
கோல் ஐஞ்ஞாறுகொண்டது கூப்பீடாம். கூப்பீடு நான்குகொண்
டது காதமாம். இவ்வாறு வருத்துப் பிழையாமற் கூறுக. அதற்
கி லக்கணம்:

* ‘விருத்தியதன்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘விரித்து, விகற்பித்து வேண்டப் படும்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘விருத்தப் பிரத்தார விருத்தங்களை’ என்பதும் பாடம்.

“பெருக்கிய வாறு பிரத்தாரித் தாங்கட்
 டருக்கிய நாவலா சந்தந தரணி
 யீரட்டித் தந்தத் தொன்று களைய
 வீரற்கள வாமென்று வேண்டுவர் தாமே”

“நாவிருசாண் கொண்டது கற்கோலா மைந்நூறு
 கோலியைந்த கீளக குரோசமே—நாலு
 குரோசமோ காவதமாக குன்றாத சாணு
 வீரோதந்தர் முந்நால் விரல்”

“முந்நால் வீரற்சா ணிரண்டுகை நான்குகோ
 லேகுநூறு கூப்பி டளவு”

“பரமானுத தேர்த்துகள் பஞ்சியின்றிய் யெஞ்சா
 மயிர்மண லேயவி யெண்ணெல்—விரலளவு
 மெட்டெட்டா வேறு மெழில்வீர லாதியா
 வொட்டினவு தான்முறையா பொட்டு”

“படையொடுதீ நீர்வளியாற் பககப் படாத
 முடிபொருண் முந்தை யணு”

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“உறழ்ச்சிகே டுத்திட்ட மொன்றிரண்டென் நேத்தித்
 திறப்படுத்த திண்ணிலகுச செய்கை—சிறப்பித்தாக
 கெண்ணி னிலவளவோ டேய்ந்த விருமூன்றே
 திண்ணியோர் கண்ட தெளிவு”

இது சமவிருத்தங்கட் காறு பிரத்தியமுஞ் சொன்னவாறு.

இனி ஒருசாராசிரியர் உறழ்ச்சி நிலவளவுகளை விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: உறழ்ச்சி யிருவகைப்படும்; முற்றக் குருவேவைத் துறழ்தலும், முற்ற இலகுவேவைத் துறழ்தலும் என. அவற்றுண் முற்றக்குருவேவைத் தறழுமாறு:

“குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாங்
 குருத்தொகையா மாதிக்கட் கூறு”

எனக் கொள்க.

பிரத்தாரஞ்செய்தற் கிலக்கணம்;

*“ஈறு வருக்கித் திழித்திரட்டித் தன்றவற்றான்
மாறியுய்த திணைனே வைத்து”

*“ஆர்த்த படியி னெதிராச்சன் வருமூர்ந்
பேர்த்திருகால் வைக்கப் பெரிது”

எனக் கொள்க.

“இரண்டுநான் கெட்டுப் பதினாறு முப்பத்
திரண்டொடறு பத்துநான் கென்றாக—திரட்டித்தே
யுற்கிருதி காறு முலைட முறைமையா
னற்குரைப்பா னுவலா வான்”

“ஒன்றாதி யென்றார் வடபுலவோர் சந்தக்கட்
† கென்றிரு மூன்றெழுத்தாதி—தென்றமிழாந்
சீரிரண்டா மென்றரைத்தா ரெல்லாரு மேன்மூன்றோ
டோரிரண்டா மென்ற ருயர்வு”

“ஈரைஞ்ஞாற் றெண்மூன்று மெனப் பிரத்தரித்தால்
ஈரைந்தாஞ் சந்தத்திற கெண்”

பத்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆயிரத்து இருபத்து
நான்கு என்றவாறு.

“மதிவிரண்டு மாவாறு வாய்ந்த வசக்கன்
பதினைந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு”

பதினைந்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை முப்பத்திராயிரத்து எழு
நூற் றறுபத்தெட்டு.

“உருவுபா மெண்பாவை யோரெட்டைந் தேழா
றிருபதாஞ் சந்தத்தி னெண்”

இருபதாஞ் சந்தத்திற்குத்தொகை பத்துலட்சத்து நார்பத்
தெண்ணாயிரத்து ஐஞ்ஞாற் றெழுபத்தாறு.

“ஆறே முருவுபா மெட்டோடு மங்கலமா
மாறொடுநான் குற்கிருதிக் காம்”

* இவற்றின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை. ஏட்டிலுள்ளபடியே பதிப்
பிக்கப்பட்டது. சில ஏடுகளில் இவ்விரு குறள் வெண்பாக்களையும் ஒன்றாய்ச்
சேர்த்து எழுதியிருக்கிறது.

† இவ்வடி பிழைபட்டுள்ளது. இதன் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.
பிரதிகளில் உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இருபத்தாறுஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆறுகோடி⁸ய யெழு பத்தொருலட்சத்து எண்ணாயிரத்தெண்ணூற்றறுபத்துநாலு.

* எனவிரட்டித் திழிய வரைசெய்து கூறுக. தேறுமபொருள்: உத்தமென்னு மோரெழுத்து முதற் சந்தத்திற்குப் பிரத்தாரவெண் தொகை 2. இரண்டாளு சந்தத்திற்கு 4. மூன்றாளுசந்தத்திற்கு 8. நாலாளு சந்தத்திற்கு 16. ஐந்தாளு சந்தத்திற்கு 32. ஆறாம சந்தத் திற்கு 64. ஏழாளுசந்தத்திற்கு 128. எட்டாளு சந்தத்திற்கு 256. ஒன்பதாளு சந்தத்திற்கு 512. பத்தாளுசந்தத்திற்கு 1,024. பதி னேராளு சந்தத்திற்கு 2,048. பன்னிரண்டாளு சந்தத்திற்கு 4,096. பதின்மூன்றாளு சந்தத்திற்கு 8,192. பதினான்காளு சந்தத்திற்கு 16,384. பதினைந்தாளு சந்தத்திற்கு 32,768. பதினாறு சந்தத் திற்கு 65,536. பதினேழாளு சந்தத்திற்கு 1,31,072. பதினெட்டாளு சந்தத்திற்கு 2,62,144. பத்தொன்பதாளு சந்தத்திற்கு 5,24,288. இருபதாளு சந்தத்திற்கு 10,48,576. இருபத்தோராளு சந்தத்திற்கு 20,97,152. இருபத்திரண்டாளு சந்தத்திற்கு 41,94,304. இருபத்து மூன்றாளு சந்தத்திற்கு 83,88,608. இருபத்து நான்காளு சந்தத் திற்கு 1,67,77,216. இருபத்து ஐந்தாளு சந்தத்திற்கு 3,35,54,432. உற்கிருதியென்னு மிருபத்தாறுஞ் சந்தத்திற்குப் பிரத்தார வடித் தொகை 6,71,08,864. இது பிரத்தார வெண்களின் தொகை. உத்த மென்னு மோரெழுத்துச் சந்தமுதலாக உற்கிருதியென்னும இருபத் தாறெழுத்துச் சந்தத்தளவு முறையானே கண்டுகொள்க. பிரத் தரித்து நின்ற சந்தத்தினுள் இரண்டுகளைய அதன்கீழ்ப்பான சந்த மெல்லாவற்றிற்கும் தொகையாம்.

இனி விரலளவு சொல்லுமாறு :

“ பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும் ”

“ ஆதி யிரட்டித் ததனகத் தொன்றிடினும்
வேறுபா டிலலை விரல் ”

*இவ்வரி ஏடுகளினத்தினும் இவ்வாறே உள்ளமையின், உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. ஆயினும்,

‘ஏற விரட்டித் திழிய வரைசெய்து
கூறுக தேறும் பொருள்’

என்று, ‘என’ என்பதை ‘ ஏற’ எனத்திருத்திக் குறள் வெண்பாகவாகப் பாடங் கொள்ளுதலே பொருத்த முடைத்தெனத் தோன்றுகிறது.

“ஒருபடி நீக்கி யெழுந்த நொச்செய்தால்
ஆதி யதற்கு வீரல்”

“மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதினமே லொருருட
மூன்றுடை மூவிருபா னென்றிண்டேத்—தோன்ற
வீரட்டிததாஈ கோருருவிட் டென்னுடன காணும்
வீரற்றொகையா னின்ற வீரி”

முதல விருதத்தின் பிரததார நிலவளவைவீரல் மூன்று, இர
ண்டாவதன் நிலவளவைவீரல் ஐழ்; மூன்றுவதன் நிலவளவைவீரல்
பதினைந்து; நாலாவதன் நிலவளவைவீரல் முப்பத்தொன்று; ஐந்தா
வதன் நிலவளவைவீரல் அறுபத்தமூன்று, ஆறுவதன் நிலவளவை
வீரல் நூற்றிருபத்தேழு, ஏழாவதன் நிலவளவைவீரல் இருநூற
றைபத்ததைந்து; எட்டாவதன் நிலவளவைவீரல் ஐந்தாற்றுப் பதி
னென்று; ஒன்பதாவதன் நிலவளவைவீரல் ஆயிரத்திருபத்து மூன்று;
பத்தாவதன் நிலவளவைவீரல் இரண்டாயிரத்து நார்பத்தேழு;
பதினொருவதன் நிலவளவைவீரல் நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்
றைந்து; பன்னிரண்டாவதன் நிலவளவைவீரல் எண்ணாயிரத்து
நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று; பதினமூன்றுவதன் நிலவளவைவீரல்
பதினொருயிரத்து முந்நூற்று எண்பத்து மூன்று; பதினொலுவதன்
நிலவளவைவீரல் முப்பத்திராயிரத்து எழுநூற்றறுபத்தேழு; பதி
னைந்தாவதன் நிலவளவைவீரல் அறுபத்தையிரத்து ஐந்தூற்று
முப்பத்ததைந்து; பதினொருவதன் நிலவளவைவீரல் லட்சத்து முப்பத்
தோராயிரத்து எழுபத்தொன்று; பதினேழாவதன் நிலவளவைவீரல்
இரண்டுலட்சத்து அறுபத்திராயிரத்து நூற்று நார்பத்துமூன்று;
பதினெட்டாவதன் நிலவளவைவீரல் ஐந்தலட்சத்து இருபத்து
நாலாயிரத்து இருநூற்றெண்பத்தேழு; பத்தொன்பதாவதன் நிலவள
வைவீரல் பத்து லட்சத்து நார்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐந்தூற்றெழு
பத்தைந்து; இருபதாரு சந்தத்தின் பிரததார நிலவளவைவீரல்

* “மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதினமே லொன்றதுவு
மூன்றுடைய மூவிரு பத்துமேனத—தோன்ற
வரற்றொகையா னன்றாகக் காணுமே சந்த
வீரற்றொகையா னின்ற வீரி”

என்பது வீரசோழியம் அசுசப்பிரதியற் கண்டபாடம். (யாப்புப்படலம்,
33-வது சூத்திரை உரை.)

இருபதுலட்சத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்து நூற்று ஐம்பத் தொன்று; இருபத்தோராஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் நாற்பத்தொருலட்சத்துத் தொண்ணூற்றுநாலாயிரத்து முந்நூற்று முன்று. இருபத்திரண்டாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் என்பத்து முன்று லட்சத்து என்பத்து எண்ணாயிரத்து அறுநூற் றேழு; இருபத்துமூன்றாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஒருகோடியே அறுபத்தேழு லட்சத்து எழுபத்தேழாயிரத் திருநூற் றுப் பதினைந்து; இருபத்து நாலாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவள வைவிரல் மூன்றுகோடியே முப்பத்தைந்து லட்சத்து ஐம்பத்து நா லாயிரத்து நானூற்று முப்பத்தொன்று; இருபத்தைநதாவது சந்தத் தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஆறுகோடியே யெழுபத்தொரு லட்சத்து எண்ணாயிரத்து எண்ணூற்றறுபத்து மூன்று. உறகிருதி யென்னு மிருபத்தாறாஞ் சந்தத்தின்பிரத்தார நிலவளவைவிரல் பதின் மூன்று கோடியே நாற்பத்திரண்டிலட்சத்துப் பதினேழாயிரத்து எழுநூற் திருபத்தேழு.

இவை உததமுதல உற்கிருதி யீறுகிய சமவிருத்தங்களது பிரத் தார நிலவளவைவிரல்; முறையானே கண்டுகொள்க.

“இராயிரத்து நாற்பத்தே மென்றுரைப்பர் பத்து
விராபதற்குச் சொன்ன விரல்”

“ஆறைந்தைந் தையே மெனவுரைப்பர் மூவைந்து
மேவிய பூமி விரல்”

“இரண்டொழ் மும்மூன்றே மேகமைந் தொன்றே
வருமிருபான் பூமி விரல்”

“ஒன்றுதீ நான்கிரண்டோ டொன்றேழ் முனியிரண்டேழ்
நறகிறுதிச சந்த விரல்”

விரலைச் சாணும, முழமும, கோலும், கூப்பீடும், காதமும்
செய்து சொல்லுமாறு:

“முந்நால் விரல்சா ணிரண்டுக்கை நான்குகோல்
ஐஞ்நூறு கூப்பீ டளவு”

இதன்வழியே யொட்டிக்கொள்க.

உற்கிருதி என்னும இருபத்தாறஞ் சந்தத்தின் விலவளவை அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதின் காதமுடி, நூற்றொருநகோலும், ஒருமுழமுடி, ஏழுவிர்லும எனக்கொள்க.

“ ஏற்புடைய காதக குறைந்த வேழுநூறு
நூற்றொருநகோல் கைவிர் வேழு ”

பிறவும இவ்வாறே விலவளவை கண்டுகொள்க.

இனி உததமுதலாக உற்கிருதி யீருகக கிடந்த இருபத்தாறு சந்தங்கட்கு முறையானே பிரத்தா விலவளவை சொல்லுமாறு. உத்தத்தின் விலவளவை முவிரல்; இரண்டாவதன் விலவளவை யேழு; முன்றாவதன் விலவளவை சானே முவிரல். இவை மூன்று சந்தமும் தமிழ்க்குரியவல்லாதன. நான்காவதற்கு, முழமே யேழுவிர்ல்; ஐந்தாவதற்கு, இருமுழமே கைச்சானே முவிரல்; ஆறாவதற்கு, ஒரு கோலே யொருமுழமே ஏழுவிர்ல்; ஏழாவதற்கு, இரு கோலே யிருமுழமே கைச்சானே முவிரல்; எட்டாவதற்கு, ஐங்கோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல்; ஒன்பதாவதற்குப், பதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சானே முவிரல்; பத்தாவதற்கு, இரு பத்தொருகோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல்; பதினொன்று வதற்கு, நாற்பத்திருகோலே யிருமுழமே கைச்சானே முவிரல்; பன்னிரண்டாவதற்கு, எண்பத்தைங்கோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல்; பதின்மூன்றாவதற்கு, நூற்றெழுபதின் கோலே யிரு முழமே கைச்சானே முவிரல்; பதினான்காவதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொருகோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல்; பதினைந்தாவதற்குக், கூப்பீடே நூற்றெண்பத் திரு கோலே யிருமுழமே கைச்சானே முவிரல்; பதினாறுவதற்கு, இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றுபத்தைங்கோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல்; பதினேழாவதற்கு, ஒரு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றுமூப்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சானே முவிரல்; பதினெட்டாவதற்கு, இருகாதமே இரண்டு கூப்பீடே நானூற்றுபத்தொரு கோலே ஒரு முழமே யேழுவிர்ல்; பத்தொன்பதாவதற்கு, ஐங்காதமே ஒரு கூப்பீடே நானூற்று இரு பத்திரு கோலே யிருமுழமே கைச்சானே முவிரல்; இருபதாவதற்குப், பதின்காதமே மூன்று கூப்பீடே முந்நூற்று நாற்பத்தைங்கோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல்; இருபத்தொன்றுவதற்கு,

இருபத்தொருகாதமே மூன்று கூப்பிடே நூற்றுத் தொண்ணூறு
கோலே யிருமுழமே கைச சாணே முவிரல்; இருபத்திரண்டாவ
தற்கு, நாற்பத்து மூன்று காதமே இரண்டு கூப்பிடே முந்நூற்றெண்
பத்தொரு கோலே யொருமுழமே யேழுமுவிரல்; இருபத்து மூன்று
வதற்கு, எண்பத்தேழு காதமே ஒரு கூப்பிடே இருநூற்றறுபத
திரு கோலே யிருமுழமே கைச சாணே முவிரல்; இருபத்து நான
காவதற்கு, நூற்றெழுபத்து நான்கு காதமே மூன்று கூப்பிடே
இருபத்தைங் கோலே ஒரு முழமே யேழுமுவிரல். இருபத்தைந்தா
வதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொன்பதின் காதமே இரண்டு கூப்பிடே
ஐம்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச சாணே முவிரல்; உறகிருதி
பென்னும இருபத்தாறாவதற்கு, அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றென
பதின் காதமே நூற்றொரு கோலே யொருமுழமே யேழுமுவிரல்
எனக்கொள்க.

இனி, உதத முதலாக உறகிருதி யீறாகக்கிடந்த விருத்தச்
சந்தங்களின் எழுத்து வரையறுத்துச் சொல்லுமாறு: ஓரடியுள்
எழுத்தெண்ணி அவற்றை நான்கினுன மாற நான்கடிக்கும் எழுத்தா
மெனக்கொள்க.

“அடியு ளெழுத்தினை நான்கினுன மாற
முடியுடா நான்கடிக்கு மென”

“சந்த வெழுத்திற் றுககி யரைசெய்து
சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட — வந்தன
பாதத் தெழுத்தாம பரவையான மாறவரும்
ஏதமி னுனகடிக்கு மென”

இவ்வரைசுருத்திரத்தின் கருத்தாவது: தான் வேண்டப்பட்ட
சந்தத்தின் எழுத்துக்களை வருக்கித்து அரை செய்து அவ்வருக்க
மூலத்துட் சந்தவெழுத்தின் அரைகூட்ட அச்சந்தங்கள் அள
வெழுத்துச் சங்கையாம்; அவற்றை நான்கினுன மாற நான்கடிக்கும்
எழுத்தாம்; உததம் என்னும முதற்சந்தத்திற்கு எழுத்து நான்கு;
இரண்டாவதற்கு எழுத்து எட்டு; மூன்றாவதற்குப் பன்னிரண்டு;
நான்காவதற்குப் பதினாறு; ஐந்தாவதற்கு இருபது; ஆறாவதற்கு
இருபத்துநாலு; ஏழாவதற்கு இருபத்தெட்டு; எட்டாவதற்கு
முப்பத்திரண்டு; ஒன்பதாவதற்கு முப்பத்தாறு; பத்தாவதற்கு

நாற்பது; பதினொன்றாவதற்கு நாற்பத்து நாலு; பன்னிரண்டாவதற்கு நாற்பத்தெட்டு; பதின்மூன்றாவதற்கு ஐம்பத்திரண்டு; பதினான்காவதற்கு ஐம்பத்தாறு; பதினேழாவதற்கு அறுபது; பதினாறாவதற்கு அறுபத்து நாலு; பதினேழாவதற்கு அறுபத்தெட்டு; பதினெட்டாவதற்கு எழுபத்திரண்டு; பத்தொன்பதாவதற்கு எழுபத்தாறு; இருபதாவதற்கு எண்பது; இருபத்தொன்றாவதற்கு எண்பத்துநாலு; இருபத்திரண்டாவதற்கு எண்பத்தெட்டு; இருபத்து மூன்றாவதற்கு கொண்ணாற்றிரண்டு; இருபத்து நான்காவதற்குக் கொண்ணாற்றாறு; இருபத்தாறாவதற்கு நூற்று நாலு.

இனி அளவழிச் சந்தங்கட்குப் பெயர் சொல்லுமாறு:

அளவழிச் சந்தங்களிற் சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை *சிகாத் தென்றும், இரண்டெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை விராட் தென்றும், ஓரெழுத்து மிக்கு வந்ததனைப் புரிக் தென்றும், இரண்டெழுத்து மிக்கு வந்ததனைச் சுராட் தென்றும், முதலடியும் நான்காமடியும் சீரொத்து ஓரெழுத்துக் குறைந்து நடுவிரண்டடியுஞ் சீரொத்து ஓரெழுத்து மிக்கதனைப் பவமத்திமம் என்றும் தோரையிடைச் செய்யுள் என்றும், இடையிரண்டடியுங் குறைந்ததனைப் பிபிலிகாமத்திமம் என்றும் †எறுப் பிடைச்செய்யுளென்றும், முதலிரண்டடியும் ஒத்துக் கடையிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முள் ஒத்து எழுத்து மிக்குக் கடையிரண்டடியு மொப்ப வெழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முளொப்ப எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடியுந் தம்முள் ஒப்ப எழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டிக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டி மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பாதிச்சமச்செய்யுள் என்றும், இவ்வாறன்றிச் சீரொத்து மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றை ‡அளவழி பையுட்சந்தம் என்றும் வேண்டுவர். தாண்டகங்கட்கு மீவ்வாறே சொல்லுவர் ஒருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர். அவற்றுட் சில வருமாறு:

* 'அசிகாத்' என்பது வீரசோழியம் அச்சப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.

† 'எறும்புமிடைச் செய்யுள்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'அளவழியுட்பையுட் சந்தம்' என்பதும் பாடம்.

“பங்கயங் காடுகொண் டலர்ந்த பாங்கெலாஞ்
செங்கய லினசீரை திளைக்குஞ் செல்வமு
மங்கையர் முகததன மதர்தத வாளரி
யங்கயற் பிறழ்ச்சியு மருத கீரவே” (குளா-நாட்டு-2.)

இது சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்தமை யால் நிகர்த்து.

“கொலைக் கொன்றைக் கொழுநன் றன்னை
மல்லந் பொழில்வாய் மணியேர் முறுவன்
முலைக் குறமா மடவாண் முறுகப்
புல்லிக் குளிரப் பொழியாய் புயலே”

இஃது ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சீரொத்து வந்தமையால் விராட்டு. என்னை?

“ஓரெழுத்துக் குன்றி னிகாத்தாம் விராட்டாகும்
ஈரெழுத்துக் குன்று மெனின்”

என்பவாகலின்.

“பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தாற்கே
யோடுமென் மனனேகாண்”

இஃது ஓரடியுள் ஓரெழுத்து மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் புரிக்கு.

“கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுலவுவர் மெல்லவே யொண்பொன் மாநகர்
அலர்மலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலையென சிவந்துள மதலை மாடமே”

இஃது இரண்டெழுத்து ஓரடியுண் மிக்குச் சீரொத்து வந்தமை யால் சுராட்டு. என்னை?

“ஓரெழுத்து மிக்காற் புரிக்காஞ் சுராட்டாகும்
ஈரெழுத்து மிக்க தெனின்”

என்பவாகலின்.

“மல்லன் மாமழைதார்ப்பத்
கொல்லையாழ்க் குருந்தினகை
மூலையாய் முறவலித்தன
செல்வாதோ வரவுண்டாய்”

இது முதலடியும் நான்காமடியும் எழுத்துக்குறைந்து நடுவிரண்
டடியும் எழுத்துமிக்கு நாலடியுஞ் சீரொத்த வந்தமையால் பவமத்
திமம் எனக்கொள்க.

“பரவு பொழுதெல்லாம் பன்மணிப்பூட் டோவா
வரவு மினிச்சாண வண்ணநாம பேற்றா
விரவு மலர்ப்பிண்டி வண்ணோ பெருமன்
இரவும் பசலும்வந் தென்றலைவோ லானே”

இது முதலடியும் நன்றடியும் எழுத்து மிக்கு, நடுவிரண்டடியும்
எழுத்துக் குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்துவந்தமையால் நிபிலிகா
மத்திமம். என்னை?

“இடைக்க ணிரண்டடியு மிக்கால் பவமா
மெறுப்பிடையாங் குன்றி னெழுத்து”

என்பவாகலின்.

“திருவிற்கோர் கற்பகத் தெரியன் மாலையார்
உருவிற்கு வினக்கமா மொண்பொற் பூங்கொடி
முருகற்கு மனங்கற்கு மெனக்கு மொய்சடை
யொருவற்கும் பகைத்தியா லொருததி வண்ணமே.”

இது முதலிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடி
யும் எழுத்துமிக்கு நான்கடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்
சம விருத்தம்.

“மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்”

“இரும்பிடியை மதவேழம்
ஆபெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
டகஅருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்”

இவை முதலிரண்டடியும் எழுத்துமிக்குக் கடையிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து நானகடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சமச்செய்யுள்.

“குடிமிசை யரசர்க ளவணகக வாண்டவன்
பொடிமிசை யப்புறம் புர ளவீப்புறம்
இடிமுர சதிரவொ ரிளவ நனனொடு
கடிபுகு மவளது கற்பின் *வண்ணமே. (குளாமணி-முத்தி-22.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்து மிக்கு இரண்டாமடியும் நானகடியும் எழுத்துக்குறைந்து நானகடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம்.

“மெய்மறி விலாமை யென்னும் வித்தினிற் பிறந்து வெய்ய
சைமறு வீணைகள் கைபோயக் கடுந்துயர் விளைத்த போழ்தின்
சையுற புதந்து வாடும் வாடியாப் பிறவி மாலை
நெய்புற ச்சுறம வேலோ யினைத்தென ஸீனைகக லாமோ ”

(குளாமணி-இரதனா-80.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்துக்குறைந்தும் ஏனை இரண்டடியும் எழுத்து மிக்கும் நானகடியும் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம். என்னை?

“முடிவிரண்டு மிக்கு முதலிரண்டு நைந்து
முடிவிரண்டு குன்றி முதலிரண்டு மிசு
மடியிடையிட் டருகி யும்மிக்கு வருமேற்
படியின்மேற் பாதிச் சமவிருத்த மாமே ”

என்பவாகலின். இதனைப் பதநெகிழ்த்து உரைத்துக்கொள்க.

இனிச் சிறப்புடைப்பையுட் சந்தங்களிற் சிலவருமாறு:

“ஆதியா னருளாழி தாங்கி னாயரச்செங் கதிரோ னுணுஞ்
சோதியான் சுரர்வணக்கு திருவடியான் சுருநீரூ ஸீனையப் பட்ட
†காதியா னருளிய கதிர்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்
ஓதியா னுரைப்பினு மிவன்வலிக்கு ஸிகராவா ருளரோ வேந்தர்”

(குளாமணி-சுயம்வர-25.)

* ‘நீர்மையே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘காதியா னருளியபொற் கதிர்கொண்முடி கவித்தாண்டார்’ மருகன் கண்டாய்—ஓதியான் மொழியினிவ னுறுவலிக்கு ஸிகராவா ருளரோ வேந்தர்’ என்பது குளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடம் நகரங்களில் கூறிய இலக்கணம் பொருந்தாமை யறிக.

இது முதலடி பததொன்பது எழுத்தாயும், இரண்டாமடி இருபத்திரண்டு எழுத்தாயும், மூன்றாமடி இருபதெழுத்தாயும், நான்காமடி இருபத்தோ ரெழுத்தாயும் வந்தமையால் அளவழிபையுட்கந்தம்.

“மணிமலாந துமிழொளி வனப்புஞ் சந்தைத்
துணிமலாந துமிழ்தருந் தனமைத் தோற்றமு
நணிமலர் நாற்றமு மென்ன வனனதா
லணிவரு சிவகதி *யடைவ தினபமே” (குளாமணி-முத்தி-6.)

இது முதலடியும் முடிவடியும் பதினெழுத்தாய், இடையடி இரண்டும் பதினமூன்றாம் பன்னிரண்டுமாய் எழுத்தொவ்வாது வந்தமையால் அளவழிபையுட்கந்தம். இதனை எழுப்பிடைச்சந்தச் செய்யுள் என்பாருமுளா.

“செஞ்சடாக் கடவு டிணடே ரிவுளிகா றிவள பூன்று
மஞ்சடை மதர்வை நெற்றி வானுழு வாயின் மாடத்
தஞ்சட ரிஞ்சி யாங்கோ சகழனந தலர்நத தோற்றம்
வெஞ்சடர் விரியு முந்நீர் வேதிகை மீதிட் டனடே”

(குளாமணி-நகர-3.)

இதுவும் முதலடி பதினெழுத்தாய் இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் பதினெழுத்தாய் மூன்றாமடி பதினெழுத்தாய் வந்தமையால் அளவழிபையுட்கந்தம். இதனைப் பாதிச்சமப்பையுட்கந்தம் என்பாரு முளா.

“என்னிது விளைந்த வாறித் துதுவர் யாவ ரென்று
கன்னவில் வயிரத் திண்டோட் கடல்வண்ணன் வினவயாருஞ்
சொன்னவின் றுரைக்க மாட்டா துட்கென்று துளக்க வாங்கோர்
கொன்னவில பூதம போலுந் குறமக ளிதனைச் சொனஞள்.

(குளாமணி-சீய-107.)

இது முதலடி பதினெழுத்தாய், இரண்டாமடி பதினெழுத்தாய்ப் பின்னிரண்டடியும் பதினெழுத்தாய் வந்தமையால்

* ‘ஆவதினபமே’ என்பது குளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ளபாடம். இப்பாடங்கொள்ளில் இவ்வடிக்குகூறிய எழுத்தில ஒன்று குறைபடுதல் காண்க.

அவ்வெழுச்சோதந்தட்டி. பிறகுமே தீர்வாறு வருவனவற்றையெல்
லாம் வந்தவர்கடாது அப்பாசொத்தது வழங்குக. எனனை?

“கடந்தவழியை மறந்துகொண்ட தெவ்வாறு

தந்தது தந்தது தந்தது வேண்டிட”

எனவதாகின். தாண்டகமுட இவ்வாறேகொள்க; ‘ஒன்றென
முதலதென மீளா வகையால் பாவையு முடியும்’ எனபவாகலின்.
குமாரசேனாசாரி கோவையு, தமிழ்முத்தரையா கோவையும யாப
புத்தகம் சாந்தகம் மீபான்ற சந்தததால வருவனவற்றின
முதலதென மீளா வகையால் பாவையு முடியும். முதற்கண்
மீளா வகையால் பாவையு முடியும். இவ்வாறன்றி, மிக்ஞம
முதலதென மீளா வகையால் பாவையு முடியும். ஒற்றம்
முதலதென மீளா வகையால் பாவையு முடியும். குற்றியலுகா
முதலதென மீளா வகையால் பாவையு முடியும்.

“சமுத்திரத்தினுள் மெழுகைய லீரை

செழுந்த தந்தாடுனா நேரு—வழுவாத

சொல்லுநு செடியுடகால் குன்றா பெருகாவென

மீதவனா தொல்லோ செஞ்சது”

அவற்றை சில வருமாறு:

“இருநெடு செஞ்சுட வரக்கொன் நேந்தி பிரவின்வந்த
வருநெடு காதற்கண் நேதாற பாலதல் லாதுவீட்டாற
கருநெடு காலகட வேந்திய கோன்கயல் குடுநெற்றிப
பெருநெடு குன்றம் விலையோ கருதினெம பெண்கொழிககே.”

எனவுட,

“காமததுவின் டானை காமரு கூடலிற் கணசிவந்த
வேந்துகண் டாடுனென வெளவளை சோரக் கலைநெகிழப்
போந்துகண் டாடுமோடு போந்துகண் டேற்கவன் பொன்முடிமேற்
போந்துகண் டானென்று போந்ததென் மாட்டோர் புறனுரையே”

எனவுட,

“நுணடோர் வயவரைச் சேவைவென் ருனன தேங்கவுண்மார்
வண்போத மனற வளைவழி னக்கிய வாராசிலம்ப
நண்போ கினையற்பொல் லாதது கிறகவெ னன்னுதலாள்
கண்போற் குவளை கணந்ததற் கியாதுகை மாறிலவே”

எனவும் இவற்றுட் கண்டுகொள்க.

“ முன்றி லெங்கு முருகப் பாணிபுஞ்
சென்று வீழரு விதநீர னோசையும்
வென்றி வேழ முழுகெட்டு கூடிவா
னென்றி சீனறதி ரும்மெரு பாலெலும் (குளா-பாட்டு-7.)

என்னுஞ் சநதத்து நேரசைமுதலாய் வருமடி பதினென்கெழுத்
தாயினவாறு. சீரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய்.
வரலாறு:

“ அணங்க ஞாந வாடன் முழுவழை
கணங்கொன் வாரணக் கம்பலேச செல்வமும்
மணங்கொன் வானமுர சம்பவ லோசதய
மிணங்கி யெங்கு மருககுமொ பாலெலும்” (குளா-பாட்டு-9.)

என இதனுள் சீரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சிந்தாமணி, குளாமணி, குண்டலசேசி, நிலகேசி, அமீர்தபதி
நானறிவறறின் முதற்பாட்டு வண்ணத்தான வருவன ; அவற்றில்
நேரசை முதலாய்வரின் ஓரடி பதினென்கெழுத்தாய். சீரையசை
முதலாய்வரின் ஓரடி பதினென்கெழுத்தாய். பிங்கலகேசியின் முதற்
பாட்டு இரண்டாமடி ஓரெழுத்து மீதுத்துப் புரிக்காகப் புனர்த்தாய்.
அல்லனவெல்லாம் ஒக்கும்.

வரலாறு:

“ மூவா முதலா வுலகம்மொ மூன்று மேத்தத்
தாவாத விற்பந் தலையாயது தன்னினெய்தி
யோவாது சின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்வனென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சோது மன்றே”

(சிந்தாமணி-கடவுள் வாழ்த்து-1.)

“ வென்றான் வினையின் றெகையாகி விரிந்து தன்க
னென்றாய்ப் பராத வுணாவின் னெழியாது முற்றுஞ்
சென்றான நிகழுஞ் சுடர்கு ழொளிமூர்த்தி யாகி
சின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினையிங்கி னின்றார்”

(குளாமணி-காப்பு.)

“முன் ஸ்ரீபெருமாதகன் னவரு ஸ்ரீபடி வெந்துகாறு
 * ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி”

(சுண்டலேசகி-கடவுள்வாழ்த்து.)

எனவும்,

“ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி”

“ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி”

எனவும் திரை நேரதை முதலாய்வதது ஓரடி பதினான்கெழுத்தான
 வாறு கண்டிகொள்க.

“ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி”

(சந்தாமணி - பதிகம் - 18.)

என கிரையதை முதலாய்வதது பதினான்கெழுத்து ஓரடிக்கண்
 வந்தவாறு கண்டிகொள்க.

“ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி
 ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி ஸ்ரீபடி”

(குளாமணி-இரதநா-13.)

இந்தச் சந்தத்தின் நேரதை முதலாகவருவன ஓரோவடியுட்
 பதினான்கெழுத்தாயும், கிரையதை முதலாய்வருவன பதினான்கெழுத்
 தாயும்வருதல் பெரும்பான்மைய வெனக்கொள்க.

* இவ்வடியில் ஓரெழுத்துக் குறைந்திருக்கிறது. இதனால் இவ்வடியின்
 பாடம் சரியான தன்றெனத் தோன்றுகின்றது.

† ‘சார்வ மானுமே’ என்பது குளாமணி அச்சப் பிரதியில் உள்ள பாடம்.

“கடர்கதிர் வரகிறுகு காட்கயின்ன வெட்டுதாந்
துவகைகெட் பபபுழத்து நோரைபோந் குசுகொக
யவகையின பல்லுறு வளக்கர்ப வென்டடாந்
கவரும்வன்நி னுந்நின்ரு சந்தன்னக பறிச்சுவே”

இது கையசைமுதலாப்ப பதினொறெழுத்தாயினவாறு கண்டு
கொள்க.

“மாகில் கண்ணி மைந்த ரோந் மகைக சந்தி நேந்தலிந்
புசுகாந் தனித்தி திரை பள்ளிவே புலத்தென்
வாந் முறாந் மாருதம் வண்கி பட்ட மடவாந்
வீச வெள்ளி வேத்திரம் வெதுப்பு பட்டித்த விழுவே”

(குளாமணி-இரதநா-10.)

இது இச்சந்தத்தால்வந்து மூன்றாமடி எழுத்துக்குறைந்து
வந்தது.

“தெய்வ மாற கார்த்தனஞ் சிலம்பு தேன்கொள் பும்பொழிந்
பெளவ முத்த வார்மணற் பறம்பு மௌவன் மண்ட
மேவ்வ மாடு டிமின்னபே- வீடகக ளின்ப மாககொந்
கௌவை மாவ நீதர்க்கர்க் காம னு-செட கௌவைபோ”

(குளாமணி-இரதநா-13.)

இதுவுஞ் சந்தத்தால் வந்து நற்றடி பதினான் கெழுத்தாய்வந்
தது. இவ்வாறு எழுத்துக்குறைந்தும் மிக்குவருவனவற்றைப்பறிந்து,
நிகர்த்தென்றும், விராட்டென்றும், பரிக்கென்றும், சுராட்டென்றும்
பெயரிட்டு வழங்குக. நான்கடியும் எழுத்தொத்து வருவனவற்றைத்
தலையாகுசந்தம் என்றும், ஒரெழுத்து மிக்குங்குறைந்தும்வருவனவற்
றை இடையாகுசந்தம் என்றும், இரண்டெழுத்து மிக்குங்குறைந்தும்
வருவனவற்றையும் பிறவாற்றான் மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவற்றை
யும் கடையாகுசந்தம் என்றும் வழங்குவ ரொருசாராசிரியர். தான்

* ‘மாருதந்தென்’ என்பது குளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ளபாடம்.
இப்பாடங் கொண்டால் இது ‘மூன்றாமடி எழுத்துக்குறைந்து வந்தது’ ஆகா
மை காண்க.

† ‘பிறங்கல்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘கீர்ப்பொழில்’ என்பதும் பாடம்.

§ ‘அந்நகர்க்கு மாறனார்’ என்பது குளாமணி அச்சுப்பிரதியிலுள்ள பாடம்.

டகங்கட் தம் இவ்வாறே சொல்லுவர். இவற்றையெல்லாஞ் சாணச் சீராயமும், செயலேதாமும், சிச்சாசிருத்தியும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், இராமாமஞ்சடைமும், சந்திரகோடிச்சந்தமும், குணகாங்கி பென்னுள் கநாடகச்சந்தமும், வாஞ்சிபார்செய்த வறிகச்சந்தமும் ஆசிரவற்றள்ளும், மாபாணம் முதலாகிய தம்முள்ளுள்ளும் புகுதி டுடையார்வாய்க் கீகட்டுக்கொள்க. இவையெல்லாம் விகற்பித் தின் கிரைப்பிற் பெருகுப.

குருசார் வடநூல்வழிக் தம்முடையார் குருவும் இலகுவம் புணர்ந்து முற்றவரினும், முற்றக்குருவேயாயும், முற்றவிலகுவே யாயும் வரினும் சமனம் என்பதாம்; இலகுவுக்குருவும் புணர்ந்து முறைவரிற் பிரமாணம் என்பதாம்; இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவு மாய் முறைபாணேவரினும், இரண்டு லகுவும் இரண்டு குருவுமாய் முறைபாணேவரினும் விதானம் என்பதாம் என்பர். என்னை?

“குருவிலகு வாய்க் குருவிலகு வேறாய்
வருமெனினு மைதீர் சமனம்—குருவிலகுப்
பின்னான் வருமேற் பிரமாணம் விதானமா
மொன்றிரண் டாகு மெனின்”

என்பவாகலின். வரலாறு :

“போது விண்ட புண்ட கீக
மாத ரோடு வைக வேண்டின்
யாதி நாடி ராய்க்த நூலி
ளீதி யோதி சின்மி னீடு”

எனவும்,

“கற்ற நூலினார்
செற்ற கீக்கினார்
வெற்றி வேந்தருக்
குற்ற தாதரே”

எனவும் இவை குருவும் இலகுவும் அடிமுடியளவு முறையேவந்த மையாற் சமனம் எனப்படும்.

“காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்
தேரா ரல்குற் தேனார் தீஞ்சொற்

போரார் வேங்கட் பெ ளான மின்னே
மாற மின்னப் பெ ளுந் தே

இது முற்றக் குருவே வந்தமையார் சமனம் எனப்படும்.

“சுருகு உளகமல
மருகு சினகரன்
நிருவடிக டொழுமி
னருகு மலகல”

இது முற்ற லகுவே வந்தமையார் சமனம் எனப்படும்.

“கயற்கருக ணனைலா
முடக்கீங்கி டொட்டலா
புடற்புரிக புணைமர்க
பெற்றமென்க ளிட்டு”

இது லகுமல குருவு முறைமையார் விதானசெய்து
யள் எனப்படும்.

“துங்கச் சனகச சோதி வளாகந்
தங்கட் பெருது லுதினம டுளுஞ்
செங்கட் சினவேன் சேவடி செவார்
தங்கட் கருக்த ணகட னுடே”

இஃது இரண்டு குருமல இரண்டு லகுமல முறைமையார்
யால் விதானசெய்துயள் எனப்படும்.

“பொருளாழிற் புசுழாமென
றருளாளர்க் குரையாபுன
நிருமார்பிற் சினனெடென்
றருளாட்கின் னுடேழ்சே”

இஃது இரண்டு குருமல இரண்டு லகுமல முறையான வந்த
மையால் விதானசெய்யுள் எனப்படும்.

“பூவார் பொங்கைப் பொற்போதிற்
தேவார் செங்கட் சேமார்
யாவா வென்னு தென்னோரு
மாவா னுனைக் கே ன் டுனே”

இது முற்றக் குருவேயாய் வந்தமையார் சமனம். பிறவும்
அன்ன. இவைபெல்லாம் ‘பிறவும்’ என்றதனாற் கொள்க.

*செய்யுளோத்துதாரணம்
முற்றம்.

‘செய்யுளோத்துக் காரணம்’ ‘செய்யுளோத்துக் காரணம்’ என்பதும்
பாடம்.

[திருச்சிவந்திரம்.]

மானை மாற்றே சக்கரத் சுழிஞா
 மெக பாத மெழுக்கற் றிருக்கை
 காதை கரப்போ கரந்தறை பாட்டே
 தாங் கொளலே வாவ னுற்றி
 கூட சதுக்கங் கோழுத் திர்பே
 போடுழுந் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே
 பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே
 பொற்றுப் பெயர்ந்த லொருபொருட் பாட்டே
 சித்திரக் காவே வித்திரக் காவே
 விகற்ப நடைபே வினாவுத் தாமே
 சருப்பதோ பத்திரத் தார்ந்த வெழுத்து
 வருத்தன மற்றும் வடநூற் கடலு
 லொருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி
 வீர்த்து முடிந்த மறைக்கவீப் பாட்டே
 வருவக மாதி வீரவிய லீர
 வருமலங் காரமும் வாழ்த்தும் வசையுங்
 கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென்
 றவர்க டன்ன மய மவையின் தமைதியும்
 பாடுதன் மரபுந் தாரணைப் பகுதியும்
 ஆனந்த முதலிய *ஆனமுஞ் செய்யுளும்
 லிளம்பனத் தியற்கையு நரம்பின் விகற்பமும்
 பண்ணுந் திறமும் பாலையுங் கூட்டமும்
 எண்ணிய திணையு மிருதுவுங் காலமும்
 என்வகை மனனு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ்
 செந்துறை மார்க்கமும் வென்றிறை மார்க்கமும்
 தந்திர வுத்தியுந் தருக்கமு நடமு
 முந்துநான் முடிந்த முறைமையின் வழாமை

'ஆனச் செய்யுளும்' என்பதும் பாடம். உரையாசிரியர் 'ஊனமும்
 செய்யுளும்' என்றே யிசித்து உரைகூறி யிருக்கின்றார்.

வந்தன பிறவுப் வநிநிற் துரைப்போன்
அந்தரில் கேள்வி பாசர் ன்னே

இச்சுதகரம், உரைக்கரும ஆசிரியர் பெருமையுணர்ந்த
ததல் ததவிறறு.

மலைமாற்றுவது: சூழ்ந்தலாக வச்சிக்கரும அப்பாட்டே
யாவது.

“மலை மாறு சூழ்ந்தலாக
வச்சிக்கரும அப்பாட்டே”

எனவும,

“பூபாலகாரன் குடேசு பெய்தே
புறச்சிலையே”

எனவும,

“காடாமாத தெனா
காதாவை மட்டா”

எனவும வரும்.

சக்கரம் வருமாறு: சக்கரம் பலவந்ததவாழினும், நான்காரசு
சக்கரமும், ஆறுரைச்சக்கரமும், எட்டாரைச்சக்கரமும் என அடங்
கும். அவற்றள் நான்காரசுச்சக்கரம் வருமாறு:

“மேனமக கரும வினருக கலம்
மேனக வினருக வினருக கலம்
மேனருக வினருக வினருக கலம்
மேனருக வினருக வினருக கலம்”

இது நான்காராய், நடு ‘மே’ என்னும் எழுத்து கீன்று, முத
லும் நறும் அதுவேயாய்ச் சூட்டின்மேல் நறபத்து நான்கெழுத்
தாய், ஆர்மேல ஓரோவெழுத்தாய் நறபப்பெற்றது.

“நவக்கணம் விய நன்னா வாய்தது
சேட்டலா விராட மோட்டா பிண்டி
நன்னிழன மேட்டான சேவடி
துன்னினா துன்னலர் துகட்டும் *பிறப்பதே”

* ‘பிறப்பே’ என்பது சில வகையின் பாடம். இப்பாடக கொண்டால்
எழுத்துக்குறைவது கண்டுகொள்க.

இது நான்காம், நடு 'ஜீமாவிராய' வென்பதுபட்டு ஆர்மேல்
ஐவைதெழுந்தாட்சி, சூட்டினமேன முப்பத்திரண்டெழுத்துப்
பெற்று முடிந்தது.

இனி நான்காவதாக வரும்:

"புகழ்ப்புறம் தந்தா ரெந்த புனைதேனார்
சொகசெழு சொகசெழு தானபெனு—மோகருநா
மகசெழு தானதந்தா சொகோட வெண்ணுமாற்
புகழ்ப்புறம் தந்தா பெறுபு"

இதே ஆராய, நடு நகரவொற்று என்று, குறட்டைச்சூழத்
தவெனறுபு 0 சூத்துன்ன, ஆர்மேல் ஏழெழுத்து என்று, சூட்
பின்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"சகசு சகசு தாகு உண்ணெஞ்சா
மகசு உண்ணெஞ்சு தாதோமம்—மிககின்றோ
பண்புறம் தருசாதந கிவ சீவாதந்த
தண்ணவற் சானோ தா"

இதே ஆராய நடு தந்தா என்று, குறட்டைச்சூழ நகர
வொற்று என்று, ஆர்மேல் எவ்வெழுத்து என்று, சூட்டினமேற்
பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"ஆராய உவ்வாமே வெவவே செழுத்தாகி
யேராத சேவகம் வாராயச—சீரான்த
பென்னுறட்டைச சூத சீவோர் தகாரமேற
தண்ணவற் சகசுராய் தான"

இதன்வழியே எழுதிக் கணிக்கொள்க.

"சொகசு வியைறல் குணுத செவல்
செவனசென் பனறு உக—யொலிபாவ்
வண்க னாத்ததெற் வின்ருக மின்னுக
கொண்கன் விரவ்வின் கண"

இஃகி ஆராய்க், கலிமல்லன் என்னும் பெயர் குறட்டைச்
சூழ் என்று, நடு நகர என்று, ஆர்மேல் அவ்வாறு எழுத்துப் பெற்
பு, சூட்டினமேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று அவ்வெழுத்து
கலை மாற்றாய் முடிந்தது.

“ மண்டாய வையகதது மாலமாத் தீழக
வெண்பா வெழுதது மணையொய—வெண்பாயின்
சீர்கிடப்பத் தென்றயி ழூர் கவிமலன்
போகிடப்பப் பேச வர்து”

இதன்வழியே அழுதிக கண்டுகொள்க.

இனி, எட்டாரைசசக்கரம் வருமாறு:

“ கார்க்கட லொல்மா வாட்டே டானாக
கோளகட் டரவ மாழ்துட ரழுத
வாகந திருநல மாசமுன் னைமத
தாவரை நீர்த் திய மாலவரை கடிநத
காடவர் கோனற்ற வாறமுத் தாடவாக்
கடைந்த தப்புரத தககது தானே”

“ ஆரெட்டா யவ்வாமே லைடைத் தெழுத்தாக்
யேரொதது நேம்மே வெண்ணுனகாட்—வரத்தால்
வாழ்க வலிவலய மாவுளதேன மாதவாகோன்
சூழ்தருமச் சககரமாச் சொல்லு”

இதன்வழியே அதனை யெழுதிக் கண்டுகொள்க.

“ பருவரை கீவரது புடையருகடல் வளவிய
அகன்பெருங் கிடக்கைப் பார்பிசைப் பல்வரைமுன்
மல்குவளங் கெழுமிய வசைபறு கீதிய
மீதில புரிக பாரி பொலவொன்
றினிதி னேததிக கவியெல்லாரு சொலவ
வீவோர்ப் பெருதெனப் டல்களை தேம்பச்
செந்தீக் கட்புலத துளங்கொண்டு துளங்க
வோறகுமிசை யிலவன் களிறுசெவி சாடத்துக்
சேழலோ டாழ்தரு நீகடுக கலுழி
நீந்திக கண்டேன் களைகண் பூத்தேன
பண்ணியல் மாழ்நல மொழியவா
கண்மலர் புல்லிக் கலக்கனை ரோளதே”

கீத,

வட்டாரப் பரதேவத தெவப தெழுததாகி
 வட்டார தெவருண்கட வன்குறட்டி—வெட்டு
 மர்தேவன பாட்டினதக காந்தவ னன்னற
 வட்டார கிடைவதுபாத துண்ணென ரோருவாமை
 வட்டாரி பட்டித் விடத்தோ நிகிதாப்
 வட்டாரும் வட்டவ மலவென—ரூராய்ந்
 தெருககவட துள்ளாதக வாகி யொலிகீர்க்
 கருககடற நண்கனந்த வேந்த—னிருககழற்கால்
 வண்டிதேவத தண்டார் மருசாத வாட்களைகண்
 வண்டோ என்னசெய்யத் தண்டாதாக்—கொண்டரைத்
 தட்சிர்ம மாக் மதட்ட கதத்தது
 வட்டாரி வட்டாரும் பட்டி—ளேசிலா •
 வட்டார வட்டார வட்டார வட்டார வட்டார வட்டார
 வட்டார வட்டார வட்டார வட்டார வட்டார வட்டார

எனக் கொள்க.

“தருககடன மண்ணற் தருமருள் விரும்பிய
 சனமென் கிளவத் தெவ்வப பாரியு
 மட்டை மட்டை தீரவலர் வீணையெனத்
 தன்னுடல் பொத்திய தாசிவி சிதவலு
 மதிதத மெய்யன் கடைத்தலை முன்சனத
 தீவது நோக்கி யேனை முனைகெட
 வேலிய வெட்சி சால்பற் நதேதாலா
 தான்கே மதிசீலை வென்றி வேழ
 மகுதி பாடி கீனதனன் விறவி
 நெருவின் தஞ்சி பாடிய வவ்வைபோல
 வறுமை புற்ற சிறுமை மூதுரை
 தணந்து மிக்க சழற்போலி திருமணி
 மணந்தரைத் தஞ்ச *வலவின் ரோனதே”

இதுவும்,

“வட்ட மிரட்டிதது வன்குறட் கள்ளமைந்த
 வெட்டாரச சக்கரமிச சக்கரத்தி—னிட்டமையப்
 பட்ட வெழுததுப் பதிற்றெட்டோ டைந்துதலை
 வட்ட வொருது மிவையிடமா—செப்பிய

* 'வலவின் ரோன' என்பதும் பாடம். இப்பாடம் வட்டத்திற்கேற்
 கப் பொருந்தவில்லை.

வாழியின்மே னின்றங் கணிசென்ற வாடிச்சு
 லேழு மிருபது மைத்து மினமுறைமே
 வாழியாந் றுரின்தேமல் வலவோர் வகுத்தாடி
 மாழி முறைமீற் பதினெட்டா—குறிப்பா
 வினகுறட்டு னெட்டு மிரவல்தம் டல்செக் கிசை
 யன்புரைக்கு மஞ்சாதான் டாட்டெனற—முனபுறத்த
 வாராழி பாய வணிதக் கிடத்தெறைய
 நீராச சிறப்புபபோ சோவிகத—மேடொத்த
 சவவகத்து மூன்று வதுதந்த சச்சுதின்
 செவ்வகத்து வேத்துத் தெரிந்தெற்று—விவ்வகமே
 யாசிரிய மாக்கி மதனுட் கர்த்துரைத்த
 நேரிசை வெண்பா வினைக்குக—பார்
 றருமலிந்த வண்டைத் தலைத்தந்து மச்ச
 திருமலிந்து தீதிலவே யாக—வருமலிந்த
 வெணைரசன் * மாராள் மதனிலே மேலில்க
 இன்னிய வஞ்சினத்தான் ரேள் ”

எனக் கொள்க.

சக்கரத்திற்குத் திரிபாகிக்கும் எழுத்தெண்ணுகின்றழி எல்லா
 எழுத்துங் கொள்ளப்படும். அடிக்கெழுத் தெண்ணு மாறுபோலக்
 குற்றிகரக் குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆப்கமும் ஒழிக்கெண்ணப்
 படா. திரிபாகிக்கும் அத்தொடக்கத்தன கொள்க. சக்கரத்திற்குக்
 காட்டின பாட்டுள்ளங் கண்டுகொள்க. இதனுட் சக்கரம் என்ற
 தனானே பூமிச்சக்கரமும், ஆகாயச்சக்கரமும், பூம்பாகாயச்சக்கரமும்,
 வட்டச்சக்கரமும், புருடச்சக்கரமும், சதரசச்சக்கரமும், கூர்மச்சக்கர
 மும், மந்தரசச்சக்கரமும், காடகச்சக்கரமும், சனிபுருடச்சக்கரமும்,
 சலாபச்சக்கரமும், சக்கரச் சக்கரமும், அரவுச்சக்கரமும் முதலாக
 வுடையன புணர்ப்பாவையுள்ளும், போக்கியத்துள்ளும், கிரணியத்
 துள்ளும், வதுவிச்சையுள்ளும் கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம்
 சாவவும், கெடவும் பாடுதற்கும், மனத்தது பாடுதற்கும்பற்றும் என்று
 கொள்க.

இனிச் சுழி தளமாவது எட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியும் முற்றுப்
 பெற்ற பாட்டு, முதலுமீறுஞ் சுழித்து வாசித்தாலு மப்பாட்டே
 யாவது. வரலாறு:

* ‘வள்ளன்’ என்பதும் பாடம்.

“ ஒருபொருட் இருநனி புடைதனை மொருகா
 விருபிறப் ப-ளாக்கு முடமற் ற-ர்
 யீரறம் பயந்த லொரு ளாழ்மை
 யிருமலர் னெகக னாரிடைத் தமொடு
 மூவகை யுலகி னுல்வகைத் தேடரு
 மும்மைய் னிறைஞ்ச மீடப் பொருவனை
 யிருவினை பிரிதது லுடையா முருக்
 நாற்கதி தவிர்த்த லெககதித் தோக
 நான்மறை யான மும்மற் ற கிழவ
 விருகுண மொருமையற் றெய்தக் கிணர்
 விருசுடர் மருட் ட முக்குணம் செல்வ
 நால்வகை வருணமு மையகைக் குலைய
 மாற்றி மாந்தர்க் கநின்ற வகுததனை
 யைநீற நமமலர் முன்னுற வேததி
 நாற்பெரும் படைமொடு முடிமுறை வலக்கோண்
 டிருகையுங் கூப்பி மொருமையின் டுணங்கி
 யரசர் னெருக்குடை முரசமுதகடு முற்றத்
 திருசிதிப் பிறகலோ டிமையுட் சொரிதலின்
 முருகயர் வுயர்க்கு மும்மலர் மார்பை
 நால்வகை யனந்தமு நயதனை தேவரி
 னைவகை விழைவு மையற வெய்தினை
 யாறுபுரி னிலையுந் தேறினர்க் கமமபினை
 யெழுநயம விரித்த திருமறு மார்பினை
 யறுபொரு ளறைந்தனை மையபத மருளினை
 நான்குவின முகமே மூன்றுவின கண்ணே
 யிரண்டுவின கவரி மொன்றுவின னசோகே
 யொருதன்மையை யிருதிறத்தினை
 முக்குணத்தினை நால்வகையினை
 மையம்பதத்தினை யறுபிறவியை
 ஏழகற்றிய மாதவத்தினை
 யரிமருவிய மணியணையினை
 வளர்கதிரொளி மண்டலத்தினை
 அதனால், மாகெழு தேசந் தேவலக் தோற்றிய
 யாதிடங் குரிசினிற் பரவுதம்
 தீதறு சிவகதி சோகயா மெனவே”

எனவும்,

“ஒருடம் பருவரா மென்றி யொன்றுபுரிந்
 தீர்த்தச்ச கொன்றை முடிவெ ழுவிலைச்
 குவ மேற்றினை சுடருந் சென்னிமிசை
 யருகேட மெருகதி மெழல்பெற மிலைச்சினை
 மொருகணை யிருதோள செவிமற வாங்கி
 மூவெட முற்றிசை முடிமரண் செகுததனை
 மாற்ற முந்தெறி படநனை தேற்றி
 மீரண்டி டிக்கி மென்றி ஒருசை
 மீரண்டி மில்லோக்து
 முந்தெறி பகைக காட்டின மந்தெறி
 நான்சென பூசி தேற்றினை வாள்செலு
 மைத்தலை உரவொகச் கசைத்தனை நான்முகன்
 மேன்முடிச் சுயல மேற்றினை தலின்
 முட்டி மார்பனை மூவ மெனியை
 யருவரை குடைய மேத்திய வாற்ற
 மொருபெருங் கடவ னொருவ ஓயின
 மாங்குளிற் காணு
 திருவரு மூவுல கிமைத்தடன் நிரிதர
 நாற்றிசை.
 மையம்பெருங் குன்றத் தழலாந்த தோற்றினை
 பாறுசின் சடைய கைத்துவின் றுறையே
 நான்குசின் வாட்மொழி மூன்றுசின் கண்ணே
 யிரண்டுசின் படையே மொன்றுசின் னேறே
 மொன்றியல் காட்சி யுமையவ ண்டுங்க
 விருக்களிற் றுரிவை போர்த்தனை நெருங்கிய
 முத்தீ நான்மறை மைய்புல னடக்கிய
 வறுதொழி லாளர்க் குறுதுயர் தீர்த்தனை
 யேழிய லின்னரம் பியக்கினை தாழா
 வாறின் னமுதம் படர்த்தனை மையத்தினில்
 * வீறுமா கோவை வீழுத்தக வேந்தினை
 யால கீழ வநந்தவர்க் கறநெறி
 நால்வர் கேட்க நன்கினி துரைத்தனை
 கன்றியின்,
 முந்ரீச் சூர்மா முரணறக் கொன்றங்
 கிருவரை யெறிந்த வொருவன் றுதையை
 † மொருமிடற் திருவடி வாக்கினை தரும

* ‘வீறுயர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒருமிட திருவடி வாக்கினை’ என்பதும் பாடம்.

மூவகை யுலகுட னுணரக் கூந்தல்
நால்வகை யிலககண விலககிய நலம்பட
மொழிந்தனை மைககனைச் சாமந சாப்தந்தனை
யறுவகைச சமபமு நெநியுனி வகுததனை
யேழி னேசை யிராவணன் பாடத
தாழாக கேட்டவன் நகைணி பொருத்த
யாழிய சினததை யாகி மைகககித
தேரொடு மற்றவன் செலகென விடுத்தனை
நாற்றோ ணளனை நகதிடிக் கிருடிமென
நூற்றற பூத மூனறுடன் பாட
விருகண் மொந்தை மொருகணகொட்ட
மட்டவிழ் கோதை மலைமகன் காண
நட்ட மாடிய நாதன் பதஞல்
மண்டிணி ஞாலதது மன்னுயிர்க் செல்லா
மூழி சின்னடி யேத்தி சீனறபல்
லாழியும் பொன்னுல கெய்துவர் கண்பர்
அதனால்,
அறியேன் சொன்ன வறிவில் வாய்மொழி
வறிதெனக் கொள்ளா யுலகம வேண்டும்
வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து
கீதம் பாடிய வண்ணசின்
பாதம் பரவுதுஞ் சென்னியிற் பணிந்தே ”*

எனவும் இவை எழுகூற்றிருக்கை.

இனிக் காதைகரப்பு என்பது, ஒரு பாட்டினுண் மற்றொரு பாட்டுக்கு எழுத்துளவாய்ச் சொற டாகரீம பாதிவது. வரலாறு:

“பல்லார்க்கு மீயும் பரிசிற் கொடைத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் உண்கோசன்—மல்லலந்தா
செஞ்சொற் செருந்தைதன் நெனநுநதை யெனறாரும்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின வந்து.”

இதனுட் போந்த செய்யுள்:

“எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வார்க்கே செல்வந் தகைதது” (குறள்-13-5.)

* இது நக்கீரர் பாடிய நடுவேழ கூற்றிருகை. பதினேராக் திரு முறை அச்சப்பிரதியிற் காணப்படும் பாடம் இதனின் மிகவும் வேறுபட்டுள் ளது. ஒப்பு நோக்கிக் கொள்க.

என இகருதள்வெண்பாவின்னை நெர்சை வெண்பாவின் எழுத்
துவாய்ச் சொற்புககிலாமை யெழுந்த தெரிந்துகொள்க.

இனிக, சரதுறைப்பட்டு எனபது: ஒருபாட்டுச் செவ்வே எழுதி
னால், அதனை சுற்றுத்து மொழிகரு முதலாயின எழுத்துத்
தொடங்க ஒன்றிடையிட்டு எழுத்துக்கொள்ள மற்றொரு பாட்
டுப் போதுவது.

வரலாறு.

“காணக வினை காட்டுத் தீரக
நல்ல பாடபு பாடக னலமவிடு
நெசசே நலமா டே... கொருகரு
தோவ்னகசே னே... கருமெ பைவா டகல்
மெனாளார் வாக்கை கூவீ வாரதாராத
தேறுதற முளிககணக கருவிகதி கோவாய
தாதோந தாங்க தோவதிற் நெகின
கடலிட்டேகா காசெழுந்திய போமே
டாகசெவ் டேனொரு ளாண் மாடினனே”

இதனைக் கீழ்மேலாக வொன்றிடையிட்டெழுதப் போந்த
செய்யுள்.

“ஆளான் விடுமே யழிசிகாட் டன்றெதிரந்தார்
தாளார் கருககளிற்றுத தார்வீகக—வாளா
† னுலகவா மெககோன தோகுகோளிபோல சோதி
விலகாவாம் பலகதிரோன் விண்”

என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

துசங்கோளல் எனபது: ஒருவன் ஒரு வெண்பாச் சொன்னால்
அதனீற்றெழுத்தே யீராக, அதன முதலெழுத்தே முதலாக மற்ற
ஒரு வெண்பாவின் நறினின்று ம்மறபாடுவது.

வாவனாற்றி எனபது. ஒரெழுத்துக கொடுத்தால் அது முதலாக
சுற்றடிபாடிப் பின்னும் ஒரெழுத்துக கொடுத்தால் எருத்தடிபாடி,
மற்றொரெழுத்துக் கொடுத்தால் இரண்டாமடிபாடிப், பின்னும்
ஒரெழுத்துக கொடுத்தால் முதலடிபாடிப், பொருண்முடிய
எதுகை வழுவாமற பாடுவது.

* ‘நல்லாயம்புபாயம்பகநலமவிடு’ எனபதும் பாடம். இப்பாடம் கூறிய
இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையறிக.

† இவ்வடியின் சாயான பாடம் கிடைக்கவில்லை.

கூடசதுக்கமாவது: நானகாமபுகது நமூதன சூதன்மூனறடி
யுள்ளும் பெருககிக்கொள்ளப் பாவது. வரலாறு.

“கருமால வினைகள கைடேறிச செடிசெட்டி சாநபபே-
யருமா சீரயத தழுந்ததற கஞ்சமஞ சோதிவார்
பெருமான சதிதெறு முக்குடை சீத மீனபெ ழிசஞ
திருமா திருந்தடிக காள் மொழி நததென் சிதனைபே’

எனக் கொள்க.

கோழுத்திரி எனபது. இரண்டு வரியாகவெழுதி மேலுங்கீழு
மொனறிடையிட்டு வாசித்தாலும் அதுவேயாவது. வரலாறு:

“மேவார சாரகை சார்வாக்
மேவார சாரகை சார்வாடா
காவார சாரகை சார்வாக்
மேவார சாரகை சார்வாமா”

“பரவிப் பாரகததார் பண்புகசுழ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே
விரவிப் போவைத தாதுணி வெகசு
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே”

என வரும்.

ஒரேழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு என்பது: ஒரேழுத்தினாலே
யும், ஒரு சார இனத்தினாலேயும் பாடுவது. வரலாறு:

“காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காககைக காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக காக்குக் ககாககுக கூக்கக்
கூகுகைக் காக்கக் காக்கைககுக ககுக”

“தத்தித் தானது தீதானது தித் தத்துதி
துத்ததை திதுத்து தைத்தா துது
தித்தித் தித்தித் தானது தீதுத
தாததெத் தாதோ தித்தித் தானது”

எனவுங் கொள்க.

இனி, இனவெழுத்துப்பாட்டென்பது மூன்று வகைப்படும்,
வல்லினமு மெல்லினமு மிடையினமும என. அவற்றிற்குச்செய்
யுள் வருமாறு:

“கற்புடததாசகாந்திதநகாநெ” வககாடிச
சொநகடததககாந்தநகாசகததாந—பொறபுடைத்தாப்
—தாநநிப—படிப—தகாட்டக கொட்டத்துக்
கோட்டாநகாசொசததககாது”

“தெடக தெறச தெடக தெறபுற
பெறக தெடக —தப”

என இவை வலிபினத்தான வரத பாடல்.

“காமனமு காமமு முன்னு காமமுனலே
எரிமனமு கனனு முன்னென்னே—காமனமு
—கனனு—காமனமு காமனமு—கணனும்கே
மணவாளமேன்—கன்ன மா”

இது மெல்லினத்தால் வந்தது.

“விலவான ருன்னாரே விலவான வானார்
விலவான ருன்னாரே விலவானாரே—விலவானார்
விலவான ருன்னாரே விலவானாரே
விலவான ருன்னாரே விலவானாரே”

“வடலுழுவா வாழ்வாருள் வாழ்வா ரடலுழுவா
வாழ்வாருள் வாழ்வா தவ”

என இவை யிடைபினத்தான வரதன.

இனிப, பாதமயக்காவது. மூவா முன்னுசிரியவடி சொன்னால்
தானோரடிபாடிக் கிரிபைகொளுத்ததுவது. வரலாறு:

* “சயற்புற்றத தீர்ப்புறத் திததத
கற்றேய்த துத்த படிவப் பார்ப்பான்
நன்னுட் பூசத் தாகிள வேககை
மலர்கொய லுறவதென மனமவண் மாட்டே”

இது பதவடி முனறகேன தாமோ ரடிபாடிப் பாககனா பாடிய
பாதமயக்கு.

இனிப், பாலின்புணாப்பாவது: நால்வா நான்கு பாவிற் கட்டுரை
சொன்னால் அவையே யடிக்கு முதலாகப்பாடிப் பொருண்முடிப்பது.
வரலாறு:

* இப்பாட்டின் முதலடி அகம்-8; இரண்டாமடி (பத்து) ழல்லைப்பாட்
டின் 87-வது அடி; ‘நன்னுட்பூத்த தாகிள வேககை’ என்பது அகம்-85.

† ‘பொன்னிணி’ என்பதும் பாடம்.

“மலைமிகை பெழுந்த மல்தலை வேங்கை
போத்தகத் திருந்த தெய்தலைத் தீத்தேன்
கண்டகம் புக்க செங்கண் மறவன்
யாழி னின்னிசை மூச்சு
வீடுகெழு பொதிய் ஓங்கிச் சோனே”

இது பாவுக்கொப்பப் பாடியது.

இனி, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்பது: ஒரு மொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கண் வைத்துப் பிறிதொருபொதுள் பய்காப்பாடுவது. வரலாறு:

“நறுமாந தளிர்மேனி காளுமுப் பண்ணை
புறுமாறு கொள்ளின் வருந்தும—பெறுமாறு
வெண்ணெய் புருக்கி நறுநெய் கொடுத்தேனு
மெண்ணெய்கொண் டப்புத் தலை”

“என்னைக் காய் லெளகதிரோ யான்பமத்த
பொன்னங் கழலான்டன் போகிய—மின்னைக்
கருதிலரே யாகிக் கருணனைக் கொன்றிட்ட
பருதிவேற பாண்டவரைக் காய்”

“செய்துமோ பாண திருவி லுடனேந்திப்
பொய்தீர் நெடுத்தேர் புகுதக—மெட்டே
பலமுறை யாவிர வென்மா மகிழா
குலமுறையாற் சென்றான குறை”

இவை *பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியன. அவர் வைத்த விரதமாவது:

“தேருடைததாய்க் † காமர் தீணைமருதாய்த் தின்மர
மோரடியுட் பத்துட னொற்றுப்பேர்த—தேருடைய
பண்பாவு தொல்சீர் மறமனனர் தம்முன்னு
வெண்பா டுரைப்பான சல்”

என வரும். பிறவுமன்ன.

* ‘பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘கற்பாய்’ என்பதும் பாடம்.

ஒருவரை மட்டும் வந்து, உன் உணவே வநுணித்துப் பாடுவது.
வரலாறு:

“ உ'றக்கணித் தன்ன மொழித் தோன்றிப்
பனங்கனி மரத்த மூலத்தான முழுமுத
ஐயொதி மயந்தி ஐயொதி மென்முலை
தத்துவந்த நான கோற்றமெ டு கடம்பெறத்
கிர்ந்தது மட்டின் சினகெழு மனகரன்
மேதி மெய்யுடைய மட்ட
கலங்க மெய்யுடைய மெய்யுத் த
மட்டினக கருத்தி மட்டைய மழுங்க
குங்கை தெழுந்த மெய்யு கணிந்த
முகத் முக்கெனத் தென்றி மட்ட கெய்தி
மலங்க கோலம் மட்டைய மகன்
பரிசு மெய்யுடைய மட்டைய பொதுளி
நாம்பிரித் தன்ன தோற்றமோ டுமெயின்
நேருவந்த தன்ன துத்தி மட்டை
நளிச்சி கேங்கு மட்டைய மகங்காய்
தெழுதி னன்ன பிணகனி மேந்த
மட்டையதன் மகவிலை மனறக்கு மூன்
நிரண்சொ மட்டைய முத்திப்பை மழுங்க
வரணகொண் மாக்கறி நேன்று நாடன்
துன்புதர வந்த மென்புருது பசலை
தனமருத தறிமா னன்ன புருவுகிளர்
அந்தளி மென்னுமென் மட்டைய நேளே”

என வரும். பிறவாமன்ன.

சித்திரக்கா வென்பது. நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகவும்,
மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானும் வழுவாது
பாடுவது. வரலாறு:

“ ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றி
னீரறம் பயந்த நான்முக வண்ண
மூவகை புலகிற்கு மொருபெருங் கடவு
ணல்வகை மேனிபு ளிருவனை கடிந்து
முநகெறி பயந்த செந்நெறி யொருவ
ணல்வகை யளவையு மிருவகைப் பண்பு

‘மொன்ற வுரைத் துக்கு ட = செவ
 னீரடி பரமின ரென
 டேர நானெறி பெற்ற த தேரே.’

இஃது இணைந்து நானது கூட நவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்
 கா. இதனைச் செவ்வே நானது வர் - பெழுதிப் பின்ன டேர முத
 லாக வெழுதுக.

“ஒருமன மாதர் மூவகை யுகி
 னிருமனம் பட்டு காற்கதி யுழல்வோரே
 இருமனம் பட்டு காற்கதி யுழல்வோ
 ஒருமன மாகி மூன்றுநி லிலரே
 மூன்று திரிவறித்து முதலென் றறிந்தோர்
 ஆன்ற காற்கதி மீரண்டன் உரவிலரே
 யான்ற காற்கதி மீரண்டன் உரவுண்டமோர்
 மேற்சொன மூன்றி னென்ற னுங் தேரே”

இது நானது புணர்து கூடியவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா,
 இதனை நானது வரியு முறைபே பெழுதிக கண்டுகொள்க.

“இருவரமா மேழுநா னாறமந்தான் கோய்
 லொருவனை நாடிய போந்தே—மொருவனு
 மெண்ணையான முக்கனா னுன்முகத்தா னென்பாளே
 டைந்தலைய நாகத் தவன்”

இஃது இணைந்து மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகிய சித்
 திரக்கா. இதனை நானன் மிசை முதலாக எட்டித் திசைமேலும்
 நிறுத்தி நடுவே பின்னைந்து நிறுத்தி விடுவது. பிறவமன்ன.

இனி விசித்திரக்கா வென்பது: எங்கும் ஏழறையாக எழுதி,
 †மேலை ஒழுங்கினுண் மொழிகது முதலாயின எழுத்து ஒருபொ
 ருள் பயக்க சிறுவி, அவ்வெழுத்துக்களை ஒழுங்குக் கண்ணறையும்
 படாமே நிறுவி, ஒரெழுத்துக்கு ஓடியாகவானும் ஒருசீராகவானும்
 முற்றுப்பெறப் பாடுவது. எழுத்து நிறுவுதற்கிலக்கணம், ஒருவன்
 பாண்டவர் யானைக்கொம்பே புள்ளித்தாய்க் கண்ணன் நெடு

* ‘நன்னெறி’ என்பதும் பாடம்

† ‘இப்பகுதியின் சரியானபாடம் புலப்படவில்லை.

கிசையே, எந்தெந்த மனசாவது முதலா நான்சிற நியர்க அதன்
மூலம் முதலாக முதலவது, என கொள்க, 'அந்தபதிகவி' எனவரும்.
பிறமயன்.

நீ கட்டிடமடவிலுத்தமாவது வினாவினார்க்கு வினாக்குறை
யாகிய ஒரு மொழியும், சொடாமொழியும் புணாப்பது. வர
லாறு:

"புலே... மொன... மொன... மொனசெம்புந
கிமொ... மொனசெம்புந கொள்கதென—மொ
* கவந்திசுமுரு... மொன... மொனசெம்புந
பெயின் நிரு... மொன... மொன"

இது தொடர் மொழி வினா-ததரம். ஒருமொழி வினாவுத்த
ரம் வந்துதிக கண்டி கொள்க இவற்றின விகற்பமும் அறிந்து
கொள்க.

சருப்பதோபத்திரமாவது: எட்டெழுத்தான் இயன்ற நான்கு
வரியாம். அவை மாலைமாற்றம், சுழிசுளமுமாய் ஒருங்குவரச்
சொல்வது. வரலாறு

"நீகா வாமா மாவா காதி
காமா வாதா தாவா மாகா
வாவா கோதா தாகோ வாவா
மாதா தாமா மாதா தாமா"

எனவும்,

"பீகா காமா மாகா கீமா
கீகா மாவா வாமா காதி
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

"மாநீ காமா மாகா கீமா
கீகா மாவா வாமா காதி
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

* 'நயங்கினருந் தொல்சீர்' என்பதும் பாடம்.

“மாமா தாநீ தீதா மமா
மாநீ மாகா காநீ தீதா
தாமா வேடா டாவே மாதா
தீதா டாமா வாடா காநீ”

1. எனவும கொள்க.

இப்பெற்றியே எல்லாவெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாயினவை நிறுவி, ஒரெழுத்தாக கோடியாகப் பாடிப் பொருண் முடிப்பனவானு சருப்பதோ பத்திரமெனப்படும். அவையும வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எழுத்துவருத்தனமாவது. ஒரெழுத்து முதலாக அன்றுதலைச் சிறந்து ஏறியவெழுத்துக்களான முறைமே பொருள்பயக்கச் சொல்லுவது.

“கூர்ப்பதனை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் துமப்பதற்குப்
பேர்ததெழுத தொனறிட்டாற் றேரென்னும—பேர்ததும
பிணக்கு மெழுததொன்று போத்துரைததா லென்னும
மணத்தின் பெயர்வதுவை மாம”

எனக் கொள்க. பிறவாமன்ன. ‘சார்ந்த எழுத்து வருத்தனம்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் முன்னம் ஒரு சொல்லையாய்ப் பின்னை முறையானே ஒரோவெழுத்து ஏறச்சொல்லப்படுவனவும எழுத்து வருத்தனம் எனப்படும். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

‘மற்றும் வடநூற் கடலுள், ஒருக்குடன் வைத்த யுதாரண நோக்கி, விரித்து முடித்த மறைக்கவிப் பாட்டே’ எனபது, ஆரியம் என்னும் பாரிரும் பெளவத்துக் காட்டிய அகரரசசுதகமும், மாத் திரைச்சுதகமும், பிநதுமதியும், பிராளிகைபும முதலாக யுடையன யும் இப்பெற்றியே தமிழாகச் சொல்லு மறைக்கவிகளும் அறிந்து கொள்க, என்றவாறு. அவற்றுட் சில வருமாறு :

“நெற்பெயர தொன்றை நிறுவிக் கடைக்க
நற்பயத்தி னறகால தொனருகும்—மற்றதன்
நறெழுத்து நீக்க வியலபுடைய நூற்செய்கை
பாறபடத் தோன்றும் பயின்று”

இஃது அக்கரசுதகம்; எழுத்துச் சுதகமெனவுமமையும், பாலாவி, பாலா, பா எனக் கொள்க.

[illegible]

ரஹ்மத்,

“உண்பதற்குப் பெண்ணைச் சூது செய்து கொடுத்தேன்
கொண்டிருக்கிறேன்”

உனது உடைமையை மீட்டித் தரக்கூடியது, ஆனால் நுகரக்கூடியது என உனது உடைமையைக் காப்பாற்றுக. உடைமை—நுகரக்கூடியது; உடைமை—நுகரக்கூடியது; உடைமை—நுகரக்கூடியது.

"யிஷ்ட... உறுதியைப் பற்றி கொடுத்த
செய்திகளைக் காட்டுகிறது"

இது மிகவும் சுவைமயம். (சுருதி—சுருதி)

“கொங்கொண்டே கொங்கொண்டே நெருகொண்டேன் கொங்கொ
ண்டேன்
கொங்கொண்டேன் கொங்கொண்டேன்”

எல்லா வெழுத்தும புள்ளி யடையனவே வந்தமையால் இது
ஆம் பிந்துமதி.

“தற்பு பிரண்டு சைபலா ரணியு மிடண்டு தார்வேந்தர்
அறிய வரசர் வீற்றிருக்கு *மணையு ம்ரண்டான் றுடையராய்ச்
செறிய வலலான தேய்ததமைபுற் செழுப்பூச சோலை தாமுடையர்
வெறிகொ டொண்டை யார்வேந்த னவையுள் விரவா ரொருவரே”

இது பொத்தகம் பிரேஸிகை. பிறவுமன்ன.

‘விரித்துமுடித்த மீறைக்கனிப்பாட்டு’ என்று சிறப்பித்தவதனால்
நிரோட்டி பாடுதலும், அலகுருகை வெண்பாப் பாடுதலும்,
முண்டப்பாட்டு வாசித்தலும், சீகர்கையும், சிறிபாகியும், கண்டகட்
டும், கல்லவலும் முதலாக உடையனவும் அறிந்துகொள்க.

அவற்றுள் நீரோட்டிபாவது:

“ஆழிரண்டா மாவியு மையரணாடா மாவியு
மாறிகந்த உணவு மோனமுத—கூறில்
வதர பகரமஃகான் வந்தீணமாச செய்யு
ணிகரி னிரோட்டி பெனல்”

* 'அணியும்' என்றும் பாடமுண்டு.

ஆகவிரிர் ஞாலத் து. நத--கட க--நலந
காரெழிலி நாணக் கருததே—சொசான்
சண்டர சண்டர சந்தாங்கி சகைகடா
*கண்டர கண்டன கை"

தேர்கைபாவன குறைததீபபிணங்கண கொய்ப்பல்லன, என
றன் எனபதும், குதிரைபட்டில்மீதுவெனச செகதது பெட்
டைக்குதிரை எனருன எனபதும் முதலா வடைபன. வீரமும், கண்
டமுங் கண்டறிந்தான எனபது. பிறவுமனன.

திரிபாகியாவது: முன்தெழுதகாய ஒன்றின் பெயராய், முதலுமாறும ஒன்றின் பெயராய், இடைபுமாறும ஒன்றின் பெயராயின வென்று வாயின்வாசகஞ் செயவது, கீறுவுவதுமாம். பாதிரி, என கீறுததி, பாதிரி, பாரி, திரி எனறணிழ்ப்பது. பிரவுமன்ன.

சுண்ட சுட்டு எனபது: பசுக்கொண்டு போதென்று சொல்லப்
போயினான், சென்று கண்டு மீண்டிவந்து அவைபுள்ளாயினவென்
னிற போதாவாயினவென் றறித்ப்பது. பிறவுமன்ன.

கல்லவலாவது: நாடறிசொறபொருள் பயப்பப் பிழையாமை
வாசகஞ் செய்வது. வரலாறு:

“மனையிற் குகன்று முதுபோக்குத் தீது
முதுபோக்கே பன்று பெருமூர்க்குத் தீது”

என்பது.

‘உருவகமாதி விரவியலீரு வருமலங்காரமும்’ எனபது: உருவக
மும், உவமையும, வழிமொழியும, மடக்கும, தீபகமும், வேற்றுமை
நிலையும், வெளிப்படைச்சீலையும, நோக்கும, உட்கோளும், தொகை
மொழியும, மிகைமொழியும, வாதத்தையும, தன்மையும, பிறபொருள்
வைப்பும், சிறப்புமொழியும, சிலேடை யும, † மறுமொழியும,

* 'கண்டர கண்டன் நன் கை' என்பதும் பாடல்.

† 'மறுத்து மொழிநீர்' என்பதும் உடையது.

உடனிலை - பட்டிம, துவலா தவற்சி ம, உயர்மொழியும், ஸ
முடி, மாநுட்டி, நருக்சிபனமொழியும், ஐயமுடி, உயாவம், ய
மும், வாழ்த்தும எனவே நகர்ப்பட்ட அலகாசகளுந் என, அ.
அவை அனந்தியுட கண்டிதெனக.

வா, த்த இரண்டு வகைப்படும, மெய்வாழ்த்தும், இருபுற
வாழ்த்தும என.

வரலாறு

“காந்த லைக கமச்சுதது வைசுலம்
சுந்திவ் சந்த மயசெயிலே—காந்திவ்
வணகருக்க கககதா மயான் வழநியா
கொண்டிருக்க - சென் குணம்”

இது மெய் வாழ்த்து.

இனி, இரு-ற வாழ்த்து வருமாறு.

“காந்த மெருகாநநன பைந்தெ-சுமைக் கோட்பட்டு
மெககடம யிலேதறிக கொண்டுத்தான—நென்களத்தைப்
புமான் நிருகசருக கின்னும் புலப்புமால்
வாமான்மேர் வைமயமார் கோ”

இஃது இருபுற வாழ்த்து.

வசையும் இரண்டிவகைப்படும, மெய்வசையும் இருபுறவசையும்
என.

வரலாறு.

“தாந்த யசைகாடன *ருய்தொழிலி தானபார்ப்பான்
எந்தைக் தெககனம் பட்டதுகொன்—முந்தை
அவியுணவி னுர்தொயின் பாவதாக கொல்லோ
கவிகண்ண னுர்தம் பிறப்பு”

இது மெய்வசை.

“படையொடு போகாது கின்றெறிந்தா னென்றுங்
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்—படையொடு

* ‘தாய்தோழி’ என்பதும் பாடம்.

பாடி வழங்குந் தெருவென்பார் வாஞ்சென்ற
கோடி வழங்கு மகன்"

இஃது திருமுறவசை.

‘கலியே கமகன் வாதி வாக்கியென் றவர்க டன்மையம்’ என்பது: கவியும், கமகனும், வாதிடம், வாக்கியம் என்று இர்தால்வரது தன்மையும் என்றவாறு.

அவருட் கவி எனபா நான்து வகைப்படுவர், ஆசுவியம், மதுர கவியும், சித்திரகவியும், வித்தாரகவியும் என. அவரைக் கடுங்கவி: இன்கவி, அருங்கவி, பெருங்கவி என்று வேண்டிவாரும் உளா.

ஆசுவிய யாவான், தொடுத்த பொருளும், தொடுத்த சூழலும், அடுத்த தொடையும் வழுவாமாற் கடுத்துப்பாடுவான்.

மதுரகவி யாவான், சொற் செல்வமும் பொருட் பெருமையும் உடைத்தாய்த் தொடையும் தொடைவிகற்பமும் துதைதது உருவகமுதலாகிய அலங்காரங்களை ட்டுகொண்டு ஓசைப் பொலிவுடைத்தாய் உய்த்துணரும் புலவாகட்கு ஒலிகடலம்மீதம்மீபோன்று இன்பம் பயக்கப் பாடுவான்.

சித்திரகவி யாவான், மாலைமாற்று முதலாகிய அருங்கவி பாடு நன்மையையுடையான்.

வித்தாரகவி யாவான், மும்மணிக் கோவையும், பன்மணிமாலை யும், மறமும், கலிவெண்பாவும், மடலூர்ச்சிபு முதலாகிய நெடும் பாட்டும், கோவையும், பாசாண்டமும், கூத்தும், விருத்தமும், கதை முதலாகிய செய்யுளும், இயலிசை நாடகங்களோடுங் கலைநூல்களோடும் பொருந்தப்பாடும் பெருங்கவி எனக்கொள்க.

ஒழிந்த விகற்பங்கள் கவிமயக்கறையுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டு கொள்க.

இனிக் கமகனாவான் பலநூல்களது வகைமையாலும், மதியது பெருமையாலும் கல்லாத நூல்களையுங் கற்றார் வியப்ப உய்த்துரைக் குங்கருத்துடைய புலவன் எனக்கொள்ளுக.

வெந்தியாவான், மேற்கோளும், துறைய எடுத்துக்காட்டும் நாட்டி
அவைசெய்து, கங்கோளி, இப் பிறன்கோண்மறுப்பான எனக்
கொள்க. மரபு:

நிலைபெய்க்கை சொல், செயப்படுதலால்; குடம்போல: எனபது
நிலை மேற்கோளும், துறைய எடுத்துக்காட்டும் ஆயின, நிலைபெ
ய்க்கை சொல் என்பது மேற்கோள்; செயப்படுதலால் என்பது ஏது;
குடம்போல எனபது எடுத்துக்காட்டு.

நிலைபெய்க்கை சொல், செயப்படுதலால்; ஆகாயம்போ
லும்: எனபதும் ஸ்வை, 'சுவை' எனிறும் 'பிரமானம்' எனி
னும் ஓக்கும்.

இனி, வாதம் என்பது வாதமும், சலவாதமும், விதண்டா
வாதமு முதலாகப் பலவென்று எடுக்கோதுவாருமுள்.

இனி, வச்சிமெனபான அறம்பொருளின்பம்வீடுகண்மேற்
கேட்க வேட்கைபின்ககா சொல்லுமாற்றல் உடைய ஆசிரியன்
எனக் கொள்க.

'அவையினதமைதையும்' என்பது அவையேயாது தனமையும்
என்றவாறு. அவைதாம் தானுவுகைப்பிடம்; நல்லவையும், தீயவை
யும், குறைபவையும், சிறைபவையும் என. என்னை?

"அவைமெனப் படுமவை மற்றபத தெரிய
நல்லவை தீயவை குறைமவை சிறைமவை
மென, சொல்லுப மெனப தொல்லை போரே"

என்பவாகலின்.

"அவற்றன்,
நல்லவை மெனபது காதிங் காலை
மெததுற யானு மிருவரு *மிமம்பும்
அத்தறை வல்லோ தறஞ்சு புணர்ந்தோர்
மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிககவ யோர்ப்போர்
கற்றவர் கலவிக் கடாவிடை மறிவோர்
செற்றமுஞ் சினமுஞ் சேரா மனத்தோர்

* 'மொழியும்' என்பதும் டாடம்.

முனிவொன் நில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ நிருந்துரை கேட்போர்
*வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தாந்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்னோர் முன்னரக் கூறிய பொழுதிற்
நெலையு மாயினுந் தொலைவெனப் படாது
வெல்லு மாயினு மிகச்சிறப் புடந்தே”

எனக் கொள்க.

“தீயவை யென்பது தொழுக் காலைச்
சுலாவுஞ் சுண்டித் தாமேற் கொண்டு
நிலவாப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாங்
குரைத்த வொருவற்காட்ச செருவென மொழிந்து
சொல்லிய துணரா தல்லவை யுணர்ந்து
வாரம் படுவது தீயவை யாகும்”

எனக் கொள்க.

“நிறையவை யென்பது கீழையுங் காலை
யெல்லாப் பொருளுந் தன்னகத் தடக்கி
“யெதிர்வரு மொழிகளை யெடுத்தாரைப் பதுவே”

எனக்கொள்க.

“குறையவை யென்பது கூறுங் காலை
நிறைவில் சொல்லே நீனைந்தவை யெடுப்ப
வரையு மென்ப வாணைய் னிகந்தே”

எனக் கொள்க.

“தொலைவெனப் படுபவை சொல்லுங் காலை
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
பொருளல கூறன் மயக்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றுகிப்
பழித்த மொழியா னிழித்துக் கூறல்
தன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
இன்னா வகையின் மனங்கோ ளின்மை
அன்னவை பிறவு மவற்றினெறி யாகும்”

* ‘வேந்த னொருவர்கண் வாரம் படினும்’ என்பதும் பாடம்,

எனச் சொல்க.

‘பாதிநை யா’ என்பது, குலமும், விச்சையும் ஒழுக்கமும் பருவமும் எனவந்திற்றுக் கங்க வகையாற் பாட்டுடைத தலைமக னிடும் அவன் சினனங்களை யிட பாடுதலும் கிளனிப்பொருளல்லவற் றோடு பாட்டுடைத் தலைமகனுப் பெயரும் உரும முதலிய வறுப்பு களைச் சொந்திப் பாடுதலும், தீடனவறவை அவன் பகைவரைச் சார்த்திப்பாடுதலும் என இரண்டாம். அவையெல்லாம் பெரியமூப் படும் முதலாயினவற்றுட் கண்டு கொள்க.

‘தாரணைப் பருகிடும்’ என்பது: தாரணை விகற்பங்களும் என்ற வாறு. தாரணை விகற்பங்கள் என சாமதாரணையும் அககரதாரணையும், செம்பட்டாரணையும், சதுரங்கத்தாரணையும், சிகதிரத்தாரணையும், வலிகத்தாரணையும், உடத்தாரணையும், கிறைவகுறைவாகிய வெண்பொருட்டாரணையும், வசகிரத்தாரணையும் முதலாயினவற்றை உருவக்காசுக்கேதகங்கள் இடம்படவறிந்து தரித்து, அனுலோமமாகவும், பிரதிபலிப்பதாகவும் பிறவாருகவுஞ் சொல்லுவது. அவை யெல்லாம் தாரணையாகக் கண்டு கொள்க. சதுரங்க அறையில் உருவ க்கா உருவக்கா சுககேதங்களால் தரித்துக் குதிரையடியாகவும், குதிரையும் யானையாகவும் பாய்ந்து வருவதற்கு இலக்கணம் வரு மாறு:

“கடிகட ழிலைமலர் சீர்தழ்த் தாமரைப்
பனிடல் வாட்டிய மீகைச சீகர்
லூபுரமிக ளூன்றவின் மேலொர் நெருங்கிய
சேண்விளக நெழ்லடி குறுகுதந் தாசீறப்
பெருமல வேங்கைய மூங்கிலு தடக்கிப்
பீணியவழி வீத்த மாதத னறவமும்
காந்தமு மகிலுக் கிளந்தது தீக்கனிச்
குரலு முகரலுக் கெழுமித தேறிய
நூலவர் பேணும் வெட்சிய முறித்தத
வீரையலர் பகிழு நாசமும் படுடைத்
திருவுஞ் சகமல் மாநி கீர்த்தி
பூண்டல் கேள்வியற நெளந்து சருமயவர்
கீழிண்ப் பாசிலை வடுமா மிசைம்க
வருகெழு * மெச்சனி நேரே பூசணித்

‘மென்கணம்’ என்பதும் பாடம்.

துகாற செங்கை மெய்செலாச் கூறி
மேலாய காதலன் நடவீட திருநதர்
பெருமதா மலையகட செலவாய்ப்
புருஷ சிவசகடா மெய்செலாச் செருந்தே

இந்நீநிசையாசரிடம வெண்புயல்தா ரைப் புகலாக வாடி
னும், வேண்டியதோ அறப் புகலாயினும் பாட்கதவது. சிறு
தகலவரைப் பாப்க்க அறுபதது மெய்செலா வரும்.

இனிக், குகிரையும் பாண்டியமாகப் பாப்க்க மாறு:

“செங்கை புருஷ சிவசகடா
கிழணி துன்புழில் கண்டகா நின்று
சகடா மருவியசை மெய்செலா
சித்திர மத்திரங் கிளவொன் மெய்செலா
கார்புழ தீரணி கான்மெய மெய்செலா
வாடை பீடை வந்தா டததா
வெழும மெய்யும மெய்யு மெய்யு
மிகவு நகுமதி மாநீர்
பார வீரா புனளி வெள்ளை
முத்தி மெய்த்த துலோ மேலோர்
பேரா வீழி பெரிய வருவுடை
பூதிய வேதன் மூர் கோன்ற
மெய்கை துணமை தெள்ளிய குருபாண
எந்தையன் சுந்தர னாரன் சேரன்
துசன் கேசவன் குன்புழி லேசணி
கூறிய சேர்வு கெழுமிய துததி
சீரிய கரிபரி *தெய்வதனன் தெய்வதே”

இதனடைவே கரியும பரியும வேண்டியதோ ரைப் புகலாக
வும், வேண்டியதோ ரைப்புகலாக துதித்து வரைப் புகலாக
நாலும் வரும்.

இனி, இவற்றைச் சிறுதுதல் கடிகமழ் பெருமதா மடைக்கண்,
துதித்துச் செங்கை சீரிய கரிபரி, எனமாறியும் படிக்கக கடிதின்
உதவும். அறைகட்கு எழுத்து நிறுத்துவதற்கு இலக்கணம்.

“ஒன்னக சூட்சுக்கு தத... த சூட்சுதவ
மன்னன் உடம்பு... மெய்”

“ஆன்ன மொன்றுக் கழிபரணா மணிரோச சக்க மொருமுனருந்
தண்ணர் தத்தத பிரண்ட... மசகா நகர மைந்தாகும்
பன்னும் பதன... மருமுனரும பதிதிர் மன்ன னோரோழாம
... மெய்... மெய்பு... மரு... ருநான் காருமே”

எனக் கொள்க.

இவற்றை ௧௦-லே அ, க, ச, த, ந, ப, ம, என வணிகது அநத
அநதகளில் மகா வெழுத்தளவெதிர் மடாதத அறுபத்து நாலறைக்
கும் எழுத்துக்களாம்.

ஆனந்தம் ஆறுவகைப்படும. எழுத்தானந்தமும், சொல்லானந
தமும், பொருளானந்தமும், யாப்பானந்தமும், தூக்கானந்தமும்,
தொடையானந்தமும் என.

“உறுபுகழ் மரப் பூமர்த்தோர் கூறிய
வழுவகை மரபின வானந் தமமே”

“அவைதாம்,
இயனெறி திரிந்த வெழுதகா னந்தமும்
சொன்னெறி வழிஇய சொல்லா னந்தமும்
புகழ்ச்சிக்கு திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்புக்கு திரிந்த யாப்பா னந்தமும்
அக்குநெறி திரிந்த தூக்கா னந்தமும்
தொடையறி புலவர் நாடின ரிவையே”

அவற்றுள் எழுத்தானந்தமாவது—பாடப் படுவோன் பெய
ரைச் சார்த்தி எழுத்தளபெழப் பாடுவது. என்னை?

“இயற்பெயர் சார்த்தி பெழுத்தள பெழினே
இயற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு:

“ஆழி யிழைப்பப் பகலபோ மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமலை தாராய் திரையவோடு வென்னும்
செறுமலை சென்றடைந்த போது”

‘இரவரில்’ என்பதும் பாடம்

இது பொய்யை உடாது சொல்லுதல் 'நீண்டவொடு' என்பதில்
இயற்பெயர் சாரகம் அழகுதல் பெயர்தரமடைய அழகுதலானந்தம்.

இனிச் சொல்லுனாந்த மாவது—இயற்பெயர் மருகின் மங்கல
மழியத் தொழிற் சொல்லுப பாட்டுடை—தலைமகன்மேல் ஏறப் பாடு
வது. எனனை?

“இயற்பெயர் மருகின் மங்கல மருகின்
தொழிற்சொற் புணாட்டினது சொல்லுனந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு.

“என்னிற் பொலிந்த திகண்முக மென்மேனாந்த
தன்னிற் குறைமென்மேன் நனையிட—மன்னி
விரிந்திலங்குப் பவணகுடைச் செங்கோல் பிசுடன
எரிந்திலங்கு வேல் மெனமுட”

இதனுண் மதிபை விசயன மேல்மேபால் எழுப என்பான், ‘விச
யன எரிந்து’ என அத்தொழில் அவன்மேல் ஏறச்சொன்னமையாற்
சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்த மாவது—பாட்டுடைத் தலைமகன் நாட்டின்
யாதானு மொன்றனைச் சிறப்பித்தது சொல்லுறறவிடத்து அத்
திணைக்குரிய விறைச்சிப்பொருளை யூறப்படச் சாவடி கெடவுஞ்
சொல்லுவதுஉம், புகழ்தலுற்ற விடத்து ஆகாதபெற்றியின் மங்கல
மழியச்சொல்லுவதுஉம், மங்கலமாகிய உவமையான் மங்கலமில்லாத
உபமேயத்தை உவமிப்பதுஉம், தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட
தற்கு இடையூறப்படச் சொல்லுவதுஉம் முதலாகவுடைப்பன எனக்
கொள்க. எனனை?

“இறைச்சிப் பொருளை யூறப்படக் கூறினும்
புகழ்ச்சி கினவியற் பொருந்தா வாயினும்
உவமைக் காட்சிய் னூனந் தோன்றினும்
இவைஉல பிறவு மினன்ன வரினே
அவைமென மொழிப பொருளா னந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு:

“முறிமே யாக்கைதன் கிளைபொடு துவன்றிச்
சிறுமை யுற்ற களையாப் பூசல்” (பத்து-மலைபடு-313, 314.)

என மலைபடுகடாத்துக் கதகதா மாறழிப் படுப்பான்
 னா பொய் வழிடன் இன்னமே இன்னமே வதவதளாவன; அவற்றைச்
 சாராத பொய்இனையான குரகஞ் சூத வரைமேலிருந்து வழிவ
 மொரு விடாகமபுகுந் விழுகதக கண்டு, மறறைக குட்டியுதாபும
 விடாகமபுகுந் விழுகதன; விழுக குரகஞள அல்லம அவற்றைக்
 கிளக்கியழுது பெரியதொர் ஆர் வார மெழுததது; அவ்வரையை
 மொருவிப் பொய்ன னன்றன். அவன் மலைக்குரிய இறைசகிப்
 பொருளாகிய குரங்கிறகு இடைபூறு சொன்னமையால் இது பொரு
 ளானந்தம்.

“கணங்கொ டொகையற் சதுப்புத தசைது
 விவகுமலைத தாந்த சேயர் கட்டத
 திவகுமலை மதமடா கற்பறகு சுற்ற” (பத்து-மலைபடு-11-16.)

என்பது, பீலிவிரித்துப் பல மயிலிருந்தாற்போல வழி வந்து
 அசைந்த வருத்தததாற மத்தக கிசககளை பெடுத்த முடிக்ககில
 லாது விரித்திருப்பா அவர் மலைமேல் வழிபோக் கூத்தப் பெண்டிர்
 என்று புகழ்தலுற றன். பெண்சாதிகள் ஊறுபட்டு அழுகை க்கழந்த
 விடத்து மயிர்விரித்திருப்பா; அவ்வகை மங்கல மில்லாத மயிர்
 விரியை அவன் நாட்டோடும புகழ்ததமையான இதுவும பொருளா
 னந்தம்.

“பெயலொடு வையிய விபன்க ணிருப்புனத்
 தகவுரு வ்சுமப் னாழல் போல
 வாலிதின் பரிந்த புன்கொடி முசுண்டை” (பத்து-மலைபடு-99-101.)

என்பது, நாடுபுகழ்தலுற்றான் மற்று மங்கலமுளவாகவைத்து
 வானத்துள் துறுமித்தோன்றுங் காத்திகைமீனொடு கடைப்பட்டார்
 தின்னும் அடகாகிய முசுண்டையின் பூவை பொப்பித்தமையான்
 இஃது உவமக்காட்சியுள் ஊனந்தோன்றிய ஆனந்தவுவமை.

“திண்டேர் வயவரைச் சேவைவென் றுனன்ன தேக்கவுண்மா
 வன்போ தமன்ற வகைநீழ நீக்கிய வார்சிலமப
 நன்போ வினையிற்பொல் லாதது கிற்கவென னன்னுதலாள்
 கன்போற் குவளை கொணர்ந்ததற் கியாதுக்கைம் மாறிலமே”

இதனுள் தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட யானையைத்தூரதா
னென உறுபடச சொன்னமையான இதம உவமகாட்சியில்
ஊனநதோன்றிய வானந்த உவமம்.

“ உன்செய்ற்றுப் பேழை¹ ருமலிக்கு ஸ்னகுதா
மென்² மீர்ந்தாறபோ வெவவழிடம்—வென்³த் து
மாலா கடவென்ன மண்ட⁴ந்த வட்டானை
மேலொரு மேலார் வினர்த்து”

இதனுட் புனியினோடு உவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீர
னோடு நாயை உவமித்ததையால் இறப்பதிலிருந்து வானந்த உவமை.

“ இந்திரனே பே⁵லு மிளஞ்சு⁶தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே *போன்றிகெரு மலலாக—மந்தரத்துத்
தாழருவி போன்றுளது தாமலை மம்மலை
யேழுலகு காறு⁷ மினா”

இதனுட் கீழ்மகனாகிய சாத்தனைக் குலமன்னரை உவமிக்கற்
பாலனவற்றோடு அவனுக்குப் பரிசு கலாகாமை புலமித்தலின் இறப்ப
வுயர்ந்த ஐனநதவுவமை.

“ சென்றுபடு பருதியிற் சிவந்த தோற்றத்தை”

இதனுட் படுஞாயிற்றுகரு உவமையாகக் காட்டலின் இறந்து
பாட்டுவமையானதம்.

“ தீய் னன்ன வொண்ணெக காந்தட்
வேற் சலித்த புதமுடை யூகசெத்
தறிமா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்
ஊஉ னன்மைய் னுண்ணு துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்வதழ் தாடிய்
வெறிகளங் கடுக்கும் விபவறை தோறும்”(பத்து-மலைபடு-145-150.)

இதனுள் தீப்போலா முருவநதோன்றுஞ் செங்காந்தட் பூவினை
ஊன் என்று கருதி அறியாது எடுத்த பருந்து காலானிடுக்கி வாயிற்

* ‘போன்றதெங்கும்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘இனிது’ என்பதும் பாடம்.

ருத்தி உண்மையில் கைவிட்டது என்று கார்த்தட்பூவின்து சிவப்
பின் பிள்ளைநச் சொல்லுவான், அவாவிச்சென்றது கொண்டு
அவாவிப தன்மையில் விட்டது என்ப பரிசிற்கவி, அவாவிபகவியை
அவாவிபைக் கமையின் இது பரிசிற்பொருளானநதம்.

மட்பா ளந்தமாவது—முள்தொடுக்கப்பட்ட சிறப்புடைமொழி
பின் பிள்ளைப் பாட்டிடைத் தலைவன் பெயர்ந்திது, அதன பின்னே
சிறப்புடைமொழிபிடி சிறப்பிக்கப்பட்டவிதனை இவ்வாறிடாப்படிப்
பாடுவது. என்னை?

“முள்தொடுக்க மருங்கின் மொழிபுடக் தொருபெயர்
இருட்டித் தடவத் *மதிஞ்சிப் படினே
உட்புறச் சொல்லேவர் கூறிய
மட்பா ளந்தமென் றறிமல் வேண்டிம்”

என்றாகலின். வாலாறு:

“அசத்தி ஞன்மல்கு சேலு புளிய நுமாவரைவாய்
சேத்தி ஞன்மல்கு ஞன் மிசுடி மெலிததுவரத்த
சுசத்தி ஞன்மல்கு ஞன்மல்கு ஞன்மல்கு ஞன்மல்கு
ஞகத்தி ஞன்மல்கு ஞன்மல்கு ஞன்மல்கு ஞன்மல்கு

எனக் கொள்க.

துக்கானந்த மாவது—கஞ்சத்தாள முதலாகிய கருவிகளோடும்
இசைந்த இசைக்கீழ்ப் பாடுகற்கண், அவன பெயரைச்சார்த்தி உயர
வும், இறகவும், பெயாபிளநது பண்ணியும், ஒருவர்க்கும் பெயர்
புலனாகாமையுஞ் சொல்லுகல். என்னை?

“தாழ் மரபினர் பாடுதொடு புணர்ந்த
டாவகை யொருவ ிப் பாடுக காலைத்
தொலவகை மரபி னவன்பெய தேற்றி
பேங்கினு மிடுகினு மெழுந்தபிற் திசைப்பினுந்
துக்கினுந் குன்றினுந் துச்சா னநதம்”

என்றாகலின். அவற்றிற் கிலக்கிய வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தொடையானந்த மாவது—அளபெடைத தொடைப் பாட்டி
னுட் பாட்டிடைத்தலைவன பெயாசார்த்தி அளபெடுப்பத் தொடுப்
பது. என்னை?

* ‘இருசாப்படினே’ என்பதும் பாடம்.

“அனபெடை மருககிற் பாடப் படுவோன்
பெயமொடு தொடுப்பிற் றெற்றியில் வருவாத்
தொடையா னந்த மேனவே தனாக”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“வாழும் புரவி வருதியோ டெய்தந்த
தோடு தவலுமிட னு”

இதனுட் புரவிவழுதி பென்று அடைப்பெயா சாத்தியள
பெடுப்பத் தொடுப்பினுந் தொடையானந்தம்.

“வாடி வருதி மதுரை மருகினிற்
போடு பகைமுனைப் போர்”

இஃது அடையடாமையின் மிக வழி.

இனி, ஆனந்தப்பையுள் என்பதும் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது, களவினுளாயினும், கற்பினுளாயினும் தலைவனும தலைவியுந் தம்மிற் பிரிந்துழிப் பிரிவாற்றாது கையறு துயரமொடு காட்சிக்கு அவாவி மெய் மெலிவுற்று அழிவுழியிரங்கப் பாட்டுடைத் தலைவனது நாடா னும் ஊரானங் குறித்து அவனுர்மேல் அன்றில் ஏங்கினும், குயில் கூவினும், ஆயர்குழலிசை கேட்பினும், ஏற்றின் மணிக்ஞரல் கேட்பி னும், அவனாடு சூழ்ந்து கிடந்து அவளேங்கினும், என்னுயிர் கழியும் என்று இவ்வாறு கூறினும், அவனாரனையாள் நாடனையாள் உயிர்கழி கின்றதெனினும், பிறவாற்றானும், குணமீமப்பட்டன ஊருநாடும் பார்த்துச் சார்த்திக் கூறினும், உவப்பினும் அவை ஆனந்தப்பையுள், என்னை?

“களவினுங் கற்பினுந் கலக்க மில்லாத்
தலைவனுந் தலைவியும் பிரிந்த காலேக்
கையறு துயரமொடு காட்சிக் கவாவி
எவ்வமொடு புணர்ந்து நனிமிகப் புலம்பப்
பாடப் படுவோன் பதியொடு நாட்டு - ாடு
முன்னுறுத் திறினை யுயர்கழி யானந்தப்
பையு ளென்று பழித்தனர் புலவர்”

என்று எடுத்தோதினார் அகத்தியனார். அவற்றுக் கிலக்கியம் ஓந் துழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மாடராணமுடையார் கூறுமாறு: விகார மாத்திரையாகிய உயிரளபெடையம், கான்மாத்திரையாகிய வெற்றும பாட்டுடைத்தலைமகன் பெயருக்கும அவன் பெயாக்கு அடையாகிய சொற்கண்ணும புணர்ப்பிற் துற்றம் எனறா. என்னை?

“கழிநெடி லாசபுக காடெழுத் தணையும்
பெயர்பற் புணர்ப்பினும் பெயரிடப புணர்ப்பினும்
வழுவின மொழியு டாப ராண்டே”

என்பவாகலின்.

அவர் உதாரணம்:

“மன்னும் வழுதி வருடருககு சீன்றனென்
றின்ன முரைக்குமிட ளு”

என்பதனுள் விகார மாத்திரையாகிய கான்மாத்திரையாய் மகர வெற்றுப், பெயர்அருகு வரலின் வழு. “வழுதிவா அம்புரவிக் கிவ்லூர்” என்பதனுள் விகாரமாத்திரையாகிய உயிரளபெடையை வழுதி என்னும பெயர்க்கடையாகிய புரவிக்குப் புணர்த்தலின் வழு.

இனி, இசையானந்தம் ஒன்று. அஃதாவது, அவல முற்றிருந் தோர்க்கு இசையாகிய பஞ்சமமும், குறிஞ்சியும், பியந்தையும், பாஸ்யாமும், கார்தார பஞ்சமமும், இவற்றொடு பியந்தையாமும், தலைவனைப் புகழ்ந்த பாடாண்பாட்டிற்கும இசையாகிவரப் புணர்ப் பது இசையானந்தம் எனப்படும். என்னை?

“சிறையழி துயரொடு சிந்தையிற் பிரிந்த
கவலை கூர்ந்த கருணைக்குப் பெயரே
அவல மென்ப வறிந்திசி னேரே”

“அவல மென்பதற் கிசையெனப் படுவது
குறிஞ்சி புறச்சிலை பியந்தை யென்றார்
பரந்த விகற்பிற் பாலை யாழே
கருதிய கற்பிற் கார்தார பஞ்சமம்
இசையா னந்த மென்மனார் புலவர்”

என்றாராகலின்.

பாட்டுடைத்தலைவனையே கிளவிப்படக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறுவதுஉம் ஆனந்தமெனக் கொள்க. என்னை?

“உருவி யாகிய வொருபொருத சித்தனை
யருவி கூறுத லானந் தமனே”

என்றாராகலின்.

‘ஆனந்த முதலிய ஆனந்தம்’ என்றதனாற் பிரிபொருட்டொடா
மொழி முதலியகுற்றங்களுப மறுவாழாமற் றணாககப்படும். அவை,

“பிரிபொருட் டொடாமொழி முரணமொழி வெனாது
வொருபொருண் மொழியே ஐயமொழி வெனாது
முறைபிறழ் வைப்பே சொல்வழு வெனாது
யாப்பின் வழுவே தடைவழு வெனாதுப
பொருளின் வழுவே புணாப்புவழு வெனாதுக
கலைமொடு மலைவே காலமலை வெனாது
வுலக மலைவே யிடமலை வெனாது
மேற்கோண் மலைவே யேதுமலை வெனாது
வெடுத்தாரை மலைவே தான்மலை வெனாது
விருநான் கடுதத வீரைம் புறவு
முய்த்துணர் மொழியே யொட்டிப் பிரிமொழியே
பிறிதுபடு மொழியே பிசிபடு மொழியே
யுத்தி மறுதலை யெனவருஉ மிவையு
மிடக்க ரிசையவு மிடக்கர்ப் பொருளவு
மிடக்கர்ப் படவருஉஞ் சந்தி யிசையவும
இன்னா விசையவு மெனவெடுத்த திவற்றொடு
முன்னாக் கூறிய பிறழ்வுந் தொகைகூ
ஏழுடை யிருபா னூன் கீக்குபு
பாட வல்லோன் கவிஞ் னன்றேல்
அடங்காப் புதல்வற பயந்த பரத்தையற்
புறஞ்சொற் பெறுமம் புலவ ரானே”

எனக் கொள்க.

இனிச் செய்யுளாவன:

“செய்யு டாமே மெப்பெற விர்ப்புற்
றனிநிலைச செய்யுட் டொடாநிலைச செய்யுள்
அடிபல தொடுத்த தனிப்பாச செய்யுள்
உரையிடை மிடைந்த பாட்டுடைச செய்யுள்
இசைநுவன மரபி னியன்ற செய்யுள்

பயில் மருகிற் சாதுமொடு தொகைஇ
பவைமென மொழிப வறிநீசி னேரே”

என்றே ருதப்பட்ட வெல்லாம அணியியலுட் காண்க.

இனி, ‘விளம்பனத்திபறகையும்’ என்பது:

“விளம்பனத திபறகை விரிக்குக காலை
பாரியத தமிசெந் தோந் னடக்கிய
உலகின டேற்றமு முழி மிறதியும
வகைசா னென்னுற றறவர திபறகையும்
பேத நாவின் வேதிய ரொழுக்கமும
சூதி காலத் தரசா செடகையும்
அயவவ நாட்டா ரற்பும வகையால்
சூடியும பாடியு மறிவாக் கினத்தல”

எனக் கொள்க.

இனி, ‘நரம்பின விகறபமும்’ என்பது: நரம்பு எழுவகைய;
குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இனி, விளரி, தாரம் என.* என்னை?

“இளிகுரல துத்த நான்கு மாத்திரை
விளரி கைக்கிளை மூன்றே யாகுந
தார முழையிரண் டாகத் தகுமே”

என்றாகலின்.

இனிப் பண் நான்குவகைய. அவை பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ்,
மருதயாழ், செவ்வழியாழ் என்பன. என்னை?

“பாலை குறிஞ்சி மருதஞ்செவ வழியென
நாலவகைப் பண்ணு நவின்றனா புலவா”

என்றார் வாய்ப்பியனார். விளரி யாமோ டைந்து மென்ப.

இனிப் பண் சார்பாகத தோன்றியன திறமாம். என்னை?

“*குர றுத்த நான்கு கிளைமூன் றிரண்டாக்
குரையா வழையினி நான்கு—விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச சொன்னார்
கனரிசோ கண்ணுற் றவர்”

என்பது சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரை மேற்கோள்.

“பண்ணா வாகப் பரத்தன வெல்லாத
திண்டிற மென்ப திறனறித் தேரே”

என ராகலின். அததிறம் இருபத்தொருவகைய.*

“† அராக கோதிற முரடிப்புச் குறுகலி
யாசா னெனதும் பாலையாழ்த திறனே”

“நெய்ளங் காத்தாரம் பஞ்சம பதிலை
மருளவியற பாற்றுரு
செந்திற மெட்டிங் குறிஞ்சிடாழ்த திறனே”

“நவிர்படு குறிஞ்சி,
செந்திற காஞ்சு மருதடாழ்த திறனே”

“சாதாரி பியந்தை நேர்ந்த திறமே
பெயர்திறம் யாமையாழ்
சாதாரி நான்குஞ் செவ்வழியாழ்த திறனே”

என்றா வாய்ப்பியனா.

பாலை எழுவகைய; செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என.

குரல்குரலாகச் செம்பாலை பிறக்கும். துத்தங்குரலாகப் படுமலைப்பாலை பிறக்கும். கைக்களை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை பிறக்கும். உழைகுரலாக அரும்பாலை பிறக்கும். இனிக்குரலாகக் கோடிப்பாலை பிறக்கும். விளரி குரலாக விளரிப்பாலை பிறக்கும். தாரம் குரலாக மேற்செம்பாலை பிறக்கும் எனக.

* திறம் பண்ணிரண்டென்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை—(சிலப்பதிகாரம்—புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 184-188.) இஃதும் ஒருவகைப் பகுப்புப் போலும்.

† ‘தக்கராக நேர்திறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கங் கழிசோம ராகமே—மிக்கதிறற
காந்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து’

என்பது சிலப்பதிகாரம், (அநதிமாலைச சிறப்புச் செய்காதை, 72-76.) அடியார்க்குநல்லார் உரை மேற்கோள்.

இனிக் கூடமாமாறு:

“ உகுதிநததுத துப்பார்டா தாவென்பார்க் கில்லென்பான்
அகப்பமாம்க குறறு விநம்”

“ இல்லென்பான் கையிற் குடாஅ விரகிலி
முன்னதென றுமடபதென் றுன”

“ விநகைபோ லுள்ளத துதநிதத்திட்டு னு
மிக்குவையிற் ககககுந குறை”

“ தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுண்டேற் குன்ற
விடாது லுலகத தது”

“ குன்றா விளைவு றுயர்நிலந் துனபுறறுத
தாவென றிரப்பாடன் கை”

“ துப்பார்டா தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுட்
குடாஅன் விடாஅ லுழைப்பு”

“ கைமாட்சி விரக லுலகத
துண்மாட்சித் தாயினு மில்”

இவை ஏழும் கூடப்பாட்டு ;

“ சீன்ற நரம்புக் காளு நரம்பு
சென்றுமு னிற்பது கூடமாச செப்பு”

என்றாராகாலின். இவற்றின பயன் வல்லோர்வாய்க் கேட்க. நண்டு
உரைப்பிற பெருகுமாகலின் அகத்தியத்துட் காண்க.

இனி, எண் இரண்டிவகைய, கணிதமும் காரணமும் என.
அவற்றுட் கணிதமாவன பதினாறு வரிகருமமும், ஆறு கலாசவரு
ணமும், இரண்டு பிரகரணசசாதியும், முதகுப்பையும், ஐங்குப்பையும்
என்றிப்பரிகருமமும், மீச்சிரகமு முதலாகிய எட்டதிகாரமும். அவை
அவினந்தமாலையும், அரசசட்டமும், வருத்தமானமு முதலியவற்றுட்
காண்க.

இனித், திணையாவது நான்குவகைய, அகத்திணை, அகப்புறத்
திணை, புறத்திணை, புறப்புறத்திணை என. என்னை?

“ அகமே யகப்புறம் புறமே புறப்புற
மெனநான் கென்ப திணையின பகுதி”

என்றாராகாலின்.

அகத்தினை யிருவசைப, களவு கற்பு என. என்னை?

“களவுக கற்புக கைகோ ளாக
அளவி லன்பின தகமெனப் படுமே”

“ஐந்தினை தழுவியதக் கற்பே யவற்றுட்
* களவெனப் படுவ துடந்
காவன் மரபாற் பாட வருமே”

“கற்பெனப் படுவது கரணமோ டியைய
கூடிய பிறவுங் கூறுதற் குரித்தே”

“எய்திய விரண்டுக கைகோ ளென்ப”

“கிழவன பாங்கன்,
கிழத்தி தோழி திறத்தன கூற்றே”

இன்ன பிறவும் அகத்தினை.

இனி, அகப்புறமாவன, காந்தள், வள்ளி, பாசறை முல்லை, யில்லான் முல்லை என இவைபத்தும்,† கைக்கிளை, பெருந்தினை யென்று இவை யிரண்டிம என்க.

“ஆய வகப்புற மையிரண்டு மாயுகாற்
காந்த ளமாத்த லீரைந்து மகத்தின் புறமே”

“கைக்கிளை யென்பது புறனே”

இவை பன்னிருபடலம். அவற்றுட் கைக்கிளையாவது: காட்சி முதலாங் கைகாமம். * எனனை?

“கைக்கிளை தானே காணுக காலே
கூட்டமில் கிளவி கைக்கிளை யகப்புறம்”

“பெருந்தினைப் பொருளே பொருந்தக் கூறின்
அறத்தி னியன்ற வகத்தொடு புணராத
திறத்த தெனப திறனறிந் தோடர”

“நிலையா வன்பி னீடா லின்பத
துலகமலை வெல்லாம் பெருந்தினை யகப்புறம்”

என்றாகலின்.

* ‘கரவெனப் படுவதுடந்’ என்பதும் பாடம்.
யான பாடம் அகப்படவில்லை.

† இப்பகுதியின் சரி

இனிப் புறமாவது:

“ வெட்சி கரந்தை புறனென மொழிப”

“ வெட்சி முதலாத தம்பை மீளாச
செப்ட்ட வேழும புறப்பொரு ளாகுப’

எனக்கொள்க.

வெட்சி * ஆதவர்கலானும், கரந்தை யுட்குவரசசென்று விடுத்த லானும் ‘வெட்சியுங் கரந்தையுங் தம்முண் டாறே’ வஞ்சி மேற்செல்ல லானும், காஞ்சி அஞ்சாதெதிரசென்று னாறலானும் ‘வஞ்சியுங் காஞ்சியுங் தம்முண் டாறே.’ உழிஞை யாரெயின முற்றலானும், ரொச்சி விழுந்தினவெயிற் காத்தலானும் ‘உழிஞையு ரொச்சியுங் தம்முண் டாறே’

“ பொருதல் தம்பை புணர்வ தென்ப”

இவற்றின விகற்ப மெல்லாம் பன்னிரு படலத்துட் காண்க.

புறப்புறமாவன, வாகையும பாடாண்பாட்டும் பொதுவியற் றிணையும். என்னை?

“ வாகை பாடாண் றிணையென்ப புறப்பொருளே”

என்றார் தொல்காப்பிய வகத்திபய உடையார்.

“ மதுவிரி வாகையும்,
பொதுவியற் படலமும் புறமா கும்மே’

என்றார் வாய்ப்பியனார். இவையாமாறு வெண்பாமாலையுள்ளும் பன்னிருபடலத்துள்ளும் காண்க. இன்னும் திணையே யென்ற தனற் குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையும் உணர்த்தும். என்னை?

“ குறிஞ்சி பாலைமே டைந்து மகமே”

என்றாராகலின்.

அவையாமாறு:

“ மெய்வகை கூதிர் முன்பனி வகையே”

இது குறிஞ்சித்திணை.

* ‘ஆதரலானும்’ என்பதும் பாடம்.

“வெம்பாலத்தம் * * * வகைடே”

இது பாலைத்திணை.

“தவலரும் * * * உறுப்பே”

இது முல்லைத்திணை.

“அருங்கடல் * * * உறுப்பே”

இது நெய்தற்றிணை.

“ஒல்லென் * * * யே”

இது மருதத்திணை.

“இடனே பருவம் பொழுதுண் பொருள்பெயர்
கடவுண் மார்தர் களவிழ னூரீர்
மாமரம் புட்பறை மாழென் நிவற்றின்
ஆகிய மரபி னகனெந் திணைக்கு
முந்தை மூன்று முதல்கரு வேனை
யைந்தா சீலைய துரிப்பொரு ளாகும”

“மற்றவை தம்முண் மயக்கினு மப்பெயர்
பெற்ற திணையின் பெயர்க்கொடை பெறுமே”

“செவ்வி யுரிப்பொருட் கேது வாகி
யெவ்வகை யிறைச்சியு மியற்றுப தெரிந்தே”

“ஒருவன் பெயர்மலை யாறுநா டுரிவை
வரினான் கிலகியல் வழக்கந் தோற்றல்”

“ஐந்திணை தழுவிய வகமெனப் படுவது
கந்தருவ நெறிமையற் களவொக சற்பே”

இவற்றைப் பதநெகிழ்த்துரைத்துக் கொள்க. இன்னும் அன்
விதப்பான் உயர்திணையும் அஃறிணையும் * ஆமாறுணர்த்தும்.

“உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை யெனமனா உவரல பிறவே
ஆய்ரு திணைய் னிகைக்குமன சொல்லே” (தொல்-சொரு.-கிணவி-1.)

எனவும்,

“மக்கட் சுட்டே யுயர்திணை யாகும”

எனவும்,

* ‘உரைத்தும்’ எனபதும் பாடம.

“தேவரு நகரு மேவயுப் பெறுமே”

“எவிய விழ்முன் நன்றி மொழிந்தவை
பாவுகைப் பொருளு டிறிணை யாகும்”

எனவ ன் கொள்க.

இனி, நுநாநார் அகத்திணை, புறத்திணை, அகப்புறத்திணை
என மூன்று படங்குமென்ப. ஆமாறு அவ்நயத்துட் காண்க.*

இனி, இருது ஆவன:

“கடோ கடதிர் முன்பனி மன்பனி
சீரெ டெனில் வேனி வென்றங்
கிருமூ டாகைய பருவ மவைதாம
ஆடணி முதலா †விடவீரண் டாக
டேயின திகை ரெண்ணினர் கொளலே”

இதே இருது வநுணை ஆணியியலுட் காண்க.

இனிக, காலம் மூலகைய, இறந்தகாலம், எதிர்காலம் சிகழ்
காலம் என. என்னை?

“இதேதது சீசுத்தது மெதிர்தது மென்னுந்
திதேதெர் அடையன கால மாகும்”

என்றாராகலின. அன்றியும், நனனற் காலம், நற்காலம்; தீந்த
காலம், தீக்காலம்; நறற்ககாலம், தீத்தீக்காலம் என இவையுமாம்.
நான்கு யுகமும் எனினும் ஆம். இவையாமா றுரைப்பிற் பெருக
லின் உலக சமய பேதம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இனி, ‘எண்வகை மணம்’ ஆவன: பிரமமணம், விதிமணம்,
ஆரிடமணம், தெய்வமணம், அசுரமணம், இராக்கத மணம், பைசாச
மணம், கந்தருவ மணம் என்பன.

பிரமமணமாவது: ஓரிருதுகண்ட கன்னியை மற்றையிருதுக்
காணாமே கொளற்பால மரபினோர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல்.
என்னை?

* இப்பகுதி துணைக்குக் கூறிய நால்வகைப் பாசுபாட்டின் பின்னர்
இருத்தல் பொருத்தமுடைத்தேனும், ஏடுகளினைத்தினும் ஈண்டே உள்ளமை
யின் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

† ‘இரண்டிரண்டாக’ என்பதும் பாடம்.

“ஒப்பாருக் கொடா ரெருகுப் பர்த்தம்
 னிட்பான் மதிதெனா வெவெக்க—பாபா
 றருமே போல்கென் தககா கருச செத்தல்
 பிரமமா போலும கொடா ”

என்றாகலின்.

விதிமணமாவது. கொடுத்த பரிபதனை இரூபம் புகட்கொ
 பிப்போன் கொடுத்தல். எனனை ?

“கொடுத்த பொருள்வாங்கிக கொடா—
 மதிபயர் மதிததற கமைத்தா—
 னிரண்டா மடங்குபெய்திவ ததுவே
 யிரண்டா மணத்தி னிடலு”

என்றாகலின்.

ஆரிடமாவது : ஏறும் ஆயுஷ்கொணாதது கிடை ஆயுஷன்
 முன்னாக கைக்கு ரீபெய்து கொடுத்தல். எனனை ?

“இறகுலத்தோ டொப்பானுக் கொடா னிடிலேருப்
 பொற்குளம்பிற் பொற்கோட்ட வாப்பினதது—முந்தித்து
 வாரிடம்பே ராமுலையை வாங்ககைககண் வடிப்பதுரை
 ஆரிடம் பேரா மதறகு ”

என்றாகலின்.

தெய்வமாவது : வேள்விக் களத்துத் திபயாத்துத் திமுன்னர்
 வேள்வியாசிரியர்க்கு கைக்கு ரீபெய்து கொடுத்தல். எனனை ?

“மெய்ப்பாலைப் பெண்டனமை மெய்தியன் மெல்லியல்
 யொப்ப வுணாத பொழுதண்ட—வொப்பாகரு
 தெய்தயங்கு திமுன்னர் கோழையை யீவதே
 தெய்வப்பே ராகுத தெரிதது ”

என்றாகலின்.

இவை நான்கும் அந்தணர்க்குரிய.

அசுரமாவது : இன்னது செய்தாக்கு இவருடைய என்ற
 இடத்து அன்னது செய்தெய்துவது. அவை வில்லேற்றதல், திரி
 பன்றியெய்தல், கொல்லேறு கோடன் முதலிய. எனனை ?

“ வில்லேற்றல வேள்வியைக் காத்தன் மிகுவலிக்
கொல்லேற் றியல்குழையைக் கோடவென்—றெலலா
மரியனசெய் தெய்திஞ னாயி னசுரம
அரியவா மந்த மணம்”

இராக்கதமாவது: ஆடைமேலிடுதல், பூமேலிடுதல், கதவடைத்
தல் முதலியவற்றால் வலிதிறகோடல். என்னை?

“ பூந்துகிலோ டின்னனவு மேவிட்டிம புதவடைததும்
பாய்நது *கதநதாஅய்ப் பற்றிககொண்—டேந்திழையை
யெய்தப் படுவ திராக்கத மென்பதே
மைதீர்நதா சொல்லு மணம்”

பைசாசமாவது: துஞ்சினாரோடும், மயங்கினாரோடும், சரித்தா
ரோடும், செத்தாரோடும், விலங்கினோடும், இழிதகுமரபில் யாரு
மில்லா வொருசிறைக்கண் புணர்நது ஒழுகு மொழுக்கம். என்னை?

“ துஞ்சல் களித்தல் மயங்குதன் மாழாத்த
லஞ்ச லறிவழித லாதவென்—றெஞ்சினவும்
இன்ன திறத்தா னிழித்தக வெய்துபவேற்
பின்னைப் பசாசமணப் போ”

எனவும்,

“ குணத்தி னிழிந்த மயங்கியவ ரோடும்
பிணத்தினும் விலங்கினும் பிணைவது பைசாசம்”

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

கந்தருவமாவது: ஒத்தருலனும், குணனும், அழகும், அறிவும்,
பருவமும் உடையார், யாருமில் ஒருசிறைக்கண் அன்பு மீதுரத் தாமே
புணர்நது ஒழுகும் ஒழுக்கம். என்னை?

“ ஒத்த குலத்தார் தமிழரா யோரிடத்துத
தத்தமிழ் கண்டதம் மன்பிஞ—லய்த்திட
வந்தர மின்றிப் புணர்வ ததுவரோ
கந்தருவ மென்ற கருத்து”

எனவும்,

* ‘வலிந்துதாய்’ என்பதும் பாடம்.

“மூற்செய் வினையது முறையா வுண்மையி
 நெத்த விருவரு முளளக நெகிழ்ந்து
 காட்சி யையந் தெரித நேற்றலென
 நான்கிறந் தவட்கு நாணு மடனும
 அசசமும் பயிர்ப்பு மவறகு
 முயிர்ததகத் தடக்கிய,
 வறிவு ளிறைவு மோர்ப்புந் தேற்றமு
 மறைய வவர்க்கு மாண்டதோ ரிடத்தின்
 * மெய்யுறு வகையு முள்ளல்ல துடம்புறப்படாத்
 தமிழிடல வழகக மனத்
 தன்னனபு மிகைபெருகிய
 களவெனப் படுவது கந்தருவ மணமே”

என்றார் அவிநயனார்.

இனி, எழுத்து நான்குவகைய; உருவெழுத்தும், உணர்வெழுத்
 தும், ஒலியெழுத்தும், தன்மையெழுத்தும் என. எனனை?

“அவற்றுள்,
 உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மையென
 விருவகை யெழுத்து மீரிரண் டாகும்”

என்றாராகலின். அவற்றுள், உருவெழுத்தாவது எழுதப்படுவது.
 எனனை?

“காணப் பட்ட வருவ மெல்லா
 மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி
 வழவி லோவியன் கைவினை போல
 வெழுதப் படுவ துருவெழுத் தாகும்”

என்றாராகலின்.

உணர்வெழுத்தாவது :

“கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை
 யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும்”

ஒலியெழுத்தாவது :

“இசைப்படு புள்ளி னெழாஅல் போலச்
 செவிப்புல னாவ தொலியெழுத் தாகும்”

* ‘மெய்யுறுவகை யுள்ளல்ல துடம்புறப்படா’ எனபதும் பாடம்.

தன்மை யெழுத்தாவது :

“ முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந்
துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணாவும்
அவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின்
மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே”

என எழுத்தினது விகற்பமும் எழுத்தினது புணாச்சியும் எழுத் ததிகாரத்தினுட் காண்க. அ,க,ச,ட,த,ப,ய, முதலியவாயெழுத் தும், அ,ச,ல,வ,ர,ந,ய, முதலிய இராசியெழுத்தும், காததிகை முதலிய நாளெழுத்தும், தோபமுதலிய நால்வகை யெழுத்தும், சாதிமுதலிய தன்மையெழுத்தும், உச்சாடன முதலிய உககிரவெழுத் தும், சித்திரகாருடம முதலிய முத்திற வெழுத்தும், *பாகியல் முதலிய நால்வகை யெழுத்தும், புத்தேண்முதலிய நாறகதி யெழுத்தும், தாது முதலிய வெளி யெழுத்தும், மாகமடையம் முதலிய சங்கேத வெழுத்தும், கலிமுதலிய சங்கேத வெழுத்தும், பாப்பான வழக்கா கிய பதின்முன்றெழுத்தும் என்றிதொடக்கத்தனவும, கட்டுரை யெழுத்தும் வச்சிரமுதலிய வடிவெழுத்தும், மற்றும பலவகையாற் காட்டப்பட்ட எல்லா எழுத்தும் வல்லாவாய்க் கேட்க.

இனிச, சொல் நான்குவகைய; பெயாசசொல், தொழிற்சொல், இடைசசொல், உரிச்சொல் என.

“ எப்பொரு ளேனு மொருபொருள் வினாகச
செப்பி லிற்பது பெயர்சசொல் லாகும்”

“ வழுவின மூவகைக் காலமொடு சிவணித்
தொழில்பட வருவது தொழிற்சொல் லாகும்”

“ சுடுபொன் மருங்கிற் பற்று சேய்ப்ப
விடைசின் றிசைப்ப திடைச்சொல் லாகும்”

“ மருவிய சொல்லொடு மருவாச சொற்கொணாந்
துரிமையோ டியற்றுவ துரிச்சொல் லாகும்”

என்பது வாய்ப்பியம். இனி யொருசாராசிரியா இயற்சொல், திரி சொல், திசைசொல் என்று உரைப்பா. அவற்றுள் திரிசொற் சில வருமாறு:

* ‘பாகியல் முதலிய வகையெழுத்தும்’ என்பதும் பாடம்.

“பைஞ்ஞீலம் பைதிரம் விரற்றலை யோர்பித்தை
பூழிலவம பீளை துருவையனல் தொடுப்பகை பிறடி
கருவுள நவிரல் வசிதலையல் சீவப்பு
செப்பிய பிறவுந் திரிசொல் லாகும்”

ஆடு, எருது, விடை, ஏறு, மோத்தை, சேவல், ஒருத்தல், கலை, களிற்று, ஏற்றை, கடுவன், கூரன், பகடு என இவை ஆண்டபெயர்; மகடு, ஆ, பிடி, குமரி, கன்னி, பிணவு, முடுவல் என்றின்னவை பெண் பெயர்; குழவி, மகவு, மறி, குருளை என்று இன்னவை இளமைக்கு எய்திய பெயர்.

“பெயரீவை மும்மையும் பிறவுமிப் பொருட்கண்
இயைபெதி ரியலு மென்றுணர்ந் தியையக்
குறியொடு கீரணம் கொளவகுத் தொழிந்தது
அறிய வுரைப்போ னுசிரி யன்னே”

என இவற்றின் விரிவறிந்து வந்துழிக் காண்க. இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுந் தொல்காப்பியம், தக்காணியம், அவிநயம், நல்லாறன்மொழிவரி முதலியவற்றுட் காண்க.

இனிச் செந்துறை மாக்கமும் வெண்டுறை மாக்கமும் ஆமாறு: நாற்பெருமபண்ணும, இருபத்தொருதிறனும ஆகிய இசையெல்லாஞ் செந்துறை; ஒன்பது மேற்புறமும் பதினொராடலும் என்றிவை யெல்லாம் வெண்டுறையாகும் என்பது வாய்ப்பியம். இனி ஒருசாரா சிரியர் சொல்லுமாறு:

“கந்தருவ மென்பது கசடறக் கிளப்பிற்
செந்துறை வெண்டுறை யெனவிரு வகைத்தே”

அவற்றுட், செந்துறை எனபது பாடற்கேற்பது; வெண்டுறை எனபது ஆடற்கேற்பது. என்னை?

“செந்துறை யென்ப தொலிகுறித் தற்றே
வெண்டுறை யென்பது கூத்தின் மேறறே”

என்பவாகலின்.

செந்துறைவிரி மூவகைய; செந்துறையும், செந்துறைச் செந்துறையும், வெண்டுறைச் செந்துறையும் என, வெண்டுறைவிரி மூவ

கைய ; வெண்டுறையும், வெண்டுறை வெண்டுறையும், செந்துறை வெண்டுறையும் என. என்னை?

“ஆங்கிரு துறையு மறுவகைப் பகுதிய
பாங்கி னுணரும் பண்பி னானே”

என்றாராகலின்.

அவற்றுட், செந்துறைப் பாட்டாவன: பரிபாடலும், மகிழ்சையும, காமவிண்ணிசையும் என்பன. என்னை?

“தொய்வங் காம
மையில் பொருளாம் பரிபா டல்லே
மகிழ்சை நுண்ணிசை யுரிபெரு மரபிற்
காமவின் னிசையே யாற்றிசை யிவற்றைச்
செந்துறை யென்று சேர்த்தினர் புலவர்”

என்றாராகலின்.

செந்துறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன:

“ஒங்கெழில் குன்று கூதிர்பண்பு செந்துறை”

எனக்கொள்க.

வெண்டுறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன: கலியும், வரியும், சிற்றிசையும, சிற்றிசைச் சிற்றிசையும எனறித்தொடக்கத்தன. என்னை?

“கலியே வரியே சிற்றிசை யென்று
மலிதரு பேரிசைச் சிற்றிசைச் சிற்றிசை
யென்றிவை யெல்லாம் பாணி யியந்துக்
கொன்ற நோக்கி யொளிபட வந்த
வெண்டுறைச் செந்துறை வேண்டுந காலை”

என்றாராகலின்.

வெண்டுறைப் பாட்டாவன: விலக்கு நாட்டிசு செய்யப்படுங் கூத்திற்குரியவாகிய வரியும், குரவையும், மண்டிலமும, சேதமு முதலிய.

வெண்டுறை வெண்டுறைப் பாட்டாவன: பதினேராடற்கு மேற்றபாட்டு. அவை அல்லிய முதலியவும் பாடல்களாக ஆடுவாரை

யும், பாடல்களையும், கருவியையும் உந்துஇசைப்பாட்டாய் வருவன. என்னை ?

“அவ்வப் பொருளா வரிற்ப நாடிப்
பாட்டினிற் புகழ்தல் பாடலி தாகலிற்
பதினோ ராடற் பாட்டாய் வந்தன
வெணடுறை வெணடுறை யெனவிரித் தனரே”

என்றாராகலின.

இனி, இவற்றினுறுப்பு ஐம்பத்துமூன்றாவன: அல்லியவுறுப்பு 6. கொட்டியுறுப்பு 4. குடையுறுப்பு 4. குடத்தினுறுப்பு 5. பாண்ட ரங்க உறுப்பு 6. மல்லாடலுறுப்பு 5. துடியாடலுறுப்பு 6. கடைய த்துறுப்பு 6. பேட்டின் உறுப்பு 4. மரக்காலாடலுறுப்பு 4. பாவையுறுப்பு 3. எனவிலை. இவற்றின்றன்மை செயிற்றியமும, சந்தமும், பொய்கையார்நாலு முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும.

பதினோராடலுமாட்டினார் யாரோவெனின்,

“அல்லிய மாயவ னுட லதற்குறுப்புச்
சொல்லின ராறாகத் துணிந்து”
“கொட்டி கடம்பமர்ந்தா னுட லதற்குறுப்
பொட்டினார் மூன்றுட னென்று”
“அறுமுகத்த னுடல் குடைக்கூத் ததற்குப்
பெறுமுறுப்பு நான்காகப் பேசு”
“குடததாடல் குன்றெடுத்தா னுட லதற்கு
மடக்கிய வைந்துறுப் பாம்”
“மூக்கண னுடிற்றுப் பாண்டராக மற்றதற்
கொக்குமுறுப் பாற வுணர்”
“மாயவ னுடிற்று மல்லாடன் மற்றதற்
காய வுறுப்புக்க ளோந்து”
“துடியாடன் மங்கை யெழுவர தாடற்
கடியா முறுப்புக்க ளாறு”
“கடைய மயிராணி யாட லதனிற்
குடைய வுறுப்பைந்தோ டொன்று”

“காமன் தாடலாம் பேட்டா டதற்குறுப்பு
நாமிக வாராயி னுன்கு”

“மாயவ ளாடல் மரக்கா லதற்குறுப்
பேய்வன வீரிரண் டென்”

“திருவாடல் பாவை யதற்குறுப்புத் தேரி
னெருவா திரணடுட னென்று”

என்பன.

“பல்வரை ஸின்ருட லாறுமற் றைந்துந்தன்
னெல்லையின் வீழ்ந்தாட லென்”

செந்துறை வெண்ணிறைப் பட்டாவன: தெய்வதழும், பாவை
யும், வானூர்மதியழும், இலங்கிரும், வைளவழும், ஒன்று கொட்டும்,
முருட்டிம என்றித தொடக்கத்து மேற்புறச் செய்யுள் எனக்கொள்க.
என்னை?

“தேவ பாணி முதலா வேவிய
வொன்றீ ருகக் கிடந்தவும் வந்த
விலங்கிரு வைளவம் வானூர் மதியம்
என்றிவை மொழிந்த மேற்புற மெல்லாஞ்
செந்துறை வெண்ணிறை சேர்த்துங் காலே”

என்றாகலின.

இனி, முப்பத்திருவகை யுத்தியாவன, முன்கூறியவே.

தருக்கமாவன: ஏகாந்தவாதமும், அநேகாந்த வாதமும் என்
பன. அவை குண்டலம், நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம், தத்துவதரிச
னம், காலகேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும், சாங்கிய முதலிய ஆறு
தரிசனங்களுள்ளுங் காண்க.

இனிச், செய்யுளாவன :

“வரியே குரவை மதலை மேட
முரியே தாழிசை முன்னிலை வாழ்த்தே
தேவ பாணி சிற்றிசை நேரிசை
பாவை தனிநிலை பாங்கமை மடலே”

என்றோதப்பட்டன. அவை இன்மணியாரத்துள்ளும் பிறவற்றுள்
ளுங் கண்டுகொள்க.

‘முந்துநான் முடிந்த முறைமையின் வழாஅமை—வந்தன பிற
வும் வயினறிந் துரைப்போன்—அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே
என்பது: மேனான்முடிந்த முறைமையின் வழாமை சொன்
னவும், சித்திர சமையபத்திர சேதக கணிதகத்தவுத்தி முதலிய பிற
வும் அறிந்து இடத்திற்கேற்றவாற்றான் உரைக்கவல்லோன் கேள்வி
முற்றிய ஆசிரியன் என்று கூறப்படுவான் என்றவாறு.

“சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்பெருகித் * தொனஞான
மெல்லாம விளக்கி யிருளகற்றும்—நல்யாப
பருங்கலம் வல்லவா தாமனறே கேள்வி
† யொருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து”

யாப்பருங்கலம் மூலமும்
விருத்தியுரையும்
முற்றும.

* ‘தொன்னூலம்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒருங்கலர்தத வல்லா ருணர்ந்து’ என்பதும் பாடம்.

யாப்பருங்கலம்
சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி.

பககம்.	பககம்.	பககம்.
அ	எ	செ
அகவலிசையன ... 201	எழுததசைசீர் ... 17	செந்தொடையிரட். 173
அடிமுதற பொருள். 355		செந்தொடையொவ 178
அடியெனைத்தாகி. 329	ஒ	செப்பலிசையன .. 212
அடியொரு மூன்று. 243	ஒத்தவடியினதாகி. 261	செய்யுட்டாமே ... 199
அந்தடி குறைநவு ... 241	ஒத்தாழிசைக்கலி... 276	
அந்தவடியினயல் ... 256	ஒழுகியவோசை ... 240	ந
அவறறொடு முடு ... 297		தரவேதரவிணை .. 311
அளபெடையொன். 156	ஓ	தரவொன்று ... 280
அளவடி நான்கின. 333	ஓரசைச்சீரும ... 67	தளேசீவண்ணம... 39
		தனிசிலை யொற்று. 36
ஆ	க	தன்சீரிறுதிசிரை ... 88
ஆதியெழுத்தே ... 129	கடையதனயலடி ... 265	தனறளையோசை... 308
இ	கடையிணைபின் ... 148	
இணைக்குறளிடைய. 257	கலியொடுவெண்பா. 109	தா
இயற்சீருரிச்சீர் ... 57	கழிநெடிலடியே ... 101	தாழிசை துறை ... 210
இயற்சீர்வெள்ளடி. 115	கழிநெடிலடிநான்கு 269	து
இரட்டையடி ... 180		துள்ளலிசையன .. 274
இரண்டாமெழுத்து. 131	கு	
இருசீமிசைவர ... 159	குறளடி சிந்தடியிரு. 99	தூ
இறுவாயொப்பின. 153	குறளடி சிந்தடியள 98	தூங்கலிசையன ... 335
	குறளடி நான்மை... 340	
ஈ	குறள் சிந்தின்னிசை 221	தோ
ஈரசைகடியசீர் ... 59	குறிப்பேயேவல் .. 49	தொடைபல ... 187
ஈரசைச்சீர்வின்று ... 85	குறிவிணைகுறில ... 52	தொடையேயடி 127
ஈரடி குறள்சிந்து ... 224		நா
ஈரடிவெண்பா ... 121	சீ	நாலசைச்சீர் ... 65
ஈறுமிடையும் ... 54	சிந்தடி குறளடி ... 107	நாலோரடியாய் ... 227
ஈறுமுதலா ... 183	சிந்தடி நான்காய் ... 342	நானகடியானும ... 248
ஈற்றயற்சீர் ... 168	சீ	
உ	சீரிரண்டிடை ... 163	நி
உயிரே மெய்யே ... 20	சீரொடு சோதலைப் 83	நிரனிறை முதலிய. 359
உரைததனவிரண்டும் 243	சீர்தொறுந்தொடுப்ப 170	நிரைநடுவியலா ... 78
		நிரையீறில்லா ... 87

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
நே	மீ	மோ
நெடிலடி நான்காய். 332	மிக்குங்குறைந்தும் . 344	மோனையெதுகை... 128
நெடில் குறில் ... 48		வ
நே	ழ	வஞ்சியுளகவல ... 119
நேரசை யென்றா ... 47	முதலயற்சீரொழித். 167	வருக்கநெடிலினம். 134
நேரிசையம்போ ... 278	முதலொடுமூன்றாம. 161	வி
நேரிசையிணைககுறள் 254	முந்தியதாழிசைக்கு. 285	விகற்பொன்றாகி ... 233
பா	முழுதுலகிறைஞ்ச . 1	விரவியு மருகியும்... 68
பாதம் பலவரில் ... 236	ழ	வே
பாவினமெல்லா ... 112	மூவசைச சீருரிச்சீர 61	வெண்கலியொன்றே 279
ம	மூவொரு சீரும ... 165	வெண்சீரொன்றலும 84
மனப்படுமடிமுதல. 259	மூன்றடிமுதலா ... 245	வெண்பாவாசிரியம். 200
மா	மூன்றடி யொத்த... 263	வெள்ளடி கலியினு. 119
மாலேமாற்றே ... 492	மோ	வெள்ளையுட்பிறதளை 92
	மொழியினும் ... 144	வெறிகமழ் தாமரை 2

யாப்பருங்கலம்

இலக்கண மேற்கோள் முதற்குறிப் பகராதி.

(* இக்குறியிடப்பட்டவை தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள்.)

பக்கம்.	பக்கம்.
அ	
அ ஆ ஐ ஓ ஔ வென்றிவை ... 196	அசையினுஞ் சீரினுமிசை ... 179
அ இ உ எ ஒ இவை குறிய ... 22,51	அசையினுஞ் சீரினுமடி ... 183
* அ இ உ அம்முன்றுஞ் சுட்டு 381	அசையேயிரண்டு மூன்றும் ... 67
அகத்திணை யல்வழி ... 118	அடக்கியலுறுப்புமாறடிசதாக . 292
அகத்திணை யகவயின் ... 120	அடிதொறுமுதலெழுத்தடைவ 137
அகத்திணை மருங்கினளவு ... 120	* அடிதொறுந்தலையெழுத்து .. 143
அகப்பாவகவலுள் வருசி .. 121	அடிபலவாகியுங்கடையடி ... 331
அகப்பாவகவல், ஐயீருறுப்பின் 270	அடிமறிசசெய்தியடி சிலை ... 369
* அகப்பாட்டு வண்ணம் ... 384	அடிமுதலோரெழுத்தடி ... 130
அகமுதலாய பொருள்கவிக்காவி 461	அடிமுதற்கணன்கிற்கும் ... 358
அகமேயகப்புறம் புறமே ... 528	அடிமுதற் பொருள்பெற ... 357
அகரமுதலா ஓளகாரமீறா ... 21	அடிமுழுதொருசீர்வரின் ... 180
அகரமோடாகாரமைகாரம் ... 196	அடிமூன்றொத்திறின் ... 265
அகவலென்பதாசிரியப்பா 78,109	அடிமூன்றாகி வெண்பா ... 245
அகவலென்பதாசிரியப் பெயரே 251	அடிமோனையேனைக்கிளை ... 177
* அகவலென்பதாசிரியம்மே ... 214	அடியினிற்பொருளைத்தான் 356,411
அகவலோசையாசிரியம்மே ... 254	அடியுஞ்சீருமசையுமெழுத்து . 183
அகவல்வெண்பாவடிசிலை ... 219	அடியுளெழுத்தினை நான்கினால் 480
அகவலுட்டனசீர்வெண்சீர் ... 70	அடியைந்தாகியுமிக்குமீற்றடி . 247
அகவற்கினமாயவாறினையும் ... 274	அடிவரையின்றியளவொத்து . 334
* அகைப்புண்ணம்றுத்தறுத்து 387	அடுத்தவடியிரண்டியாவகை... 127
அஃகேனமாய்தந்தனிசிலை ... 28	அதிககண்ட மென்றுமிசை ... 97
* அஃதான்றெனப் வெண்பா . 214	* அதுவேதானுமீரிருவகைத்தே2,406
* அககதப்பாட்டவற்றளவோடு 124	அந்தங்குறையாதடியிரண்டு ... 210
அசைகளுமொரோவழி ... 416	அந்தமுதலாத் தொடுப்பது ... 187
அசைகூளுகுமென்மனார் .. 356	அந்தாதிததொடையினும ... 305
அசையடி முன்னரராகம் ... 311	அந்தமில்பாதந்தாழிசையே ... 242
அசையாக்குந்தன்மையவே ... 35	அந்தமுமாதியுநடுவும் ... 412
அசையிரண்டு மூன்றாமவை... 82	அந்நாற்சொல்லுந்தொடுககும் . 373
	அந்தடிமிக்குப்பலசிலவாய் ... 331
	அந்தத்திற்பாவிற் கினமாய ... 344

	பக்கம்.
அர்தவடிமிக்கல்லாவடியே ...	331
அம்புவண்ணகமிருமூன்றடி...	282
* அம்முவளவிற்குமராகவடி ...	293
அராகநேர்திறமுறழம்பு ...	527
அரிநீரகவற்கடித்தொகை ...	437
அருங்கடல்.... உறுப்பே ...	531
அருணோக்கு நீரரசைச்சீர் ...	376
அரைநொடியளவினவறுமூ ...	25
அரைநொடியென்பதியாதென ...	25
அரையனவகுறுகன்மகரம் ...	29
அல்லாவொற்று மகவலினிறுதி ...	254
அல்லாவொற்றினுமதனினும் ...	262
அல்லாப்பாவினடிவகை ...	110
அவலமென்பதற்கிசையென ...	524
அவற்றுள், உருவேயுணர்வே ...	535
* அவற்றுட், சூத்திரந்தானே... 3,406	
அவற்றுள், ஆசிரியமென்பது ...	125
அவற்றுள், நல்லவை மென்பது ...	514
* அவற்றுட், பாஅவண்ணம் ..	381
அவைதாம், அகப்பாவகவல் ...	269
அவைதாம், இயனெறிதிரிந்த ...	518
* அவைதாம், பாஅவண்ணம் ...	380
அவைதாம், பாட்டுரைநூலே ...	407
அவைதாம், முதலோடயல ...	172
அவைதாம், முன்னும் பின்னும் ...	270
அவைதிரிபாகின் விசாதியாகும் ...	458
அவையெனப்படுமவையறிநப ...	514
அவையே, தேவபாணியென்று ...	291
அவ்வியனிலையுபேனேமூனறே ...	28
அளபெடைதனியிரண்டு ...	29
அளபெடைதொடைக்கே... ...	159
அளபெடைமருங்கிற்பாட ...	523
அளபெடையினம்பெற ...	159
* அளபெடை வண்ணமளபெடை... 383	
அளபெழினல்லதையாய்தமும் ...	37
அளபெழுந்தியாப்பினஃது ...	159
அளவடியந்தமுமாதியுமாகி ...	258
அளவடியையஞ்சீர் நெடிலடி ...	268
அளவடிமுதலாவனேததினும் ...	298
அளவியறபாவென்றசீர் ...	107
அளவியற்பாவான்றசீரைந் ...	463
அளவிருகிலத்தொடு நெடில் ...	431

	பக்கம்.
அறமுதனன் கென்றுமகமுதல் ...	210
அறுசீர்முதலா நெடியவை ...	273
அறுசீரெழுசீரடிமிகவருஉ ...	273
அறுசீரெழுசீரடிமிகவின்றவும் ...	273
அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பால் ...	430
அனந்தனுங்குளிகனுமாத்ரி ...	263
அன்னககழிசங்குதததை ...	518
அன்னமொன்றாகழியிரண்டா ...	518

ஆ

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓ	... 22
ஆங்கிருதுறையுமறுவகை ...	538
ஆங்கென்கினவியடையா ...	285
ஆசிரியத்தொடுவெள்ளை ...	110
ஆசிரியததுளசைச்சீரடி ...	437
* ஆசிரியப்பாட்டினளவிற்கு ..	124
ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடி ..	121
ஆசிரியப்பாவின்கிறமைக்கு... ..	123
* ஆசிரியநடைத்தேவஞ்சி ..	124
ஆசிரியப்பாவெண்பாசகலி ...	110
ஆசிரியமென்பதகவலின ...	125
ஆசிரியம்வெண்பாக்கலியொடு ...	110
ஆசிரியம் வெண்பாவென ...	285
ஆசிரியமருங்கினைந்து முரிமை ...	431
ஆசிரியம் பெற்றவடிவிலமே ...	438
ஆசிரியவுரிச்சீர் வெண்பா ...	423
ஆணைவழிநின்றன்மாண்வினை ...	339
ஆதியாயாற்றலுடைத்தாய் ...	239
ஆதியிரட்டிததனசத்து ...	476
ஆயவகப்பறமையிரண்டும் ...	529
ஆயிரமிறுதிமுவடியிழிபா ...	124
ஆய்தந்தானே குறியதன ...	28
ஆய்தமு மொற்றெனப்பெற்று ...	39
ஆய்தமு மொற்றுமளபெழ ...	37
ஆய்தமுமொற்றாயடங்கினும்... ..	34
ஆய்தமும் யவ்வுமவ்வொடு ...	30
ஆய்தவறுப்பினகவுதலின்றி ...	276
ஆரமுறுவலணிவடமேகலை ...	66
ஆரமரிசந்தனம் பழுப்போடு ...	459
ஆரன்மகமோடனுடமவிட்டம் ...	458
ஆரிடச் செய்யுளபாடுதற்கு ...	350
ஆரெட்டாயவ்வார்மேல் ...	495

	பக்கம்.
ஆர்த்தபடியினெதிர்ச்சன்வரு .	475
ஆறடிமூக்காற்பாட்டென ...	238
ஆறாசாயவ்வார்மேல் ...	494
ஆறிரண்டாமாவியும ...	510
ஆறிரண்டோடைநதடியை ...	175
ஆறுமுதலாவெண்ணீர் காறும் ...	273
ஆறுவகையினகவலொடு ...	269
ஆறெழுத்தாதிபதினேழு ...	433
ஆறெழுருவுபாழெட்டோடு .	475
ஆறைந்தைந்தையெழுன ...	478
ஆற்றல் சாலாவிமுயல ...	46
ஆற்றுச்செலவு மனோமறிநாகமும்	262

இ .

இ உ இரண்டன	46,409	418
இசைசிலைசிறைய	68,416	
இசைப்படுபுள்ளினெழாஅல் . .	535	
இடனேபருவம்பொழுதாண்	531	
இடைக்கணிரண்டடியுமிக்கால்	483	
இடைமை யாவன-யரலவழன .	24	
இடையுங் கடையுமிணையும் ...	54	
*இடைசிலைப்பாட்டேசரவக	281	
இடைபலகுறைவதிணைக்குறள்	258	
இடையிடைசீர்தயினிணை ...	258	
இணைநடுவியலாவஞ்சியுரிசசீர் .	82	
இணைகூழைமுற்றேரடிரு	177	
இணைசுகுறில்குறினெடில்லை .	53	
இமிழ்சடலவரை பினைசிலை	18,252	
இயலகைச மயக்க வியறசீராகும	423	
இயற்சீரிரண்டுதலைபபெய ...	85, 1	
இயற்சீருரிசசீரெனுமிருசீரும	70	
இயற்சீருரிசசீர் பொதுசசீர் ...	58	
இயற்சீரெல்லாமாசிரிய	61	
இயற்சீரொன்றாகிலையது ...	92	
*இயற்சீரிறுதிமுனேரவணிற்பின்	4	
இயற்சீரிறுதிநேரிற்றகாலை	70	
இயற்சீர் வெண்டனோடான ...	216	
*இயற்சீர் வெள்ளடியாசிரிய...	115	
இயற்சீர் வெள்ளடி வஞ்சியடி .	117	
இயற்சீர்த்தாகியுமயற்சீர்விரவி .	254	
இயற்சீருடனோன்றுமகவல ...	462	
இயற்சீரொருபதுந்தன ...	432	

	பக்கம்.
இயற்சீர் நேரிற்றன்றளையுடை	413
*இயற்சீர்ப்பாற்படுத்தியற்றினர்	429
இயற்பெர்சார்த்தியெழுத்தள	45
இயற்பெயர்மருங்கின்மககல...	519
இயன்றசெய்யுட்கியைந்த ...	99
இயைபுத்தொடைகிளையின் ...	176
இயைபேயிறுசீரொன்று ...	156
*இயைபுவண்ணமிடை ...	382
இரண்டடியெதுகை ...	139
இரண்டடிசிறுமைபெருமை ...	282
இரண்டாளுசீர்வரினிணை ...	160
இரண்டொழுதத் தொன்றன்	177
இரண்டாமடியை யினிதினின்	268
இரண்டாமடியினீரொருஉ ...	230
இரண்டினு மூன்றினும வஞ்சி.	110
இரண்டுமுதலாவெட்டிரக . .	102
இரண்டுபாழ்முட்டமுன்றேழ் .	478
இரண்டுபுள்ளிமாவெண்ணிரார் .	442
இரண்டுநான்கெட்டுப்பதிற்று.	475
இரண்டுநான்குமெட்டம	168
இரண்டெழுத்துமூன்றெழுத்து	438
இரண்டொன்பதாயினு ...	442
இரவுவரவுபேரினனொருநெறி ...	410
இராயிரத்து நார்பததேழ் ...	478
இருகுறணடுவட்ட னிசசொல் .	231
இருககையு நூனெறியதிடலவகை	300
இருசீரொன்றினியை பென ...	156
*இருசீரிடையிடுகொருஉ ...	163
இருசீரடியுமுசசீரடியும ...	108
இருசீரடிமேலொருசீர் ...	256
இருசீர் குறளடிசிறுசடி முசசீர் .	100
இருசீர்மிசையிணைடாகும ...	173
இருசீர்நாலடிமூன்றிணைந்து...	342
இருதலைக்காமமனறி ...	204
இருநான்ககவற்சீர்நைரநதியற்சீர்	428
இருநூற்றிருபததெட்டுவிரங்	22
இருநூற்றிருமுப்பத தொன	176,447
இருபதினேபேலா நென்பரேனை	437
இருபன்னிரண் டென்பரேனை	436
இருவகையுகர மோடியைநதவை	89
இருவர்நூற்கு மொருசிறை ...	4
*இழுமென் மொழியான ...	378

	பக்கம்.
இளிகுரல்துத்தநான்கு மாத்திரை	526
இறந்தது லிகழ்வது மெதிர்வது	532
*இறுவாயொன்றலியையின்...	155
இறுவாயொப்பினஃதியையு...	155
இறைச்சிப்பொருளையுறுபட...	519
இற்குலத்தோடொப்பானாக் ...	533
இனைத்தாவ தென்றலருநீடறி.	471
இன்னதொன்றிற் கிதுவாம்...	11

ஈ

ஈரசைச்சீர்தாமூரியவாசிரிய...	88
ஈரசைகொண்டதுசீரென	422
ஈரசைச்சீர் நான்கியற்சீர் ...	65
ஈரசைச்சீர் பின்முனன	65
ஈரசைநாற்சீர் ரசவற்குரிய	57
ஈரசையாகிய மூவசைச்சீர்	65
ஈரசையியற்சீரொன்றிய	86,87,91
ஈரசையியற்சீரொன்றுதல் ...	92
ஈரடியிரண்டு மோரடிநான்கும்	286
ஈரடியியைந்தது குறள்	227,240
ஈரடிமூக்காலிசையினும் ...	244
ஈரிரண்டாகியு மொரோ	67
ஈரிரண்டாகியிருபத்தாறந்தமா	447
ஈரிரண்டுமோரேழுமீரைந்தும்.	106
ஈரிரண்டுமேழுமுத்தும் ...	4' 2
ஈரிரண்டோடொரோறேழு	106,339,462
ஈரெழுத்தொருமொழி ...	25
ஈரெழுத்துச்சீராவபோதுபூ...	432
ஈரெழுத்து நாற்சீராவெள்ளை	439
ஈரைஞ்ஞாற்றெணமூன்றாம...	475
ஈரொற்றாயினு மூவொற்றாயி	37
ஈறுவருக்கித்தமிழித்திரட்டித்து.	475
ஈற்றடிமிககளவொத்தன	331
ஈற்றதன்மேலடியொருசீர் ...	2 6
ஈற்றயல்குறைந்தநேரசை ...	259

உ

உடையதம்முறுப்பினொன்று...	292
உணர்த்தியபாவினுளொத்த ..	349
உம்மைதொக்கவெனாவென்...	31
*உயர்திணையென்மனா	531
உயிரளபெடையும	46,409,418

பக்கம்.

உயிரளபெடையுமொற்றள ...	23
உயிரளபேழுமுரைத்த முறை.	46
உயிரினளபுயிரமெய்யென ...	21
உயிரினளபே யளபென ...	21
உயிரீராதேமெய்மமுவாதே ...	22
உயிருமெய்யுமபுணர்ந்த ..	21
உயிருமெய்யுமொருங்கியைந்து	21
உயிருறுப்புயிரமெய்தனிசிலை .	32
உயிரென்ற சொல்லானே ...	35
உய்த்துரைத்தவீரேழுநான்கு .	443
உரிச்சீர் விரவலாயுமியற்சீர் ..	70
உரிச்சீரதனுளுரைத்ததை ...	91
உரிமையியற்சீர் மயங்கியும ..	71
உரியசைச்சீர்ப்பினுகரனோ ...	429
உரியசைமயக்கமாசிரிய	428
*உருட்டிவண்ணமராகம் ...	388
உருவுபாழெண்பாவை ...	475
உருவியாகியவொரு ...	525
உரைக்கப்படும் பொருட்கு ...	407
உரைச்சீர்த்தளவகைக்கு ..	90
உரைத்தவுறுப்பொடு ஈழிசை .	290
உரைப்போர் குறிப்பினுணர்...	260
உரைப்போர்குறிப்பினை ...	123
*உரையுநூலுமடியின்றி	406
*உரையொடு நூலிவையடி ...	406
உலகியற்செய்யுட் கோதிய ...	350
உவ்வொடுவவ்வரினொள ...	30
உள்ளப்பரவையினூல்வரை...	461
உறழ்ச்சி சேடுததிட்டம் ...	474
உறுபுசும்மரபினுயர்ந்தோர் ...	518
உறுப்பினகவலொருபொரு ...	271
உறுப்பினளவேயொன்றரை ...	25
உறுப்பிற் குறைந்தவும்	355,411

எ

எகரஓகரத்தியற்கையுமற்றே	28
எஞ்சாவிருசீர் நாலடிமூன்று...	342
எடுத்துரைத்தவீரேழுதது ...	433
எடுத்தரைத்த மூவெழுதது...	434
எட்டாதி மூவைந்தெழுத்து...	441
எட்டாராயார் மேற்பத்தொ ...	496
எண்சீரடியீற்றயலடிகுறை ...	268

	பக்கம்.
*எண் ணுவண்ணமெண்ணு ...	386
எண்ணெழுத் திற்றிண்ணியரா	126
*எண்ணேகாரமிடையிட்டு ..	200
எப்பொருளேனுமொரு ...	536
எய்தியவிரண் டகைகோளே	529
எருத்தியலினறி யிடைக்கீலே ..	324
எல்லாத்தளையு மயங்கினும் ..	93
எல்லாக்கிலமு மடிப்படுதது	263
எல்லாவடியினு கினப்பா ...	112
எவ்வடியானு முதனடுவிறுதி	260
எழுதப்படுதலி னெழுத்தே	18
எழுத்தசைசீர்தளே	17,19,127
எழுததல் கிளவியினகைபொடு	376
எழுத்தியற்றொடைகளின ...	129
எழுத்தினாலாகுமசையசை ...	125
எழுததுமொழிபொருளென்று	131
எழுததென்றதிகாரமீண்டி ...	131
எழுவகை யிடத்ததுகருறறிய ...	25
எழுவாயெழுத்தொன்றின ...	159
எழுவாயிரட்டித்திறுதி ...	260
எழுவாய்சிரைவரினாமேழு ..	486
எண்ணெனுமசைசொலும ...	262
எண்ணெனசொலுமபிறவும்...	254

ஏ

ஏதந்தழுவாதிசைசீர்த்திரு ...	329
*ஏந்தலவண்ணம,சொல்லிய ..	388
ஏந்திசைச செப்பலும் ...	214
ஏந்திசைச்செப்பலிசையன ...	214
ஏந்திசையகவெழுத்திறநது ..	271
ஏயென்றிறுவதாசிரியத்திடல்	254
ஏவல்குறிப்பேதறகட்டல்வழி	50
ஏவியவிம்முனறன்றியொழிந்த.	532
ஏழடியிறுதி யீரடிமுதலா	124,238
*ஏழெழுத்தென்பசிறத்திககள்	106
ஏறவிரட்டித்திறியவரை ...	416
ஏற்புடைப்பொருளெலாம ...	12
ஏற்புடைய காதககுறைந்த ...	479
ஏனைசசொல்லினொசிரியமிறுமே	253
ஏனைநான்கைகமழுவெழுத்தாதி	446
ஏனையமுன் றுகணவிரியாம்	430

	பக்கம்.
ஏனையறுசீருமீரே ருமுதலாக...	444
ஏனையொருநான்குமாறுதி ...	434
ஏனையெழுசீருமெட்டாதி ...	439
ஏனையநதெட்டுமுதற்பதி ...	440

ஐ

ஐ ஒள வெண்ணுமயீர்	23
ஐ ஞ்சீரகுகலுமணடிலம்	348,414
ஐ ஞ்சீரந ந்சீரடிநானகாயி ...	334
ஐ ஞ்சீரநானகடிகல்ததுறை ...	333
ஐ ஞ்சீரமுடிவினடித்தொகை...	332
ஐ நதாறசையினருகிபுகரத	46,409
ஐ நதாறடியினடந்தவுமந்தடி	247
ஐ நதாதியையிரண்டொருமறு ...	462
ஐ நதினைதழுவியவசமென ...	531
ஐ நதினைதழுவியதககறபே ...	529
ஐ நதுமகவறகுவெள்ளைககு	106,462
ஐ நதெழுத்தாகுமழுகளிறசசீர்	435
ஐ மபெருந்தொடையினின ...	227
ஐ மழுவெழுத்ததுமசைககுறுப்பா	36
ஐ யிருநூறடியாசிரியம வஞ்சி	124
ஐ யெனெடுஞ்சினையாதியொழி	54
ஐ யெழுத்தாயவழியானறகலி	446
ஐ யெளமவவென்றிவறறிறகு...	35
*ஐ வகையடியும்விரிக்குககாலே	430
ஐ வகையடியு மறவுறுத்தெரி...	431

ஒ

ஒ த்தகடியா றுமாசெலவாய் ...	444
ஒ ததகுலத்தாாதமியராயோ...	534
ஒ ததவடித்தாபுலே ராமணடிலம்.	262
ஒ ததவொருபொருணமுவடி...	263
ஒ ததவடியின க்லைமணடிலமே	262
ஒ ததவடியினு மொவவா ...	349
ஒ ததாழிசைககலியென்று	280,328
ஒ ததாழிசைதுறைவிருத்தம ...	211
ஒ ததாழிசைககலிகலிவெண் ...	277
ஒ த்தாழிசைககலிவெண்கலி ...	278
ஒ பபாருககொப்பாரொருபூப...	533
ஒ ருசீரடி முழுதாயினிரட்டை	180
ஒ ருசீரடி முழுதுமவருவ ...	180

	பக்கம்.
ஒருசீர்பதினமூன்றடிக்கு ...	433
ஒருதளையாதியாவோரேழின்	126
ஒருதொடையீரடியென் ...	126
ஒருதொடையீரடி வெண்பா...	121
*ஒருநெறியினறி விரவிய ...	3,406
ஒருபடிநீக்கி யொழிந்த	477
ஒருபுடையாலொப்புரைப்பின்	457
ஒருபொருணுதலியசூத்திர	2,406
*ஒருபொருணுதலியவெள்ளடி	310
*ஒருஉத் தொடையிருசீரிடை	165
*ஒருஉவண்ணமொரி ...	386
ஒரு மூன்றொருநான்கடி	249
ஒருவனபெயாமலையாறு ...	531
ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொல் ...	237
ஒரோவகையினாலாகிய ...	61
ஒலவென்.....யே ...	53
ஒழிந்தநாளைசெட்டாதி ...	435
*ஒழுகுவண்ணமோசையின...	385
ஒற்றளபெழாவழிப்பெற்ற ...	37
ஒற்றின்றாகியுங் குறிப்பே ...	51
*ஒற்றொடு புணர்ந்த	379
ஒன்பானமுதலாக ...	441
ஒன்றாதாவது செந்தொடை.	179
ஒன்றாதியென்றார்வடபுல ...	475
ஒன்றிய தொடையொடும் ...	178
ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டு ...	472
ஒன்றிரண்டொரு மூன்று ...	24
ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்கு ...	472
ஒன்றிற்குப்பன்னிரண்டாக ...	433
ஒன்றினமுடித்தறன்னின ...	138
ஒன்றினைநானமை ...	341
ஒன்றுநீநான்கிரண்டோடு ...	478
ஒன்றுமிரண்டுமூன்றம் ...	123
ஒன்றுமபலவும் ..தாமொழியே.	239
ஒன்றும் பலவும் விகற்பாய்	232,234
ஓ	
ஓஓதல் வேண்டிமொளி ...	155
ஓங்கெழில குன்றுகூடதிர்பண்பு.	538
ஓசையினொன்றிவரினும ...	70
ஓதப்பட்ட வுறுப்புவுக ...	313
ஓதல்காவலபகைதணிவி ...	201

	பக்கம்.
ஓரசைப்பொதுச் சீர்தளவகை.	90
ஓரசைப்பொதுசசீரொன்று ...	90
ஓரெழுத்தாதியா ...	441
ஓரெழுத்துசகுன்றின் ...	482
ஓரெழுத்துமிககாற் புரிச்சாம.	482
ஓரெழுத்துமீரெழுத்தும ...	436

க

ககர முதலானகரமீ ரவிலை ...	21
கங்காயமுனைச்சங்கமமபோல...	205
கடையளவென்பதுடை ...	292
கடையுமிடையு மிணையுமை ...	54
கட்டளை கலம்பகஞ்சமநடை ...	470
கட்டுரைவகையானெண் ...	118
கணவிரிபூமருதுகார்க்கடி	434,440
கணவிரியுங் கண்ணார்கடியாறு.	445
கண்ணிமைநொடியென ...	24
கண்ணிமைகைநொடி ...	24
கந்தருவமென்பதுகசடற ...	537
கம்பலை சமமையமுங்கல ...	207
கருதுங்காலாய்ந்தகலியடி ...	447
கருவிளங்குவிளந்தேமா ...	57
கலித்தல்கன்றல் கருறல் ...	207
*கலித்தளையடிவயின்	70,413
கலியே வெண்பாவாயினும ...	274
கலியேவரியேசிறறிசை ...	538
கலியுறுப்பெல்லாங்கட்டளை ...	124
கலியொடுவெண்பாவகவல ...	347
*கலியொலி கொண்டுதன்றளை.	308
கலிவெண்பாட்டே கைக்கிளை.	124
கழிநெடிலடியேகசடற ...	105
கழிநெடிலசையும காலெழுத.	524
கழிநெடிலடியுங்காலெழுத ...	34
கழிந்த மூன்றேழாதி ...	439
*கழிவேயாககமொழியிசை ...	200
களவினுங்கற்பினுங்கலசகமில்.	523
களவுகற்புங்கைகோளாக ...	529
கற்பெனப்படுவதுகரண ...	529

கா

காக்கைபாடினியார்முதலாகிய.	408
காணப்பட்டவுருவமெல்லாம் .	535

		பக்கம்.	பக்கம்.
காரேகூதிர்முன்பனி ...	532	குறையவைவென்பது .	515
காலவிகற்பததாற் கட்டுரைக்க.	35	குற்றிகரங்குற்றுகரம் ...	132
காசுபிறப்புமே காட்டாது ...	216	குறிகரங்குற்றுகரஞ்செய்யுள்	239
கி		குறியிலிகரங்குறியிலுகரம் .	25
கிழவன்பாங்கனகிழத்தி ...	529	குற்றியலிகரஞ்சிறலவேணதம் .	27
கீ		குறியிலிகரமுங்குறுசலின ...	410
கீழ்க்கதுவாயிள்கிழமைய ...	169	குறியிலிகரமுங்குற்றியலுகர .	27
கு		குற்றியலுகரமுங்குனு ...	413
*குஐஆனெனவருமிறுதி ...	381	குறியிலுகரமுற்றியலுகரம்...	422
குணத்தினிழிநதமயங்கியுவு ...	534	குற்றுகரங்குற்றிகரம் ...	107
குறுசுதானகுக்கிளை ...	526	குற்றுகரச்சீரோடுசுவகார ...	221
குருக்கீழிலகுவாமேனைய	471,474	குற்றுகரத்தோடுவருஞ்சீர	431
குருலகுவாகுருகுவாம ...	448	குற்றுகரமொற்றுக ...	59,408
குருவிலகுவாபுகுருவிலகு ...	490	குற்றுகரமொற்றுக ...	430
குறடபா விரண்டவைநால் ...	231	குற்றெழுததுதொண்ணூற்று	22
குறளடிசந்தடியளவடி ...	102	குற்றெழுததுசெவவிலகு ...	448
குறளடிநான்கிவைகூடின ...	342	குற்றெழுததுநெனரு ...	31
குறளடி நான்கின மூன்றெருரு.	343	குன்றியுந்தோன்றியும்பிறிது .	415
குறள்சிறதளவுநெடிலகழி ...	99	குன்றியேயுக்குமுடுகைக ...	457
குறிஞ்சிபாலையோடைந்தும் . .	530	குன்றிசைமொழிவயின ...	23
குறியதன முன்னராபதப ...	28	கூ	
குறியநெடிய வயிருறுப்புயிர ...	31	கூறியதுகூறினும் குற்றமில்லை.	216
குறிலிணையாகியுங்குறினெடில.	54	கே	
குறிலிணைகுறினெடில்	53,421	கேட்டமொழி யொழித்து ...	130
குறிலுநெடிலுமளபெடையும் .	5	கை	
குறிலுயிர் வலவெழுதது .	32	கைக்கிளைதானேவெண்பா ...	203
குறிலுநெடிலுங்குறினமுன் ...	53	கைக்கிளை மருட்பாவாகி ...	204
குறிலுநெடிலுமேனுமிவை ...	57	கைக்கிளையாசிரியம் ...	256
குறிலுநெடிலுங்குறிலிணை .	422	கைக்கிளைதாடு காணுங் ...	529
குறிலவயினிரையசைகூடிய...	308	கைக்கிளையென்பதுபுறனே ...	529
குறிலேநெடிலேகுறிலிணை ...	47	கொ	
*குறிலேநெடிலேகுறிலிணை .	53	கொச்சகக்கலிவயிற்குறித்த ...	125
குறிலொருமாததிரை ...	24	கொச்சகமீரைந்தும	280,328
குறிலோரைந்து மறிவுற ...	22	கொச்சகம் வெண்கலி ...	278
குறினெடிலாவிஞறுகியமூவுயிர்	20	கொடுத்தபொருளவாகி ...	533
குறினெடிலாய்தமளபெடை...	32	கொண்டவடிமுதலா ...	260
குறினெடிலளபெடை	31	கொண்டவோருறியால் ...	535
*குறுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383	கொள்ளப்பட்டவறுப்போ ...	292
குறுமையுநெடுமையும் ...	41		

	பககம்.		பககம்.
கோ		செ	
கோதில்சிறப்பிற் குழறுபுலி ...	416	செந்தொடையியைபிவை ...	173
ங		செபபலோசையிறசீர்தளை ...	125
ஙளுண நமன வயலள	37	செபபல்வெண்பாவெண்கூ ...	217
ச		செபபல்வெண்பாசீரேழாகி ...	218
சந்தச்சரணமும் தாண்டகத்தின்	456	செமபகையிலலாமரபினதாந...	179
சந்தமுந்தாண்டசமும	447, 471	செயற்குரியிருசீர செய்யு	84
சந்தவெழுத்திறுக்கியரை	480	*செயிர்தீரசெய்யுடடெரியுங்.	407
சா		செய்யுடாமே மெய்பெறவிரிப.	525
சாதாரிபியந்தை நோந்ததிறமே.	527	செய்யுளென்பதுதெரிவுற ...	17
சி		*செய்யுணமொழியாற் சீர்புனை.	377
சித்திரவகவல சீர்தொறும ...	270	செவியுறைதானே பொருகுத...	203
*சித்திரவண்ணம நெடியவம .	384	செவவியுரிப்பொருடகேது ...	531
சிந்தடி குறளடியென்றாயிரு ...	108	சே	
சிந்தடியானே யிறுதலுமவவடி	214	*சேரிமொழிய றசெவவிதிற	379
சிந்தும் குறளும்	110	சேருநேரடிப்பால் லெஞ்சீரடி...	414
சிந்தோடளவு நெடிலீரெழிய.	431	சோத்தியதரவொடுதாழிசை...	290
சிறந்துயர் செபபலிசையன ...	214	சொ	
சிறப்புடைய வலவென	36	சொல்லாதல சொல்லின	370
சிறுமையிரண்டடிபெருமை ..	282	சொல்லிசையளபெழுகிற	159
சிறையழி துயரொடுசிறதை ...	524	*சொல்லியதொடைபொடு	178
சிறநெண்கததேசோககப்படு .	292	சொல்லினும பொருளினும	147
*சினமெனமொழியாற்றாய ...	377	சொல்லினவழுவேசொல	401
சீ		ஞ	
சீராகிடனு முரியசை	429	*ஞகாரைமுதலாளகாரை	379
சீரிர்கிளர்ந்த தனறளைதழுவி.	276	த	
சீர்தபவரினுமொற்றியற்றா ...	46	தகை பெறுபெ' தியிலெந்	414
சீர்தளைசிதைவுழி	45, 409, 418	தககராக ோதிற்றங்காந்தரா	527
சீர்முழுதொன்றினிரட்டை ...	80	தடுத்ததளை யொன்றுந்தாமபல.	126
சீர்முழுதொன்றிற்றலையா	138	தடுத்தனதட்டததளைபல	99
சீர்வண்ணமவெள்ளைக்கலி	97, 121	தண்சீர்தன தொன்றில	83
சு		தத்தமிலொத்துததரவின	284
சுடுபொன்மருங்கிற்பற்றா ...	536	தநதுமுன்னிற்றலிற்றரவே	282
சுண்ணந்தானே, பட்டாந	369	தரவினளவிறசுரிதகமயற்பா...	285
செ		தரவினவழிமுறைதாழிசை	292
செந்தமிழ்ச் செய்யுட்டெரிந்து.	461	*தரவினருகித்தாழிசை	327
செந்துறையென்பதொலி	537	தரவேதரவிணை மரபே	329
		தரவேதரவிணை வரனமுறை...	323
		தரவேயாகியு மிரட்டியும்	323
		தரவேதாழிசை தனிசசொல.	290

	பக்கம்.
தரவேதாழிசைதனிசிலைச்சுரி.	284
தரவொன்றாகித் காழிசைமூன்.	285
தரவொன்றுதாழிசைமூன்று...	290
தருக்கியராழிசை மூன்றடி ...	273
தவலரும் *+*+ உறுப்பே ...	531
தளைகலி தட்டனகன்சீர் ...	308
தளைசீர்வண்ணந்தாங்கெட ..	410
தளைசீர்வண்ணந்தாங்கேடில் ..	40
தளையொடுசீர்தபிறறக்கவாவி	417
தறசுட்டேவல குறிப்பிவை ..	50
தனிசொல்லெனபதடி ...	411
தனிசொற்றழுவலவாகி ...	233
தனிதரகிற்றலிற்றனிசிலை	282
தனிசிலைமுதனிசிலையிடை	23,156
தனிசிலை யொற்றிவை தாமல.	37
தனிசிலை யளபெடை நேர்நேர்.	44
தனிசிலைசுரிதகமவரைசிலை ...	282
தனிநெடிற்றனிசுகுறில	53,421
தனிநெடிலாகியுந்தனிக்குறி ...	53
தனிமையாற்றன முனிவில ..	329
தனியசையென்றவினை ..	48
தனியே, யடிமுதற்பொருள்.	355,411
தன்கோணிநீ இப்பிறன் .	4
தன்சீரூட்டுகல கலியடி	462,429
*தன்சீரூளவழித்தளைவகை ..	432
*தன்சீரெழுக்கின்சின்மை ...	106
தன்சீர்தனதோடொன்றலு ...	83
தன்சீரிரண்டு தலைப்பெயறம.	91
தன்சீர்சிலையிறறனைதம ...	343
தன்பாலுறுப்புத்தழுவின ..	253
தன்பாவடித் தொகைமூன்று.	245
தன்றளைபாதந்தனிசொற் ...	339
தன்னுடையநதமுந்தாழிசை.	284

தா

*தாஅவண்ண, மிடையிட்டு ...	381
தாவில விறகுதீத தண்கடியா...	439
தாழாமரபினர்யாழொடு ...	522
தாழிசைக்கீராய்முறைமுறை	290
தாழிசைப்பினனாதனிசொல.	291
தாழிசைப்பினனரராகவடி ..	292
தானேயடிமுதற்பொருள்	356,411

பக்கம்.

தி

திரண்டள வநானிலைமை ...	443
திரண்டியற்சீர்பத்திற்கு	432
திரியேறுபூமாசேர்வாயாத்திரி	443

தி

தியைவென்பதுதெரியுங் ...	515
-------------------------	-----

து

துஞ்சல்களித்தல் மயங்குதன்	534
துடித்தடித் திமிழ்தருதுளங்கு	398

தூ

தூக்கும்பாட்டும்பாவமொன் ...	19
தூங்கலிசையன வஞ்சி	349
தூங்கலிசையாய்த்தனிச்சொல்.	339
தூங்கலோசை நீங்காதாகி	339
*தூங்கலவண்ணம்வஞ்சிபயிலும்	387
தூங்கேந்தடுக்குப்பிரிதன் .	394
தூங்கேந்தடுக்கல்பிரிதன் ...	400

தெ

தெய்வங்காமமையில் ...	538
தெய்வந்துணையிராசிப் ...	457
தெரியுங்கால்வெள்ளைக் ...	443

தே

தேமாபுளிமாகருவிளங் ...	65
தேமாவும்பாதிரியுஞ்சீர் ...	433
தேமாபெட்டாதிபதினாறுயர்.	438
தேமாவேபாதிரிபோதுபூ ...	438
தேருடைத்தாய்க்காமாதினை...	505
தேவருநரகருமேவவும்பெறு ...	532
தேற்றம்வினாவே பிரிசிலை .	14
தேற்றம்வினாவே பிரிசிலை ...	30

தொ

தொடுத்தும்னசேறலிற்றொடை.	18
தொடையெனப்படுவதடை ...	127
தொடையொன்றடியிரண் ...	227
தொடைபல தொடுப்பன ...	238
தொடையடியுட்பலவந்தா ...	188
தொடைமிகத் தொடுப்பன ...	238

	பக்கம்.
தொடையடியித் துணை ...	238
தொடையுந் தொடை ...	198
தொலைவெனப்படுபவை ...	515
தொல்காப்பியப்புவலுவார் ...	20
*தொன்மைதானே யுரையொடு ...	377

தோ

தோற்றுங்காற்சீராலாம் ...	441
--------------------------	-----

ந

நடுவுநேரியல்வஞ்சியுரிச்சீர் ...	82
நலமிகுநாலெழுத்தாயவழி ...	445
நலிபுவண்ணமாய்தம்பயிலும். ...	39,384
நவிர்படுகுறிஞ்சி,செந்திறநான்கு ...	527
நன்பாலபூமருதுமாபடுவாய் ...	440

நா

நாட்டியநாலெழுத்துச்சீரால்...	435
நாணவு நடுங்கவு நாடாடோழி ...	402
நாதமுதலாக நல்லுறுப்பேழும் ...	20
நாலசைச்சீரும் ...	67
நாலசைச்சீர்வெண்பா ...	69
நாலசையானடை பெற்றன... ...	70
நாலசையானு நடைபெறுமோ ...	67
நாலிருசாண்கொண்டதுநற் ...	474
*நாலெழுத்தாதி யாறெழுத்து ...	106
நாலெழுத்தாம்வழிவெள்ளைக் ...	440
நாலெழுத்தாகாற்சலியின் ...	446
நாலொருசீரானடந்தவடி ...	334
நாலோரடியாய்த்தனியிரண் ...	231
நாற்சீரடியான்கந்தத்தொடை... ...	268
நாற்சீர்கொண்டது நேரடி ...	100
*நாற்சீர்கொண்டதடியென ...	106
நாற்சீர்நாலடிகலிவிருத்தம்மே. ...	334
நாற்சீர்நாலடிவருவதாயின் ...	334
நாற்பாநடைதெரிந்தநன்னூல். ...	460
நான்குசிலைமைக்கும்வந்த ...	435
நான்குமுதலாகநாலெந்து ...	262,328
நான்குமூ ள் றுமடிதொறும் ...	219

நி

நிரனி றுத்தமைத்தலு மிரட்டை. ...	182
நிரனிறைதானே வினையினும். ...	368

பக்கம்.

நிரைநடுவியலாவஞ்சியுரிச்சீர். ...	82
நிரைநேர்மறுதலையடையாதம். ...	143
நிரைபாதிநேர்பாதி யந்தாதி ...	428
நிரையிறுநாலசைவஞ்சி ...	71
நிரையுநிரையும்-ஏழாதி ...	442
நிரையுநிரையும்-ஐந்தாதி ...	436
நிலையாவன்பினீடாவின்பத் ...	529
நிறையவையென்பது ...	515
நின்றசீர்நெருடுவருஞ்சீர் ...	84
நின்றதாதி சிலைமண்டிலத்தான் ...	254
நின்றசீர் றும்வருஞ்சீர்முதல்... ...	84,97
நின்றநரம்புக்காருநரம்பு ...	528

நீ

நீர்த்திரைபோல நிரலே ...	290
-------------------------	-----

நு

நுதலிப்புகுதலோத்துமுறை ...	405
நுவறசினொடியே கிளவி ...	223

நூ

நூலெனப்படுவது நுவலும் ...	2,405
நூற்பாவசவனுணங்கநாடின... ...	270

நெ

நெடியகுறியவயிர்மெய் ...	31
நெடிவாகுறிலுமொற்றொடு... ...	53
நெடிலேகுறிலிணை ...	26
நெடிலொடுநெடிலும் ...	52
நெடிலோடாயதமுயிர் ...	25
நெடில்குறிநனியாய்சின்று ...	53
*நெடுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383
*நெடுவெண்பாட்டேழுந்நால ...	124
நெட்டெழுத்திம்பருந்தொடர். ...	25

நே

நேரசையொன்றே நிரைசை ...	47
நேரசையிறுதியாய் சிகழும் ...	413
நேரசையுநேர்பசையும ...	436
நேரிசையின்னிசைபோல ...	215,227
நேரிசைச்சிறது மின்னிசை ...	227
நேரிசையிணை சிலைமண்டில ...	255
*நேரினமணியைநிரலபட ...	3

	பக்கம்.
நேர்ற்றியற்சீர்கலிவயினிலவே	70
நேர்ற்றியற்சீர்கலிவயிற்சேரா	71
நேர்ற்றுநேர்வரின்வெண்டள	90
நேருசிரையுமாமியற்சீரொன்றின்	92
நேருசிரையுஞ்சீராய் யிறுதலும்	417
நேருசிரையுஞ்சீராய் வருதலும்	68
நேருசிரையுமயங்கிய	.. 423
நேரேசிரையேநேர்பேசிரை...	421
நேரோரலகுசிரையிரண்டு ...	47, 422
நேர்நடுவியலவஞ்சியுரிச்சீர் ...	82
நோநால்வகையுநெறியுற ...	53
நேர்சிரைநேர்புசிரைபென	.. 48
நேர்சிரைவாரினை சீர்சீலு	68, 417
நேர்சிரைநேர்புசிரைபு ...	425
நோநேரானேரசைபுநோபு ...	429
நோநேரியற்றளையான்வரும்...	251
நேர்நோசிரைநேராய்நேர்பு ...	48
நேர்நேர்சிரைநேர் சிரைசிரை.	59
நேர்நேர்சிரைநேர்ப்பின் ...	428
நேர்நோசிரைநேராயிருசீரும்...	424
நேர்நேர்பசையிரண்டும் ...	441
நேர்பசை யீரெழுத்தாமவழி...	442
நேர்பீரெழுத்தாகாலைநதாதி	436
நேர்புசிரைபசையுநேராதே ...	420
நேர்புசிரைபுமய கியநான்கு...	423
நேர்முதலாகிய குற்றியலுகரம்	421

நை

நைவளங்காந்தாரம் பஞ்சுரம்...	527
-----------------------------	-----

ப

பசலவன்செய்து திறபண்பின்றி	235
பண்சார்வாகப் பரந்தன ...	527
பண்ணுந்திறமும்போற்	207, 212, 460
பண்பாய்ந்தடக்கிய பாநடை...	217
பண்பாய்ந்தவேழுபதினாறு	239, 459
பண்பாய்ந்த.....பயின்று	.. 462
பத்தினமேன் மூன்று முதலா	445
*பத்தெழுத்தெனப நேரடி ...	106
பந்தநீக்குறி லந்தமில்குணத ...	448
பரம - ணுத்தோததுகள் பஞ்சி...	474
பல்வகைத்தொடையொரு ...	188
பன்னியசோபயின் றுபத்துசில	333

பக்கம்.

பா

பாட்டுரை நூலேமந்திரம்பிசி ...	407
பாதிரிபோதுபூப்போரேறு	.. 444
பாதிரிபோதுபூப்பாயவிறகுதி	444
பாதிரியினபுளிமாபாய்விறகுதி	433
பாதிரியுமாசெல்வாய்மாபடுவா.	439
பாநாளாற்பாவோரை தாம்	.. 459
பாலேகுறிஞ்சிமருதஞ்செவ்வழி.	526
பாவுமினமுமேவியவன்றி ...	349
பாவெனமொழியினும்	.. 19
பாவேதாழிசைதுறையே	.. 211

பி

பிரத்தாரவெண்ணிரட்டித்து	473, 476
பிரிபொருட்டொடாமொழி ...	525
பிறிதினடப்பினும்வஞ்சியும்	274

பு

புரைதீருதிபதினெட்டுயர	.. 437
*புறசீலவாயுறைசெவியறி ...	201
புறசீலவாயுறை-வஞ்சியும்	.. 205
புறசீலவாயுறை-யவையடக்...	353
புறப்பாவகவல் பொருந்த	.. 270
*புறப்பாட்டுவண்ணமமுடிந்.	385

பூ

பூந்துகிலோடின்னனவும்	.. 534
பூமருதேழாதிபத்தொன்பான்.	435

பெ

பெயரிவைமும்மையும்	.. 537
பெருக்கியவாறுபிரததாரித்	.. 474
பெருந்திணைப்பொருளே	.. 529
பெற்றவடியைந்தினுடபிற	247
பெற்றநாலடியரையடிமுடி	.. 292

பே

பேணும் பொருண்முடிபே	.. 124
---------------------	--------

பை

பைஞ்ஞலம்பைதிரம்விரற்றலை...	537
----------------------------	-----

	பக்கம்.
பொ	
பொதுவகையாற்சொற்றன	80,119
பொருதல்தும்பைபுணா	... 530
பொருளினுஞ்சொல்லினும்	... 147
பொருளினுமொழியினும்	... 147
பொருளின்வழுவேதமிழ்	... 402
பொழிப்பொருட்செந்தொடை	177
பொற்பமைந்தாரசொன்ன	... 446

போ	
போதுபூக்கோதில்விற்ருதீ	... 434
போதுபூபோரேறுபூமருது	... 430

பு	
மகரக்குறுக்கம்வகுத்தது	... 36
மக்கட்சுட்டேயுயர்திணை	... 531
மண்பாயவையகத்துமாலே	... 495
மதிலிரண்டுமாவாறு	... 475
மதுவிரிவாகையுமபொது	530
மயங்கியதொடைமுதல்	.. 188
மயங்கிவருவனவும வல்லோர்.	462
மருவியசொல்லொடுமருவா	... 536
மருளொடுபுணாந்தோர்	... 219
மரையிதழ்புரையுமருசெஞ்	... 374
மழகளிறுவாய்ந்த புலிபடு.	440,446
மறுதலையுரைப்பினும்	... 147
மற்றவைதம்முண்மயங்கினு	... 531
மனத்ததுபாடுமாண்பினேனும்.	351
மன்னவனென்பதாசிரியம்	... 340

பு	
மாசில்சிறப்பின்மழகளிறு	... 446
மாசெல்கடறுமாபடுகடறு	... 425
மாசெல்காடுமாபடுகாடு	... 425
மாசெல்குரம்மாபடுகரம்	... 425
மாசெல்புலிசெல்குரங்காடு	... 428
மாசெல்வாய்மாபடுவாய்	... 424
மாஞ்சீர்கலியுடபுகாகலிப்பா	... 69
மாததிரைவகை	22,38,44,347,417
மாபடுவாய்பததின்மேனான்	... 445
மாபுலிடாம்புகளிறென்றிவை.	424

	பக்கம்.
மாவாழ்புலிவாழ்சுரமுள	... 215
மாவும்புண்மோனை***பணி	159
மாவும்புண்மோனையியைபின்	187
மாறலதொவ்வாமரபின்	... 179

மீ	
மீனாடுதண்டேறுவேதியர்	365,458

மு	
முதனடுவிறுதிமறுதலை	... 2
முசசீரடியானிறுதலுநோ	... 214
*முசசீரானுமவருமிட	... 108
முசசீர்நாலடியொத்தவை	... 343
முடிபொருளல்லாதடி	... 124
முடிவதனமுதலயலகதுவாய்.	169
முடிவிரண்டுமிக்கு	... 484
*முடுகுவண்ணம், அடியிறந	.. 389
முதலிரண்டியலசை யேனைய.	422
முதலெழுத்தளவொத்தயல்	... 132
முதலெழுத்தொன்றிமுடிவது.	131
முதலெழுத்தொன்றுவ	... 132
முதலெழுத்தொன்றின	... 144
முதலவழிசார்பென்னான்	... 4
முதற்காரணமுந் துணை	... 536
முதற்சீர்ததோற்றமல்ல	... 188
முதற்றொடைமருங்கின்	... 522
முத்திறத்தானு மூவிருவிகற்பி	12
முந்தியமோனை யெதுகை	... 174
முநநால விரற்சாணிரண்டு	474,478
முலலைகுறிஞ்சிமருதமுழு	... 460
முலலையநதண்குறிஞ்சி	... 460
முழுவதுமொன்றினிரடடை...	180
முழுவதுமுணர்பவர்	... 296
முறசெய்வினையதுமுறையா...	535
முற்றியலுகரம்வரினுமவை	... 421
முற்றுசரந்தானுமுதற்பாவின்.	459
முன்னிலை நெடிலுமாவு	... 401
முன்னோ நூலின்முடி	... 4

மூ	
மூவகையெண்ணின் பொருள்	292
மூவசைசசீருரிசசீருரிநான்	... 64

	பக்கம்.
மூவசையான்முடிவெய்திய ...	64
மூவடியாகியுநாலடியாகியும் ...	250
மூவாறெழுத்தேகழிநெடிற் ...	106
மூவெழுத்தாமவழிவெள்ளை ...	440
மூவெழுத்தாகானமுரநகை ...	445
மூவைந்தெழுத்தேநெடிவடி ..	106
மூன்றடியானுமுடிந்தடி ..	250
மூன்றிறகுஞ் சொன்னமுறை.	431
மூன்றுநான்கு மடிதொறுந் ...	249
மூன்றுவரிற் கூழைநான்கு	165,171
மூன்றுறுப்படக்கிய தனமை	3,406
மூன்றேழுமூவைவந்து ...	477

மெ

மெய்பெறுமரபிறறொடை ...	174
மெய்யினியற்கைபுள்ளியொடு	27
மெய்ப்பாலைபெண்டன்மை	533
மெய்யினளவேயரையென ...	28
மெய்யென்ற சொல்லானே ...	34
மெலலிசைவண்ணம் ...	382
மெய்வகைகூதிர்புண்பனி	530
மெனமையென்பகருண ...	24

மொ

மொழிபுணர்ந்தசோமுதற்கண்...	55
மொழிமாற்றியற்கை ...	370
மொழியினும பொருளினு	147,148
மொழியுமொழியுமபொருளும்.	177

மோ

மோனைவிகற்பமணிமலர் ...	173
மோனையெதுகை முரணே ...	175
மோனையிரண்டா மெதுகை ...	176

ய

யகரமுதலவரினுக், மொழிய	27
யகரமவரககுறஞத்திரியகர...	27
யரல வழள விடையின ...	51
யரலழுவென்னும் ...	140

யா

யாப்பின் வழுவேயாப்பின ...	403
---------------------------	-----

	பக்கம்.
யாப்பெனப்படுவதியாதென ...	18
யாவகையெதுகையுமசை ...	143

ர

ரகரவடிவாய் துலகுருவே ...	448
--------------------------	-----

வ

வகரமோடியையின்மகரமும்...	30
வகாரமிசையுமகாரககுறும்...	30
வஞ்சிதானேயடிவரம்பின்றி...	125
வகுத்தவறுப்பினவழுவுத ...	276
வஞ்சிப்பாநான்குநதணவா ...	344
வஞ்சி ருங்கினி றுதியுமா	355,411
வஞ்சிமருங்கினுமி றுதிநில்லா	70
வஞ்சியடியே யிருசீர்த்தா .	108
வஞ்சியுரிச்சீர்வநதனவழி ...	92
வஞ்சியாசிரியமென்றிரு ...	125
வஞ்சியல்லாமூவகைப்பாவும்	111
வஞ்சியிறுதியுமாகுமதுவே ...	356
வஞ்சியிறுதியுமவரையா ...	356
வஞ்சியுளாயினெஞ்சுதலில ...	70
வஞ்சிவிரவலாசிரியமுடைத்தே	115
வஞ்சிவிரவினுமாசிரியமுரித்தே	119
வடாதுதென்தென்று ...	35
வட்டமிரட்டித்தவன் குறட்டு	496
வணக்கமதிகாரமென்றிரண்டும்.	11
வண்ணகத்தியற்கைதிண்ணி	305
வண்ணநதானேநாலைநதென்ப	380
வந்தமுறையாறடையா ...	486
வருக்கநெடிவினப வரையா...	137
வலலிசை வண்ணம் ...	382
வலலெழுத்தாரோடெழுவுகை	27
வல்லொற்றுத் தொடாச்சி	174
வழிபடுதெய்வநிற்புறம்	201,203,352
வழிபடுதெய்வமவழுத்தி ...	291
வழுக்கினியலவகையின ...	56
வழுவின்மூவகைக்காலமொடு.	536
வனமையென்பகசுடதபற ...	24

வா

வாகைபாடாணறிணையென்ப.	530
வாயுறைவாழ்த்தே	203,353

	பக்கம்.
வாயுறை வாழ்த்தேவயங்க ...	202
வாய்மொழிபிசியே முதுசொல்.	406
வாளார்வார்கழல்வீக்கிய ...	342
வாயக்காலும் வாய்ததலையும் ...	66

வி

விகற்பக கொள்ளாதோசை ...	188
விட்டிசைமோனையுமிடை ...	142
விட்டிசைமுதற்பாத்தரவடி .	285
விரலிடையிட்டனவசைசசீர்	48
விரலிடையிட்டனவாடரு ...	48
விருத்தந்துறையொடு ...	112
விருத்தம்வியன்றுறை ...	212
விருத்தவிருத்தியினேவேறைந்..	473
விருத்தவிதியதனைவீவில் ..	473
விருந்தேதானும்புதுவது ...	378
விலலேற்றல் வேள்வி ...	534
விளம்பனத்தியற்கை ...	526
வினையினீகுகிவிளங்கிய ...	4

வெ

வெட்சிகரந்தைபுறனென ...	530
வெட்சிமுதலாத்தும்பை ...	530
வெண்கலியொத்தாழிசை ...	277
வெண்கூவெண்பா ...	218
வெண்சீரிறுதிக்கிணையசை ...	91
வெண்சீரிறுதிநீரைவாரில ...	92
வெண்சீரிற்செப்பலபிறக்கும்	461
வெண்சீர்பபின்னார்நீரைவரு	92
வெண்சீர்வெண்டளையான் ...	216
வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர் ...	216
வெண்சீர்-வருவனவெல்லாம்	357
வெண்சீர்-இனமெல்லாம் ...	420
வெண்டளே தன்றளே ...	308

பக்கம்.

வெண்டளேவிரவியும்	348,414
வெண்பாத்தாழிசை ...	211
வெண்பா முதலா நால்வகை	208,458
வெண்பா முதலாக வேதியர்	208,457
வெண்பாவோரைந்தும் ...	240
வெண்பாமூனறுமகவலாறும்	269
வெண்பாவகவல் கலிப்பா ...	215
வெண்பாவாசிரியங்கலியே.	346
வெண்பாவாசிரியத்தாய்மறற.	204
வெண்பாவிருததந்துறை ...	210
வெண்பாவுரிச்சீரொருநான்கு	443
வெண்பாவுரிச்சீரலலாமுவசை	424
வெம்பாலத்தம்**** வகையே	531
வெள்ளையொழிததெல்லா ...	97
வெள்ளைசீலமபத்தகவல் ...	177
வெள்ளைமுதலாவாசிரியம் ...	201
வெள்ளைககசைச்சீராலாகும்...	443
வெள்ளைக்கியற்சீர்பெற்றன ...	438
வெள்ளைக்குச்செப்பலகவற்கு	457
வெள்ளையுட்பிறதளேவிரவா ...	309
வெள்ளையுணுலசையுஞ்சீராம்	441

வே

வேண்டியது நிறுவவேண்டா	56
வேதவாய மேன்மகனும்	205,459
வேதியர்க்கு வெணமைவியன்	458
வேறுபடவரினதுவெண்டளே	92
வேறுபடுவீனையினும்	130,228
வேறுவினைப்பொதுசசொல ...	402
வேற்றுமையினறியுமிடமுதலா	130

வை

வைத்தசீரைபசைமுவெழுத்து.	442
-------------------------	-----

இலக்கிய மேற்கோள் முதற் குறிப்பகராதி.

[குறிப்பு:—இடம் விளங்கிய செய்யுட்களுக்கு முதற் குறிப்பின் பக்கத்தில அவ்வவ்விடங்கள் இரு பிறைக்குறியுள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நூலுள் இடங்குறிக்கப் படாதனவும் ஈண்டு இடங்குறிக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணச செய்யுட்களாகக் காட்டப் பட்ட சில இலக்கணச சூத்திரங்களும் இவ்வட்டவணையிலேயே சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. கலிப்பாவின உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றற் கும தனித்தனியே முதற் குறிப்புக் காட்டப்படப்டுள்ளது]

பக்கம்.	பக்கம்
அ	அடும்பினெடுங்கொடி ... 169
அ அவனும் இ இவனும் ... 51	அடையின் சென்றடைமின ... 397
அ இ உ அம (தொல்-எ-நூ-31) 381	அடையார் பூங்கோதை ... 407
அ இ உ எ ஒவ்விலை குறிய ... 51	அணங்கனாரண (சூளா-நா. 6-9) 487
அ இ உண்ணிருலுக்கென்னு... 194	அணங்குகொல் (குறள்-109-1) 225
அ உ அறியா அறிவில் ... 142	அணிக்ளரவிர்மதி ... 293
அஃகியகறை (குறள்-18-5) 33, 134	அணிகிளர் துகிலல்குல ... 306
அகர முதல் (குறள்-1-1) 238, 213	அணிகிளர் சிறுபொறி 347, 388
அகலிருவிசும்பின(மலைபடு-100) 374	அணி சிழலசோகமர்ந்தது ... 52
அகலிடமு மமருலகும் ... 326	அணிமலரசோகின ... 130
அகன்ஞாலசிலை துளங்கினும்... 469	அணியிழைய மைத்தேதான் ... 171
அக்கால மணி சிரைகாத்து ... 315	அதிகமலமாகாவே ... 498
அங்கணவானததமா 66, 338, 412	அதிகணமிருள்லம ... 450
அங்கண மதியமரவின் வாய ... 116	அத்திறத்தாலசைந்தன ... 299
அங்கண்விசும்பின் (நாலடி 16-1) 235	அத்துண்ணாடை ... 264
அங்குலியினவிரொளியால் 77, 456	அந்தண சாந்தமோடு ... 72
அஞ்சாமையீகை (குறள்-39-2) 221	அந்தரத துள்ளே ... 141
அடல வணங்கு கழற்செவ் ... 71	அமரரையமரிடை ... 325
அடலவேனமாடுகோக்கி ... 182	அமரீர் சுரரீர் ... 195
அடலவேலமானோக்கி ... 360	அமருண்டு தானே ... 51
அடிதாங்குமள வினறி(கலி-11) 111	அமிழ்தினுமாற்ற(குறள் 7-4) 195, 225
அடிமிசை (சூளா-முத்-22) ... 484	அம்புதைத்த வலங்காவித்தன . 498
அடி முழந்தாளோடுந்தி ... 362	அம்பொனமாலை(சூளா-இரத-13) 488
அடியியற் கொடியன ... 128	அமமவாழி தோழி காதலர் ... 368
அடுதிற லொருவ சிற்பரவுதும் 287	அமமபவன் வரிநெடுங்கண ... 38
அடும பயிலிறுமபின ... 318	அயிர்ப்பாகனோக்குவேன் ... 407

	பக்கம்.
ஆர்த்தார்த்து	... 464
ஆலத்துமேல	... 369
ஆவாவென்றே	136 248
ஆவினிடையர்	... 138
ஆவேறுருவின (நாலா -12-8)	141
ஆழியிழைப்ப	45,518
ஆழிநன்மான்	... 49
ஆளான்விடுமே	... 502
ஆறியாமுள்புக்கு	... 134
ஆற்றுச்செலவும்	... 262
ஆனாப்பெருமை	... 118
ஆனாடு புல்லி	... 314
ஆனையூற்றின்	... 362

இ

இசையிற் பெரியதோர்	... 223
இசையெல்லாககெட்ட	... 401
இடங்கை வெஞ்சிலை	... 103
இடைதுடங்க	... 42,44
இட்டகன்றனையானினி	... 396
இட்டிலிருமபுழை	... 364
இத்திறத்தாற்குறையென்னை.	316
இந்திரற்கு மிரதிரன்	... 289
இந்திரர்களைத்தாடி	... 333
இந்திரனேபோலும்	... 521
இரங்குகுயின்	183, 267, 364
இரியன்மகளிரிலேருமலி	... 464
இருககையுநானெறியதியல	... 300
இருங்கண விசம்பின்கண்	... 168
இருங்கடற்றானையொடு	... 117
இருங்கழிமலர்ந்த	... 179
இருணிற்ம வளையம்	... 362
இருதுவேற்றுமை(நூலாசிரியர் 170)	100
இருநெடுஞ் செஞ்சுடா	77,416,486
இருநோககு (குறள்-110-1)	71,85
இருபாற் பட்டனின்	... 304
இருமூன்றில்ஒன்று	... 206
இரும்பிடியை யிகலவேழம்	341, 483
இருவரயாமேழு நாள்	... 507
இருளுக் கெரிவிளக்கு	... 154
இருளவிரிந்தன்ன மாநீர்	... 146

	பக்கம்.
இரைக்குமஞ்சி (நூலா-கல்-51)	102
இலங்கொளிமரகத	... 287
இலனென்னு (குறள்-23-3)	465
இலைநலவாயினும் (திருமந்-204)	352
இலலென பான்கையில்	... 528
இவளினுமிவளினும்	... 257
இவைமுதலாகிய	... 302
இளநல மிவளவாட	... 317
இறுததொசித்தட்டு	... 361
இற்றேனுடம்பினெழினலம்...	464
இனமலாக் கோதாய்	... 219
இனியே, ஆடனடை	... 322
இனையமுடைய (கலி-11)	... 112
இனையது சீனையால	... 319
இனையை யாதலின	... 295
இனபத்தினிகந (கலி-11)	... 112
இனபம் (கு. 62-5)	73,193,213,225
இன்னகைத துவர்வாய்	... 153
இன்னதிவ வழக்கம்	... 300
இன்னமிழத முட்டியெழில்	... 467
இன்னுயிர்தாககு	... 72

ந

நாததுவக்கும் (குறள்-23-8)	... 152
நாயற்புற்றததீர்மபுறத்து	... 504
நரிதழிணாநீலம்	... 345

உ

உகுதிறத் துததுப்பார்	... 528
உகுபனி கண்ணுறைப்ப	... 468
உசுசியார்க்கிறைவனாய்	... 315
உடையதம்முறுப்பின	... 292
உடைமணி யரையுருவ	... 412
உடையராய் (இன்னிலை)	... 351
உடையார்முன் (குறள்-40-5)	225
உட்கொண்டகைத்து	... 299
உண்டூர்ந்துதைத்து	... 361
உண்ணாமை (குறள்-26-5)	... 371
உண்ணான் (நாலாடி-1-9)	... 50
உதுக்காண், சுரந்தாடு	... 356
உமணாசேர்ந்து (குறுந்-124)	... 419

	பக்கம்.
உரன்னன்மைந்த	... 157
உரிமையின்கண்	78, 416
உருகார்தம் மின்னுயிர்	... 399
உருவு கண்டு (குறள்-67-7)	... 226
உரைப்பார் (குறள்-24-2)	... 465
உலகமுன்று மொருங்குடன் ..	139
உலகந்தழீஇய (குறள்-43-5)	8,420
உலகினுட் பெருந்தகையாரா	... 356
உலகுடன் விளக்கும்	... 185
உலகுடனுணர்ந்தனை	... 294
உலகே, முற்கொடுத்தார்	... 357
உலாஅவலாஅதொருவழி	... 161
உள்ளடியுள்ளனவோலை	... 370
உள்ளார்கொல்லோ (ஐங்குறு).	86
உறிபோனரம் பெழுந்தும்	... 241
உறுபெயலெழிலி தொகு	... 384
உற்றபடையினர் பெற்ற	... 249
உள	
ஊகத்தினுன் மல்குசோலை	... 522
ஊசியறுகை யுறுமுத்தம்	... 133
ஊரலரெழச்சேரி கல்லென	... 416
ஊருணி நீர்நிறை (குறள்-22-5)	221
ஊர்வாழி யூர்த்தேர்தார்	... 384
ஊழிநீயுலகுநீ யுருவுநீ	73,281
ஊனுடையுழுவையில்	... 468
எ	
எஃகொடவன் காப்ப	... 384
எஃகிலங்கிய கையராய	... 38
எஃகினஃகிய வெஃகுணர்	... 38
எண்ணின (சுளா-நகர-17)	367
எய்தற்கரிய (குறள்-49-8)	... 232
எல்லார்க்கு நன்றும் (குறள்-13-5)	501
எலலைநீர் ஞால முதலாய	... 229
எல்லாரு மெந்தமக்கே	... 74
எல்லாவிளக்கும் (குறள்-30-9)	137
எவ்வுயிர்க்குமோரியல்பே	... 301
எழுப்பற்றிச சனந்துறுமி	316
எளிதினிரண்டடி (இயற்பு.)	220,460
எள்ளனைத்துமிடரின்றி	... 284
எறும்பியளை (குறுந் - 12)	... 116

	பக்கம்.
எற்றே பலியிரக்குமிட்டால்	... 229
எனைத்துணையை யாயினும்	... 284
என்பொடுதடிபடு (புறம்-235).	414
என்னிதுவிளைந்(சுளா-நீய107)	485
என்னிற் பொலிந்ததிவண்	... 519
என்னே செல்லுதிவாழி	... 242
எனைநீகாயலெரிகதிரோய்.	505

ஏ

எவழங்குஞ்சிலையாய்	154,157
ஏளர் சிதையவழாஅல	... 33
ஏடலர் தாமரையேந்தும்	... 289
ஏடியறங்கொனலங்கினர்	... 244
ஏதங்கணிக வெழிலிளம்	... 249
ஏதிலாவுயிர்களை யெவ்வகை.	300
ஏரியிரண்டுஞ் சிறகா	... 351
ஏர்மலர் நறுககோதை	... 309
ஏறுயர் கொடியின்	... 394
ஏனலிதணத்து (கலி-69)	... 320

ஐ

ஐயாவோ வையாவோ	... 32
--------------	--------

ஒ

ஒக்குமே யொக்குமே	... 180
ஒருதிரட் பிண்டிப்பொன்	... 506
ஒருபொருட்கிருதுணிபு	... 499
ஒருமனமாந்தர் மூவகை	... 507
ஒருமால் வரைநின்றிருசுடர்	... 198
ஒல்லாத பிறப்புணர்த்தும்	... 288

ஓ

ஓஓதல் வேண்டும் (குறள்-66-3)	155
ஓங்கிலைவேலோனொளியால்	... 403
ஓங்குதிரை(பத்து-மதுரை-1).	210
ஓங்குமலையமன்ற வேங்கை	155,189
ஓங்குவரைத தொடுத்து	146,162
ஓடையே யோடையே	... 182
ஓருடம் பிருவராம் (நக்கீரார்)	500

ஔ

ஔவையென்று வேறெடுத்து.	49
-----------------------	----

பக்கம்.		பக்கம்.	
க			
கங்கணச்சைகப் பைந்தார் ...	415	கருங்கண் வெள்ளைவார் ...	169
கடற்குட்டம் போழ்வார் ...	235	கருங்கால்வெண்குருகு ...	160
கடாஅக்களி (குறள்-109-7) ...	43,225	கருவிறப்பொறிமுகக்கட ...	454
கடிகமழிலைமலர்சீரிதழ் ...	516	கருநீலமணிந்தக துப்பின் ...	143
கடிகமழ்பூங்குலைக்கலங்கிருந் ...	303	கருமால்வினைகள் கையேறி ...	502
கடிமலாபுரையுங்காமர்சேவடி ...	189	கருவினை கடந்தோய்நீ ...	296
கடுநாகமதனடகி ...	190	கரைபொருகான்யாற்றடி ...	265
கடுமுடைய நாறுகாந் ...	397	கரைபொருநீர்க்கடல்கலங்க ...	325
கடைக்கணார் நின்றிட்ட ...	407	கலியொலிவியனுலகங்கலந்து ...	286
கடைசெப்பும் வேயும் ...	360	கலைபயிலலகுலார்காமர் ...	482
கடையாயார் (நாலடி-22-6) ...	230	கலையெலா முதற்கணை ...	449
கடியார்பூங்கோதை ...	375	கல்சேர்ந்துகால்தோன்று ...	469
கடியான் வெயிலெறிப்ப ...	397	கல்லடைந்த சீறார் ...	114
கடியுலாய்சீமிரந்தகயம் ...	52	கல்லாதார் நல்லவையுட் ...	246
கடையிலலா வறிவோடு ...	296	கலலாதான (குறள்-41-2) ...	85
கணகுகொடோகை (மலைபடு-44) ...	520	கல்லார்கடங்கழிய ...	115
கணகுகொளவண்டினம் ...	162	கல்லிவர்முல்லைக்களிவண்டு ...	160
கணிகொ (குறள் - அட்சி - 197) ...	102	கல்லிவர்முல்லைமெல்லிய ...	171
கணைக்கானெய்தற்சண்போல் ...	167	கல்லினமேறையகனபவள ...	302
கண்கவர்கதிர்மணிகனலும் ...	287	கல்லினைககதிர் பணிக்கவண் ...	345
கண்டகம்பற்றிக்கடக ...	351	கவர்கதிர்வரங்கிறுகரு ...	489
கண்டலங்கைகதை யொடு ...	167	கழாஅக்கால் (குறள்-84-10) ...	333
கண்டல்வண்டற்கழி ...	413	கழிமலர்ந்தகாவிக்களிவண்டு ...	186
கண்டு தண்டாக்கட்கின்ப ...	469	களவினாற்கொணர்ந்த ...	395
கண்ணியோர்கண்ணை ...	266	களிசசாததாஅஅவென்று ...	42
கண்ணுடையராவர்கண்டார் ...	400	களிறும்வந்தனகண்டு ...	498
கண்ணுதலான் காப்ப ...	206	களிறுவழங்குதெருவினெடும் ...	409
கண்ணுமபுருவமும் ...	172,367	சறைபபற்பெருமோட்டு ...	352
கண்ண்கருவினை ...	38,364	கற்ககசடற (குறள்-40-1) ...	32
கண்ண் ண்டண்ணெனை ...	39	கற்புடைத்தாக்காட்டுதற்கு ...	504
கதமிசுவன கோழி ...	498	கற்பிறங்கு சாரற்கனவருவி ...	113
கதிர்கொணமதியுங்கனபொன் ...	398	கற்றநூலினார் ...	490
கயலேருண்கண் கலுழ ...	136	கற்றற்றற்றசுடற்ற ...	404
கயற்கருங்கணன்னலார் ...	491	கனலவயிரங்குறடாக ...	288
கயன்மலைப்பன்னகண்ணினை ...	152	கன்மிசைவேயவாட (கலி-11) ...	111
கரவொடுநின்றார்கடியின ...	467	கன்றுகுணிலா (சிலப் ஆய்ச்) ...	264
கராஅம்விராஅம் ...	172		
கரிமருவு கடிமதிலின் ...	453	கா	
கரியவெளிய செய்யகானவர் ...	166	காஅரி கொண்டான் ...	44,157,417
கருங்கடலுடுத்த மல்லன் ...	192	காக்கைக்காகாகாக்கை ...	503
		காடாமாதாலீதாநா ...	493
		காட்சியாற்கலப்பெய்தி ...	298

		பக்கம்.			பக்கம்.
காண்கவினன்காரோர்	...	502	குழலிசை குற்றும்பி	...	169
காதுசோதாழ்குழையாய்	...	361	குழலிசையவண் டனங்கள்	...	77,246
காந்தன் சடிகமழும்	...	320	குழலினிதியாழினி (குறுந் 7-6)	...	33,40
காமருகதிராமதிமுகத்தினை	...	295	குறித்துக்கூடுவோர்நெறி	...	408
காமர்கடுமபுனல் (புலி-39)	...	320	குறுககானஞாழல்கொங்கு	...	164
காமவிதிகணமுகம்	...	360	குறுத்தாட்பூதஞ்சுமந்த	...	373
காமனைக்காய்ந்தனை	...	15	குன்றக்குறவன்காதன்	...	60
காம்புதேமபா வெற்பிற்	...	419	குன்றத்துமேலகுவளை	...	370
காயநதுவிணடானைய	...	190,486	குன்றவெண்மணலேறி	...	362
காய்மாண்ட (சீவக-நாம-31).	...	140	குன்றாவிளையுளையா சீலம்	...	528
காரார்தோகைக்கண்ணூர்	...	490	குன்றுவாழ்கொடிச்சியா	...	257
கார்க்கடலொலிமா	...	495	குன்றேறியானைப்போர்	...	85,181,213
கார்நறுநீலகடிககயத்து	...	512	கூ		
காவலுழவர்களத்தகத்து	...	43	கூஉமபுடைக்கலம்	...	168
காவியங்கருகட	...	149	கூடுவார்கூடல்கள்கூட	...	388
காளையோடாடி	...	226	கூர்ப்பதனையோரெழுத்	...	509
கானகநாடன் கருககோன்	...	404	கெ		
கானலம்பட்ட கலிமாத்தன்	...	230	கெடலருமாமுனிவர்	...	286
கி			கெண்டையெவென்ற	...	54
கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த	...	350	கை		
கு			கைமாட்சிவிரக	...	528
குடசிலைத் தண்புறவில்	...	94,314	கைவிரிந்தனகாந்தனம்	...	73,78
குணங்களின் வரம்பிகந்து	...	284	கைவைபோகி (புலி-105-106)	...	49
குணம்புரியா மாந்தரையும்	...	466	கொ		
குண்டுநீ டிரோகுவளை	...	408	கொங்குதங்குகோதையோ	...	103,197
குமணவாழி குமண	...	403	கொங்குதேர்வாழ்க்கை (குறுந்-2)	...	71
குயிலுங் குழலுமலைத்தன	...	416	கொடிக்குவளைகொட்டை	...	359
குரவக்கோலக்கோங்கணி	...	450	கொடிகொடியொடு	...	470
குரவணங்கிலைமாவொடு	...	73,78,398	கொடித்தேரண்ணல் காற்கை.	...	315
குரவுதான்விரிகொங்கொடு	...	449	கொடிபுரையு நுழைநுசிப்பில்.	...	318
குருகிரிதலின் கிளிகடியினர்	...	469	கொடியிடைமாதாமேனி	...	396
குருகுநாரையொடு	...	120,122	கொடிவடிவேல கூட்டழிக்கும்.	...	366
குருகுவேண்டாளி	...	118,425	கொடிவாலன்குரு	...	337,470
குருத்துக்குறைத்து	...	33,181	கொடித்தலு ம (நாலடி 28-4).	...	235
குருந்துகுளிர்த் துமயங்கு	...	467	கொடுந்திறலுடையனசுறவே	...	299
குருமபையும் பொற்செப்பும	...	307	கொய்தினைகாத்துங்குளவி	...	330
குலாவணங்கு வில்லெயினர்	...	96	கொலைவிலெயினர்குறும்பில்...	...	116
குவளையுண்கணிவள்வயின்	...	253	கொலைமான்விழியகறல்	...	494
குவளையுண்கணிவணலம்	...	79			
குவியினர்ததோன் (குறுந்-107.)	...	371			

	பக்கம்.
கொல்லாநலத்தது (குறள்-99-4).	193
சொல்லைக்கொன்றைக கொழு.	482
கொல்லையம் (சிலப்பதிக-ஆய்ச்சி)	264
கொன்றன்னவினனா(குறள்11-9)	192
கொன்றாநதமைநத	81,105,266
கொன்றுகோடுநீடுகுருதி	41,408
கொன்றைவேயநத	240
கொன்னூரதுஞ்சி (குறுத்-138)	252

கோ

கோடல்விண்டுகோபமூநத	267
கோடற்கொலலைக்கோல	... 149
கோடனமன்னுபூங்கானல	242,419
கோடொருகையயமொருகை.	304
கோண்மாககொட்குமென்று	... 262
கோலமலாகொண்டுகிலமந்தி	394
கோலக்கொன்றைககொழுநன.	450
கோவாமுத்திறகண்பனி	... 418
கோழியெறிநத (பா.டின-23)	120
கோழியுநக-வனகுசகில	314
கோளரிவானரிவல்லிய	... 104

ச

சதமகலாவேலவாதனதின்	... 498
-------------------	---------

சா

சாந்துந்தண்டழை	364
சாரலோங்கியதடந்தாட்டாழை.	148
சாருண்ணாடைச சாயகோல	... 263

சி

சிந்திவீழ்ந்த சதிர்ச்செய்ய	... 399
சிலம்படிமாதாநன்னலம்	... 192
சிலம்படைநத வெங்கானம்	... 283
சிலம்பொலிகுமிணையடியும்	.. 305
சிலீமுகமபாயதருகுஞ்சி	... 408
சிலையனசெழுநதழையன்	... 33
சிலைவிலங்குந்ள	43,65,138,228
சிறப்பீனுஞ்செல்வ (குறள்4-1)	218
சிறியகடபெறின(புறத்-230)	250
சிறுகுடியீரே (கலி-39)	... 220
சிறுநன்றியின்றிவாக்கியாம்	41,403

	பக்கம்.
சிறுதுதற்பேரமாககண	... 113
சிறுநியாறுபாடந்தாடும்	... 237

சீ

சீயஞ்சுமந்தமாசறுமணியணை...	60
சீகொண்டகருககடலில	... 245
சீறடிபபேரகல	... 147

சு

சுடசுடரும் (குறள்-26-7.)	138,224
சுடர்தகொட (கலி-51.)	75,310
சுடிகை துதனமடவாள	... 225
சுரிதருமெனகுழனமேலும்	... 152
சுரையாழவம்மிமிதபப	226,368
சுறமறிவ ன துறையெலலாம்	... 63
சுறாஅககொட்குமராஅ	... 163
சுறறுநீர்குழ்கிடங்கில	... 346

சூ

சூரலுமபிரம்புகுசுறறிய	... 397
சூரலபம்பியசிறுகானயாரே	259,369
சூருடையகடுங்கடங்கள்	... 283

செ

செங்கண்மேதிகரும்புழக்கி	... 72
செங்கயலுங் கருவிளையும்	... 272
செங்கையுந்திசசீரலியாரம்	... 517
செஞ்சுடாக்கட (சூறா-நகர-3)	485
செந்தீயன்னசினத்தயாணை	... 146
செந்தொடைப் பகழிவாங்கி	... 145
செய்துமோபாணதிருவில	.. 505
செய்யவாயப்பசு (சூறா-சீய 101)	198
செய்யோன்செழும்புகரோன்.	365
செருவிளைவைவேற்றிகழொளி.	450
செலவப்போர்	74,87,122,275,313
செவ்வாய்ப்பேதையிவடிதத்து	314
செறிவதாடியுவகைகளாய்	... 378
செனறபடுபருதியிறசிவந்த	.. 521
செனறுபுரிநதுதிரிநது	... 467
செனறுமுகந்துததலாட்டி	... 464

சே

சேணுடைய கடுங்கடங்கள்	.. 283
----------------------	--------

	பக்கம்.
சேயரிநாட்டமுஞ்செவ்வாயும் .	249
சேயிருமுகநத நுரைபிதிர் ...	179
சேய்புகாமாலமதியானும் ...	365
சேற்றுக்கான் லஞ்செருவெனற	236

சொ

சொல்லல்சொல்லல்தீயவை	248
சொல்லுபசொல்லப்பெறு	193,221
சொலவலோம்புமின	.. 343

சோ

சோதிமண்டலநதோனறுவ ...	452
சோலையாநத சுரத்திடை ...	113
சோறுவாககியகொழுங்கஞ்சி .	409

த

தக்கவாசமபநதநதாங்கி ...	494
தக்கா தகவிலா (குறள்-12-4.)	137
தக்கோலநதின்றுதலைசிறைய.	140
தடங்கடனமண்ணில ...	496
தடமணகுதாமரையின ...	232
தண்டடைநத்திண்டோளாய்...	218
தண்டையினக்கிள்/ ...	373
தண்ணறுந தகரீவிய ...	160
தண்ணந தூரீராட்சசேநத ...	241
தண்பால வெங்காளின ...	469
தணமதியோ முகத்தாளே ...	316
தண முகைமெனகுழல ...	412
தநதையிலைச்சுமடன ...	512
தமபொருளெனப(குறள்-7-3).	34
தலைக்கடலையையநதும ...	234
தலைவனறலைமுதலாததார் ...	462
தவளமுததஞ்சுககீன்று ...	412
தறியுமிரணமுதையலா ...	510
தன்னுயரககின(குறள்-23-8)122,220	

தா

தாஅமரை மேலுறையும் ...	193
தாஅட்டா அமரைமலருழக்கி...	158
தாஅமபடுங்காககு ...	383
தாஅயததாஅய்ச்செலலும	230,417
தாதுறு முற்செறி தடமலா	299,301

பக்கம்.

தாமத் தூண்களைத்தருக்கொடு.	399
தாமரைபுரையும் (குறுந்-கட-வா.)	188
தாம்வீழ்வார் (குறள்-120-1)	34,73
தாவென்பாக கில்லெனபான்.	528
தாழியோங்குமலர்க கண்ணவா.	395
தாழிருமபிணா	120,210,348,469
தாழ்நத வுணர்வினராய் ...	371
தாழ்பொழிற றடமாஞ்சினை...	71 412
தாழ்வாகததமபேண	... 469
தாளாளரலலாதா தாம்பல ...	246
தாளோங்கிய தண்பிண்டி ..	63
தாள், சனங்கொள (புறந்-4)...	469
தானோருமெமமூள்ளிவாராது.	467

தி

திடுதிம்மெனநின்ற ...	242
திண்டோ வயவரைச்சேவை	486,520
திரிததுவெங்கயமுரிதது ...	448
திரியாச்சுறறமொடுமுழுது ...	86
திருகியபுரிமுழலரிவையா ...	452
திருக்கொணடுபெருக்கமெய்...	353
திருநத பூமபொய்கை ..	217
திருநதல்வோ (புற-வெ-மா).	204
திருநதிலையினிலக்கிலேவேல்.	122
திருமழைதலைஇய(மலைபடு-1)	86
திருமொழியாறசினனவணி ...	114
திருவிற்றேகாக்கறபகததெரிய...	433
திரைததசாலிகைநீரைத்த ...	100
திரைநது திரைநது திரைவர	72,409
திறந்திடுமின தீயவை ...	370

தீ

தீதில்லா நயமுதலா ...	295
தீத்தித்தா துதீதா ...	503
தீமேய் திறலவரைமுழைஇ ...	145
தீயினனன (மலைபடு-145).	521

து

துசடர்பெரும் (நாலடி-1-2) ...	234
துகக்கனகச்சோதி ...	491
துடித்தடித்திமிழ்தரு ...	398

	பக்கம்.		பக்கம்.
துணியிரும்பெளவம் ...	377	நண்ணுவார் வினைநைய ...	241
துணையிலலாப் பிறப்பிடை ...	295	நண்பிதென்று தீயசொல்லார் 77,244	
துணைவளைத்தோளிவண்	314	நலங்கிளா திருமணியும் ...	288
துப்பராயாரதாவெனபாசகு...	528	நலஞ்செலத் தொலைநத	426
துப்புறழ்செயவாயுகளவி ...	192	நல்லா வணங்கப்படுவான் ...	488
துவருணாடைச சாயகோல்.	264	நவைககணம வியநன னூல ...	493
துளியொடுமயங்கிய	132	நறுநீல நெயதலும ...	226
துன்னாத வினைப்பகையை ...	293	நறுமாநதளிர்மேனிநாளும் ...	505
தூ		நறுவேங்கைத தறுமலா ...	322
தூஉபததிமபுகை (மலைபடு).	44	நறகொற்றவாயில்	226,467
தெ		நன்மனமுநாணமுமுன்னினு .	504
தெங்குகாய்போலத தீரண ..	372	நனமாறு வருவாயே ...	426
தெய்வயாறு (நூளா-இரந-18)	489	நனறறிவாரிற்(குற -108 2) 68,193	
தெரிவில்லா வினைகெடுத்தது ...	300	நன்றியாங்குள்சொன்னக்கால்.	241
தெறுகதெறுகதெறுபகை	33,73,504	நன்னாட்டூததபொன்னிணா ...	49
தெனகுமரி வடவிமையம ...	387	நன்னாள்வேங்கைப்பொன ...	80
தெனறலிடைபோழநது ...	201	நா	
தென்னன்றிருத்தாரா ...	374	நாகஞ்சந்தன (நூளா-சீய-177)	95
தே		நாகிளம்பூம்பிண்டிக்கீழ்	309
தேநதாடமங்கருமபின ...	413	நாடிமீடலல்லதில்லை	104
தேமபமுத(நூளா-நகர-14)	101,113	நாணாணிறைநதமதியாள் ...	498
தேனமருந்திருவாரிளவேனில.	398	நாணொடுகழிநதன்றூல	299
தேனாமலாககூநதல ...	234	நாததொடுததோக்கிவென் ...	141
தேனிநா மலர்ப்பிண்டி ...	395	நி	
தேனூலா மலர்ப்பிண்டி ...	306	நிததிலங்கழலாகநிரைதொடி .	346
தொ		நிலங்காரணமாகநீர்க்கங்கை	273
தொடிநெகிழ்நதனவே	195,386	நிலங்கிளையாநெடிதுயிரா ...	468
தொடியுடையதோண ...	336	நிலத்தினுட்பெரி (குறுந்-3)	111,256
தொடுகடற்றுறைதுறைதிரி ...	152	நிலமகள் கேள்வனும ...	330
தொடுததவேமபின மிசை ...	387	நிலம்பாஅய்ப்பாஅய	45,347,417
தொன்னலததின் புலமபலை	108,337	நிலவரைநீள்(குறள்-24-4) ...	465
தோ		நிலவுமணலகன்றுறைவலவ ...	385
தோடாரெலவளைநெகிழ	143,381	நிலமனளியததொகுபிண்டி ...	469
ந		நிலலாதுசெலவம் நிலவார் ...	209
நடைக்குதிரையேறி	55,466	நிழலிடையிஃதோ புகுந்து ...	221
நண்ணினாககுணணார்க்கும்...	306	நிழனமணிநின்றிமைககும்	204,296
		நிறபவே நிறபவே நிறபவே ...	181
		நின்றழலசெந்தீயும்தண்புன ...	166
		நின்றனநின்றிதனறுணை ...	253

		பக்கம்			பக்கம்.
நீ			படையொன்றுமில்லை		271
நீன்றுதிரியுஞ் சுடருளை	...	464	பண்கொண்டவரிவண்டும்	...	309
நீன்றுநின்றுளநீனையும்	...	75	பண்டிபுனத்துப்பகலிடத்து	...	402
நீ			பண்டுமொருகாற்றனைபந	...	512
நீகாவாமா மாவாகாநீ	..	508	பண்ணுநதிறமுமபோற்-ாவும்	...	207
நீடற்க வினையென்று நெஞ்	...	264	பரமநீ பகவன்	...	289
நீடிணர்க்கொம்பாககுயிலால்.	...	135	பரலத்தஞ் செலவிவளொடு	...	109
நீமலை மாறுடி நீனாடுநாடு	..	433	பரவிப் பார-த-சாராபணி	...	503
நீரினறணமையும் தீயின்	...	257	பரவுபொழு தெலலாம	...	483
நீரூர்பாளுயாரே	..	383	பரவைமாக்கடல	...	155,189
நீரகலககாத்தோயநீ	..	326	பராஜயதேவாககொழிக்கலு	...	117
நீலநிறத்தனவாய்நெய்	...	345	பரியலயாவதுமபைநத்தாடி	...	164
நீலமாகடனீடுவாராதிரை	...	241	பருவரைநிவநதுபுடையிரும	...	495
நீலுணடுகிலிகை கடுப்ப	...	374	பருத்ததடகைகை மதயாளை	...	315
நு			பலமுறையுமோமபப்படுவன	...	202
நுண்மைசால் கேள்வி	..	220	பலகாலவந்து மெலலககூறி	...	162
நுவற்சிநொடியேகினவி	...	223	பலயாளைமனனார்முருக	...	202
நுழைதுகிலகலல்குல	...	304	பல்லாக்குமீயும் பாசில்	...	501
நெடுநுண்சிலையலைககும்	...	220	பலலுகுத்தேதாற்றபனிமுலை	...	42
நெடுந்தோட் குறுந்தொடி	...	171	பலலும் பணிமொழிடான	...	367
நெடுவரைச சாரற்குறுக	...	94,190	பலலேமுத்ததடபுருவமவில்	...	164
நெய்கொண்டேனென்கொண்.	...	510	பலவளையாக்கடிப்பகர்வ	...	229
நெருப்பினுநிலத்தினும்	...	363	பவழமுட்பொன்னுமகுவை	...	133
நெறிநீரிருங்கழி நீலமும	...	395	பவழமெறிதிரைப பரவை	...	325
நெள			பறைபட்டன பட்டன	...	396
நெளவிமாளுக்கினுரைவாய...	...	34	பறறிப பலகாலும் பானமறி	...	194
ப			பறறுகபறற்றருன(குறள்-35-10)	...	32
பகலவனசெய்துதிற்பண்	...	235	பனமாடக்கூடன மதுரை	...	237
பகலேபல் பூங்கானற கிள்ளை	...	135,139	பனமீனுணககற படுபுள	...	385
பகைபோனறது துறை	...	319	பா		
பங்கயங்காடு (குறள்-நாட்டு-2.)	...	482	பாங்குளையேவாயிலாப்பல	...	299
படியுடையார (குறள்-61-6.)...	...	465	பாசிழையர்கம்பசபித்தான்	...	373
படுமழைத்தணமலைவெறபன	...	34,55	பாடகஞ்சோர்கா லொரு	...	267
படுமணியினநிரைகள்	...	287	பாடப் படுவோரககும்	...	460
படுமணிபடுமொருகை	...	304	பாடுகோபாடுகோபாடுகோ	...	181
படுமழைத் தணமலை வெற்	...	34	பாடுநாககுமாடுநாக்கு	...	375,415
படைகுடி கூழ் (குறள்-39-1)	...	32,232	பாடுவண்டு பாணசெயும	...	418
படையொடுநீர்வளியால்	...	474	பாமபுகயிருக்கடல் கடைந்த...	...	264
படையொடு போகாது	...	12	பாபரவியபருவரைத்தாய்	...	335
			டாலத்தஞ்செலவிவளொடு	...	338
			பாலனறனதுருவாயேழுல	...	220

	பக்கம்.
பாலொடு (குறள்-113-1)	67,85,216
பாவடி மதயானை மன்னர் ...	211
பாவாயறங்கொனலநகிள் ...	244
பாற்சடனமுகந்தபருவக்	379
பானலொடுகமழுந காணலந ...	261
பானல்வாய்ததேன்	108,336

பி

பிடியுடை நடையடு நடையினள்.	397
பிணியார்பிறவிக் கடலுள் ...	450
பிண்ட நெல்லினள்ளுரன்ன	253
பிண்டியினீழற் பெருமான ...	242
பிண்டிமலர்மேற்பிறங்குகொரி ..	455
பிண்ணாக்கோஷுவென்னும் ...	42
பிரமன்மால் பிணிகியிநதுப் ...	361
பிரிந்துறைவாழ்ககையை ...	161
பிறப்பென்னுமரிணிரீங்க ...	294
பிணருழுமபீலிகோலிப ...	451

பீ

பீடுடைய விருக்கையைகின் ...	301
பீரீகாமாமாகாரீபீ	508

பு

புகழ்தலாளுப் பெருவண் ...	56
புகழ்படவாழாதார் (குறள்-24-7)	465
புயலறல்போலும்புகழகுழற் ...	150
புயலவீற்றிருந்தகாமா ...	163
புரி 3 ழலும்புணர்புணா ...	367
புரிநதுவாகு வீங்குநரம்பி ...	408
புருவமுமபுணாபுணர்முலை ...	367
புலந்துறை போடிய புலவர் ...	460
புலமிககவரை புலமை ...	67
புள்ளிப் பொறியே கடர்நநதி ...	362
புறத்தன் நீருள பூவுளமா ...	464
புனல் பொழிவனசுனை ..	89
புனற்படப்பைப்பூநதாமரை ...	79
புனகாற் புணர்மருதின ...	412
புனைப் பொழிலருகேபோ...	55

பூ

பூங்கடம்பினநதாரதாநன் று ...	494
-----------------------------	-----

பக்கம்.

பூங்கட்குறுந்தொடியாங்குற் ..	259
பூண்டபறையறைப்பூத ..	331
பூத்தவேங்கைவியன்சினை ...	179
பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் ..	373
பூந்தணிரும்புனத்துப்பூசல்	113
பூந்சண்பொழிலிடை	194,154
பூந்தண்சினைமலர்மல்கிய ...	347
பூந்தாட் புனற்ற மரை ...	413
பூநதாமரைப்போ	56,74,88,336
பூந்தாசசிறுகிளிபுலம் ...	150
பூமலர் துதைந்த பொழில ...	295
பூமலர் நறுங்கோதை	314
பூமலை நீருறையுள் புள்ளேறு...	360
பூமனறெறுகதிரோன ...	366
பூமலைகாரணீபூமேதவேத	493
பூமேலாளாரென்பார் பூம ...	508
பூம்பாவாய்நீ யொருநாள் ...	73
பூம்பொழிற்றண்சானல் ...	94
பூவாமா பூவிரிமா விரிபூமா	424
பூவாபொய்கைபொற்போதில்	491
பூவினாபொழிற் பிண்டியின்	394

பெ

பெயலொடுவைகிய வியன்கண்	520
பெருகலி யொலிமலி துணை ...	389
பெருககண்கயலேசீறியாழ் ...	162
பெருசிலக்குறுமகளபிறிதோர்ந்து	145
பெருந்தகைமைபிறிதொழிய	303
பெருமட யான்பிணைவென்றது	303

பே

பேடையை யிரும்போத்து	341, 482
பேதுற விகந்தபெருநதண்காவிரி	184
பேயமுலைவியன்னாலம ...	361
பேழ்வாய்விறற்குளி ...	303

பை

பையுண்மலைப்பழுமரம்படரிய	55
-------------------------	----

பொ

பொங்கழனாகம் புற்றகம் நீங்கி	452
பொங்கு சாமரை தாமவீச ...	453

	பக்கம்.
பொய்மையும் (குறள்-30-2)...	133
பொருகுடைவளாகமொருகுடை	327
பொருளாடல புரியீரேல் ...	296
பொருளாளிற் புகழாமென் ...	491
பொழிலே யி டோரன்ன ...	252
பொறையன்செழியன் 360, 368	386
பொன்புனைந்தநகரும ...	76
பொன்மலிகூடற்பூமலிகச்சி	407
பொன்னலர் துதைத்தபொரிதாள்	185
பொன்னொரமார்பிற்புனைசுழற்கால்	62
பொன்னிணர்ஞாழறபுதல்வதியும்	229
பொன்னிணன்னபுனைதுண்டாது	382
பொன்னினன்னபுன்னை ...	166
பொன்னினன்னபொறிசுணக	134

போ

போதலே பொருளாக்கொண்ட	453
போதவிழ்குறிஞ்சுநெடுந்தண்	149
போதார் கூந்தலிவணனி ..	376
போதார்நறும்பிண்டி	76,244
போதிவருமலர்ப்பிண்டி ...	306
போதுசாந்தம்பொற்பவோதி	49
போதுசேர்கோதாய்	134
போதுசேர்ந்துகூடுபொறி ...	408
போதுபூபோரேறு பூமருதென்	430
போதுவிண்டபுண்டரீக ..	490
போதுறுமுக்குடைப்பொன்...	267
போந்துசென்றுசாரந்து ...	280
போரவுணர்க்கடந்தோய்நீ ..	287

பௌ

பௌவத்தன்னபாயிருள் ...	49
-----------------------	----

ம

மகயிரமாதியாவண்பூரம் ...	459
மஞ்சுசூழ்சோலைமலைநாட ...	219
மடப்பிடியைமதவேழம்	341,483
மட்டுத்தானுண்டுமதஞ்சேர்ந்து	463
மணிகிளர்நெடுமுடி	275,317
மணிரீருமண்ணும் (குறள்-75-2)	33
மணிபுனைந்தமுடியினைநீ ...	307
மணிமலர்ந்து (சூளா-மூத்தி-6.)	485

பக்கம்.

மணிமிடைந்தபம்பூண்	464
மணியுமிழ்ந்துமாமலைமேன் ...	139
மண்டிணிந்தசிலனும (புறம்-2)	76
மண்டலம் பண்டுண்டதிண்டேர்	197
மதிபுரைமுக்குடைநீழல் ...	293
மதியங்கெடுத்த (சீங்கா-23)...	488
மதுவார்ந்தமலர்ப்பிண்டி	306
மதுவிரவியமலர்களுவிய ...	470
மந்தரமுமாகடலும்	216,467
மந்தாநிலம்வந்தசைப்ப ...	89
மந்திரி கடிதோடிமதிபுரை	140
மயிர்சிறுவிமற்றதற்கோர் ...	510
மருந்தெனின் (குறுந்-71.) ..	73
மலிதேரான்கசசியும ...	235
மலைமிசையெழுந்தமலர்தலை ..	505
மலைமுலைநீராடைமாரிமென்	362
மலைமேன்மரங்கொணர்ந்து	237
மலையெனமழையெனமஞ்சென	313
மல்லன்வையமடி தொழுதேதத	288
மல்லன்மாமழையாரப்ப	483
மறநதும்பிறன் (குறள்-21-4.)	232
மறவாதவன்பினைமனகிற்கும்	313
மறையவரும்வந்தார்வசிட்டரும்	39
மனங்கனித்தன்னமணமிசை	506
மனைக்கு (நாண்மணி-22)	133, 219
மனைதுறந்து வனம்புகுமின் ..	293
மனையிற்கு நன்று முதுபோக்கு	511
மன்றலக கொன்றைமலர்மிலைந்து	375
மன்னும்வழுதிவருமருககு ...	524
மன்னுயர்காததலான் ...	301

மா

மாகந்திவண்டு	197
மாக்கொடிமலை (சூளா-நா 29)	141
மாசற்றமதிபோல வனப்புற்ற...	468
மாசிலகண்ணி (சூளா-இராத-16)	489
மாநீகாமா மாகாநீமா	508
மாமலா நெடுகணமாநோக்கி	152
மாமாதாநீ நீதாமாமா ..	509
மாயவனாய முற்றேன்றி	316
மாயாத தொல்லிசை	197
மாயிரும் பரப்பகம்புதைய ...	378

பக்கம்.		பக்கம்.	
மாயோள் கூந்தற் குரலுநல்ல	153,194	முள்ளிநீடிய முதுநீர் ...	253
மாயோன்மார்பி லாரம்போல...	181	முறிமேனிமுத்தமுறுவல	362
மாரியோடுமலர்ந்தமாத்தாள்...	79	முறிமேயாககை (மலைபடு) ...	519
மாவுறவணிந்தாலுமார்வுறாய் ..	341	முற்றொட்டுமறவினைமுறை ...	276
மாலேமணங்கமழுமௌவன் ..	248	முன்றூன்பெருமைக்கணின்ரு.	488
மாலையால் வாடையால்	396	(குண்டலகேசி-கி. வுள்வாழ்த்து)	
மாலகொண்ட பகைதணிப்பான்	315	முன்றிலெனகு முருகயாபாணி.	487
மாவருகானல் வரையதர்ப்பாககர்	450	(சூளா-நா.டு 7.)	
மாவடுவென்னுமலர்புரை ...	466	முன்றினின்ற முடமுதிர் ...	398
மாவலிசேர் வரைமாரபின் ...	468	முன்னுந் தொழததோனறி ...	402
மாவழங்குபெருங்காட்டு ...	118	மு	
மாவுமபுளளும் வதுவையிற்படர	130	முவடிவினாவிரண்டு சூழ்சடரு.	455
மாறாககாதலா மலைமறந்தன	259, 369	(சூளா-சூறவு-64)	
மானவீடுபோழ்திற்பிணை ...	396	முவாமுதலாவுலகம் மொரு.	487
மி		(சிறதாமணி-கடவுளவாழ்த்து)	
மிககமாதவம வீட்டுலகு ...	332	மெ	
மீ		மெய்யறிவிலாமை யென்னு...	484
மீன்றோநதருந்திய ...	148	(சூளாமணி-இ.தநா-80)	
மீன்றோநது வருந்திய ...	193	மெலலிணா நறம்பூவிடாஅ ...	151
மு		மென்றினைகாத்து மிகுபூங்கமழ்	330
முகமறிந்தார் முதுணர்ந்தார்...	465	மே	
முதுக்குறைந்தனளே ...	122,260	மேவார்சார்வை சார்வாகா ..	503
முத்தரும்பிப்பைமபொன் ...	268	மேன்மக்கட் (மேனமக்)கரு	187,493
முத்தொடுமணிதயங்கு ...	283	மை	
முந்துகொன்றமொய்ம்பினுன்...	343	மைசிறந்தன மணிவரை ...	112
முந்நீர்ன்றவந்நீரிப்பி ...	184	மைவரைசிறததனமலை ...	316
முரசுதிரவியனமதுரை ...	286	மொ	
முரசுமுழங்கு (புறம்-35.) ...	19	மொய்த்துடன்றவமுமுகிலே...	153
முரன்றுசென்றுவட்டின ...	449	யா	
முருகவிழ்தாமரை மலாமேல்...	275	யாகாவாராயினு(குறள-13-7)...	33
முருகுவிரிகமலமருவுசினகான	491	யாதானுநாடா (குறள்-40-7)	216
முலைகலிக்கமுரிசுலமாமகட்டு	366	யானுந்தோழியுமாயமும	113,332,364
முல்லை முறுவலித்துக்காட்டின	226	வ	
முல்லைவாய் முறுவலித்தன ...	341	வசையில்புகழ் (பட்டினப்-1)	409
முழங்குசடன் முகநது ...	245	வசசிரமவாவிசிறைமதி ...	352
முழங்குசுரன் முரசியம்ப ...	309	வஞ்சியங்கொடியின் ...	150
முழங்குகளியாணை ...	247	வஞ்சியேனென்றவன்றன் ...	230
முழங்குதிரைக் கொற்கை ...	247		
முழுதுலகிறைஞ்சு ...	252		

	பக்கம்.
வஞ்சிவெளியகுருசெல்லாம ...	350
வடாஅது, பனிபடு (புறம்-6)	358
வடித்தடங்கண்பனிகூர ...	79
வடிமலாததாநாகர் ...	234
வடிமோகண்ணீர் மலகவான ...	134
வடிவடைநெடுமுடிவான	314
வட்டொட்டியனன ...	382
வண்கொன்றையையமருட்டும...	56
வண்டாரபூங்கோதைவரிவளை	242
வண்டிவருமலாவெட்சி ...	197
வண்டுபடகருவளை	192
வண்டுளாபூந்தார ...	266
வண்டுறறறுங்கோதை ...	79
வண்ணத்திடுனனரேதி ...	510
வண்ணிவாழாமலர்நெடுங்	157
வண்பாராணமன்னாபொன் ...	451
வண்மைமதம்பொழிந்து ...	228
வந்துநீபேரினுயிர்வாழும் ...	43
வம்பலைததவனமுலையாள் ...	95
வயலாமைபுழுகுண்டும ...	120
வயலுழுவார்வாழுவாருள் ...	33, 504
வரிகொளரவுமதியுஞ்சுழல ...	267
வரிசைபெரிதுடையா ..	350
வரைமெனமாடகனோங்குபு	395
வலமாதிரத்தான்வளிகொட்ப	412
வலம்புரிகலநதொருபால ...	302
வழாஅநெஞ்சிற்றெய்வந ...	164
வளக்குளக்கரைமாரீலங் ...	97
வனம்பட (நாலடி-11-3.) ...	234
வளரினங்கொங்கை ...	151
வளாகொடியன(தூளா-தூது-4)	81
வள்ளெயிறுத்பேழ்வாய் ...	521

வா

வாஅம்புரவிவழுதியோ ...	523
வாஅவழுதிமதுரைமறுகினி.	523
வாககுமுகந் தேன்மலர் ...	360
வாககுபுகொள்ளனின்றான் ...	399
வாடாதமணமாலேவானவர் ...	288
வாணெடுககண்பனிகூர ...	283
வாமமணிமேகலையார் ...	510
வாயாரோய்மருந்தாகிவருந் ..	468

	பக்கம்.
வாய்பவளமவேய்தீதாண ...	62
வாராரேயென்றென்றுமலை.	77
வாரபணியதாமததால் ...	313
வாலவெள்ளருவி ...	383
வாளாவாகழலவீக்கிய ...	312
வாளுமவாளியுங் ...	498
வாளுறமுயாவிசுரபின ..	303
வாளுற்றகணனாளை ...	316
வாளோதடங்கண ...	38
வாளேமேயந்தவள்ளகோட்டு ...	402
வாள்வரிவேங்கைவழங்கு ...	330
வானகச்சோலைவரையதர் ...	266
வானிலவிமுகிலாப்பமருவி .	454
வானுறசிமிரந்தனைவையக ...	264
வானோங்கு சிமையதது ...	118
வான்றோயும பொன்னெயில்	62

வி

விடஞ்சுழரவினிடை ...	271
விடத்தகைய வினைக்கி ..	284
விடாஅவிடாஅவெரிஇ ..	166
விடாஅதுகழலுமென ...	319
விடுகைபோலுள்ளததுத்திர ..	528
வித்தகர்செய்தவினங்குமுடி ...	345
வியந்தனளிநுந்து வீணை ...	252
விரிகதிர்மதிமுக மடநடை	333
விரிந்துஞ் சுருங்கியும் ...	169
விலங்குநீண் முடியிலகக ...	452
விலங்கொடுமக்கள்(குறள்-41-10)	363
வில்லம்பு வேய்தோள் ...	363
வில்லாளருள்ளாரேலவாளிலா.	504
வில்லுடையான் வானவன் ...	229
வினங்குடணிப பசும்பொன ...	298
வினம்பனத்தியறகை விரிக்குங்.	526
வினையெனனும் வியன் ...	296
வினையைததான்மிடைந்தோ	449
வினையொழிபொழுதின்கட்...	394

வீ

வீங்குமணிவிசித்தவிளங்கு	403, 426
-------------------------	----------

வெ	பக்கம்	வே	பக்கம்.
வெண்மண லெக்கர்	373	வேங்கையஞ்சாரலோங்கிய ...	184
வெலற்கரும வினைப்படை	294	வேங்கைவாய்ன வியன	412,470
வெளியவும் வெற்பிடை	167	வேதமுதல்வ வேதமிலசணித.	186
வெறிகமழ்தண்புறவின	50,401,466	வேதினவெரிசின்(குறுந்-140.)	374
வெறிகொண்டலரும்	313	வேந்தாக்கு முனைவாககு	296
வெறியுறு கமழ்கண்ணி	246	வேய்விடுதத மெனரேளு	79
வெறிவிரவு புனசடைமேல்	272	வேரல்வேலி (குறுந்-18)	189,261
வென்றான்வினை(நூரா-நாப்பு)	101	வை	
		வைகலுமவைகல் (நாலடி-4-9.)	219
		வையகமெல்லாகழனியா	237

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
356	22	சூறித்தே	சூறித்தே
365	12	யுரைத்தன	யுரைத்தனவு
366	24	தகைகான	தகைசான்
370	5	கொளாஅ	கொளாஅல்
391	24	யடுக்கை	யடுக்கிசை
392	29	கொட்டுப்போலவும்	கொட்டும்போல
397	26	என	எனவும்
399	6	யாதாங்கொலே	யாதாங்கொலோ
405	10	யுத்தியாவன	உத்தியாவன
408	30	ஆசிரியர்	ஆசிரியர்மதம்பற்றி
412	1	விமயமொடு	விமயமொடு
"	11	வறிகொட்ப	வளிகொட்ப
419	15	நீர்சோலை	நீன்சோலை
"	16	நாடா	நாடா
420	23	யின்றமிழ்ப்போ	யின்றமிழ்போ
426	28	தோமாவின்	தேமாவின்
430	13	றன்போ	றன்பேர்
451	12	பாட	பாடப்
473	15	விதியதனை	விதியதனை
475	29	பட்டது.	பட்டன.
"	"	களையும்	களும்
"	30	எழுதியிருக்கிறது.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.
487	21	வுலகம்மொ	வுலகம்மொரு
498	18	சீலீமுகம்	சிலீமுகம்
538	8	தொய்வங்	தெய்வங்

